

Rimljanima

Čak Smit

Rimljanima 1-2

Ovog puta će mo da okrenemo naše Biblije u Rimljanima 1. glava. Pavle počinje ovu poslanicu sa ovim rečima,

Od Pavla, sluga Isusa Hrista, pozvanog apostola izabranog za jevandjelje Božije,

Dvadeset pet godine prije pisanja ove poslanice Pavle je bio na putu ka Damasku sa namerom da uhapsi Hrišćane koji su živeli tamo. I onda se dogodile negde oko podneva da se pojavila svetlost koja je bila jača od podnevnog sunca i tamo mu se Gospod obratio, "Savle, Savle, zašto me goniš?" I on je odgovorio rekavši, "Ko si ti Gospode, da bi ti mogao služiti?" I sada dvadeset pet godina kasnije Pavle piše, "Pavle, sluga Isusa Hrista".

Pisajući crkvi u Filipu i govoreći o svom obraćenju je rekao, "No šta mi beše dobitak ono primih za štetu Hrista radi. Jer sve držim za štetu prema prevažnom poznanju Hrista Isusa Gospoda svog, kog radi sve ostavih, i držim sve da su trice, samo da Hrista dobijem" (Filipljanima 3:7-8). Ono na šta želim da vam skrenem pažnju je to da ono na šta se Pavle dvadeset pet godina ranije obavezao da će raditi, i dalje radi.

Ima mnogo ljudi koji govore o prošlim iskustvima, ali ta prošla iskustva se ne prebace u sadašnji odnos, i sa time ta prošla iskustva postaju tupa i prazna ako se ne prenesu u sadašnji odnos sa Bogom. Te stvari koje sam smatrao dobitkom ih sada smatram kao štetu, te stvari pre dvedeset pet godina. "Da bez sumlje ih smatram takvima", vidite ta veza i dalje traje. Tako da prošle iskustvo ima značaja ako se prenese u sadašnji hod i odnos sa Bogom. Dvadeset pet godina ranije, "Ko si ti Gospode da ti mogu služiti?" I sada dvedeset pet godina kasnije "Pavle sluga Isusa Hrista".

Nedavno smo završili knjigu Dela Apostolskih, i da bi shvatili kada je pisana knjiga Rimljanima u poređenju sa Delima treba da se setimo da kada je Pavle bio u Efezu i kada je Dimitrije zlatar prouzrokovao veliku zbrku i kada su dovukli ljude iz grada u arenu i kada su svi vikali "Velika je Dijana Efeška", i ostalo. Setite se kako je Pavle tada rekao, "Proći ću Makedoniju i odatle za Korint, pa odatle idem za Jerusalem i moram videti Rim". Tamo je Pavle izrazio svoju želju kako je napuštao Efez i upućivao se ka Makedoniji i odatle za Korint da na kraju mora da ode do Rima, "Moram videti Rim". Kada je stigao u Korint, prije nego li će otići nazad do Jerusalima, je napisao ovo pismo crkvi u Rimu. Ovo će vam pomoći da istorijski smestite ovu knjigu u Delima Apostolskim. On je napisao pismo crkvi u Rimu iz Korinta. Kako se pripremao da napusti Korint da bi otišao do Jerusalima, je saznao da se sprema pokušaj ubistva, zavera protiv njega. Oni su namravali da ga bace preko palube, i tako umesto da uzme brod iz Korinta, on se vratio nazad u Makedoniju, prešao preko do Trosa, i onda uz oko obale hvatajući brod nazad do Jerusalima. On je odustao od te nade da će biti tamo do praznika Pashe, tako da je namerio da bude tamo do praznika Pentakosta. U Jerusalimu je bio uhapšen, odveden u Cezariju, i tamo držan u zatvoru dve godine. On se pozva na Cezara i onda je napokon, što vidimo u Delima Apostolskim, dolazio do Rima. Ovo pismo je napisano neke dve godine prije nego li je Pavle bio u stanju da ode do Rima, i on će u ovom pismu izraziti tu želju do dođe do Rima, i svrhu zbog koje je želeo da bude tamo.

"Pavle, sluga Isusa Hrista, pozvan za apostola". Biblija nam kaže da bi trebali da budemo sigurni našeg poziva i izbora. Pavle je rekao, "Ja sam pozvan da budem apostol". Pogrešno je od nas da klasifikujemo Božije pozive kao neke koji su od većeg značaja ili veličini. Neznam na šta te je Bog pozvao. Ali je važno da shvatiš da nemožeš da budeš išta više od toga šta te je Bog pozvao da budeš.

I ponekad upadnemo u nevolje kada pokušamo da uradimo više od toga na šta nas je Bog pozvao. Pavle je bio pozvan da bude apostol, i to je onda super, Pavle onda treba da bude apostol. Ako bi rekao, "Pavle, pozvan da bude majstor za šatore", onda bi trebao da bude majstor za šatore. "Pavle pozvan da bude jahač kamila", onda bi trebao da bude jahač kamila.

Šta god da te je Bog pozvao da budeš to je onda najveći poziv u tvom životu, jer ti nemožeš da budeš išta više od toga šta te je Bog pozvao, i Bog te drži odgovornim da budeš to šta te je On pozvao da budeš. Veoma često smo krivi u tome što uzimamo na sebe dužnosti na koje nas Bog nije pozvao. Uzimamo na sebe odgovornost zato što imamo veliku želju da služimo Bogu na neki veliki način, i zbog toga se onda upustim u nešto što me Bog nije pozvao i to može da ima tragične posledice. Dao bih vam lično svedočanstvo o tome ali nemamo vremena. Ja sam pokušao nekada da budem nešto što me Bog nije pozvao da budem. I to je uvek bilo završilo tragično. Ponekad su naše ambicije i želje izvan Božijeg poziva.

"Pavle, sluga Isusa Hrista, pozvanog apostola izabranog za jevanđelje Božije", i knjiga Rimljanina se posvećuje toj temi.

Koje Bog unapred obeća preko proroka svojih u svetim pismima

To slavno evanđelje o Mesiji i spasenju kroz Mesiju, je nešto što je Bog prorokovao preko proroka. Govoreći o Svom Sinu, Isusu Hristu našem Gospodu, koje je bio iz Davidovog semena po telu. David je došao do Natana proroka i rekao, "Želim da sagradim kuću za Gospoda. Ja živim na ovom divnom mestu a Bog živi u šatoru. Oni i dalje obožavaju Boga u šatoru od sastanka i nije uredu da ja živim u ovom slavnom mestu dok Bog živi u šatoru. Želim da sagradim kuću za Gospoda, najslavniju građevinu na svetu". Natan prorok je rekao, "O, pa to je divno Davide, učini sve što ti je u srcu".

Te noći je Gospod došao do Natana proroka i rekao, "Natane, govorio si kada nisi trebao, prerano si progovorio". Vрати se sada nazad Davidu i kaži mu da on neće biti u mogućnosti da mi sagradi kuću; njegove ruke su previše krvave. On je čovek rata; nemogu da imam njega da mi gradi kuću. Ali kaži ti Davidu da ću mu Ja sagraditi kuću, i da jedan iz njegovog semena neće prestati da sedi na prestolu. David je video Natana sledeći dan i Natan mu je rekao, "Davide imam lošu i dobru vest". Loša prvo, "Bog mi je progovorio prošle noći i rekao da mu ti nemožeš sagraditi kuću, tvoje su ruke previše krvave. Ti si čovek rata, ali tvoj sin će biti u stanju da sagradi kuću. Ali dobra vest Davide je da će Bog da ti sagradi kuću, i od tvog semena neće prestati da bude kralj koji će sedeti na tronu Izraelovom". I David je odmah shvatio da će Mesija da dođe kroz Davida.

Ovo je bilo previše za Davida. On je došao pred Gospoda i rekao, "O Gospode, Ti si me uzeo iz tora od čuvanja ovaca. Gospode, ja sam bio niko. Ja sam samo bio pastir, ali ipak si me Ti uzeo i učino da budem kralj nad tvojim narodom. Ti si me blagoslovio previše i ja znam da ti govoriš o godinama koje će tek da dođu, o Bože, šta mogu da kažem?" David je bio doveden na mesto tišine pred Bogom, tolko je bio odvan sa Božijom milošću. Da li si ti ikada bio na tom mestu? Tolko oduvan sa Božijom dobrotom da nemaš šta da kažeš? Sam Mulolo je rekao, "Kada molitva stigne svoj maksimum, reči su nemoguće". To zajedništvo sa Bogom kada zaista shvatiš šta je Bog obećao da učini za nas, to je tolko previše za mene da je nekada nemam šta da kažem, šta možeš da kažeš? Previše Boga, previše.

I prema obećanju, on će doći iz Davidovog semena, doći će od Jesea pravedna grana. Interesantno je to kada u evanđeljima čitamo Isusov rodoslov, iako se rodoslov koji se spominje u Mateju razlikuje

od Luke, oba idu nazad do Davida. Ali od Davida oni se granaju drugačije. U rodoslovu u Mateju, kada se stigne do Davida, kaže da se Davidu rodio Solomon od Beršebe koja je bila Urajina žena, i daje nam rodoslov od Solomona pa do Josipa za kojeg su ljudi mislili da je Isusov otac. I u tom rodoslovu koji dolazi od Solomona nailaziš do ovog lika koji se zove Jekonija. Gospod je stavio prokletstvo na Jekoniju u zadnjem stihu dvedeset druge glave Jeremije, gde Jeremija kaže, “Ovako veli Gospod, zapišite da neće biti od Jekonijing semena koji bi sedeo na prestolu Davidovom zauvek”. Ako bi Isus bio Josipov sin, onda On ne bi mogao da sedne na tron.

Luka nam daje drugi rodoslov, Marijin rodoslov, od strane Josipa koji je bio Elijev svekar. Tako da je u pitanju Marijin rodoslov u Luki koji nas vodi kroz drugačiju liniju do Davida. On dolazi nazad do Natana, sina Davidova. Tako da Isus kroz Mariju, je potomak Davidov isto, i sa time ima pravo da traži Davidov tron, ali ne kroz Jekoniju. Ako bi to bilo tako onda on ne bi mogao da traži tron, jer Božije prokletstvo kaže da neće biti nikoga iz Jekonijevog semena koji će sedeti na Izraelovom tronu. Oba rodoslova pokazuju da Mesija dolazi kroz Davida.

Pavle kaže,

O sinu svom, koji je po telu rođen od semena Davidovog, A posvedočen silno za Sina Božijeg Duhom svetinje po vaskrsenju iz mrtvih, Isusu Hristu Gospodu našem,

Uskrsnuće Hrista, dokaz je izjave.

Preko kog primismo blagodat i apostolstvo, da pokorimo sve neznabošce veri imena Njegovog; Među kojima ste i vi pozvani Isusu Hristu, Svima koji su u Rimu, ljubaznima Bogu, i pozvanima svetima: blagodat vam

I ja volim da personalizujem Pismo. Volim da verujem da je ono napisano za mene, jer jedina stvar koje se zaista nemože odnositi na mene je Rim, ali ja sa ljubazan Bogu, i Bog me ja pozvao da budem svetac. Zaista, Pavlova poslanica je Božijim svetcima. Crkvi.

blagodat vam i mir od Boga Oca našeg i Gospoda Isusa Hrista.

Blagodat/milost i mir, sijamski blizanci Novoga Zaveta. Oni se uvek spominju zajedno, i uvek u tom redosledu. Nepada mi napamet da postoji ijedno mesto u Novom Zavetu gde kaže, “Mir i milost”. Nego je uvek, “Milost i mir”. Zašto? Zato što nemožeš zaista da iskusiš Božiji mir ako nisi iskusio Božiju milost.

I bile su godine u mom Hiršćanskom iskustvu kada je zaista nisam imao mir Božiji. Imao sam mir koji je bio uspostavljen smrću Isusa Hrista, ali nisam imao Božiji mir, zato što sam ja pokušavao da svojim delima uspostavam moju pravednost pred Bogom. I dokle god sam ja u svojim pokušajima tražio pravednost pred Bogom, nisam imao mir. Uvek je bilo borbe u mom Hrišćanskom iskustvu. Ja sam uvek pokušavao da budem samo malo bolji i uvek sam obećavao da ću biti bolji. Bio sam nemiran; nisam imao mir sve dok nisam iskusio milost Božiju, i onda sam shvatio šta je poenta—milost i mir. Milost uvek ide prva, i ako nisu iskusio milost Božiju onda zaista neznaš mir Božiji u svom životu.

Prvo, dakle, zahvaljujem Bogu svom kroz Isusa Hrista za sve vas što se vera vaša glasi po svemu svetu.

Postojala je grupa vernika tamo u Rimu i njihva vera u Hrista je bila znana svugde.

Jer mi je svedok Bog, kome služim duhom svojim u jevandjelju Sina njegovog, da vas se opominjem bez prestanka,

Meni je interesantno da Pavle poziva Boga kao svedoka za njegov molitveni život. I ja mislim da je to umesno. Isus je rekao, "A ti kad se moliš, uđi u klet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se Ocu svom koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno" (Matej 6:6). Nemoj da napraviš šou od tvojih molitvi. Nemoj da pišeš pismo po celoj zemlji govoreći ljudima da ulaziš u svoj klet molitve, da klečiš na svom specijalom tepihu i da ih držiš u molitvi. I da im onda ponudiš da ćeš im prodati kvadrat tog tepiha za pet dolara donacije.

"Otiću do Jerusalima i poneću sa sobom svoj molitveni tepih i postaviću ga na Maslinsku Goru, otprilike na mesto na kojem će Isus da stoji kada se vrati. I sada te molim da mi pošalješ tvoje zahteve, te stvari za koje bi hteo da se ja molim dok sam tamo, i da molim te da sa time mi pošalješ i neki poklon". Pa onda dolazi sledeće pismo. "Možeš da kupiš mali kvadrat tog molitvenog tepiha kao donaciju". Nek nam Bog pomogne. Pavle poziva Boga kao svog svedoka za njegov molitveni život. "Bog mi je svedok, da n prestajem da se molim za vas dan i noć".

Spominjući vas uvek u svojim molitvama.

Moleći se svagda Bogu u molitvama svojim da bi mi kad Božija volja pomogla da dođem k vama;

I Pavle se nalazi u Korintu, i uputiće sa ka Jerusalimu. On nezna šta ga čeka u Jerusalimu, sem toga da gde god da ode Sveti Duh mu poručuje da ga čekaju okovi i zatvor. Ali ga mi ovde vidimo da piše ovima u Rimu, "Nadam se da ću da dođem do vas. Molim se da mi na bilo koji način Bog pomogne da dođem do vas po Božijoj volji". Pavle kaže, "Moram da vidim Rim". Kasnije kada je bio u zatvoru u Jerusalimu obezhrabren i poražen, Gospod mu je rekao, "Pavle, budi dobre volje, kao što si svedočio o meni u Jerusalimu, moraćeš svedočiti o meni u Rimu." On nije došao do Rima Božijom voljom, neznam da li ti...pa, to je bio uspešan put. Iako je on doživeo brodolom i sve ostalo, ceo taj brodolom ga je doveo do Malte, gde je on bio u mogućnosti da dovede Publija do Gospoda i mnogi Maltežani su prihvatili Isusa dok je Pavle bio tamo. Tako da je to bio veoma uspešan put što se tiče duhovne strane iako bi to mogao da osporiš sa telesne strane uzimajući u obzir sve teškoće kroz koje je prolazio. Četrnaest dana na moru u oluji gde su svi bili toliko bolesni da niko nije mogao da jede. Ipak, Pavle je izrazio želju Bogu da bi hteo da ide do Rima.

Jer želim videti vas, da vam dam kakav duhovni dar za vaše utvrđenje,

Pavlova želja nije bila da vidi turista u Rimu i da vidi Koloseum, da vidi forum i sve ostale zadivljujuće građevine Rima, nego je njegova želja bila da dođe da bi mogao da im služi da bi im dao kakav duhovni dar da bi se oni mogli utvrditi.

To jest, da se s vama utešim verom opštom, i vašom i mojom.

Da bi mogli zaista da služimo jedni drugima. I to je tačno, ti nemožeš da služiš drugima a da tebi nebude služeno. Nemožeš da daš a da ti ne primiš. U službi uvek postoji zajednička dobit.

Ali vam neću zatajiti, braćo, da sam mnogo puta hteo da vam dođem, pa bih zadržan dosle, da i među vama imam kakav plod, kao i među ostalim neznabošcima.

Ja želim da imam plod u Rimu kao što imam i u drugim mestima.

Dužan sam i Grcima i divljacima, i mudrima i nerazumnima. Zato, od moje strane, gotov sam i vama u Rimu propovedati jevanđelje. Jer se ne stidim jevanđelja Hristovog; jer je sila Božija na spasenje svakome koji veruje, a najpre Jevrejinu i Grku. Jer se u Njemu javlja pravda Božija iz vere u veru, kao što je napisano: Pravednik će od vere živ biti.

Pavle objavljuje: Ja sam spreman da idem u Rim, želim da imam ploda u Rimu, ja se nestidim evanđelja Isusa Hrista. To je Božija sila na spasenje svakome ko veruje. Najpre Jevreju a i Grku.

Jer se u Njemu javlja pravda Božija iz vere u veru, kao što je napisano: Pravednik će od vere živ biti.

U evanđelju Isusa Hrista, Božija pravednost je otkrivena jer Bog nije mogao da oprostí naš greh nepravedno. Morala je da postoji pravedna osnova da bi se greh mogao oprostí. Jer ako bi sudija u potpunosti odbacio optužbe protiv čoveka koji je kriv bi bilo nepravedno. Bog ti nemože pravedno samo tako reći, "Oprošteno ti je." Mora da postoji pravedna osnova na osnovu koje ti se može oprostí tvoj greh. Ta pravedna osnova se nalazi u evanđelju Isusa Hrista. Jer je Bog osudio onoga ko zgreši na smrt. Jedina pravedna stvar je da se grešnik osudi na smrt, jer je to presuda koja odgovara za nas uzimajući u obzir grešnost čoveka. Bog je postavio pravednu osnovu po kojoj se može oprostí greh tako što je Isus Hrist postao naša zamena, tako što je uzeo greh na Sebe i tako što je umro umesto tebe. Pravednik za nepravednike. I tako je On snabdeo Bogu pravednu osnovu za oprostjenje, ti si oprostjen tako što je Isus Hrist umro za tebe. Dug koji je tebi pripadao, On je uzeo tvoje mesto i umro za tebe, i sa time, se Božija pravednost otkrila iz vere u veru, kao što je napisano, "Pravednik će od vere živeti."

Jer se otkriva gnev Božji

Videli smo Božiju pravednost i to sada stavljamo u kontrastu sa Božijim gnevom.

s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže istinu u nepravdi.

Videli smo Božiju pravednost da je otkrivena, a sada nam se otkriva Božiji gnev. Božiji gnev se otkriva pod jedan, bezbožnosti a pod dva nepravdi. Koja je razlika između bezbožnosti i nepravednosti? Sećate se kada je Mojsije sišao sa Sinajske gore, on je imao dve kamene ploče na kojim su bile zapisane Deset zapovesti. Na prvoj kamenoj ploči su se nalazile prvih četiri zapovesti i one su se govorile o čovekovom odnosu sa Bogom. "Nećeš imati druge bogove pored Mene. Nećeš uzeti uzalud ime Gospodnje. Ne gradi sebi lik rezani. Sećaj se dana odmora da ga svetkuješ." I ako bi neko prekršio jednu od ovih prvih četiri zapovesti to bi onda predstavljalo pogrešnu vezu sa Bogom, a to je bezbožnost. Druga kamena ploča se bavila zapovestima koje su govorile o čovekovom odnosu sa svojim bližnjem. Ako bi neko prekršio neku zapovest sa druge kamene ploče to bi onda značilo da neživi životom kojim bi trebao da živi sa svojim bližnjem, i sa time, to prozurokuje nepravednost, to je pogrešan odnos sa njegovom bližnjem, nepravednost. Božiji gnev će se otkriti protiv bezbožnosti i nepravednosti ljudi koji drže istinu Božiju, ali je drže u nepravednosti.

Imati i znati nije dovoljno. Jakov je rekao, "Budite izvršioци a ne samo slušaoci Reči, varajući sami sebe" (Jakov 1:22). Mnogi ljudi danas varaju sami sebe, zato što su čuli Reč i znaju Reč, oni znaju šta Bog zapoveda, oni drže tu istinu Božiju, ali je nažalost drže u nepravednosti.

Jer šta se može doznati za Boga poznato je njima: jer im je Bog javio;

U mojoj savesti postoji svesnost šta je dobro i loše. Sveopšte u ljudskoj svesti postoji svesnost toga šta je pravedno i šta je loše. I to se pokazuje u meni. Bog je to nekako urazao u moje srce i moj um i u moju svest, i ja znam šta je pravedno, i šta je loše. To što se može znati o Bogu je njima poznato. Bog je to njima pokazao.

Jer šta se na Njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati

Ili "Jer Njegove nevidljive stvari se od stvaranja sveta jasno vide," tj. nevidljivi Bog se otkrio kroz svoje stvorenje. Nebesa objavljuju Božiju slavu, zemlja pokazuje delo Njegovih ruku, iz dana u dan oni govore, iz noći u noć njihov glas ide. Nema govora niti jezika gde se njihov glas nečuje. Bog govori čoveku univerzalnim jezikom prirode. Tako da sam ja po prirodi svestan da Bog postoji. Budala kaže u svom srcu, "Nema Boga." Njegove nevidljive stvari su otkrivene u prirodi jer kada su upoznali Boga oni su ostali bez izgovora, jer se Bog otkrio

i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i božanstvo, da nemaju izgovora. Jer kad poznaše Boga, ne proslaviše Ga kao Boga

I kako ja to mogu da uradim u svom životu? Ja padnem u tome da proslavim Boga kao Boga tako što se svađam sa Njime. Jer moje svađanje sa Bogom je u suštini ovo, "Ja znam šta je za mene dobro bolje od Tebe." Ja onda sebe uzdižem kao Boga. Ja neproslavljam Boga kao Boga kada mu dajem svoje zahteve. Kada ja insistiram kroz molitvu da Bog učini stvari na određen način. I ovo nije proslavljanje Boga kao Boga, a ovo se jako puno propagira danas od strane mnogih. Mnoga njihova učenja su ustvarnosti bezbožna, jer uzdiže čoveka na poziciju autoriteta a Bog postane sluga. Tako da onda nije više, "Čak, sluga Isusa Hrista," nego je, "Čak, gospod Isusa Hrista," jer u suštini šta oni kažu je da Bog treba da prati svaki moj ćef i želju i da ispuni svaku moju želju.

Ja sam nedavno čitao u knjizi od jednog veoma poznatog službenika jedne veoma velike crkve da je želeo biciklu i da se molio za biciklu. I pošto se molio nekoliko meseci za biciklu a nije ju dobio, on se naljutio na Boga. On je rekao, "Kako ja mogu da učim ljude da se mole i da veruju i da Ti se pouzdaju u molitvi kada evo ja sam se molio svo ovo vreme za biciklu a Ti mi ne nisi dao?" Onda je on reako da mu je Bog rekao, "Pa, nisi mi nikada rekao kakvu biciklu želiš. Postoje svakake vrste bicikla, desetobrzinke, planiske..." Po meni to nije proslavljanje Boga kao Boga. Kakvog Boga ja to služim koji ne zna kakva je Bicikla najbolja za mene? Čeka na mene da bi dobio broj modela prije nego li će išta da učini, čeka na moj izbor boja. Ne, ja odbijam takav koncept Boga. On nije džini koji čeka da ispuni svaku moju želju ili ćef. Kada tretiram Boga kao duha iz čarobne lampe, onda to nije proslavljanje Boga kao Boga. Petar nam kaže da ako iko od nas pati po Božijoj volji, da će mo mi samo da mu poverimo naše duše Njemu kao vernom stvoritelju. Ja nalazim da takvo predanje, potupuno predanje, je najveće mesto odmora i mira koje ja znam. Jer ja nemam u svom umu stvari koje Bog mora da uradi za mene. Nego ja imam sebe kao predanje Bogu, tako da šta god da On učini ja prihvatim, i ja mogu da se odmaram u tome.

Kada smo dali našu ponudu da bi kupili imanje u Newport Beach-u, i sad trenutno neznam da li ćemo ga dobiti ili ne. Ja se zaista baš nemolim da ga dobijemo. Ja se nemolim da ga i nedobijemo. Ja se samo molim, "Gospode, Tvoja volja neka bude učinjena. Ako želiš da je dobijmo, super Gospode. Ako ne želiš da je dobijemo, super Gospode." Ali vidite ako bi bio u tome, "Moram" "Mi moramo da imao to imanje," onda uđete u to da kažete, "Bože moraš da nam daš to," i onda ja sedim na vozačevom mestu i ja naređujem Bogu šta da radi. Ja onda sebe postavljam u poziciju Boga, i onda činim da se On podređuje meni. To nije proslavljanje Boga kao Boga. To je zamka u koju ljudi jako lako upadnu. Potpuno predan onome šta Bog želi. To je jako lep način života, jer

onda naučiš da prihvatiš šta god da se desi. Nikada nisu uznemiren, jer uvek prihvataš da budeš uznemiren. Čovek koji se uvek uznemiri je čovek koji nikada neočekuje da bude uznemiren; on zaista neplanira uznemirenja u svom životu. I zbog toga, kad god uznemirenja dođu on je veoma uznemiren. Ali čovek koji se nikada neuznemiri je onaj koji uvek očekuje uznemirenja. Tako da kada uznemirenje dođe, to ga onda neuznemiri, jer je to očekivao.

Ja imam radni odnos sa Bogom. Ja to potvrdim svako jutro, “Bože, Ti možeš da me uznemiriš za šta god Ti hoćeš. Ako se moji planovi ne podudaraju sa Tvojima onda Gospode, uznemiri moje planove. Uznemiri me, stavi me na Tvoj put. Jer želim da Tvoja volja bude učinjena u mom životu danas.” I tako da ako nešto iskrсне i ja nisam u stanju da odem tamo gde sam hteo ili šta god, onda to znači da Bog ima nešto drugo u umu. Ja predajem svoju dušu Njemu na čuvanje kao vernom Stvoritelju. Slavljenje Boga kao Boga.

Ali, kada su upoznali Boga, oni nisu hteli da ga proslave kao Boga,

nit i Mu zahvališe, nego zaludeše u svojim mislima, i potamne nerazumno srce njihovo. Kad se građahu mudri, poludeše,

Ono šta im Pavle govori je to da je Bog otkrio sebe kroz prirodu; čovek može da zna Boga kroz prirodu. Priroda je Božije otkrovenje. Ona govori čoveku da Bog postoji. Objavljuje Božiju slavu, Njegovu moć, Njegova čuda. Ali ako čovek ne želi da ima istinu o Bogu, ako ne želi da proslavi Boga kao Boga, ako želi da uzdigne sebe do Božijeg nivoa. “Ja sam Bog jer sam ja gospodar svoje sudbine. Ja sam kapetan svoje duše. Ja sam Bog. Ja sam čovek koji upravlja samim sobom.” Onda on gleda na prirodu sa pretpostavkom da Bog nepostoji. Onda on pokušava da objasni prirodne fenomene isključujući Boga, nazivajući ih prirodnim fenomenima. Da se sve dešava prirodno i pod prirodnim okolnostima. Jedna od njihovih omiljenih fraza je slučajna pojavljivanja pod nezgodnim okolnostima. To može da objasni skoro sve, sve ove slučajne zgode se nedogode samo tako. Postoje sve ove slučajne pojavljivanja ovih nezgodnih okolnosti i ti si sam na kraju rezultat nezgode. Milijarde takvih nezgoda tokom milijarda godina, i eto tebe kao rezultata ove spontanog stvaranja.

Bio je jedan interesantan simpozijum u Evropi 1975 god. Karl Sagin je napisao knjigu opisujući tu konvenciju. Na tom skupu su bili vodeći naučnici koji su se sakupili da bi odlučili da li vanzemaljci pokušavaju da uspostave kontakt sa nama. Knjiga koja je objavljena se zove, “Tehnički Institut za Tehnologiju iz Masačusetsa o Vanzemaljskoj Komunikaciji” koju je napisao Karl Sagen, i to je reportaža ovog simpozijuma i okupljanja svetski priznatih naučnika koji su ponudili svoje dokumentacije o vanzemaljskim bićima koji pokušavaju da nas kontaktiraju. Ja sam bio veoma fasciniran jednim od prvih dokumenata koji su prezentovani, a taj dokument je bio predan od grupe naučnika koji su osećali da bi bilo bitno u donošenju odluke da li postoje ili nepostoje bića tamo negde koja pokušavaju da kontaktiraju sa nama da bi prvo trebali da odlučimo verovatnoću da li postoji život na nekoj drugoj planeti u univerzumu. Uzimajući u obzir sve te mnoge prepreke na osnovu kojih zavisi život, oni us počeli da ubacuju u kompjuter činjenice koje su neophodne za razvijanje prve ćelije, sve te različite stvari koje treba da so dogode da bi se stvorila prva ćelija. Kompjuter koji je radio na tim raznim faktorima je izašao sa odgovorom da šansa da se tako nešto dogodi je, jedan naprem deset na dvaest sedmi. I pretpostavljajući da je zemlja 6 milijardi godina stara to izađe samo samo nekih deset od dvadeset sedam.

Tako da ako bi dodao ove faktore, recimo milijardu njih i da se svake sekunde oni odvijaju, za šest milijardi godina razvili bi ste vašu prvu ćeliju. Ali onda moraš da razviješ dve ćelije na istom mestu. Taj dokument je zaključio da nepostoje vanzemaljska bića koja pokušavaju da komuniciraju sa

planetom zemljom jer je nemoguće da postoji bilo kakva životna forma igde drugde u univerzumu, zbog kompleksnosti razvoja ćelije. Nemoguće je igde drugde u univerzumu. Tako da nema smisla imati simpozijum na kojem bi videli da li postoje vanzemaljska bića koja pokušavaju da komuniciraju sa nama, jer je nemoguće da ona postoje. Verovatnoća za to je...neračunajte na to. Ja sam pomislio da je to veoma interesantan dokument. Uživao sam da ga čitam, ali sam se zapitao zašto to onda nisu primenili i korak dalje i shvatili da je nemoguće. Ako je nemoguće da postoje životne forme igde u univerzumu sem ovde, kako onda oni misle da oni postoje i ovde? Ako je nemoguće da se životne forme oforme bilo gde u galaksiji, onda isto tako bi trebalo da bude nemoguće da životne forme postoje i ovde, i to je zaista nemoguće u slučajnosti. Mi smo stvoreni. Ali čovek koji priđe prirodi sa predrasudom da Bog nepostoji pokušava da objasni fenomen života izvan Boga i onda dođete do svakakih glupih nagađanja.

Da li si se ikada zapitao kako je to moguće da si ti u stanju da hodaš? Pa vidiš, jendom davno pre mnogo miliona godina, nazak kada je zemlja bila prekrivena sa prvobitnim muljem, ova ćelija se razvila u sličnom obliku kao crv, i kako je napravila sebi put iz tog mulja u vodu, pa zatim na kopno, u obliku tih bića koja su ličile na ribe koja su prešla na kopno, prevrtajući se na ovoj strani okolini se ogrebala na koralni greben ili na stenu. I ta ogrebotina se razvila u bradavicu, koja je nastavila da se razvija i na kraju narasla da bi postala noga sa pet prstiju. Posle milijardu godina kada se druga noga razvila ti si onda bio u stanju da hodaš umesto da poskakuješ. To je jedno od objašnjenja koje se nudi za razviće nogu. I ja se slažem sa Pavlom, oni su zaludeli u svojim mislima, i njihovo nerazumno srce je potamnelo. Oni grade sebe da su mudri ali su postali ljudi.

Vidite, ako neuračunaš Boga to je onda bazuman stav, jer bezumni reče u svom srcu, "Nema Boga." Nemoguće je pokušati da se razume univerzum neračunajući Boga a da se ne izmisle svakake neverovatne pretpostavke, i to je jednostavno bezumlje ali nažalost baš ta naučna glupost je prihvaćena.

Kad se građahu mudri, poludeše

I pretvoriše slavu večnog Boga u obličje smrtnog čoveka

Oni su pretvorili Boga da bude kao čovek. Oni misle o Bogu kao o čoveku. Pokušavaju da donesu Boga na ljudski nivo. Slave večnog Boga su sada napravili da liči kao čovek u obliku malog idola ili lika kojeg su oni izrezali ili nacrtali.

i ptica i četvoronožnih životinja i gadova/gmizavaca.

Kako gledaš na zgrade obožavanja drevnih ljudi, videćete ta grotesna bića koja su predstavljena kao božanstva, i onda shvatiš o čemu je Pavle govorio, čovekov pokušaj da pokvari Boga.

I zbog toga,

Zato ih predade Bog u željama njihovih srca u nečistotu, da se pogane telesa njihova među njima samima; Koji pretvoriše istinu Božiju u laž, i većma poštovaše i poslužiše tvar nego Tvorca, koji je blagosloven va vek. Amin.

Tako da ih je Bog predao ovim prljavim požudama njihovog srca. Mogu se prisetiti da kada sam ja bio osnovac, da je bilo tih momaka koji su prokrijumčalili zdravstvene časopise. To je bilo nešto najbliže pornografiji što se moglo naći tada. Časopisi koji su se bavili nudizmom u Sjedinjenim Državama. Ovo su bile stvari koje su ti momci prokrijumčalili i to je bilo nešto za šta si trebao da

imaš veze da bi dobiju kopiju toga. I samo u mom životnom veku vidim koliko smo potunuli. Zato što danas možeš ući u bilo koju trafikku i radnju i da kupiš časopise koji sadrže sve te izazivajuće fotografije čija je namena da pobude i stimulišu telo. Vidimo posledice toga da nas Bog predaje našim nečistim požudama. Moralni pad koji vidimo u našem društvu je posledica učenja evolucije, poništavanje toga da Bog postoji. Pokušaj da se razume univerzum bez Boga. I rezultat tog pokušaja da se Bog izvadi čovekovog uma i razmišljanja je to da nas je Bog prepustio našem umu koji može potone u prljavštinu svog srca.

Oni donose sramotu svojim telima međusogno, jer su zamenili Božiju istinu sa neistinom, i oni obožavaju i služe stvorenju više od Stvoritelja, koji su blagosloven dovek. Vidite, po teoriji evolucije stvorenje postaje Bog, to je ta moćna ćelija i njene ogromne sklonosti da učini te fenomenalne promene i da se razvije u sve te razne životne forme koje imamo danas. Te divne prilagodljivosti u prirodi. To postane Bog. Oni obožavaju i služe stvorenju više nego li Stvoritelja.

Oni gledaju na prirodu iracionalno, prirodu čine božanstvom umesto da slave Boga koji je stvorio prirodu. Kada staneš samo do prirode i obožavaš prirodu, onda si stao kraće nego što bi trebalo. Iracionalno je da pogledaš na prirodu i da kažeš, "To je Bog." Treba gledati na prirodu i reći, "To je Božije stvorenje," i dozvoliti prirodi da ti govori o Bogu, to je racionalan način da posmatraš prirodu. Tako da je čovek postao neracionalan u svom posmatranju prirode tako da je počeo da obožava i da služi stvorenju više nego li Stvoritelju koji je blagosloven zauvek.

Zato ih predade Bog u sramne slasti; jer žene njihove pretvoriše putno upotrebljavanje u besputno. Tako i ljudi ostavivši putno upotrebljavanje ženskog roda, raspališe se željom svojom jedan na drugog, i ljudi s ljudima činjahu sram, i platu koja trebaše za prevaru njihovu primahu na sebi. I kao što ne marahu da poznadu Boga, zato ih Bog predade u pokvaren um da čine šta ne valja,

Čovekova degradacija, nizvodna spirala, da li to vidimo? Zasižno da to možemo da vidimo u danu kom živimo. Vidimo baš ove stvari o kojima nas je Pavle upozorio kao posledici toga da čovek eliminiše Boga iz svog uma, iz svog života, iz škola, svesnost svesti o Bogu. Vidimo neminovne posledice društva koje ide sve dublje u septičku jamu nemoralna. Vidimo trend pada. Biti ispunjen svakom nepravdom, i sada oni drže istinu o Bogu u nepravdi, ali sada više i ne drže istinu o Bogu, Bog ih je predao njihovim izopačenim umovima, i rezultat toga je,

Da budu napunjeni svake nepravde, kurvarstva, zloće, lakomstva, pakosti; puni zavisti, ubistva, svade lukavstva, zloćudnosti; Šaptači, opadači, bogomrsci, siledžije, hvališe, ponositi, izmišljači zala, nepokorni roditeljima, Nerazumni, nevere, neljubavni, neprimirljivi, nemilostivi.

Ovo zvuči kao jutarnje novine. Mi smo okruženi time. Vidimo neizbežne posledice čovekovog pokušaja da izbaciti Boga iz svog života. Mi vidimo to u našem društvu u kojem živimo, baš ove stvari, koje su toliko zastupljene u našem društvu.

A neki pravdu Božiju poznavši da koji to čine zaslužuju smrt, ne samo to čine, nego pristaju na to i onima koji čine.

Gledate sapunice? Da li uživati da gledate sapunice? Da li uživati da gledate Dalas? Da li uživati da gledate misterije koje se bave ubistvima? Da li uživati da gledate filmove koji imaju te nemoralne scene u njima? Ako uživaš da gledaš ove filmove, onda ti pristaješ na to sa onima koji to čine, zar ne? Vidiš, ti možeš da kažeš veoma samo opravdavajuće, "Ja nikad nisam počinio preljubu. Ja nisam

nikada ikoga ubio, ili ja nisam nikad uradio tako nešto i slično.” Ali Pavle kaže, “Ne samo da oni to čine, nego pristaju/uživaju u onima koji to čine.” To je osoba koja u stvarnosti uživa da čita o tome. Ili osoba koja uživa da gleda to. Stvari koje ja sam nebih uradio, ali postoji to neko uzbuđenje dok se gleda neko drugi ko to čini. To je baš to, pristajanje/uživanje u tome sa onima koji to čine. Pazi, nek nam Bog pomogne. Sotona nas bombarduje sa svake strane sa svojim smicalicama, pokušavajući da nas zarobi, da nas privuče. Zato što je to fascinantno, to je interesantno. “Pa to je samo život, i ja sam zainteresovan za život.” Racionalizuj to kako god hoćeš. Budi pažljiv ako uživaš u ljudima koji čine takve stvari, gledajući ih kako ih oni čine.

2 glava

Zato se ne možeš izgovoriti, o čoveče koji god sudiš!

Vidiš, ja pročitam ovu listu i kažem, “O da, to je užasno. Zaista neznam šta da radimo, svet je tako naopak, zao. Užasno je to da ljudi čine takve stvari, užasno je da bi ljudi hteli da tako žive.” Pa, ti si bez izgovora o čoveče koji god sudiš.

Jer kojim sudom sudiš drugom, sebe osuđuješ; jer to činiš sudeći.

Mi moramo da pazimo na ovo osuđivanje. Jer ako ja imam kapacitet da sudim nekome i da kažem, “To je pogrešno, on ne bi trebao da radi to.” Onda ja osuđujem sebe jer ja znam da je to loše i ako bi ja to učinio onda bih bio u duploj grešci, jer ja znam da je pogrešno jer sam rekao da je pogrešno. Znae, zapanjujuće je kako greh izgleda loše kada ga neko drugi radi. Ako neko učini moj greh, onda sam u stanju da imam u sebi svakavo pravedna ogorčenja. Kad ja učinim to onda ti ja mogu reći zašto sam to uradio, mogu opravdati. Ali kako je užasno kada to učini neko drugi. To je onda užasno. Budi pažljiv čoveče, ti koji sudiš, jer ti osuđuješ samog sebe sa time jer ti svedočiš tu činjenicu da ti znaš bolje, a sam činiš te iste stvari.

A znamo da je sud Božji prav na one koji to čine. Nego pomišljaš li, o čoveče koji sudiš onima koji to čine, i sam činiš to! Da ćeš ti pobeći od suda Božijeg?

U 2 Korinćanima 5, Pavle nam kaže da će mo se svi mi pojaviti pred Hristovim sudnjim tronom da primimo nagrade od stvari koje smo učinili u našim telima, bez obzira da li ona bila dobra ili loša, znajući dakle strah Gospodnji ljude savetujemo. Da li ti misliš da ćeš izbeći sudu Božijem? Da li ti misliš da imaš nekakav imunitet ili božanski oprostaj pa si u stanju da se izvučesh sa time?

Ili ne mariš za bogatstvo Njegove dobrote i krotosti i trpljenja

Vidiš, greška koju ljudi veoma često prave je da pogrešno protumače Božije trpljenje i strpljivost. Bog je uzdržan sa nama. Bog je tako strpljiv sa nama. Bog nas trpi dugo. On nas neubije odmah čim učinimo neko zlo. Bog ima ogromno strpljenje za zločince. Ja ne bih imao toliko strpljenja. Ja bih radije voleo da ni Bog nije tako strpljiv. Ja bih radije da ih Bog istrebi. Kada čitam o nekim tim stvarima i kada čitam o tom momku koji je ubio svoju porodicu u Činu i kada ga vidim u sudnici i znaš da će suđenje da traje mesecima i pomisliš, “O Bože, brza pravda, Gospode.” Ali kada sam ja upitanju, “O strpljenje Gospode. Radim na tome i nadam se u jednom od ovih dana, Gospode, pobeđiću to.” Alu ponekad ja pogrešno protumačim to Božije dugo trpljenje kao da odobrenje ili čak da zaista to Boga ni neinteresuje. I dogodi se čak da ljudi postanu toliko prevareni da veruju da Bog odobrava to što rade i kažu, “Ja još uvek imam toliko blagoslova u mom životu.” Znaš, “Ako

Bog nije zaista zadovoljan sa mojim životom i šta ja činim, onda bi On sigurno oduzeo blagoslove iz mog života.” I zato što oni u svojim životima nastavljaju da vide blagoslove, oni kažu, “Pa, Bog odobrava to što ja radim.” To nije tako. Da li ti misliš da ćeš da izbegneš sud Božiji?

Da li prezireš bogatstvo Njegove dobrote i dugog trpljenja?

ne znajući da te dobrota Božija na pokajanje vodi? Nego svojom drvenosti i nepokajanim srcem sabiraš sebi gnev za dan gneva u koji će se pokazati pravedni sud Boga,

To je kao brana koja zadržava sud Božiji, i ti samo nadodaješ na taj sud kako nastavljaš u svom grehu i nepravdi. Ti samo nadodaješ i jednoga dana će se brana otvoriti i poplava suda će te odneti. Teško tebi, teško tebi, teško vama koji živite na zemlji zbog još tri trube koje treba da zatrupe. I onda čitamo dalje da kako anđeli upozoravaju o Božijem gnevu koji dolazi, kako će On izliti svoj gnev i bes na čoveka. Dozvoli mi da ti kažem nešto, zemlja na kojoj mi živimo je spremna za sud. Čak, kako gledam na svet danas i stvari u svetu danas, pitam se koliko će Bog da čeka prije negoli počne da sudi. Biblija nam kaže da je Bog čekao dosta dugo dok je Noje gradio barku, ali je Božiji sud ipak došao.

Božiji sud će da dođe ponovo, i zasada se samo gomila, i uskladišti se za dan gneva o oktovenja Božijeg pravednog suda.

Koji će dati svakome po delima njegovim: Onima, dakle, koji su trpljenjem dela dobrog tražili slavu i čast i neraspadljivost, (*Bog će im dati*) život večni; A onima koji se uz prkos suprote istini, a pokoravaju se nepravdi, (*oni će primiti*) nemilost i gnev. Nevolja i tuga na svaku dušu čoveka koji čini zlo, a najpre Jevrejina i Grka; A slava i čast i mir svakome koji čini dobro, a najpre Jevrejinu i Grku; Jer Bog ne gleda ko je ko.

Nije bitno da li si ti Jevrej ili pagan, Bog negleda ko je ko. Nego to šta si ti je to šta Bog priznaje i šta ti radiš.

Jer koji bez zakona sagrešiše, bez zakona će i izginuti; i koji u zakonu sagrešiše, po zakonu će se osuditi

I pagani koji su bez zakona, oni će biti suđeni bez zakona. Postoji taj zakon Božiji koji je napisan u našim srcima, svest, Jevreji imaju zakon, i Bog će im suditi po zakonu.

(Jer pred Bogom nisu pravedni oni koji slušaju zakon, nego će se oni opravdati koji ga tvore; Jer kad neznabošci ne imajući zakon sami od sebe čine šta je po zakonu, oni zakon ne imajući sami su sebi zakon: Oni dokazuju da je ono napisano u srcima njihovim što se čini po zakonu, budući da im savest svedoči, i misli među sobom tuže se ili pravdaju)

Bog je zapisao svoj zakon u srcu svakoga čoveka. Postoji ta svesnost o dobrom i zlu. To je urođeno u našim srcima od srtane Boga, i moja svest izvršava to ili me optužuje o tome.

Na dan kada Bog uzasudi tajne ljudske po jevanđelju mom preko Isusa Hrista. Gle,

I sada se on obraća Jevrejima koji su u Rimu,

ti se zoveš Jevrejin, a oslanjaš se na zakon i hvališ se Bogom, I poznaješ volju, i biraš šta je bolje, jer si naučen od zakona; I misliš da si vođ slepima, videlo onima koji su u mraku, Nakazatelj bezumnima, učitelj deci, koji imaš ugled razuma i istine u zakonu. Učeci, dakle,

drugog sebe ne učiš; Propovedajući da se ne krade, kradeš; govoreći: Ne čini preljube, činiš preljubu; gadeći se na idole, kradeš svetinju; Koji se hvališ zakonom, a prestupom zakona sramotiš Boga.

Pavle se sada obraća Jevrejima. Oni su imali taj stav da su duhovno superiorniji od drugih, “Bog je otkrio svoju volju Jevrejima, Bog je da Jevrejima zakon. Mi smo vođe slepima, i mi smo svetlo onima koji su u tami. Mi smo učitelji onima koji su ludima.” Ali Pavle kaže, “Pogledaj, u učenju drugoga zar neslušáš sebe, zar ne učiš od sebe?”

Isus je rekao svojim učenicima, “Ukoliko vaša pravednost neprevaziđe pravednost Književnika i Farizeja neće te ući u kraljevstvo nebesko.” I kako je počeo da ilustruje ovu izjavu, On je pokazao da je pravednost Književnika i Farizeja bila u spoljašnjem držanju zakona, dok su u unutrašnjosti, u srcu kršili zakon. Zakon kaže, ne ubij, ali ti mrziš toľko čoveka da bi voleo da ga ubiješ. I barem što se Isusa tiče, kriv si za kršenje zakona, “Ne ubij.” Nepočini preljubu, ali ti imaš toľko veliku požudu i želju da budeš sa tom devojkom. Bog kaže, “Ti si počinio preljubu u svom srcu.” Zakon je duhovan. Zato Pavle kaže, “Pa ti kažeš da se nepočini preljuba, a ti činiš preljubu? Da li kažeš da netreba imati idole, a ti kradeš svetinju?” Da li postoji idol u tvom životu? Nešto što ti držiš da je važnije od Boga. Neki cilj u životu, neka ambicija ili želja koja je veća od tvoje ljubavi za Boga?

Jer se ime Božije zbog vas huli u neznabošcima, kao što stoji napisano. Obrezanje pomaže ako zakon držiš; ako li si prestupnik zakona, obrezanje je tvoje neobrezanje postalo.

Ideja o obrezanju. Postoji duhovna ideja iza samog obrezanja i to je da se odseče telo, što znači da ću da živim po duhu a ne po telu. To je bio duhovni simbol obrezanja, grupa ljudi koji će živeti po Duhu, koji će hodati za Bogom, koji neće hodati po telu. Ali su ljudi počeli da uzimaju fizičke rituale i da se odriču duhovne primene istih. Iako su fizički bili obrezani, duhovno su hodali po telu. Pavle je rekao, “Baš me briga da li si bio fizički obrezan, ako i dalje hodaš po telu, tvoje fizičko obrezanje je baznačajno.”

I zato što se obrezanje tela neračuna pred Bogom, nego se obrezanje srca računa. I na isti način je i za Hrišćanina vodeno krštenje koje je simbol smrti i kraj starog života u kojem smo živeli po telu, i izlaženje iz vode simboliše novi uskršli život u Isusu Hristu. I ako sam bio kršten spreda, odnazad ili tri puta u ime Oca, Sina i Svetoga Duha, a i dalje hodam po telu, to krštenje neznači ništa. Jer krštenje srca je to šta se računa, krštenje srca se računa. Bog želi da hodam po Duhu, da želim u svom srcu da hodam po Duhu.

Ako, dakle, neobrezanje (tj. pagani koji su neobrezani) pravdu zakona drži, zašto se ne bi njegovo neobrezanje za obrezanje uzelo?

I ovo isto važi i za krštenje. Ako osoba nikada nije prošla kroz taj fizički ritual krštenja, a ta osoba je zaista živi za Boga i za Duha i živi i hoda po Duhu, njegova vera u Boga i hod po kojem hoda u Duhu se računa umesto toga što nije bio kršten u vodi. Ja se neslažem sa onima ljudima koji stavljaju jako veliki naglasak da se neko spusti u vodu i krsti da bi onda ta osoba mogla biti spašena. Jer iskreno krštenje je u srcu, čista savest pred Bogom. To nije pranje prljavštine tela kao što Petar kaže. Pavle apostol je sam rekao, pisajući crkvi u Korintu, “Zahvaljujem Bogu što nisam krstio nikoga od vas sem Krispa i Gaja.” On je rekao, “Bog me nije pozvao da krstim nego da propovedam evanđelje.”

Bog gleda u srce čoveka. Bog gleda na tvoje srce. Šta je to šta ti želiš? “Jednu stvar molim od Gospoda i to ću tražiti.” Da li ja zaista tražim Gospoda, da živim u Njegovom prisustvu, da živim u

zajedništvu, u konstantno zajedništvu sa Njim? Ili mu ja samo odajem čast nedeljom a u ostatku nedelje se posvećujem tome da jurim za željama tela, svetskim željama, ciljevima i ambicijama?

I onaj koji je od roda neobrezan i izvršuje zakon, osudiće tebe koji si sa slovima i obrezanjem prestupnik zakona. Jer ono nije Jevrejin koji je spolja Jevrejin, niti je ono obrezanje koje je spolja, na telu; Nego je ono Jevrejin koji je iznutra i obrezanje srca duhom a ne slovima, to je obrezanje; kome je hvala ne od ljudi nego od Boga.

Netražiti odobrenje od ljudi, nego tražiti odobrenje od Boga, hoda ti za Bogom u Duhu. I nije život u telu što čovek vidi što je važno, nego je to život u Duhu koje Bog vidi, to je ono što je važno—moje srce i pozicija mog srca pred Bogom.

I Pavle je upeo u ove prve dve glave da učini da se osećamo krivi. Paganski svet je u stanju degradacije, izopačeni umovi, krivi pred Bogom, jer ne samo da rade one stvari koje nevređi izgovarati, negu odobravaju i one koji to čine. Ali isto tako i za Jevreja koji osuđuje pagane i kaže, “Pa zar nije to užasno to što rade i što žive tako?” On je isto tako kriv pred Bogom, jer iako on samo hvali Boga sa svojim ustima, i možda održava zakon u spoljašnosti tela, u svom srcu ga krši. On sudi drugima za ono što oni čine, ali je i sam kriv što čini isto. Tako da je i on kriv pred Bogom. Čovek koji nikada nije čuo je isto tako kriv jer mu je Bog zapisao svoj zakon u srcu, i njemu će biti suđeno bez zakona. Bog se otkrio kroz prirodu i to što se može znati o Bogu se jasno vidi u prirodu ali ljudi to ignorišu. Božija poruka kroz prirodu, jer nije hteo da drži Boga u srcu, i kao rezultat toga, on je pogledao na prirodu sa pretpostavkom da Bog nepostoji. I ceo svet je sada totalno kriv pred Bogom.

Užasno mesto da vas ostavim. Kada se vratimo videćemo Božije rešenje za svet koji je u grešci u 3 i 4 glavi. Videćemo šta je Bog snabdeo za grešnog čoveka kao Pavle počne da nam otkriva tu slavnu Božiju milost koja se vidi kroz Isusa Hrista. Pavle voli da slika slike; voli da slika sliku milosti Božije, ali da bi mogli da uživamo u svoj lepoti i sjaju milosti Božije, svim bojama, bitno je prvo da nam oslika pozadinu za tu sliku. Tako da on uzima svoje platno i umače njegovu četku u crnu boju, i boji pozadinu u 1 i 2 glavi poslanice Rimljanima. On ti daje ovu pozadinu da bi mogao da naslika na platnu sjaj i slavu milosti Božije koja je nama otkrivene kroz Isusa Hrista. Mi, grešni svet, zaslužujemo gnev Božiji, ali ipak, nama je ponuđeno slavno mesto zajedništva i života sa Bogom, živeći i hodajući po Duhu, večni život koji nam Bog nudi. Tako da ćemo ući u to slavnu milost Božiju, Božije rešenje za grešnog čoveka. Tako da možeš da nastaviš. Nema pravilo koje ti zabranjuje da čitaš 3 i 4 glavu unapred, da bi otkrio šta je Bog učinio, kako je snabdeo nama Njegovu slavnu milost.

Neka Gospod bude sa vama i neka vas blagoslovi dok hodate sa Njime. Neka Gopsod pročisti vaše gledanje TV-a, vaše časopise. Neka nam Bog pomogne da neupadnemo u tu zamku pa da hodamo po telu, jer je to smrt. Da ne uživamo u stvairma tela, i da uživamo u onima koji to čine. Neka naše uživanje bude u našem hodu sa Bogom, zajedništvu sa Njime, iskušavanju Njegovom prisustva, Njegove ljubavi, Njegove sile u našim životima. Uđite u dublju, bogatiju, puniju zahvalnost Božije ljubavi i milosti za tebe. U Isusovom imenu.

Rimljanima 3-4

Hajde da otvorimo naše Biblije u Rimljanima 3

Pavle je rekao Jevrejima da ako neko ima zakon, to ga samo po sebi neopravdava. Nego održavanje zakona je to šta ga opravdava. Da obrezanje samo po sebi nema vrednost ako je samo ritual. Obrezanje nema vrednost; nego obrezanje srca, duhovno obrezanje je to šta Bog uzima u obzir.

Zato, ako osoba zaista hoda po Duhu, iako možda nije imao fizičko obrezanje, Bog i dalje računa šta je u njegovom srcu. Ako obrezanje zaista neuradi ništa za mene, ako zakon nemože da uradi išta za mene barem što se tiče pravednosti pred Bogom, onda pitanje samo po sebi proizilazi koje Pavle spominje tu u 3. glavi 1. stih.

Šta je dakle bolji Jevrejin od drugih ljudi?

Ako je neko Jevrej, koja mu je to prednost? Ako me obrezanje ne čini pravednim, ako me zakon ne čini pravednim, onda kakva je prednost biti Jevrej? Pavle kaže,

Mnogo svakojako

Iako Pavle kaže, "Mnogo svakojako," on nam spominje samo jednu prednost tu u tekstu. Ovu prednost koju Pavle spominje je prva, ili naj važnija prednost. Reč *prvo* se tamo koristi kao i često u Novom Zavetu da bi se izrazio najvažniji način. Jevrej ima prednost u tome da su mu poverene reči Božije. Jer je Reč Božija njima predana. I to je zaista velika prednost, prednost imanja Božije Reči, i nikada nemoj da zanemariš tu prednost imanja Božije Reči.

Bog je njima poverio Njegovu Reč, i činjeći to, oni su čuvali Reč Božiju veoma pažljivo i veoma pendantno, i zbog toga mi smo im u velikom dugu, jer su oni očuvali veoma pažljivo Reč Božiju, onakvu kakvu im je Bog predao. Očuvanu, bez grešaka, kao što se to može dogoditi sa mnogim ljudskim dokumentima.

Kada bi osoba angažovala pisara/kniževnika da napravi kopiju Svetog Pisma, to bi onda ta osoba smatrala kao velikom čašću. To se smatralo kao sveta čast. Oni su držali Reč Božiju kao veliku svetinju, i umesto toga da kopiraju Reč Božiju reč po reč ili rečenica po rečenicu, oni bi je kopirali slovo po slovo, a onda bi neko drugi došao da proveri tu kopiju.

Oni nisu dozvoljavali da se pri tom kopiranju briše nešto, švrlja, ili bilo kakve izmene ili ispravke. Ako bi napravili grešku, onda bi oni počeli ponovo. I to negovorim o stranici papirra, nego o jednom čitavom svitku. Cela knjiga proroka Izaje je napisana na svitku, i ako bi na poslednjoj rečenici napravili grešku, oni bi izcepali taj svitak u koji su uložili mesece truda jer nisu dozvoljavali ikakve greške.

I baš zato su se Biblijski učenjaci veoma obradovali kada su pronačeni spisi iz okoline Mrtvog mora u Kumranu, jer se među tim spisima nalazio svitak knjige Izaje koji je za 600 godina bio stariji od pređašnjeg koji je postojao. I potojalo je veliko interesovanje da se uporede ove dve kopije Izajine knjige, jer je među njima postojao razmak od 600 godina. I ova kopija je bila mnogo bliža vremenu kada je Izaja živeo.

I naravno, fascinirajuća stvar je u tome, da kada su ih uporedili nisu našli nijednu značajnu razliku između ta dva teksta.

prvo što su im poverene reči Božije.

Oni su verno čuvali te reči, prepisivali ih verno i vremenom ih preneli nama. Oni su imali tako veliko poštovanje ka Božijem imenu, da kad god da bi napisali reč *Bog, Elohim*, ili *El*, oni bi oprali svoje olovke, oprali svoje ruke, i onda bi umočili olovku u sveže mastilo i onda bi upisali reč *Elohim*, tako da su oni imali veliko poštovanje ka Božijim titulama. Ali kada bi pisali suglasnik od kojih se sastajalo Božije ime, u pisanju tih suglasnika, prije nego li bi ih napisali oni bi otišli da se okupaju, promenili bi odelo, pa tek onda uzeli olovku, umočivši je u sveže mastilo, i zatim napisali suglasnike JHVH, i ovi suglasnici su predstavljali ime Božije.

Oni ne bi pisali samouglasnike u pisanju tog Božijeg imena jer su mislili da čovek ni u svom umu nije vredan da izgovori sveto Božije ime. Tako da su oni uzeli zapisivanje Svetog Pisma kao svetu čast. Oni su shvatali prednost u tome da imaju Reč Božiju koja je njijma data. Njima su date reči Božije. One su im poverene.

A što neki ne verovaše, šta je za to?

Jer nisu svi oni verovali. Oni su bili otpadnici, mnogi od njih.

Eda će njihovo neverstvo veru Božiju ukinuti?

Ako je čovek neveran, da li to znači da je onda i Bog neveran ili da je vernost Božije bez rezultata?

Bože sačuvaj!

Iako su neki od njih bili neverni, Bog će i dalje da bude veran njima kao narodu.

Nego Bog neka bude istinit, a čovek svaki laža, kao što stoji napisano: Da se opravdaš u svojim rečima, i da pobediš kad ti stanu suditi.

On ovde citira pedeset prvi Psalm, gde David priznaje svoj greh Gospodu koji je učinio sa Ber-Šebom. On vapi za milošću, "Smiluj mi se Gospode, prema ogromnim tvojim milostima, izbriši moj prestup, jer sam protiv Tebe i Tebe samog zgrešio i učinio ovaj veliki greh, ti si pravedan u rečima svojim i čistu u sudu svom." Tako da on sada ovde citira Davidov pedeset prvi Psalm, objavljujući da kada Bog govori to je onda pravedno, On opravdan u govoru. On je pravedanu Njegovom sudu.

Ako li nepravda naša Božiju pravdu podiže, šta ćemo reći? Eda li je Bog nepravedan kad se sredi? Po čoveku govorim:

I sada on koristi neke od najglupljih argumenata koje čovek nekada uzme kao istinu Božiju, i onda ti ljudi počnu da zahtevaju tu istinu, oni počnu da budu hipotetični i pokušaju da rasuđuju o tome sa svojim ljudskim intelektom. I ovo je taj specifičan argument koji Pavle spominje. Evo ja sam tu. Bog je objavio da su svi ljudi grešnici i da Božija milost obiluje za grešnike, Bog voli da pokaže svoju milost u tome da oprosti grešnom čoveku. Tako da ako ja izađem i zgrešim, ja onda dajem Bogu šansu da pokaže Svoju pravednost kroz veru i Njegovu slavnu milost. Tako da moja nepravednost ustvari uveličava Božiju pravednost, i zato, zašto bi mi Bog sudio ako sam nepravedan? Jer ja samo pokazujem kako je On dobar kada mi oprašta. I Pavle kaže,

Bože sačuvaj! Jer kako bi mogao Bog suditi svetu? (i onda druga osoba kaže) Jer ako istina Božija u mojoj laži veća postane

I postoje ljudi koji imaju zaista uzbudljiva i izuzetna svedočanstva. Ali ona su u potpunosti laž, ali ona su uzbudljiva i mnogi ljudi se uzbuđuju kada čuju ova svedočanstva. I mnogi ljudi su se obratili ka Gospodu pošto su čuli ova svedočanstva o tome šta je Bog uradio. I postoje ti patološki lažovi koji idu po raznim crkvama i govore sa govornica dajući ta divna i interesantna svedočanstva kako ih je Bog spasio.

Pre koju godinu bio je jedan čovek koji je došao vamo u Santa Anu, objavljujući da je on naučnik koji je radio na svemirskom programu i još neke stvari. On je govorio o nekim novim mašinama koje su bile razvijene i kako kada su priključivali ove mašine na ljude, da je tamo bila ta igla koja bi pokazivala pozitivno ili negativno. Tako da su oni spojili tu mašinu na nekog čoveka koji je umirao i koji je bio rangiran kao grešnik i onda je ta iglica pokazala negativno čitanje. Ali kada su priključili tu mašinu na nekog divnog čoveka koji je bio vernik i takođe je umirao, ta iglica je pokazala pozitivno čitanje. Taj je iglica čak prešla i klin na pozitivnoj strani, i to je uzbudilo ljude kada bi čuli. Onda je govorio da mu se Bog objavio u obliku vatrene lopte i da je seo pored njega u kolima, i slične stvari. On je govorio u mnogim crkvama u Orandž regiji, izlagajući to njegovo izvredno svedočanstvo, kako se on obratio kada je video tu iglicu koja davala pozitivno očitavanje i da je on shvatio da je komunikacije išla u pravcu koji je izvan čovekovih mogućnosti. I mnogi ljudi su se uzbuđili kada bi on govorio i kada bi rekao da je to prouzrokovalo da on padne na kolena i da prizna da Bog postoji.

Ako je Božija istina obilovala zbog njegove laži, zašto bi ga Bog osudio za laganje? Pa pogledaj koliko se ljudi spasilo kroz njegovo slavno svedočanstvo. I ima ljudi koji imaju takvo razmišljanje, da rezultat opravdava način.

Nedavno je isto u našoj regiji bio čovek koji je tvrdio da je bio rabin. On je bio učitelj u jednoj velikoj crkvi u Orandž regiji veoma dugo i on je tvrdio da je on rabin, i njegova žena je nedavno objavila knjigu gde je izložila istinu o njemu. Ali opet, on je objavljivao da je on bio nanovo rođen rabin, i mnogi ljudi su bili zaista dodirnuti njegovim svedočanstvom i njegovim učenjem Pisma, jer sada imamo rabina koji uči iz Hrišćanske perspektive.

Jer ako istina Božija u mojoj laži veća postane na slavu Njegovu, zašto još i ja kao grešnik da budem osuđen?

Ja sam lagao, ali je to bilo na Božiju slavu. Neki ljudi su govorili to o Pavlu, Pavle kaže da su oni rekli,

Zašto, dakle (kao što viču na nas, i kao što kažu neki da mi govorimo) da ne činimo zla da dođe dobro? (Pavle kaže) Njima će sud biti pravedan.

Da sam ja Bog, ja bi ih odavno skinuo sa scene. Bog je strpljiv, tolko strpljiv da sam ja zapanjen.

Kako svet treba da bude zahvalan što ja nisam Bog. Čoveče, ako me neko preseče na putu, odmah bi da se bijem. Ja veoma cenim Božije strpljenje ka meni. Ja veoma cenim to što On dugotrpeljiv samnom. Ja možda baš necenim u istoj meri Njegovo strpljenje prema tebi isto tako. Meni je to potrebno, ja to želim, Bože pomози. Bože pomози.

Ali ova racionalizacija u koju ljudi upadnu misleći da smo mi neka posebna klasa. Bog veoma tolerantan prema nama, jer pogledaj šta sve radimo za Boga. Pogledaj na sve te divne plodove za carstvo Božije, ali zato, Bog ima specijalnu toleranciju za mene. Pogrešno. Bog će suditi tim ljudima.

Pavle ih pita,

Šta dakle? Jesmo li bolji od njih?

Tj. da li su Jevreji bolji od pagana?

Nipošto! Jer gore dokazasmo da su i Jevreji i Grci svi pod grehom,

Tako da nema razlike, svi smo mi pod grehom. Tako da tebi nije ništa bolja ako si Jevrej ili ako si pagan, barem što se to ovoga tiče; svi smo mi grešnici.

Kao što stoji napisano: Ni jednog nema pravednog; Ni jednog nema razumnog, i ni jednog koji traži Boga;

I ovo je zapanjujuća izjava koju Pavle citira iz Psalma, ali ovo je zapanjujuće u tome da je Bog taj koji je to objavio. On je rekao, “Nema ni jednog koji traži Boga.” Tako često čujemo ljude koji kažu, “Pa sve religije vode ka Bogu. Pa ipak, ako je osoba iskrena, zar Bog neće prihvatiti njegovu iskrenost?” Pogledaj načine na koje ovi ljudi traže Boga. Vidiš, oni seku sebe, oni nanose bol sebi. Oni provode sate meditirajući, zasigurno će ih Bog prihvatiti, jer oni teže ka Bogu.” Pismo kaže da oni netraže ka Bogu, nego šta onda oni to traže?

Motiv koji leži iza mnogih ovih stvari je taj, i oni će sami to priznati, oni traže duhovni mir. Oni koji uđu u meditaciju, oni govore o duhovnom miru, miru koji iskuse, i to je to za čime oni teže. Oni zaista netraže Boga, oni traže svoj spokoj, traže svoj mir.

Svi se ukloniše

Tj. svi su se uklonili sa Božijeg puta.

i zajedno nevaljali postashe: nema ga koji čini dobro, nema ni jednog ciglog.

I on nastavlja da citira mnogo drugih stihova iz Pisam. Iz Psalma,

Njihovo je grlo grob otvoren, jezicima svojim varaju, i jed je aspidin pod usnama njihovim. Njihova su usta puna kletve i gorčine. Njihove su noge brze da prolivaju krv. Na putevima je njihovim raskopavanje i nevolja; I put mirni ne poznaše. Nema straha Božijeg pred očima njihovim.

Ovo je Božija optužnica, Bog govori kroz psalmistu i objavljuje čovekovo stanje izvan Boga.

A znamo da ono što zakon govori, govori onima koji su u zakonu, da se svaka usta zatisnu, i sav svet da bude kriv Bogu; Jer se delima zakona ni jedno telo neće opravdati pred Njim; jer kroz zakon dolazi poznanje greha.

Ovde vidimo jednu osnovu grešku koju je čovek napravio povodom zakona Božijeg. Bog nije dao zakon zato da bi osoba bila pravedna tako što bi izvršila zahteve zakona, to nije bila namere zakona. Jer zakon nemože nikoga da opravda. Iako bi održao zakon, a to sigurno nisi, po zakonu dolazi poznanje greha. To je bila svrha zakona: da bi učinio ceo svet krivim pred Bogom, ili da učini ceo svet svesnim da je kriv pred Bogom. To je razlog zašto je Bog dao zakon.

Ima mnogih koji se trude da promovišu i uzvise svoja pravedna dela, njihovu dobrotu, i ima mnogih ljudi koji se usude da dođu pred Boga na tu osnovu, pa ja sam dobra osoba ili ja sam moralna osoba.

Za mene je interesantno danas da vidim Jevreje, koji u većini slučajeva, pokušavaju da pridobiju Božije odobrenje na osnovu svojih dobrih dela.

Prošli petak je bio Jom Kipur, Dan Pokajanja. To je nekada bio zavet koji je Bog napravio sa njima kada bi na Dan Pokajanja sveštenik ušao u Svetinju nad Svetinjom sa krvlju koze kao žrtvu prinosnicu za grehe nacije. Ali danas Dan Pokajanja, nije više dan velike žrtve, nego je Dan Pokajanja, dan kada se oni odražavanja, kada ti sedneš i odraziš se na predhodnu godinu i šta si sve uradio. I onda se trudiš da staviš na vagu svoj život, tako da bi dobra dela bila teža od onih loših. Tako da Jom Kipur je sada dan odražavanja na dobra dela i loša dela koja si učinio, i sa time naravno dolazi taj pokušaj u nedelji prije praznika da se učini što više dobrih dela, tako da kada se budeš osvrtao taj dan na svoja dela, da onda tvoja dobra dela prednjače nad onim lošim. Moja dobra dela su nadjačala moja zla dela.

Zakon nije bio dat da bi učinio nekoga pravednim, jer ako bi pravednost došla po zakonu, bilo kom zakonu, ako bi Bog mogao da nam da neki zakon večeras po kojem bi mi mogli biti pravedni, onda Hrist ne bi morao da umre. Čak, onda bi njegova smrt bila uzaludna. Tako je zakon govorio onima koji su pod zakonom da bi učutao svaka usta. Tj. da bi sprečio svaka usta da se hvala svojom pravednošću. Po delima zakona ni jedno telo se neće opravdati pred Bogom, jer po zakonu dolazi poznanje greha. On mi samo pokazuje gde sam ja pao. I ovo je dobro razumevanje zakona, a fariseji nisu imali to u Isusovo vreme.

Oni su u potpunosti pogrešno tumačili zakon i koristili ga u pogrešne svrhe. Oni su koristili zakon da bi nekako otvrdili njihov osećaj samo pravednosti, i Pavle govorio o ovom iskustvu kada je bio farisej i pravednosti koju je imao kroz zakon. On je rekao, "Po zakonu, ja sam bio bez greške. Ja sam bio na dobrom putu kao farisej," što se tiče pravednosti koju su oni pokušavali da postignu kroz držanje zakona. Ali on je rekao, "No šta mi beše dobitak ono primih za štetu Hrista radi. Jer sve držim za štetu prema prevažnom poznanju Hrista Isusa Gospoda svog, kog radi sve ostavih, i držim sve da su trice, samo da Hrista dobijem, I da se nađem u Njemu, ne imajući svoje pravde koja je od zakona, nego koja je od vere Isusa Hrista, pravdu koja je od Boga u veri;" (Filipljanima 3:7-9).

Isus je rekao, "Jer vam kažem da ako ne bude veća pravda vaša nego književnika i fariseja, nećete ući u carstvo nebesko" (Matej 5:20). I za sve vas koji želite da budete pravedni po svojim delima, po svojim pokušajima, ovo bi trebalo da vas obvezhrabri jednom za svagda, jer niko nije bio tako mraljiv u svom pokušaju da održi zakon kao što su to bili književnici i fariseji. Ako vaša pravednost nebude veća od njihove pravednosti onda nećete uspeti.

Onda je Isus dao njima pet primera koji su pokazivali grešku njihovog razumevanja zakona. I u svakom od tih primera On je njima pokazivao da su oni tumačili zakon na telesan način, ali je zakon bio namenjen da bude duhova. "Čuli ste kako je kazano starima: Ne ubij; jer ko ubije, biće kriv sudu. A ja vam kažem da će svaki koji se gnevi na brata svog nizašta, biti kriv sudu; a ako li ko reče bratu svom: Raka! Biće kriv skupštini; a ko reče: Budalo! Biće kriv paklu ognjenom" (Matej 5:21-22). "Čuli ste kako je kazano starima: Ne čini preljube. A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svom" (Matej 5:27-28).

Tako da kada shvatim da je zakon duhovan onda ja shvatam da iako sam ja možda držao zakon u spoljašnjosti, ja sam ga ipak prekršio duhovno, i onda sam zbog toga kriv pred Bogom i to je svrha zakona – da učini u meni da sam svestan da sam kriv pred Bogom tako da bih onda ja počeo da tražim novu pravednost.

Jer zakon je bio pedagog da bi nas naučio i doveo do Isusa Hrista. Da bi nas učinio da dođemo da tačke beznadežnosti nas samih, da bi učinio to u nam da mi prestanemo da pokušavamo snagi svog tela. Ta bi dobili pravedno stanje pred Bogom. To je bila svrha zakona, da bi bio u očaju kada je tvoje telo u pitanju jednom za svagda, tako da bi onda trežio pravednost koju je Bog dao kroz veru u Isusa Hrista. I ako iskriviš zakon, i ako ga koristiš kao instrument sa kojim ćeš se osećati pravedan i imaš ovo razmišljanje, “Pa ja sam održao zakon. Ja živim poštenim životom. Dajen sve od sebe. Pokušavam da budem dobar, i neživim kao što neki žive,” onda si upotpunosti pogrešno shvatio nameru zakona i tebi nedostaje pravednost Božija.

I kao što je Pavle ukazivao na to da Jevrej, pošto nije pratio Božiju pravednost, nije i dobio pravednost. I sada, jadni paganin koji je samo znao koliko je on očajno izgubljen je otkrio pravednost Božiju. Tako da po zakonu, ni jedno telo se neće opravdati, po zakonu dolazi poznanje greha. Ali pošto me je zakon doveo do poznanja greha,

sad se bez zakona javi pravda Božija, posvedočena od zakona i od proroka;

Pravednost koja je po veri, Bog je rekao proroku Hoseji, “Pravednik će od vere živeti.” Bog je rekao Abrahamu, “On je verovao Bogu i to mu se uračuna u pravednost.” Tu pravednost koju je Bog sada nama dao i koja je upotpunosti razdvojena od zakona, je sada otkrivena.

A pravda Božija verom Isusa Hrista u sve i na sve koji veruju; jer nema razlike. Jer svi sagrešiše i izgubili slavu Božiju, I opravdaće se za badava blagodaću Njegovom, otkupom Isusa Hrista.

Večeras ako si svestan svoje nemogućnosti da živiš pravednim životom, mučio si se, vapio si za pomoć, učinio si sve da bi živeo pravednim životom, ali shvataš da nemožeš, onda si na dobrom mestu. Onda si dobar kandidat jer se pravednost Božija otkrila kroz veru u Isusa Hrista. Kada dođem do očajavanja u sebi od sebe samog, ja sam onda doveden do Isusa Hrista i u vezu sa Bogom kroz Isusa.

I to je kroz otkupljenje koje je Bog snabdeo u Isusu Hristu.

Kog postavi Bog očišćenje verom u krvi Njegovoj da pokaže svoju pravdu oproštenjem pređašnjih greha; U podnošenju Božijem, da pokaže pravdu svoju u sadašnje vreme da je On pravedan i da pravda onog koji je od vere Isusove.

Bog je suočen sa problemom. Bog je stvorio čoveka da bi imao zajedništvo sa čovekom, to je Božija namera. Stvorio je biće koje ima slične kapacitete kao i Bog. Biće koje je stvoreno po Božijem obličju koje upravlja samim sobom kao što i Bog upravlja samim sobom. Biće koje ima mogućnost da voli, i mogućnost da zna da postoji večnost. Da može da bude u zajedništvu u ljubavi sa večnim Bogom.

Jedna stvar je neophodna, a to je da to stvorenje iskoristi svoj izbor da bi izrazilo svoju ljubav za Boga kroz poslušnost u veri. I zato mora da postoji rezervni izbor, i to je u ovom slučaju bilo drvo usred vrta sa znanjem dobra i zla, tako da bi čovek bio u stanju da ima izbor. Bog je objavio, “Od svih drveća u vrtu možeš slobodno da jedeš sem od drveta koje se nalazi u sredini vrta. Jer u dan u kojem ga okusiš, duhovno ćeš umreti.” Izgubićeš svoj odnos sa Bogom. Jer posledica greha je to da je život osobe je uvek u slomljenom zajedništvu sa Bogom. “Gle, nije okraćala ruka Gospodnja da ne može spasti, niti je otežalo uho Njegovo da ne može čuti. Nego bezakonja vaša rastaviše vas s Bogom vašim” (Isaja 59:1-2). Tako da kada je čovek pao u greh, on je onda sebe stavio izvan

zajedništva sa Bogom. To zajedništvo sa Bogom je bilo slomljeno, tako da su Božije namere osujećene.

Bog je i dalje hteo zajedništvo sa čovekom, ali dokle god je greh u čoveku, on nemože da ima zajedništvo sa Bogom. Nešto se moralo uraditi povodom čovekovog greha, ili inače ne bi bilo zajedništva. I zato, da bi Bog mogao ponovo da obnovi svoje zajedništvo sa čovekom, za vreme starog zaveta sa Jevrejskom nacijom, Bog je uspostavio metod po kojem možeš da uzmeš krivicu greha i da je preneseš na životinju u veri. Doneseš svojeg vola do sveštenika, položiš svoje ruke ne glavu vola i priznaš svoje grehe. Onda bi sveštenik ubio tog vola i preneo ga Bogu kao žrtvu za greh, i tako su tvoji gresi bili pokriveni u veri, jer je taj vo umro umesto tebe. Smrt koju si ti zaslužio zbog tvog greha, jer duša koja zgreši će zasigurno da umre. Tako da je to bio pravedni temelj po kojem je Bog obnavljao svoje zajedništvo sa čovekom u Starom Zavetu. Pošto bi čovek doneo zamenu koja bi umrla umesto njega i onda bi njegovo zajedništvo sa Bogom bilo obnovljeno sve dok on ne bi ponovo zgrešio. I ako bi to bilo i danas i da se žrtve prinose ovde i da bi morao da doneseš životinju kao žrtvu da bi tvoji gresi bili oprošteni, ti bi onda mogao da sediš ovde jedno kratko vreme i uživo u zajedništvu sa Bogom i uživao bi blagoslove Božijeg prisustva u svom životu, ali to ne bi verovatno dugo trajalo. Samo pošto bi ušao u kola i izašao sa parkinga na put, već bi zgrešio. Tako da prije nego li bi ponovo mogao da imaš zajedništvo sa Bogom, da doneseš drugu žrtvu i da obnoviš ceo ritual ponovo. Sve su ove žrtve bile prinošene u veri, jer su one gledale unapred ka žrtvi koju će Bog da snabde za greh čoveka.

Ima divna priča o Abrahamu kada mu je Bog rekao, “Uzmi sada sina svog, jedinca svog milog, Isaka, pa idi u zemlju Moriju, i spali ga na žrtvu tamo na brdu gde ću ti kazati” (1 Mojsijeva 22:2). I stavi sada to pored stiha u Jovanu 3:16, “Jer je Bog tolko voleo ovaj svet da je dao svog jedinorodnog Sina.” “Uzmi sada sina svog, jedinca svog milog, Isaka, pa idi i predaj ga kao žrtvu tamo na brdu gde ću ti kazati.” tako da je Abraham uzeo svoje slugu i svog sina Isaka, i oni su započeli njihov put ka planini Hebron/Morija. “Treći dan podigavši oči svoje Avram ugleda mesto iz daleka. I reče Avram momcima svojim: Ostanite vi ovde s magarcem, a ja i dete idemo onamo, pa kad se pomolimo Bogu, vratićemo se k vama.” I kako su Isak i njegov otac išli ka planini Moriji, Isak je rekao, “Tata, evo drva za žrtvu i za vatru, ali gde je žrtva?” Abraham je rekao, “Sine, Gospod će snabdeti *Sebi* žrtvu.”

Tako da su došli do planine i Abraham je počeo da stavlja Isaka na oltar, podigao je nož, i Bog je rekao, “Abrahame, to je dosta. Jasno nam je. Pogledaj, ovan se sa svojim rogovima uglavio u žbunje, uzmiga i prinesi ga kao žrtvu.” Abraham je nazvao to mesto, Jehova-Džajra, što znači, Gospod će snabdeti ili Gospod vidi, i onda je on rekao, “Na brdu, gde će se Gospod postarati.” Planina Morija, gde je Abraham rekao da će Bog da snabde *Sebi* žrtvu, tako da sve te žrtve koje su kasnije bile uspostavljene u Mojsijevom zakonu su gledale na ispunjenje tog proročanstva koje je Abraham dao, da će Bog da snabde *Sebi* žrtvu. I 2000 godina kasnije na planini Morija, Bog je snabde *Sebi* žrtvu, jer je baš ta planina Morija bilo mesto gde je Isus bio razapet.

Bog je objavaio svoju pravednost ka nama, i Bog je pravedan kada On opravdava greh, jer je Isus uzeo naše grehe na Sebe. I sa time, Božiju sud, pravedan sud Božiji za greh i smrt, duhovna smrt je ispunjena. Tako da Bog je sada pravedan kada mene opravdava. Postoji pravedna osnova jer je neko drugi uzeo moje mesto i umro umesto mene. To je celo evanđelje koje se bavi sa Bogom i da je On pravedan kada On opravdave bezbožnike.

Bog je mene opravdao; On je objavio da sam je pravedan pred Njim kroz moju veru u krv Isusa Hrista kroz otkupljenje koje je u Isusu Hristu. I zato sam ja primio oprostjenje mojih greha koji su prošlost. Tako da je Bog pokazao Njegovu pravednost kao što je On pravedan kada On opravdava one koji veruju u Isusa Hrista.

Gde je, dakle, hvala? Prođe.

Vidiš, ja nemogu večeras da se hvalim sa svim dobrim šta sam ja uradio. O svim tim žrtvama koje sam ja učinio, o svim tim poteškoćama da dođem do tih sedam zlatih jabuka koje čuva zmaj sa puno glava sa kojim sam se ja hrabro suočio i kojeg sam ubio sa svojim mačem posle žestoke borbe.

Hvaljenje je isključeno, jer sam ja proglašen pravednim po mojoj veri u Isusa Hrista, i ako postoji ikako hvaljenje to je onda hvaljenje u Isusu. Ako što je Pavle rekao, “Bože sačuvaj da se hvalim ičim sem krsta Isua Hrista.” Svo moje hvaljenje treba da bude u tome šta je Isus uradio za mene, a ne šta sam ja uradio za Njega. I nažalost veoma je često naglasak u crkvi, šta čovek treba da čini za Boga. I neka mi Bog pomogne, On mi je oprostio što sam godinama stavljao crkvu pod teret dok sam im govorio o njihovom padovima kako oni moraju da rade više za Boga. Vi treba da se žrtvujete mnogo više, treba da se molite više, trebali bi da radite više. I ja sam naglašavao na rad koji čovek treba da radi za Boga. Čak sam im pomagao u tome, pokazivao koja dela da rade, davao sam im male tabele na kojima bi mogao da obeležim šta su uradili, šta da čine a šta ne... Neka nam Bog pomogne. Jer Novi Zavet nas neupućuje u to šta smo mi učinili i šta možemo da učinimo za Boga, nego nas upućuje u to šta je Bog uradio za nas.

On nas upućuje na krst, i neka mi Bog zabrani da se hvalim ičim drugim osim krsta. Ako sam marljiv i ako provedem dva sata u molitvi, i ako provedem četiri sat u Reči Božijoj, i tri sata na ulici da svedočim, onda volim da ustanem i da kažem, “Hteo bih da zahvalim Gospodu za Njegovu dobrotu za mene i meni je drago da ja mogu da izađem tri sata na ulicu i da svedočim za Isusa. I ta četiri sata koja provedem u Reči Božijoj su mi tako draga. I ta dva sata u molitvi, pa ja ih se ne bi odrekao nizašta.” Ako to kažem, onda se hvalim time šta ja radim. Svako kaže, “Oh, pa zar nije on pravedna osoba?” Ja sam grešnik. Ja bih bio beznadežan grešnik da nema milosti Božije; ja zaslužujem Njegov osudu. Ali me je Bog voleo čak i kada sam bio grešnik. I On je poslao Svog Sina koji me je isto voleo i koji je uzeo krivicu i odgovornost za moj greh i umro umesto mene, i sada mi nudi oprostjenje, pravednost, opravdanje, i zajedništvo sa Bogom, ako bi samo verovao u žrtvu i delo koje je On učinio za mene.

Zato ja nemogu da se hvalim svojim delim ili mojom dobrotom. I kada dođeš u nebo, neće tamo biti vreme kada će se svi hvaliti i govoriti sva ta divna dela koja su oni učinili za Boga na zemlji. Nego kada odemo u nebo biće to da će mo govoriti, “Isus je platio za sve, sve ja dugujem Njemu. Greh je ostavio crvenu mrlju, ali me je On oprao i sada sam čisto kao sneg.” I kroz vekove koji će da dođu mi ćemo se radovati milosti Božijoj koja je kroz Isusa Hrista, po kome imamo pristup ka Ocu – zajedništvo sa Bogom. Gde je onda hvala? Nema je.

Kakvim zakonom? Je li zakonom dela? Ne,

Ne, ne. Ako bi mogao biti pravedan po delima onda bi hvaljenje bilo moda. Ali nema hvaljenja

nego zakonom vere.

Jer se sve po zakonu vere.

Mislimo dakle da će se čovek opravdati verom bez dela zakona.

To je zaključak.

Ili je samo jevrejski Bog, a ne i neznabožački? Da, i neznabožački. Jer je Jedan Bog koji će opravdati obrezanje iz vere i neobrezanje verom. Kvarimo li dakle zakon verom? Bože sačuvaj! Nego ga još utvrđujemo.

Drugim rečima, mi uspostavljamo zakon za svrhu za koji je dat. On me prisiljava da uzmem Božije rešenje. Zakon mi pokazuje da ja nemogu da imam pravednost pred Bogom kroz moje pokušaje, i zato sam uspostavio zakon za svrhu za koju je Bog dao zakon objavljujući da me zakon nemože opravdati ili me učiniti pravednim, nego jedino šta zakon može je to da me donese u očaj samoga sebe da bih onda uzeo Božije rezervni plan, veru u Isusa Hrista.

4 Glava

Šta ćemo dakle reći za Avraama, oca svog, da je po telu našao? Jer ako se Avraam delima opravda, ima hvalu, ali ne u Boga.

Ako su Avramova dela bila ta koja su mu donela opravdanje, onda bi se Avram mogao hvaliti svojim delima. On bi mogao da kaže, "Ja sam ostavio svoj dom, ostavio sam svoju familiju sa druge strane Eufrata, i putovao sam na mesto koje nisam znao, samo sam čekao da mi Bog pokaže. I ja sam bio voljan da prinesem svog sina." On bi mogao da se hvali da je bio opravdan po delima, ali se onda ne bi mogao hvaliti Bogom; on bi onda morao da se hvali sobom.

Jer šta govori pismo? (kaže) Verova Avraam Bogu, i primi mu se u pravdu.

Zašto? On je samo verovao Bogu, i to je bilo to šta je Bog uračunao kao pravednost.

A onome koji radi ne broji se plata po milosti nego po dugu.

Bog tebi nikada neće biti dužnik; Bog ti nikada neće biti dužan nešto. Ja sam uvek Bogu dužnik, ali Bog nikada neće biti meni dužan išta. I ako bi pravednost mogla doći delima, kada bi učinio ta dela, Bog bi mi onda dugovao spasenje. Ako bi bilo od dela, onda bi to bio dug. Bog bi mi dugovao nagradu za moj trud i moje delo, za moju žrtvu i moje predanje.

Ali je opravdanje verom. Kroz milost. Božija milost koju mi On daje.

A onome koji ne radi, a veruje Onog koji pravda bezbožnika, prima se vera njegova u pravdu.

Ja volim ovo, zato što to otvara vrata za mene. To drži vrata otvorena za mene. Ja mogu da dođem do Boga u bilo kojem momentu očekujući da me blagoslovi, iako ja mogu da budem totalni luzer što se mog duhovnog hoda tiče. Zato što Bog blagosilija nas na osnovu Njegove misloti, a ne na osnovu moje vernosti i predanja. "Čak ti si bio dobar ove nedelje, bio si veran. Nisi se drao na nikoga na autoputu, specijalna nagrada ove nedelje." Ne, nije tako. Da li zante da neki...ustručavam se da ovo kažem, ali nekada najveći Božiji blagoslovi u mom životu su bili baš posle nekih od mojih najvećih neuspeha. Zato što sam ja znao da treba da se bacim na Božiju milost. Ja sam znao da mu nemogu prići na osnovu moje zasluge. Ja sam znao da sam siromašan i ja sam iskusio puno puta

najveće Božije blagoslove u mom životu posle mojih najvećih neuspeha. Mi treba da se otarasimo ideje o Bogu kao o Deda Mrazu. On je taj koji donosi dobrim dečacima sve te lepe igračke iz njegove torbe, ali ako si rđav dečko onda ćeš dobiti štap. On pravi listu i on je proverava dva puta. On će saznati ko je nevaljao a ko dobar. Dobri će biti nagrađeni a nevaljali neće. I onda prenesemo to razmišljanje na Boga i onda ja misli da će mene Bog da nagradi za moje dobre pokušaje, za moju vernost, za moju posvećenost, za ko zna šta već što ja uradim...Ne, Božiji blagoslovi su dati meni na osnovi Njegove milosti, i tako su oni uvek dostupni.

Vrata su uvek otvorena. Ja uvek mogu da dođem do Boga kroz veru na osnovi Božije milosti za mene. Onome koji neradi, ali veruje u Onoga koji opravdava bezbožnika, njegova vera se računa u pravdu. Bog gleda na mene večeras kao pravednika, zato što ja verujem i upotpunosti verujem u žrtvu Isusa Hrista koju je On učinio za mene tako što je uzeo moj greh i umro umesto mene. Ja verujem u to potpuno. Bog računa tu veru za pravednost. Bog pogleda na mene i kaže, "Pravedan, pravedan čovek." Ja prihvaćam to, ja znam sebe, ja znam svoje slabosti, ja znam svoje mane, i zato ja moram da se približim Isusu Hristu. To je razlog zašto se ja neusuđujem da stanem pred Njega sam od sebe.

Kao što i David govori da je blago čoveku kome Bog prima pravdu bez dela zakona:

U Pslamu 32, David kaže,

Blago onima koji se oprostite bezakonja, i kojima se gresi prikrise.

Reč, *blago* bukvalno znači, "O kako su sretni oni" kojima se oprostite bezakonja, i kojima se gresi prekrise.

I ako se vratiš na to ti ćeš to naći veoma interesantnim. David je govorio ovo u periodu kada je on pokušavao da sakrije svoj greh. I ruka Božija je bila tolko teška na njegovom životu da je on postao tolko isušen iznutra da je to bilo kao suša leti. Njegove kosti su bile iznurene, jer iz dana u noć ruka Božija je bila teška u njegovom životu, sve dok nije rekao, "Ja ću priznati svoj greh Gospodu." I Bog mu je odmah oprostio sav njegovo bezakonje. "O kako je sretan onaj kome je oprošteno bezakonje, čiji je greh prekriven."

Onda je on krenu dalje u još većoj slobodi da kaže,

Blago čoveku kome Gospod ne prima greha.

Tj. Bog nema listu o tom čoveku. Bog neprikačuje bezakonje čoveku koji veruje i koji su uzda u Isusa Hrista. I kako je to divna pozicija gde mi Bog neprikačuje bezakonje zbog moje vere. I ja se nebih usudio ovo da kažem da se ovo ne nalazi u Pismu. Ovo se može činiti kao arogantna izjava i ja se ne bih usudio da je kažem, ali samo Pismo govori o tome, tako da ja samo objavljujem šta Pismo kaže. I kako sam ja sretan da me Bog smatra pravednim i neračuna moje bezakonje protiv mene zbog moje vere u Isusa Hrista.

Bog me vodi kao pravednika. I sada dolazi ta sreća,

Ovo, dakle, blaženstvo ili je u obrezanju ili u neobrezanju? Jer govorimo da se Avraamu primi vera u pravdu. Kako mu se, dakle, primi? Ili kad je bio u obrezanju ili neobrezanju? Ne u obrezanju nego u neobrezanju

I kada se vratiš na to mesto gde se o ovome govori videćeš da je Bog rekao Avramu, “Njegova vera se računa kao pravda,” i to se dogodilo prije nego li je Avram bio obrezan. I zato to blagostanje da su naši gresi oprošteni, to da nam Bog nepridodaje bezakonje zbog naše vere u Boga i pozdanje imamo u Boga, to sve nedolazi iz tog telesnog rituala obrezanja, jer je sve to došlo do Avrama prije nego li je on bio obrezan.

I primi znak obrezanja kao pečat pravde vere koju imaše u neobrezanju, da bi bio otac svih koji veruju u neobrezanju; da se i njima primi u pravdu;

Božija pravednost je prikazana svim ljudima koji veruju i ocu obrezanja. On je i otac onih koji nisu obrezani koji veruju,

I da bi bio otac obrezanja ne samo onima koji su od obrezanja, nego i onima koji hode stopama vere koja beše u neobrezanju oca našeg Avraama. Jer obećanje Avraamu ili semenu njegovom da bude naslednik svetu ne bi zakonom nego pravdom vere.

Bog je ovo obećao Avramu 400 godina prije nego li je Bog dao zakon. To nije došlo po zakonu; to nije došlo po ritualu obrezanja a to su dve stvari u koje se Jevrej uzdao. Nego je Bog dao to Avramu prije nego li je Bog dao zakon, prije nego li je rekao Avramu da obreže svog sina, i to zato da bi bilo primenljivo za sve ljude, bez obzira na rasu.

Jer ako su naslednici oni koji su od zakona

Jer ako bi samo oni koji imaju i žive po zakonu bili naslednici, onda,

propade vera, i pokvari se obećanje. Jer zakon gradi gnev; jer gde nema zakona nema ni prestupa.

I ti možeš samo da prekršiš zakon tamo gde ima zakona, jer ako nema zakona kako onda možeš da prekršiš zakon?

Zato od vere da bude po milosti da obećanje tvrdo ostane svemu semenu

Ili da bude sigurno obećanje. To nikada nebi moglo da bude sigurno ako bi bilo bazirano na meni, mojim delima, mojim pokušajima, mojoj vernosti, ili bilo čega što je od mene. Ako bi bilo bazirano na tome, ti onda nikada ne bi bio siguran iz dana u dan. Ja nikada ne bih zaista znao da sam spašen. Ja bih mogao biti spašen danas, ali sutra mogu da zeznem gadno. Ako bi bilo bazirano na mojim delima da bih ja mogao da budem siguran; Bog je morao da uspostavi to na osnovu milosti i vere.

ne samo koji je od zakona nego i koji je od vere Avraama, koji je otac svima nama, (Kao što stoji napisano: Postavih te oca mnogim narodima)

Ne samo jednima, Jevrejima.

pred Bogom kome verova, koji oživljuje mrtve, i zove ono što nije kao ono što jeste:

I ovo je interesantno gledište o Bogu, i sviđa mi se. Bog je rekao Avramu prije nego li je Isak bio i začet, “Kroz Saru će se tvoje seme zavati,” i Bog je govorio o Isaku da postoji prije nego li je on bio rođen. Bog je govorio o njemu kao da on već postoji prije nego li je on bio rođen. I Bog to može učiniti zato što Bog živi u večnosti i u večnosti sve je u sadašnjosti. Bog živi u večnosti i može da govori o stvarima kao da već postoje a koje nepostoje za nas u našem vremenskom razdoblju, jer

Bog koji živi u večnosti vidi te stvari kao da one već postoje, jer Bog zna da će da one postoje, iako ih mi u našem vremenskom periodu još nevidimo. I zato Bog može da govori o stvarima koje još nisu kao da jesu jer on živi u večnosti.

I ovo je jedna od poteškoća koju mi koji smo ograničeni vremenom, imamo u shvatanju Boga. Postoji velika poteškoća da se razume uskrsnuće mrtvih. Kada će se ono desiti i slična pitanja? Momenta kada moja duša i duh napuste telo, ja ulazim u večnosti gde nema vremena, gde je večno sad. Da bi pomogao da vas više zbunim, Solomon u knjigi Propovednika 3:15 kaže, "Šta je bilo to je sada, i šta će biti to je već bilo;" Mi govorimo o večnosti, tamo nema vremena. Tako da ono što je bilo je sada, i to što će biti se već dogodilo; danas je sutra, i juče je danas.

U redu, zamislite da smo na nekoj uličnoj paradi. I vi stojite negde na sredini te parade. I vidimo prve izvođače u toj paradi, i to je vojni orkestar, oni prozale pored vas i njihovim svećanim odelima i vi ste impresionirani njihovim nastupom. Zar nisu to dobro odradili? I oni nastavljaju dalje, i sada dolaze mažuretkinje. I sada ste zadivljeni nastupom mažuretkinja, a ljudi koji se nalaze na početku parade su bili prije koju minutu prije vas bili zadivljeni njihovim nastupom. Ali one su prošle njih i sada su kod vas. I sada one prolaze vas i koji minut kasnije oni koji su na kraju parade se sada dive njima, dok se vi sada divite nekim drugim izvođačima koji su došli u vaš vidik. I ja koji stojim u ovom momentu tamo gde ste i vi posmatram kako parada prolazi. Gde ja stojim mažuretkinje su prošle prije koji minut i sada su stigle pri kraju parade. Ja sada posmatram sasvim druge izvođače u ovom momentu. I gde se sada nalaze ti izvođači koje ja posmatram, za koji minut kasnije ti isti izvođači će se naći tamo gde se sada mažuretkinje nalaze. Hajde da napravimo ovo jednostavnijim. Ovi izvođači će se nalaziti tamo gde se sada vojni orkestar nalazi.

Jer ja stojim u jednom mestu u jednom vremenskom periodu i posmatram sve to, kako se povorka kreće, kako se povorka pomera vreme se konstantno pomera u povorci, i ja stojim i posmatram sve to kako me prolazi. Ako bi mogao da se nađem u helikopteru koji se leti iznad parade, ja bih mogao da vidim celu paradu od početka do kraja. I sa time ja mogu da vidim vojni orkestar, mažuretkinje i zadnje izvođače u paradi u isto vreme, jer ja sada gledam nadole i mogu da vidim paradu u celosti. Ja više nisam ograničen na samo jednu lokaciju sa koje posmatram sve to kako prolazi ispred mene u vremenskim intervalima.

Bog, gleda na povorku istorije, i On može da vidi celu scenu odjednom u jednom pogledu. On vidi Adama kako sedu u vrtu, tamo gde je Adam bio pre 6000 godina, i vidi mene večeras. Ja večeras sam jedan od onih koji se kreću tom povorkom, ali Bog može da vidi tu celu povorku odjednom. On može da vidi Isusov drugi dolazak, On može da vidi Milenijumsko carstvo, On može da vidi sve jer je On izvan vremena i posmatra nadole i On nije ograničen vremenskim intervalima.

I Bog nekaže, "Ah, taj vojni orkestar, zar nije divan. Nisam ga video još; nije dolazio ovde dosada. Oh, pa zar nije divan." Moram da čekam da prođe. Nego, Bog ga je već video i On govori o tome kao da se već dogodilo, iako u mom vremenskom intervalu se to još nije dogodilo. To nije došlo do mene zasada. Vreme nije došlo toliko daleko do mene još, ali Bog živi u večnosti, izvan vremena, on vidi celu sliku odjednom. I zato Bog govori o stvarima da su se već dogodile, iako u mom vremenskom periodu one se možda još nisu dogodile. Bog ih vidi; On zna da će one da postoje, jer je On izvan vremena, i tako On govori, i tu je gde proročanstva dolaze. Bog samo govori o tome šta On gleda i šta vidi. On nije ograničen vremenom.

I naši mali ograničeni mozgovi nemogu da upotpunosti shvate ovo. Ja nemogu da mislim izvan vremena. Ja sam ograničen u svom razmišljanju vremenom, i ja nemogu da mislim izvan vremena.

Bog može. Bog vidi u celosti; ja vidim samo jedan deo. Mi znamo samo u jednom delu/nešto. Mi prorokujemo u delu, ali kada to što je savršeno dođe, onda će prestati te stvari koje su samo u delu/nešto. Onda ću ih znati kao što sam i ja znan.

Ovaj interesantno gledište o Bogu nam je ovde dato od strane Pavla: Bog koji oživljuje mrtve. Kada je Bog rekao Abraham, "Uzmi sada svog sina, jedinca, i prinesi ga kao žrtvu," Abraham je to uradio u veri i uputio se na put ka planini. Abraham nije znao šta će Bog uraditi, ali je Abraham znao da će se vratiti sa svojim sinom do sluga koji su ih čekali. "Ja i momče ćemo da slavimo Boga pa će mo se vratiti. Idemo gore i slavićemo Boga pa će mo se posle toga vratiti." Čekaj samo malo Abrahame. Ti ideš da ga prineseš kao žrtvu. Ja znam to, ali je Bog rekao, "kroz Isaka će se tvoje seme prozvati." Isak u ovom momentu nema još dece, tako da Bog ima problem pred njim. Isak mora da se vrati nazad samnom, jer će se kroz Isaka moje seme prozvati. Isak nema dece. Bog će ga uskrsnuti iz mrtvih ako treba, jer Bog mora da održi svoju reč. I to je Božiji problem kako će On održati svoju reč. On mi je rekao da ga prinesem kao žrtvu i ja ću to učiniti. Ali će On isto tako da održi svoju reč koju mi je dao tako da će morati da uskrsne Isaka iz mrtvih ako treba. Tako da vidite, on je verovao u uskrsnuće.

I za Abrahama, Isak je bio mrtav tri dana dok su putovali, ali je i pored toga verovao u uskrsnuće. Ja ću ga prineti kao žrtvu a Bog će ga podići iz mrtvih. Kroz veru, u Jevrejima 11, Abraham je prineo Isaka, verujući da Bog može ako treba, da ga uskrsne iz mrtvih, jer je Bog rekao, "Kroz Isaka će se tvoje seme prozvati." To je bilo to mesto gde je Abraham učinio taj korak vere. Mnogi ljudi nerazumeju ovo. Oni kažu, "Pa, kako je samo mogao to da uradi?" Oni se šokiraju ovom događaju jer ne poznaju celo Pismo. Oni neshvataju veru koju je Abraham imao. On je znao da Isak mora da bude živ da bi imao decu. Tako da, Bože ti imaš problem. Čini se kao da je nerešiv problem, ali to nije moj problem. Gospode, to je Tvoj problem.

Isak mora da se vrati samnom. On mora da ima decu, jer si mi Ti rekao, "Kroz Isaka će se tvoje seme prozvati." Bog je govorio o Isakovom semenu prije nego li je on imao decu, jer je On zano da će on imati decu. Abraham je zano da se reč Božija mora ispuniti, tako da je on bio spreman da žrtvuje svog sina, jer Bog mora da održi svoje obećanje i Isak mora da se vrati nazad u život.

Vera u uskrsnuće.

On verova na nadu kad se nije bilo ničemu nadati

Ili protiv svakog shvatanja kako bi to Bog učinio, on mu je ipak verovao.

da će on biti otac mnogim narodima, kao što mu beše rečeno: Tako će biti seme tvoje. I ne oslabivši verom ne pogleda ni na svoje već umoreno telo, jer mu beše negde oko sto godina, ni na mrtvost Sarine materice.

Prvi ključ Abrahamove vere je u tome da nije uzimao u obzir ljudske poteškoće. I to je prvi kamen spoticanja za nas kada uzmemo u obzir ljudska poteškoće. Interesantno je to da mi merimo naše probleme po kategorijama kao jednostavni, teški i nemogući. Ali Abraham nije uzimao u obzir ljudske poteškoće ovde da će imati sina iako je imao sto godina. On nije uzimao u obzir umorenost njegovog tela. On je verovatno bio impotentan u ovom momentu. Niti mrtvost Sarine materice. On je verovatno prošla kroz menopauzu. Nema problema, Bog je rekao da će ona roditi sina. Božiji problem, ne moj. On nije uzimao u obzir ove ljudske poteškoće. Drugo, on se nije poljuljao u veri u Božije obećanje. "Pa, nevidim kako će to Bog učiniti. Znam da će Bog to učiniti, ali neznam da li On misli na mene."

I za obećanje Božije ne posumnja se neverovanjem, nego ojača u veri, i daje slavu Bogu.

“Hvala ti Gospode na sinu. Gospode ja to veoma cenim šta ti činiš za Saru. On je htela dete ceo svoj život, Gospode. Ti ćeš joj dati sina. To je stvarno super, Oče. Gospode ja ti zahvaljujem i slavim Te.” Jer,

I znaše jamačno da šta (Bog) obeća kadar je i da učini.

Ja to nemogu učiniti. Ja nemogu. Ja sam to pokušao godinama; i doživao sam neuspeh. Ali je Bog u stanju da to učini. Bog je obećao da ću kroz Saru ja imati sina, tako da znam da je Bog ustanju da ispuni to obećanje koje je dao meni.

Četiri ključne stvari u vezi vere: neuzimajući u obzir ljudsku poteškoću, nepoljuljati se u obećanju, nego uzimati to obećanje i slaviti Gospoda i zahvaljivati Bogu na tom obećanju, znajući i biti upotpunosti ubeđen da je Bog ustanju da učini svo što je obaćao.

Zato se i primi njemu u pravdu.

Bog je rekao, “To je pravedan čovek. On veruje mojim rečima. On se puzdaje u Moju reč.”

Ali nije pisano za njega jednog samo da mu se primi, Nego i za nas, kojima će se primiti ako verujemo Onog koji vaskrse Isusa Hrista Gospoda našeg iz mrtvih, Koji se predade za grehe naše, i ustade za opravdanje naše.

Tako da ako je Abrahamova vera bila uračunata kao pravednost, tako će i naša vera u Boga koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, i koji je bio razapet za naše grehe i ustade za opravdanje naše biti uračunata. Naša vera u Isusa, Bog nas uzimao kao pravedne, i Bog gleda na našu veru i objavljuje da smo pravedni.

Da li to zanči da ja sada mogu da radim šta god hoću? Da živim po željama tela, da se prepustim svakakoj želji, jer posle svega, moja je vera to što Bog uračunava kao pravednost. I u petoj glavi Pavle ulazi u neke od tih glupih nagađanja koje ljudi često imaju i o toj tragičnoj grešci koju mnogi naprave kada uzmu milost i onda pokušaju da čine sa njom šta hoće. Oni upadnu u pohotnost i koriste to kao pokrivač za njihova zla dela. I kako budemo došli u 5 glavu, Pavle će govoriti o tome, “Hoćemo li ostati u grehu da bi se milost umnožila? Da li to zanči da nije bitno kako ja živim?” Ako bi prestao da proučavaš ovu knjigu danas na ovom mestu ostao bi bez rezultata. Bilo bi bolje da se vratiš sledeće nedelje da bi dobio drugu stranu novčića ili ćeš biti u velikoj nevolji. Nemoj da uzmeš samo ovo i da onda radiš šta hoćeš. Moraš da shvatiš da se Pavle ovde obraća specijalnoj kategoriji ljudi koji su bili razapeti sa Hristom. Koji računaju da je njihov stari čovek mrtav i da sada žive po Duhu, novi život u Duhu u uskrsnuću Isusa Hrista.

Tako da moraš da čuješ i ostatak priče da bi dobio pravi balans, tako da se vidimo sledeće nedelje kako budemo stavili sve ovo u ravnotežu

Ja sam zadivljen Božijom ljubavlju za mene. Ja sam zadivljen da me Isus Hrist voli toliko da je bio voljan da uzme kaznu mog greha na Sebe, da je bio voljan da umre umesto mene, On je bio voljan da snosi posledicu mog greha. Ja Ga volim, i ja cenim Njegovu ljubav za mene. I zbog moje ljubavi za Njega, ja želim da živim za Njega, ja želim da Mu služim. I zato što Ga volim, želim da činim samo one stvari koje su Mu ugodne. Neželim da radim te stvari koje Mu nisu ugodne. Ja želim da hodam kao što je On hodao, želim da praštam kao što je On praštao. Želim da volim kao što On

voli. Vidite, Hristova ljubav me primorava i zbog toga ja živim po većem standardu nego što bi mogao da postoji po nekom zakonu, jer sam ja vezan zakonom ljubavi. Ljubavi za Boga i ljubavi za Isusa Hrista koja prouzrokuje u meni želju da činim one stvari koje će Mu doneti slavu.

Hodajte ove nedelje tako da bi ste mogli da doneste slavu Ocu i da bi On mogao da pogleda na vas i da bude zadovoljan dok mu vi izražavate ljubav koju imate za Njega vašim životom. Neka vas Bog blagoslovi i neka vam da divnu nedelju u hodu sa Isusom, i ispunjenost Njegovim Duhom.

Rimljanima 5-6

Hajde da otvorimo naše Biblije u poslanici Rimljanima 5 glava

Još od 3. glave Pavle govori o opravdanju verom. O tome kako me je Bog proglasio nevinim zbog moje vere u Isusa Hrista. Verujući da je On uzeo moj greh i da je umro umesto mene; On je postao moja zamena. On je uzeo Božiji sud za moj greh. On je podneo to za mene. Zbog moje vere u Njega, Bog me proglašava nevinim od svih optužbi, opravdan verom.

U 4. glavi on nam daje primer opravdanja verom iz Starog Zaveta, primer Abrahama. Onda nam je dao ključeve Abrahamove vere. I tako pošto nam je prestavio studiju o opravdanju verom, u 5. glavi on počinje,

Opravdavši se, dakle, verom,

I pošto smo opravdani verom, on nam sada govori o rezultatima u našim životima i iskustvima; stvari koje smo iskusili kao rezultat opravdanja verom.

I prva korist od toga da smo opravdani verom je da,

imamo mir s Bogom kroz Gospoda svog Isusa Hrista,

Nešto što ne bi bilo moguće da sam opravdan svojim delima jer to ne bi dugo trajalo. Čini se da kod nas Hrišćana postoji nekada protivrečnost između moje vere i mog hoda. Ja neradim uvek te stvari koje su ugodne mom Ocu. Ja nemogu zajedno sa Isusom da kažem, "Ja uvek činim te stvari koje zadovoljavaju Oca." Voleo bih da mogu da kažem to. Ne mogu. Ponekada su moja dela zaista izvarendna. Ponekad ja činim zaista dobra dela. A u drugim slučajevima, padnem.

I da sam opravdam svojim delima ja bih onda imao mir sa Bogom dotle dok bih ja činio dobro. Ali kada bi pao, taj mir bi bio ponovo slomljen. Ali pošto sam opravdan verom, ja verujem u Isusa Hrista; onda se to nemenja. Ja verujem da je On on Sin, da je On došao da otkupi svet, da je On umro za moje grehe, da je On uskrsao treći dan, i da je On sa Očeve desne strane i da On posreduje za mene, i je verujem da će On doći ponovo da uspostavi Božije kraljevstvo na zemlji.

Ponekad ne uradim ono šta bih trebao, ali se moja vera nemenja. Čak i kada učinim nešto što je loše, ja i dalje imam čvrstu veru u Isusa Hrista. I zato, zbog tog što je moj mir sa Bogom baziran na osnovi moje vere ja uvek imam mir sa Bogom. I prošle nedelje smo gledali, Pavlov citat 32. Psalma, "Blago čoveku, kome Gospod ne primama grehe." Zato što sam opravdan verom, moja vera u Isusa Hrista je postojana, Bog ne uračunava i neprimam moj greh. Ja imam mir sa Bogom kroz Gospoda Isusa Hrista.

Sledeće,

Kroz kog i pristup nađosmo verom u ovu blagodat

Ova slavna milost koju je Bog ispoljio ka meni, ja imam pristup toj milosti kroz veru. I onda, **u kojoj stojimo, i hvalimo se nadanjem slave Božije.**

Kako je divno da je Bog dao nama ovu živu nadu kroz Isusa Hrista. Ovo je nešto što danas svetska filozofije nemože da ponudi čoveku. Filozofija je zaključila da ne postoji univerzalno dobro, da ne postoji univerzalna istina. Da se istina mora iskusiti individualno i da je ona to kako ti vidiš stvari i kako se osećaš povodom neke stvari, i onda to formira istinu za tebe. Da je to lična i individualna stvar.

Mi možemo da vidimo primere ovoga u umetnosti, modernoj umetnosti, dok gledamo na slike koje liče da je neko uzeo kesu punu boja i da ju je bacio preko poleđine slike, i da su onda te boje eksplodirale kada su dotakle platno i rasprsnule se u svim pravcima, i onda je ta osoba dala neki naziv toj slici, "Zalazak sunce na Mauiju." Gledao sam neke od tih modernih slika, i da me ubiješ ne bi moga da ti kažeš šta vidim na njima. Onda neko stoji tamo do njih i kaže, "Oh, pa zar nije to divno? Zar nije to prelepo?"

To je jedna od onih stvari koje moraš ti sam da vidiš i da interpretiraš za sebe. Kada sam bio mali mi smo imali španski zid na plafonu, i mi bi zamišljali da vidimo konje i razne druge stvari na plafonu, ali je za to trebalo malo mašte. Ti vidiš rezultate toga, ti moraš da sam to iskušiš, ti to tumačiš za sebe, i to je ceo ideal i svrha moderne umetnosti da bi izrazila filozofiju.

Kada smo se žena i ja vraćali nazad sa Havaja, u avionu smo gledali glupi film i to je jedan od onih filmova koji nemaju kraj. Onaj u kome glavni lik samo odšeta sa ekrana. I sada ja neznam da li je izvršio samoubistvo ili se otreznio i krenuo pravim putem. Ne zneš šta se dogodilo. Oni nisu završili priču; odjednom samo dođe kraj. Pa to nije kraj, oni nisu završili film. Bio sam toliko ljut da sam protraćio vreme gledajući priču koja se nije završila, ali je i to jedan od kalsičnih primera takve vrste filozofije. I svrha toga je da ti to iskušiš i da ti sastaviš kraj te priče. Priča ima na hiljade različitih završetaka. Zato što je svako od nas vidi na način na koji on hoće da je vidi. Svako od nas je interpretira kako hoće.

I neka od moderne muzike danas je isto takva. Ja koliko god da se trudim nemogu da nađem melodiju u njoj. Sve što nađem je ritam, a ti moraš da staviš šta ti hoćeš. Oni snabdeju ritam a ti stavi melodiju. Ovo su sve primeri takve vrste filozofije. I rezultat te filozofije je razdvajanje među ljudima. To stvara samoću i izolaciju. To me stavlja na moje malo ostrvo i to stavlja tebe na tvoje malo ostrvo, i ja ne znam da li je mislim isto što i ti misliš, i ti ne znaš da li ti misliš isto što i ja mislim, jer smo ti i ja totalno otuđeni filozofijom. Ja ne znam da li ti vidiš isto što i ja vidim u tom filmu. I ti znaš da postoje forme u umetnosti kada vidiš ambar, i kravu u polju i ja nemam problema sa time. Ja mogu da kažem da je to ambar i da je to oграда i da je to krava. Ja nemam problema sa time, i znam da kada pogledaš na to da ti vidiš ambar, ogradu i kravu, jer su očigledni. Ja sam onda ujedinjen sa tobom. I kako stojimo tamo i to posmatramo, ja se osećam ujedinjenim sa tobom zbog toga što ja znam da ti vidiš isto što i ja vidim.

Tako da efekat takve filozofije egzistencionalizma je razdvajanje i čini da se čovek izdvoji na ostrvo. Pošto svako od nas tumači život i istinu na način na koji ih mi doživljavamo, ali objavljujući da ne postoji univerzalna istina ili da ne postoji univerzalno dobro, to je stvar ličnog iskustva osobe, oni su u očajanju da će ikada otkriti istinu i dobro.

Egzistencijalna filozofija je zaključila da istina može samo da donese očaj i da osoba ne može da živi u očaju, i da je zato mora izbeći. I mi vidimo svet punih ljudi koji pokušavaju da izbegnu istinu. Oni pokušavaju da je izbegnu na toliko puno različitih stvari, u nomadstvu, u drogama, u alkoholizmu, u prežderavanju, kockanju, i koji još sve načini koju ljudi koriste da bi izbegli svet u kojem žive. Egzistencijalna filozofija sugeriše osobi da učini korak vere u religiozno iskustvo bez razuma. Jer ti ne možeš da živiš u realnosti jer je beznadežna. Ti ćeš ili izbeći stvarnost, ili ćeš imati neku vrstu religioznog iskustva. To je ponovo veoma jedinstveno i izolativno. Ti to ne možeš da objasniš, ali tamo je osećanje, svesnost dobrobiti. Oni govore o krajnjem iskustvu.

Mi svi imamo nadu. Mi možemo biti pravi ljudi. Mi možemo da živimo u stvarnosti. Kao Hrišćanin ja mogu da živim u realnosti i da shvatim da je svet korumpiran. Ja shvatam da su nas vlasti razočarale. Ja shvatam da mi nismo niti ćemo otkriti rešenja za svetski mir. I ja se slažem sa egzistencijalnim filozofima u tome da ako misliš da ćemo da otrijemo svetski mir, ti onda nisi realan. Ti onda ne živiš u stvarnosti. Ti onda živiš u raju za budale. Realnost bi me dovela do očaja ako ne bi imao nadu u Isusa Hrista. Ja mogu da se suočim sa stvarnošću života, ali i dalje da se radujem u nadi jer ja znam da kada On dođe mi ćemo živeti u mirnom svetu. Mi ćemo živeti u svetu u kojem nećemo morati da se brinemo za našu unučad kada odu u prodavnicu da bi kupili veknu hleba da će u radnji biti izloženi pornografiji ili čak mogućnosti da će im prići neki perverznojak.

Takav svet dolazi, i nije za sada takav. Dokle god sotona vlada neće biti takav. Sotona neće vladati daveka, hvala Bogu. Isus dolazi i On će uspostaviti Božije kraljevstvo i mi ćemo pevati, kraljevstva ovoga sveta su postala kraljevstva našeg Gospoda i Njegovog Hrista i On će vladati, zauvek i uvek, Helelujah, halelujah. To će biti razlog za veliko slavljenje. Ja se radujem u nadi slave Božije. Ja večeras imam živu nadu za budućnost. Ne u čoveka, nego u Isusa Hrista i Božije kraljevstvo. I ne samo to, ovo nije sve, on kaže,

nego se hvalimo i nevoljama

Kakav si ti to ludak Pavle, da se hvališ u nevoljama?

Isus je u Njegovoj propovedi na Gori rekao, “Radujte se kada ljudi govore zlo o vama zbog mog imena. Kada vas ljudi progone zbog pravednosti. Blagosloveni ste kada vas ljudi progone zbog pravednosti, radujte se i budi srećni, jer je velika nagrada vaša na nebesima.”

Biblija nam kaže da računamo sve u radost kada upadnemo u različite probleme. Ja još nisam postigao to, ali radim na tome.

Mi se hvalimo nevoljama. Kako je to da se možeš hvaliti nevoljama? Ja se hvalim nevoljama zato što sam naučio da u svakoj nevolji postoji prilika za Boga da se proslavi u mom životu, i da radi u mom životu. Ja sam naučio da kada postoji pritisak, kada su problemi, da samo čekam na Gospoda. I trebalo mi je dosta vremena da naučim to.

I upravo sada mi čekamo na Gospoda povodom ponude koju smo dali na imanje u Newport Beach-u. Školski odbor nam je rekao da će u roku od dve nedelje doneti odluku. Ja vam mogu iskreno reći da nisam u opšte napet. Ja nisam nervozan. Ja nisam ni zabrinut. Ako ga dobijemo, mi smo ga dobili, a ako ne, nismo. Kada smo kupili Greenville školu od školske oblasti Santa Ane, mi smo dali ponudu i nismo morali da idemo na sastanak odbora gde su trebali da imaju javne ponude, gde bi trebali da otvore zapečaćene ponude koje su pristigle. Mi smo samo podneli ponudu na školu i ostavili smo samo na tome. Jednog jutra me je školska sekretarica nazvala i rekla, “Upravo ste kupili

školu.” I ja sam rekao, “Pa, slava Gospodu.” I u ovakvim vremenima mi imamo priliku da čekamo na Boga i da vidimo kako On radi, i zato

znajući da nevolja trpljenje gradi;

Ja sam naučio da čekam na Boga.

A trpljenje iskustvo

Zato što sam ja čekao na Boga, ja sam iskusio Božiji rad. Ja vidim Boga kako radi. Ja sam naučio po iskustvu da Bog radi u svakoj situaciji gde mi samo čekamo na Njega. Ja sam iskusio to delo Božije, i kako sam iskusio Božiju vernost i tome da reši moje probleme, to samo onda pojača tu nadu. Tako da se ja hvalim nevoljama jer ja znam da je to još jedna prilika za Boga da radi u mom životu, i za mene da iznova iskusim Božiju ljubav i Božiju milost u mom životu kako On rešava moju situaciju. I kako vidim Božiji rad koji je završen, moja nada postaje još jača. Da, Bog je veran. Da, Bog će ispuniti svoju reč. Da, Gospod će uspostaviti Svoje kraljevstvo kao što Je obećao.

a iskustvo nadanje; A nadanje neće se osramotiti, jer se ljubav Božija izli u srca naša Duhom Svetim koji je dat nama.

Tako da ja imam tu slavnu nadu dok Bog izliva Svoju ljubav na moj život kroz Svetog Duha.

Jer Hristos još kad slabi bejasmo umre u vreme svoje

Za dobre, slateke, divne, darežljive, ljubazne ljude? Ne. Nažalost On je umro,

za bezbožnike.

Neka Sveti Duh uzme ovu istinu i neka je duboko zapečati u naša srca večeras. Hrist je umro za bezbožnike. Ja sam taj.

Jer jedva ko umre za pravednika; za dobroga može biti da bi se ko usudio umreti. Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bejasmo grešnici umre za nas.

Kada je Bog počeo da te voli? Kada si predao svoj život Isusu Hristu? Kada si podigao ruki i rekao da priznaješ Isusa kao svog Spasitelja? Onda kada si molio pokajničku molitvu? Da li je Bog rekao, “O, pa zar nije to divno? Sada ću ih voleti?” Ne, Bog je zapovedio tj, prikazao Svoju ljubav ka nama kada smo još bili grešnici, Hrist je onda umro za bezbožne. I zato što je On umro za nas u tom bezbožnom stanju, ja nemam razloga da se hvalim sobom. Pa, Gospod je umro za mene jer je video da sam se jako trudio. On je znao da sam dao sve od sebe; On je znao da ja imam potencijal? Ne! Milost Božija ja potpuna. Hrist je umro za mene kada sam još uvek bio grešnik, kada sam ja bio u bezbožnom stanju, Bog me je tada voleo. Da li to znači da te sada Bog voli manje pošto si Njegovo dete?

Zar nije interesantno da često pomislimo da se Bog gadi kada nas gleda, da je možda razočaran nama, obeshrabren sa nama, ili da je završio sa nama. Mi možemo da zamislimo Boga kako ima negativne stavove prema nama.

Ja sam vam i ranije govorio o mojoj ćerki Džan (Jan), da kada je bila mala da je prolazila kroz tu fazu niko-ne-nevoli. I ona je bila ukorena zbog nečega i u tom momentu ni jedna njena drugarica je nije volela, i njeni roditelji je nisu voleli, niko je nije voleo. Mi smo joj reklo, “O, da, mi te volimo.” “Ne,

ne volite me.” I ona nije popuštala pa sam joj rekao, “Pa, Isus te voli.” “A ne, ne volime.” “Šta?” sam rekao- “Upravo je provirio iz jednog od ormara i izplezio mi se.” I tako mi nekada izmislimo da nam Isus to radi, kao da smo mu dosadili. I ja bih mogao da Ga razumem da to uradi, ali On to ne uradi.

Ako je On umro za mene dok sam ja još bio grešnik. Bog je onda pokazao svoju predanost, On je pokazao svoju ljubav ka meni da kada sam još uvek bio grešnik, Hrist je umro za mene. I sada kako sam Božije dete i kako pokušavam da živim životom koji je Njemu ugodan, i sada kako pokušavam da hodam u zajedništvu i toj ljubavi sa Njime, On me zasigurno ne voli sada manje nego prije. Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bejasmu grešnici umre za nas.

Mnogo ćemo, dakle, većma biti kroza Nj spaseni od gneva kad smo se sad opravdali krvlju Njegovom.

Tj. Božije gnev će biti otkriven protiv sve bezbožnosti i nepravednosti ljudske o kojoj je Pavle govorio u 1. glavi. Mi ćemo biti spašeni od gneva.

Interesantno je to da su Velike Nevolje nazvane “Dan Božijeg gneva.” U otvaranju šestog pečata ljudi će vikati stenama i planinama da padnu na njih, oni će govoriti, “Sakrijte te nas od lica Jagnjetova, jer je dan Njegovog gneva došao,” ali hvala Bogu na tome da ako me je Isus voleo kada sam bio grešnik i umro za mene, kolko ćemo tek onda biti spašeni od gneva kroz Njega zato što smo opravdani Njegovom krvlju.

Jer kad smo se pomirili s Bogom smrću Sina njegovog dok smo još bili neprijatelji (*Božiji neprijatelji, znači u tom stanju*), mnogo ćemo se većma spasti u životu Njegovom kad smo se pomirili.

Ako me je Njegova smrt pomirila sa Bogom, kolko će me onda Njegov život dok On živi da me zastupa.

Primitite primenu reči “mnogo ćemo se većma” u ovoj glavi, i ja volim to. To je argument od manjeg ka većem. To je tipičan filozofski tip argumenta. Pavle to često koristi u njegovim pismima. I ovde kaže, ako sam kroz Isusovu smrt bio izmiren sa Bogom, kolko ću tek onda biti više spašen sa Njegovim životom.

Ne samo, pak to

I ovo se vraća nazad ka 1. stihu, “Opravdavši se dakle verom,” i ovo je zadnje iskustvo koje nam Pavle ilustruje ili možemo reći da nam daje krajnji rezultat.

nego se hvalimo i Bogom kroz Gospoda svog Isusa Hrista, kroz kog sad primismo pomirenje.

Ovo su rezultati toga da smo opravdani: ja imam mir sa Bogom, ja imam pristup milosti, ja se radujem u nadi, i ja se radujem u Bogu kroz Gospoda Isusa Hrista. Ova reč *pomirenje* je u Grčkom drugačija reč od Jevrejske reči koja je prevedena pomirenje u Starom Zavetu. Reč *pomirenje* ćete naći da se često spominje u Starom Zavetu u knjizi Levitskoj na mestima na kojima se govori o raznim prinosima. “Tako ćeš učiniti pomirenje za greh.” Jevrejska reč u tom slučaju je *kephar*. I bukvalan prevod ove reči *kephar* je pokrivač. Ti ćeš učiniti pokrivanje greha. Ali životinjske žrtve u Starom Zavetu nisu mogle da učine pomirenje za grešnika. To je moglo samo da pokrije greh. To nije moglo

da upotpunosti skloni greh, sve što je učinilo je da pokrije greh. Jer nije bilo moguće da krv volova i koza oduzme greh. Za to je bila potrebna krv Isusa Hrista, ona je oduzela greh. Žrtve u Starom Zavetu su samo gledale napred ka žrtvi koju će Bog jednoga dana da učini tako što će poslati Svog jedinorodnog Sina koji će da umre kao jagnje bez mane i mrlje.

Petar je rekao, “Znajući da se propadljivim srebrom ili zlatom ne iskupiste iz sujetnog svog življenja, nego skupocenom krvlju Hrista, kao bezazlenog i prečistog jagnjeta;” (1 Petrova 1:18-19). Tako da Grčka reč za *otkupljenje* je drugačija reč od Jevrejske *kephar* i sa drugačijom idejom, za pokrivanje greha. Ja sam učinjen jedno sa Bogom kroz žrtvu Isua Hrista za mene. Tako da se ja radujem u Bogu jer sam ja postao jedno sa Bogom kroz Isusa Hrista koji je to omogućio za mene. On je tu učinio mogućim kada je rekao, “Tog dana ćete znati da sam je u Ocu, vi ste u Meni, i Ja sam u vama.” To stanje tuđinstva između Boga i čoveka više ne postoji.

Isaja je rekao, “Božija ruka nije kratka da nemože spasiti, niti je Njegovo uho teško da ne čuje, nego su vas vaši gresi odvojili od Boga.” Ali sada pošto su gresi otklonjeni, Isus je učinio to otkupljenje, On me je doveo u to jedinstvo sa Ocem. Ovo je svedočanstvo da nam je Bog dao večan život, ovaj život je u Sinu, i onaj koji ima Sina ima život, život Božiji, jedno sa Bogom.

Jovan je rekao, “Ove stvari vam javljamo da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom” (1 Jovanova 1:3). Reč *zajednica* je koinonia i ima istu ideju: zajedničko učešće, spajanje zajedno. Tako da sam ja spojen zajedno sa Bogom kroz Isusa Hrista.

I sada nas Pavle uči veom važnu doktrinalnu istinu koju našalaost danas neki uče sasvim drugačije od ovoga što je osnovna doktrinalna istina koju nam Pavle ovde iznosi u drugom delu 5. glave Rimljanima.

Postoji učenje danas koje se zove Božija moralna vladavina. Ovo učenje, moralna vladavina Boga, između ostalog, uči da čovek po prirodi nije grešan, nego je grešan po izboru. Kada je Adam zgrešio onda je on zgrešio za sebe, a Adamov greh se nije preneo na mene, ja sam se rodio ka Adam, totalno nevin, i totalno neutralan. Ja sam grešnik zato što sam ja to izabrao. Ali Adam nije odgovoran za moje grešno stanje. Ja sam sam odgovoran za svoje grešno stanje.

Ovo je veoma opasna doktrina, jer kako budete čitali celo Pavlovo izlaganje ovde videćete da je cela ideja u tome da ako je jedan čovek mogao da nas učini grešnima onda je i jedan čovek u stanju da nas učini pravednima. Ali ako se odrekneš toga da nas je jedan čovek učinio sve grešnima, i da sam ja zbog toga grešnik samo po izboru i da sam ja onda pravedan po mojim delima, i onda nas to odvede u poziciju dela=pravednost, a tu poziciju ti ne možeš da održiš. Ja ne mogu; ja sam pokušao godinama da održim tu poziciju. Ja to nikada nisam mogao. Sve što je to prozurokovalo je to da me je dovelo do osude, krivice i frustracije.

Zato, kao što kroz jednog čoveka dođe na svet greh, i kroz greh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagrešiš.

Mi smo svi zgrešili u Adamu. On je bio kao federalna glava, on je nas zastupao, i po njegovom grehu greh je ušao u svet. Po njegovom grehu smo mi svi postali grešnici.

Bog je rekao Adamu, "Dana kada budeš jeo od tog ploda, umrećeš." On je govorio o duhovnoj smrti, koju je Adam iskusio kada je jeo to zabranjeno voće, njegov duh je umro. Adam nije mogao da nam prenese preko njegovih gena nešto što on nije posedovao, duhovan život. Kroz gene je mogao da nam prenese je fizičko telo sa mogućnošću da ima savest, ali pošto je bio duhovno mrtav, on nije mogao rađanjem da nam prenese duhovan život. Jedan čovek je zgrešio, smrt je ušla u svet, i smrt je prešla na sve ljude.

Pavle apostol je u poslanici Efežanima rekao opisujući naše prošle živote, rekao, "I vas koji bejaste mrtvi za prestupljenja i grehe svoje, U kojima nekad hodiste po veku ovog sveta, po knezu koji vlada u vetru, po duhu koji sad radi u sinovima protivljenja; U kojima i mi svi živesmo nekada po željama tela svog, čineći volju tela i pomisli, i bejasmo rođena deca gneva, kao i ostali" (Efežanima 2:1-3). To je po prirodi jer je po jednom čoveku smrt ušla u svet i smrt se prenela na sve ljude, jer svi greše.

Zato, ja grešim zato što sam grešnik; ako činim greh to me ne čini grešnikom, to samo potvrđuje da sam ja grešnik. Ti kažeš, "Pa šta je sa malom decom koja umru?" Bog se brine o njima. Ona su bezbedno. "O, to dragoceno nevino detence." Da li si siguran? Pogledaj na koji način oni zahtevaju svoje telesne potrebe, slušaj ih kako zavijaju, gledaj ih kako udaraju i mlate unaokolo. Ako bi bili dovoljno veliki i dovoljno snažni oni bi rasturili taj krevetac.

Ko od vas je morao da nauči kako da laže? Zašto je potrebno da se deca nauče da budu poštena? Čini se da im sasvim prirodno dolazi da lažu. Tako da ih mi moramo naučiti vrlinama koje su pozitivne. Jer ako se dete ostavi samo po sebi ono će doneti ukor/sramotu svojim roditeljima, to nam Biblija kaže. Jer smo mi po prirodi deca gneva.

Jer greh beše na svetu do zakona; ali se greh ne primaše kad ne beše zakona;

Greh je bio prisutan ali se nije uračunavao zato što nije bilo zakona. Adam je imao jedan zakon; i on ga je prekršio. O, on je imao nekoliko pozitivnih zapovesti i jednu negativnu, ali ju je prekršio. Ako nema zakona koji kaže da je ograničena brzina 60km/h onda nemožeš da dobiješ kaznu ako voziš brže od 60km/h. Ali pošto postoji zakon koji kaže da je to ograničenje, ti onda možeš da dobiješ kaznu ako pređeš to ograničenje. I bilo je mesta u kojima nisu imali ograničenje brzine i ti onda ne bi mogao da dobiješ kaznu za brzu vožnju jer zakon nije postojao. I onda bi te obično kaznili za nesmotrenu vožnju ako bi vozio jako brzo. Ali ako negde nema zakona za nešto onda ti nemožeš da budeš uhapšen za kršenje zakona, jer nema zakona koji se odnosi na to. Sve dok zakon nije bio dat, greh je bio u svetu ali nije bio uračunat čoveku.

Nego carova smrt od Adama tja do Mojsija

Posledica greha je i dalje postojali i ljudi su umirali.

i nad onima koji nisu sagrešili prestupivši kao Adam, koji je prilika Onog koji htede doći. Ali dar nije tako kao greh; jer kad kroz greh jednog pomreše mnogi, mnogo se veća blagodat Božija i dar izli izobilno na mnoge blagodaću jednog čoveka, Isusa Hrista.

Ovo je važno učenje o pravednosti jednog čoveka koji je učinio mnoge pravednima. Kako to da me Bog može računati kao pravednika? Zato što je Isus pravedan. Njegova pravednost je meni nadodata mojem verom u Njega.

I dar nije kao greh jednog: jer za greh jednog bi osuđenje, a dar od mnogih grehova opravdanje. Jer kad za greh jednog carova smrt kroz jednog, koliko će većma oni koji primaju izobilje blagodati i dar pravde u životu carovati kroz jednog Isusa Hrista!

Tako da je po jednom čoveku greh ušao u svet, pa smrt po grehu, i smrt se prenela na sve ljude jer su svi zgrešili. I tako će po pravednosti jednoga čoveka mnogi biti opravdani koji veruju u Njega i koji su opravdani verom, i mnogi uđu večni život kroz jednog. Jedan čovek je doneo smrt, prvi Adam je doneo smrt, a Isus Hrist je doneo život. Adam je doneo greh. Isus je doneo pravednost, i zato je Isus predstavnik kao što je Adam bio predstavnik čovečanstva. I Isus je predstavnik onij koji veruj u Njega, i ti si onda novo stvorenje.

Stare stvari su prošle i sve postaje novo. Ne možeš reći, "Pa to je samo moj Balkanski temperament," jer ja imam novu prirodu, prirodu Isusa Hrista. Ja sam nanovo rođen Duhom Božijim, novo stvorenje, nova priroda, i ja sam u vezi sa Isusom Hristom pošto je on početnik mog života.

Zato, dakle, kao što za greh jednog dođe osuđenje na sve ljude, tako i pravdom jednog dođe na sve ljude opravdanje života. Jer kao što neposlušanjem jednog čoveka postaje mnogi grešni, tako će i poslušanjem jednog biti mnogi pravedni. A zakon dođe uz to da se umnoži greh; jer gde se umnoži greh onde se još većma umnoži blagodat,

Zakon je došao da nam pokaže koliko smo promašili cilj. Reč *greh* znači promašiti cilj. Ali ako nevidiš cilj, kako ga možeš promašiti? Kako možeš znati koliko si ga promašio? Ti možeš da omašuješ jako ali te ja nemogu u to ubediti sve dok ne postavi cilj. I kada tvoje strele počnu da lete na sve strane, ja kažem, "Čoveče, baš si se ispormišivao." Zakon je došao da bi mi mogli da vidimo koliko smo promašili Božiji ideal. Koliko smo daleko pali od življenja života koji je prihvatljiv i ugodan Bogu. Zakon je jednom za svagda stavio misao samo pravednosti na svoje mesto, ako se protumači pravilno. Zakon je došao da bi se prestup umnožio, ali gde se greh umnoži tu se i Božija milost izlila.

Da kao što carova greh za smrt, tako i blagodat da caruje pravdom za život večni, kroz Isusa Hrista Gospoda našeg.

Kako budeš gledao nazad na 5. glavu i razmišljao o njoh, obeleži sve "Još većma" reči, i razmišljaj o kontrastima o kojima govori. Još jednu stvar na koju bi trebali da obratite pažnju je mnoga spominjanja Isusa Hrista našeg Gospoda, ili kroz Isusa Hrista našeg Gospoda, ili po Isusu, to što imamo kroz Njega, to što imamo po Njemu, i to su stvari na koje bi trebao da obratiš pažnju u 5. glavi.

6 glava

Šta ćemo dakle reći?

Gde je greh umnožen, tamo je milost još veća.

Hoćemo li ostati u grehu da se blagodat umnoži?

Ne. Hajde da nam Bog otkrije koliko ima milost tako što ćemo nastaviti da grešimo. I Pavlov odgovor je tipičan.

Bože sačuvaj!

I sada ti on daje nove princip života.

Jer koji umresmo grehu kako ćemo još živeti u njemu?

Ja sam prihvatio Isusa Hrista kao svog Gospoda i Spasitelja. I u tome što sam prihvatio Isusa Hrista kao svog Gospoda i Spasitelja ja sam uradio baš to, i rezultat toga je da sam ja nanovo rođen. Ja sam sada dete Božije kroz veru u Isusa Hrista. Ako sam nanovo rođen, pa gde je onda stari Čak? On je mrtav. Taj stari momak koji je živio po telu je mrtav. Ja sada imam novi život, duhovan život, život koji dolazi od Hrista. Zato ako bi rekao, "Pa hajdemo samo napred da grešimo da bi milost mogla da se umožni," je ludost. Jer ja sam mrtav grehu, stari život je mrtav.

Ili ne znate da svi koji se krstismo u Isusa Hrista, u smrt Njegovu krstismo se?

Da li shvataš šta voda predstavlja za grob? Zar neshvataš da kada si bio stavljen u vodu da je to bila sahrana staroga života? Ti si bio sahranjen sa Hristom u krštenju vodom.

Tako se s Njim pogrebosmo krštenjem u smrt da kao što usta Hristos iz mrtvih slavom Očevom, tako i mi u novom životu da hodimo.

Ceo novi život, novi život koji je po Duhu. Stari život koji je po Adamu je po telu. To je život u kome je telo dominantno, i svesnost je okupirana telesnim potrebama. To je život životinje-telo i duša. Telo je superiorno, um je podređen i ispunjen svešnošću telesnih potreba.

Kada si nanovo rođen, to što je rođeno od tela je telo. Ako si nanovo rođen Duhom Božijim, novi život koji sada imaš je duh, duša i telo. Tako da je sada duh dominantna u novom životu i to je duhovan život, stari život je telesan život. Novi život je duhovan život. Duh koji je u jedinstvu sa Božijim Duhom. Tako da duh koji je u jedinstvu sa Božijim Duhom, u mislima i svesnosti je predan Bogu i Božijim stvarima i toma kako Ga ja mogu sada zadovoljiti tako što ću hodati u duhu. Postoje stvari koje dominiraju moju svesnost. Božija ljubav za mene, Božija milost za mene, Božija dobrota ka meni, ove stvari sada dominiraju mojom svešnošću. Nisam više dominiran mojim telesnim željama i telesnim potrebama.

O tome je krštenje. Sahranjen sa Hristom, ali uskrsnut u novini života u Njemu.

Jer kad smo jednaki s Njim jednakom smrću, bićemo i vaskrsenjem;

I kako sam izašao iz te vode, to je kao uskrsnuće—kao što je Isus bio uskrsnuti iz groba. Novi uskrsli život Hrista.

Znajući ovo da se stari naš čovek (*nekaže je nego se*) razape s Njime, da bi se telo grešno pokvarilo (*da bi bilo bez posla*), da više ne bismo služili grehu.

Ovo grešno telo je zatvoreno. Ne može više da dominira mojim životom. Ne može više da vlada nad mojom svešću, jer je stari čovek razapet sa Hristom.

Nama Hrišćanima je najveći problem naše telo. Jer naše telo i dalje želi da vlada nad nama. Naše telo bi htelo da nas dovede pod svoju kontrolu i silu. U nama Hrišćanima se dešava bitka, jer telo vodi rat protiv duha i moj duh ratuje protiv tela, i ovo dva su u potpunoj suprotnosti jedno sa drugim.

Postoji ta bitka za kontrolom nad mojim umom, kontrolom nad mojim životom. Moje telo i dalje želi da sedi na tronu mog života i duh želi da sedi na tronu mog života i tamo se onda odvija rat, kontrola za mojim životom, telo i duh. Ja ne činim uvek one stvari koje bi hteo kao što smo to pevali ovo jutro. Jer ću onda biti to šta bih hteo, i ja ću biti šta bih trebao biti, stvari koje su sada niti mogu će uskoro biti naša. Bitka će biti gotova jednog skorog dana i moj će duh ostaviti ovo telo. Ja još uvek živim u telu, i to je moj veliki problem. Ako ne bih živeo u ovom telu onda ne bih imao problema. Ali ja još uvek živim u ovom telu, i dokle god ja živim u ovom telu ono će iskustiti tu borbu za kontrolom nad njime, i zato moram da držim svoje telo pod kontrolom. Sećaš se da je apostol Pavle rekao, "Ja morim telo svoje."

To je borba. To je bitka. Moje telo hoće kontrolu nazad. Želi da sedi na tronu. Ja moram da držim svoje telo pod kontrolom. I način na koji to mogu da učinim je da računam mog starog čoveka mrtvim. To je, "Gospode, to je deo starog života koji je bio dominiran telom. Ja to smatram mrtvim. Taj bljesak Gospode, to pripada starom životu, ta gorčina pripada starom životu, taj bes pripada starom životu, to je mrtvo." Hvala Bogu da je mrtvo. Ja više ne moram da živim pod kontrolom toga. To je bilo razapeto sa Hristom i ja sada živim novi život u uskrsnom Gospodu. Tako da je stari čovek razapet sa Njime. Ali je grešno telo zatvoreno, da ne bih služio grehu više.

Jer koji umre oprost se od greha. A ako umresmo s Hristom, verujemo da ćemo i živeti s Njim, Znajući da Hristos usta iz mrtvih, već više ne umire; smrt više neće ovladati njime. Jer šta umre, grehu umre jedanput; a šta živi, Bogu živi.

Ja sam sada u uskrsnom Hristu. Ja živim u Hristu. Ja imam taj život u Hristu. Greh ne može više da vlada kao kralj u mom smrtnom telu. Jer Hrist sada vlada. Takođe, računajmo sebe mrtvima grehu, a živima Bogu kroz Isusa Hrista našeg Gospoda. Računaj to...koliko puta ja moram to da računam u mom životu? Kada staro telo pronikne svoju ružnu glavu i kada je uradim to što nije ugodno. Duh Božiji mi skrene pažnju na to i ja se osećam tako osramljenim da bih rekao, "Ja bih to učinio." I onda zavapim ka Bogu i kažem, "Gospode, ja računam da je to mrtav deo starog života, hvala Bogu da ne moram da živim pod tom kontrolom više." Računajte sebe da ste mrtvi. I to je reč vere. Vidiš, da je moje telo mrtvo ja ga onda ne bih morao računati mrtvim. Da je zaista mrtvo. Jednoga dana će biti. Posle toga ja neću morati da ga računam mrtvim. Nego je moje staro telo i te kako još živo, previše živo. Ja sam toga veoma svesan, i tako da ja moram da uzmem tu poziciju vere, tu poziciju kojoj računam da je telo mrtvo.

Tako i vi, dakle, držite sebe da ste mrtvi grehu a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem.

Ponovo, u Isusu Hristu našem Gospodu.

Da ne caruje, dakle, greh u vašem smrtnom telu, da ga slušate u slastima (*ili požude*) njegovim;

Ne dozvolite grehu...ne dozvolite telu da vlada.

Niti dajte udova svojih (*udove svoga tela*) grehu za oružje nepravde; nego dajte sebe Bogu, kao koji ste živi iz mrtvih, i ude svoje Bogu za oružje pravde.

Moje ruke mogu da budu instrumenti za Boga ili mogu da budu instrumenti za moje telo. Volim pesmu, "Uzmi moj život neka bude Tvoj, posveti ga Gospode Tebi. Uzmi moje ruke da prate Tvoju ljubav. Uzmi moje noge da bude brze i divne za Tebe." Moje su me noge puno puta nosile u puno nevolja. One su me i odvele iz mnogo nevolja, brže nego što li su me ondele tamo. Ali Bože, uzmi moje noge da budu brze i divne za Tebe.

Ja mogu da podredim svoje telo kao instrument u Božijim rukama za Boga da ga koristi za Njegovu slavu, ili ja mogu da podredim svoje telo da ispuni želje moga tela, da bude pod kontrolom telesnih želja. Ja ne smem da podredim instrumente svoga tela da budu instrumenti za nepravdu. Ja treba da se predam Bogu da bi On moga da uzme kontrolu nad mojim telom za Njegovu slavu. "Uzmi moja usta da bi ona pevala uvek o mom Kralju, uvek i samo o mom Kralju." Tvoja usta, tvoje reči, one mogu da govore silu i blagoslove Božije. Životi ljudi mogu biti blagosloveni i promenjeni tvojim rečima, i isto tako životi mogu biti uništeni sa tvojim rečima.

Sotona može da koristi moje telo kao instrument uništenja, ili Bog može da koristi moje telo kao instrument za Njegovu slavu. Sotona može da uzme moj život i da ga ispuni sa mržnjom i da sasečem ljude, ili Bog može da koristi moj život i da ga ispuni sa Njegovom ljubavlju da bi izgradio ljude. Mi smo ovde ohrabreni da podredimo svoja telesa kao instrumente pravednosti za Boga. "Jer greh," i ovo mi se sviđa. Ovo je jedno od mojih omiljenih obećanja u Bibliji.

Jer greh neće vama ovladati, jer niste pod zakonom nego pod blagodaću.

Bog mi je rekao da greh neće imati kontrolu nadamnom. Hvala Bogu na tome. To ne znači da je negrešim više. Reč *greh* znači promašiti cilj, i ne znači da ja uvek pogodim metu svaki put. Ja nisam savršen, daleko od toga da sam.

Pavle apostol, posle njegovog hoda sa Bogom 30 godina je rekao, "Ne kao da već dostigoh ili se već savrših, nego tjeram ne bih li dostigao kao što me dostiže Hristos Isus" (Filipljanima 3:12). Napravi mesta Pavle i ja ću ti se pridružiti. Bog još nije upotpunosti ispunio Njegovu kompletnu volju za moj život. Nisam još dostigao to za šta sam dostignut. Bog ima plan i nameru za moj život od momenta kada me je dostigao i pozvao me da Ga služim u Njegovoj službi. Ja još uvek nisam završio taj Božiji poziv, niti ja smatram sebe savršenim ili kompletnim. Ja ne pogodim cilj uvek.

Ali havla Bogu da greh nema vlast nadamnom više. Greh nevlada nadamnom. Ja ne moram da budem pod kontrolom greha. Ja imam slobodu, divnu slobodu nad tiranijom tela, sile greha, i oni neće imati kontrolu nadamnom. Ja sam dete Božije, nanovo rođen Duhom, živim novi život, uskrslu život u Hristu.

Šta dakle? Hoćemo li grešiti kad nismo pod zakonom nego pod blagodaću? Bože sačuvaj!

Oni su spremni sve da iskoriste, zar ne?

Ne znate li da kome dajete sebe za sluge u poslušanje, sluge ste onog koga slušate, ili greha za smrt, ili poslušanja za pravdu?

Svaki čovek je pod nečijom kontrolom. Nema čoveka koji je vrhovni vladar svog života, nijedan čovek nije gospodar svoje sudbine ili kapetan svoje duše. Mi smo svi pod kontrolom spoljne sile. Mi smo ili pod Božijom kontrolom ili pod kontrolom sotone, i to je tvoj izbor. Ti možeš da izabereš da budeš pod Božijom kontrolom, ili možeš da izabereš da budeš po kontrolom sotone. Ti možeš da izabereš da živiš kao đavo, ili možeš da izabereš da živiš kao Bog. Ali kome god da se podrediš da

služiš, ti postaješ sluga tome. Ovo je tregedija Edenskog vrta. Bog je rekao, "Nećete jesti od drveta koje je na sredini vrta, a u danu kada jedete od njega, umrećete." Sotona je došao i rekao, "Trebalo bi da probate plod sa drveta u sredini vrta, dobro je. Odlično je, nećete umreti. Bog samo pokušava da zaštiti sebe. On zna da drvo sadrži ključ spoznanja dobra i zla, i ako imate to znanje dobra i zla, bićete kao Bog, On samo pokušava da zaštiti sebe."

"Trebalo bi zaista da probate. Kako možeš da kažeš ne nečemu što nisi probao? Samo malo. Ako ti se nesvidi, nemoraš da dovršiš." Reakcija Eve je bila dubla reakcija. To je kao prvo bilo delo neposlušnosti prema Bogu, ali je isto tako bilo i delo poslušnosti sotoni. I ona se podredila poslušnosti sotone, i samim time postala njegov sluga. I zante da kome se podredite da služite, njegove sluge postajete. I tako čovek, kroz neposlušnost, je postao sotonin sluga, i to je bila tragična posledica neposlušnosti Bogu, i to je isto tako istinito i za naše živote. Ako izaberem da se podredim Bogu i Njegovoj Reči i Njegovoj volji, onda postajem Božiji sluga. Ali ako izabrem da se podredim kao sluga neposlušnosti, ja postajem sluga onoga koji je naposlušan.

Hvala, dakle, Bogu što bivši robovi grehu poslušaste od srca tu nauku kojoj se i predadoste.

Nekada ste bili sluge greha ali hvala Bogu da to niste pošto ste izabrali da sledite Boga. Izabrali smo da slušamo glas Isusa Hrista. Mi koji smo nekada bili sluge greha smo sada učinjeni slugama pravednosti.

Oprostivši se, pak, od greha postaste sluge pravdi. Kao čovek govorim, za slabost vašeg tela. Jer kao što dadoste ude svoje za robove nečistoti i bezakonju na bezakonje, tako sad dajte ude svoje za sluge pravdi na posvećenje

Ako bi živeo za Boga isto tako strastveno kao što si živeo za đavola, onda bi mogli da preokrenemo ceo svet. Ako služimo Gospoda sa istim ukusom i poletom sa kojim smo služili telu, zamislite šta bi sve mogli učiniti. I to je baš to na šta nas on ovde ohrabruje da uradimo. Baš kao što smo podredili svoje udove nekada da budu sluge nečistote i bezakonja, hajdemo sada da se podredimo Bogu.

Oo, neka nam Bog pomogne da počnemo da živimo potpuno za Isusa Hrista, totalno predani Njemu. To mi se sviđa. Hajdemo. Da uzmemo stvari koje su od Gospoda i da mu služimo, hajdemo. Hajdemo da se potpuno tome predamo. Hajde da se totalno predamo da živimo za Isusa Hrista, podređujući sebe, naše živote Njemu, da vidimo šta će Bog uraditi i šta želi da uradi u ovom delu kroz grupu ljudi koji su potpuno predani Hristu.

Razmišljam kako ljudi naprave budalu od sebe zbog glupih stvari. Popiju koje pivo, i koju budalu naprave od sebe onda. A opet mi smo postali tolko zabrinuti da budemo pristojni da nerado istupimo za Isua Hrista da nas neko ne bi smatrao budalama za Hrista.

Jer kad bejaste robovi grehu, prosti bejaste od pravde. Kakav dakle onda imadoste plod za koji se sad stidite?

Kada ste živeli u grehu vi ste činili te stvari za koje se stidite. Kakav plod, kakav trajan plod ste imali u tom životu? Nažalost, plod je bio mizeran, i on je ostavio mizeriju u svom tragu.

Jer je onog kraj smrt.

Život po telu.

A sad oprostivši se od greha, i postavši sluge Božje, imate plod svoj na posvećenje, a kraj život večni.

Divni plodovi izlaze iz mog života sada. Puni pravde za Boga, ljubav sa radošću i mirom i dugim trpljenjem, blagost, dobrotu, krotost i uzdržljivost. I konačan rezultat je večni život.

Jer je plata za greh smrt

Sotona daje platu svojim slugama. Ti dobiješ ono što zaslužuješ. Ako mu služiš dobro, i daš svoje najbolje, bićeš nagrađen. Plata greha je smrt. Ti to nemožeš da izbegneš ako nastaviš u život u grehu. Ali kontrast tome je,

a dar Božji

Plata Božija, i pošto nemožemo da zaslužimo večni život to je onda po milosti.

a dar Božji je život večni u Hristu Isusu Gospodu našem.

Imamo ekstremno kontrast. Platu greha, život po telu, je smrt. Dar Božiji, život po Duhu, je večni život. Svaki čovek se nalazi u jednoj od ove dve kategorije: ili je sluga greha, ili je Božiji sluga. Koristeći moje telo kao instrument za greh ili nasuprot tome, podređujući moje telo ka instrument za Boga da bi ga On koristio za Njegovu slavu.

Slažem se sa tom pesmom, "Olučio sam da sledim Hrista." Ja želim da se moj život računa za Boga za večnost. Slavni dar Božiji, večni život kroz Isusa Hrista našeg Gospoda, kroz Njega, po Njemu. O svi ti blagoslovi koje je Bog učinio nama dostupnim koji su nam otkiveni u Isusu Hristu, večni život kroz Isusa Hrista.

Oče, hvala Ti za Tvoju reč, lampi našim koracima, svetlu našem putu, za izbalansiran život kroz Tvoju Reč. Hvala ti ne Tvojoj milosti koja je toliko izobilna ka nama. Hvala ti na toj slavnoj poziciji opravdanja verom i rezultatima mira i radosti i slavljenja i pristupa toj milosti. Gospode, želimo da hodamo sada po Duhu, život u zajedništvu sa Tobom, podređujući tebi Gospode naša tela da bi ona mogla biti instrumenti koji će činiti Tvoje delo, da bi doneli Tvoju ljubav i Tvoj mir i Tvoju lepotu ovom sirotom svetu punom greha. U Isusovom imenu, Oče. Amen.

I kako budemo sledeće nedelje gledali 7. i 8. glavu, to su glave sa ekstremnim kontrastima. 7 glava će nas dovesti u dubine očajja kako vidimo ideal, i kako ja odobravam ideal i kako ja pokušavam u mojoj snazi da ga dostignem. I onda vidimo borbu, bol i poraz pošto ja u mojoj snazi pokušavam da živim taj božanski ideal, koji priznajem i prihvatak kao željeni. Ali onda u 8 glavi vidimo izlazak iz tog očajja, pošto vidimo Božiji plan pobeđe za Njegovog vernika i kako se Bog pobrinuo za mene da ja dosegnem i postignem taj ideal. Isto kao i mi, prvo probamo sami. Ako neuspe, pogledamo uputstvo. I tako je i sa stvarima Duha, čini se ko da mi moramo da ubacimo nešto naše tamo. Onda mi to probamo sami prvo, pa onda iskusimo nesuep i frustraciju. Pa onda nađemo Božiji put, življenje slavnim životom pobeđe koju je On snabdeo za nas kroz Svog Svetoga Duha.

Neka Gospod bude sa vama i neka vas blagoslovi i čuva u Svojoj ljubavi. Hodajte po Duhu i zaista podredite svoja telesa Bogu ove nedelje da bi Bog mogao da koristi tvoj život kao Njegov instrument da bi učino Njegovu delo u ovom svetu punom potreba. Neka drugi prime reči ohrabrenja, ljubavi i nade od tebe pošto ti postaneš Božiji instrument koji će im govoriti o Njegovoj dobroti i Njegovoj ljubavi. U Isusovom imenu.

Rimljanima 7

Rimljanima 7 glava.

Ili ne znate, braćo (jer govorim onima koji znadu zakon),

Drugim rečima, ja se sada obraćam Jevrejima, o tome kako zakon ima vlast nad čovekom dokle god je on živ. "Zar neshvatate," Pavle kaže, "vi koji znate zakon."

da zakon vlada nad čovjekom dokle je živ?

Ona sada daje jedan primer da bi dokazao ovo o čemu govori,

Jer je udata žena privezana zakonom za muža dokle god on živi; a ako li muž njezin umre, razdriješi se od zakona muževljega. Zato dakle dok joj je muž živ biva preljubočinica ako pođe za drugog muža; a ako joj umre muž prosta je od zakona da ne bude preljubočinica ako pođe za drugoga.

On koristi specifičan primer iz zakona da bi pokazao da zakon ima vlast nad osobom dokle god je ona živa.

Zato, braćo moja, i vi umrijeste zakonu tijelom Hristovijem,

I Pavle nam je rekao u 6 glavi da smo razapeti sa Hristom, "Zar neznate da je stari čovek razapet sa Hristom da bi se grešno telo pokvarilo." Pošto sam ja razapet sa Hristom bio zakon nema više silu nadamnom. Ja sam sada oslobođen od zakona kroz moju smrt sa Hristom. Kraj, moj odnos sa zakonom kao načinu mog pravednog stanja pred Bogom je gotov. "Mi smo umrli zakonu telom Hristovim,"

da budete drugoga, onoga što usta iz mrtvih, da plod donesemo Bogu.

Ja nisam oslobođen od zakona da bih sada ja mogao živeti kako god to ja hoću po željamo mog tela i ispunjujući njegove požude. To nije to o čemu on ovde govori. Ja sam oslobođen od zakona što me on nikako nije mogao učiniti pravednim. Ja sam bio oslobođen od zakona da bih mogao biti venčan sa nekoga drugog, Isusa Hrista, di bi bio spojen sa Njime. Život koji ja sada živim je život koji donosi plodove, ali plod života vernika je u mnogo slučajeva podređen čak i striktnijim standardima nego što to zakon zapoveda. "Ljubav Hristova me ograničava," Pavle je rekao. Jer zbog ljubavi Hristove ne bih učinio nešto što bi spotaklo slabijeg brata u veri da padne. Zbog Hrista, oženjen Hristom, spojen u Hristu u ovoj novoj vezi sa Bogom, u novom savezu kroz Isusa Hrista ne znači da sam ja slobodan da se prepustim požudama svog tela. Daleko od toga. To znači da sam ja vezan čak i većim zakonom, zakonom ljubavi. Zakonom ljubavi za Isusa Hrista.

I sada moj život proizvodi plod za Njega. A kada sam bio pod standardom zakona za moju pravednost i moj položaj pred Bogom, tada mi zakon nije mogao dati konstantno pravedno stanje pred Bogom. Jer oni koji su pod zakonom su pod delima zakona, a oni koji su u Hristu donose plod pravednosti. Jer plod pravednog života tj. moj plod je dokaz mojeg onosa sa Njime.

"Ako ostanete u meni i riječi moje u vama ostanu on će roditi mnogi rod" (Jovan 15:5-6). Ako tvoj život ne donosi ploda, to onda govori da ti nisi u Isusu i Njegove reči nisu u tebi, jer je plod prirodna posledica tog odnosa.

Dela me nikada ne bi mogla dovesti do te pozicije da sam po njima pravedan pred Bogom. Isus mi je dao pravednost pred Bogom, i zbog toga, zato što sam venčan Njime, ja imam ovu novu vezu sa Bogom kroz Hrista, moj život donosi plod. Ljubav sa njenim karakteristikama radosti, mira, dugotrpeljivosti, blagosti, dobrote, uzdržljivosti, i ove me stvari ne čine pravednim, nego su one efekat moje pravednosti koju sada imam kroz moju veru u Isusa Hrista. Verujem da vidite razliku.

Nekada sam ja pokušavao da radim ove stvari da bi bio pravedan pred Bogom. I ja sam se borio dok sam pokušavo to. Ali kada sam došao do ove nove veza sa Bogom, mrtav za zakon, ali živ za Boga kroz Isua Hrista, te stvari sa kojim sam se jako borio da ih učinim pod zakonom, i koje nisam uspevao da učinim, sada ih činim kao prirodnu posledicu mog prebivanja u Njemu, u Njegovom životu, Njegov plod koji izlazi iz mene.

Jer kad bijasmo u tijelu, bijahu slasti grijehovne, koje zakon rađahu u udima našima da se smrti plod donosi.

Pavle u Galaćanima 5 nam daje listu stvari koje su dela tela i kako se oni manifestuju. I kada smo bili u telu onda smo imali plodove telesnog života: ubistva, nesloga, mržnja, pobune, preljube, seks izvan braka, i sva ova dela tela vode ka smrti.

A sad umrvši izbavismo se od zakona koji nas drže, da služimo (Bogu) u obnovljenju Duha a ne u starini slova.

Tako da je sada služim Bogu ne u legalizmu nego u Duhu Svetom.. Umesto da imam legalističku vezu sa Bogom, sad imam ljubavnu vezu sa Bogom, služeći mu u Duhu Svetom, u novini života koja je u Hristu

Šta ćemo dakle reći? Je li zakon grijeh? Bože sačuvaj! nego ja grijeha ne poznah osim kroz zakon;

Zakon nije greh. On otkriva greh. Zakon je dobar ako shvatimo njegovu svrhu. Zakon nije dobar za to šta ljudi pokušavaju da izvuku iz njega. Ljudi pokušavaju da izvuku pravedan stav pred Bogom kroz zakon. Ti to ne možeš. Poslušnost zakonu ti neće dati pravedan stav pred Bogom; nego će ti samo pokazati gde si pao u tvom položaju pred Bogom. "Po zakonu dolazi poznanje greha" (Rimljanima 3:20). Bog nikada nije nameravao da učini da nas zakon učini pravednima. "Ako je pravednost došla po zakonu onda je Hrist uzalud umro" (Galaćanima 2:21). On ne bi onda morao da umre ako bi se pravednost mogla postići tako što će mo držati zakon.

Tako da je zakon došao da nam pokaže u kakvom smo očajnom duhovnom stanju, i sa time prouzrokujući u nama da shvatimo da ne možemo da ispunimo standarde zakona i samim time da se bacimo u ruke milosti Božije koju mi je On ponudio kroz Isusa Hrista. Božija namera za zakon je bila da me on prisili da dođem do Isusa Hrista, i ako se zakon pravilno razume, onda će to i biti rezultat. Ali pošto je zakon pogrešno tumačen, i čovek je sposoban za to da pogrešno protumači Reč Božiju. Ljudi su uzeli zakon i počeli da ga koriste da bude standard pravednosti i tako da su postali ekstremno samo-pravedni u toj želji da ispune zakon, a pri tome ga i savijaju na način kako se njima sviđa izbacujući stvari koje im neodgovaraju u određenim situacijama. Ja onda mogu da protumačim zakon tako da sam ja na pod njime, ja sam na njegovoj dobroj strani. Mi imamo sklonost da

uzmemo zakon i da ga koristimo kao standard za svetos i pravednost, i sa time ja mislim da sam pravedniji od tebe. Ja ne radim te stvari koje ti činiš ili ja radim stvari koje ti ne činiš i to me onda čini svetijim. Ali moja pravednost pred Bogom nije određena time da li ja držim zakon. Zakon je bio dat da otkrije greh. Pavle je rekao, "Ne znadoh za greh sem kroz zakon."

jer ne znadoh za želju (da je požuda greh, nisam znao da je to greh), da zakon ne kaza: ne zaželi.

Ja nisam znao da je jaka želja greh.

Vidite, Pavle kada je bio Farisej je mislio da ako ispuniš tu jaku želju da je to onda greh. Ti imaš jaku seksualnu privlačnost za nekim, imaš želju da imaš seksualni odnos sa tom osovom, i Pavle je mislio da to nije greh. Greh bi bio samo onda ako bi ispunio tu želju tako što bi imao seksualni odnos sa tom osovom, ali da ništa nije loše sa samom željom, to nije greh. Sve dok jednog dana Sveti Duh nije progovorio Pavlovom srcu povodom zakona i rekao, "Ne poželi, da imaš jaku želju." Opal! Umesto toda da se sada oseća samo-pravedno zato što nikada nije imao taj seksualni odnos sa nekom drugom ženom, se sada oseća krivim što je imao tu jaku želju.

Sećate se da je Isus rekao, "Čuli ste kako je kazano starima: ne čini preljube. A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svom." (Matej 5:27-28). Drugim rečima Isus nam ukazuje da je zakon duhovan. Pavle to nije zano kao Farisej nego je bio samozadovoljan i samo-pravedan zato što je kao Farisej osećao da je bio poslušan zakonu Božijem. "Ne čini preljube, ja to nikada nisam uradio. Ja sam nevin." "Nećeš imati jaku želju za ženom tvog bližnjeg". O, o! Tako da je odjednom shvatio da se zakon sam po sebi bavi duhovnim stvarima, tom jakom željom koja postoji. Tako da ja ne bi znao da imati jaku želju je greh, da mi zakon nije rekao, "Ne imaj jaku želju ili požudu."

A grijeh uze početak kroz zapovijest,

I greh je kapitalizovao na ovome. Ja sam otkrio da ja imam svakake želje.

i načini u meni svaku želju; jer je grijeh bez zakona mrtav.

Se može prevesti i kao pohota, što je žarka želja i obično se odnosi na seks. Pavle nije znao da je to loše da mu zakon nije rekao, "Ne imaj jaku želju, požudu."

Tako da je rekao,

A ja življah nekad bez zakona; a kad dođe zapovijest, onda grijeh oživlje,

Šta to on kaže? "Kao Farisej, ja sam mislio da imam dobar stav pred Bogom. Ja sam mislio da sam pravedan. Živ za Boga jednom, bar sam tako mislio kao Farisej." Čak, kada je Pavle pisao Filipljanima, on je rekao, "Ako ko drugi misli da se može uzdati u tijelo, ja još većma, Koji sam obrezan osmi dan, od roda Izrailjeva, koljena Venijaminova, Jevrejina od Jevreja, po zakonu farisej. Po revnosti gonih crkvu Božiju, po pravdi zakonskoj bih bez mane." (Filipljanima 3:4-6). On je bio jedan od onih o kojima je Isus konstantno govrio, "Jao vama Farizeji i književnici," to je bio Pavle. On je bio Farisej nad Farisejima, koji je išao unaokolo u dugim haljinama, govoreći molitve na ulicama, javno objavljujući kada je davao žrtvu Bogu. To je bio Pavle. "Ja sam bio bez mane. Ali kada sam shvatio da je zakon duhovan..." i to je bilo to šta je Isus pokušao da pokaže u Mateju 5,

propoved na gori, tih pet kontrasta koja je On dao o tome kako Fariseju tumače zakon i način na koji je Bog namenio zakon da bude; Fariseji su tumačili zakon na telesan način, ali Božija namera je bila da bude duhovno tumačenje. Onda je Pavle došao do zaključka da je zakon duhovan, i da se on bavio u osnovi sa stavovima više negoli sa delima ljudi, stavovima od kojih dolaze dela. "Samo malo, ja nikada nisam premlatio svog brata do smrti, ali bi to sigurno voleo. Bio sam tolko ljut da sam ga mogao ubiti." Tako da je on odjednom shvatio da bes koji je u njemu, ta mržnja koja je bila u njemu je u suštini kršilo zakon Božiji. Ta jaka želja koju je imao je kršila zakon Božiji. Tako da kada je zapovest došla, greh je već bio tamo, i postao je živ i ja sam postao mrtav jer me je zakon osudio na smrt. Zakon je sada bio moj sudija i osudio me je na smrt, jer sam prekršio zakon koji je duhovan u svom srcu, i u svom umu. Kriv sam. Tako da me je zakon osudio na smrt.

A ja umrih, i nađe se da mi zapovijest bi za smrt koja bješe data za život.

Zakon za koji mislih da je za život ka Bogu je ustvari bila ta stvar koja me je osudila.

Jer grijeh uzevši početak kroz zapovijest prevari me, i ubi me njome.

Zakon ne može ništa drugo nego da te osudi na smrt; ne može da učiniti pravednim pred Bogom. Ne može da učini da imaš preavedno stanje pred Bogom. Ti nikad nemožeš da imaš pravedno stanje pred Bogom po tvojim delima ili tvojim pokušajima. Sve što zakon može da učini je da ti da pravila i propise koje možeš da želiš da pratiš, ali sve što on učini je to da te osudi na smrt jer nisi uspeo da ih ispuniš.

Pavle potvrđuje ovo,

Tako je dakle zakon svet i zapovijest sveta i pravedna i dobra.

Nema ništa loše za zapovesti, "Ne poželi." Nema ništa loše sa zapovesti, "Ne ubij, ne kradi." Nema ništa loše sa zapovesti, "Voli Gospoda Boga svojega svim svojim srcem i dušom." Nema ništa loše u zapovestima. Ona je sveta. Pravedna. Dobra. To je način na koji bi ja trebao da živim. Ja znam da bih trebao da živim tako. Nije zapovest ta koja je loša. Ja sam taj koji je u loš.

Dobro li dakle bi meni smrt? Bože sačuvaj! Nego grijeh,

Zakon nije bio taj koji me je ubio, nego je greh taj koji me je ubio. Ustvari, zakon je to samo objavio. Nema ništa loše u zakonu, nego je moj greh taj koji me je doveo do smrti, jer rezultat greha je smrt, duša koja zgreši će zasigurno da umre. Tako da zapovesti...nisu one krive, nego greh koji je u meni. Kršenje zapovesti je dovelo do smrti.

Nego grijeh, da se pokaže grijeh dobrom čineći mi smrt, da bude grijeh odviše grješan zapoviješću.

Ponovo, Bog je namenio da kroz zakon osudi svet tako da bi ceo svet tražio pravednost koja dolazi kroz veru u Isusa Hrista. Ta pravednost koju je Bog snabdeo za čoveka da bi čovek jednom za svagda prestao u svojim pokušajima i delima da ima svoju pravednost pred Bogom.

Jer znamo da je zakon duhovan;

Pavle to nije uvek znao. Ali sada zna. Zakon je duhovan.

a ja sam tjelesan, prodan pod grijeh:

Sada ulazimo u koren svega. Nema ništa loše sa zakonom; on je svet, pravedan i dobar. Ali ja sam telesan i moj grijeh je doveo smrt.

Jer ne znam šta činim, jer ne činim ono šta hoću, nego na što mrzim ono činim.

I sada Pavle govorio o svojoj ličnoj borbi u svom životu koju je imao kada je shvatio da je zakon duhovan a da je on telesan.

Ako li ono činim šta neću, hvalim zakon da je dobar.

Prepoznajući da je ovo pravi način da se živi i da bi ja trebao ovako da živim: dobro koje bi hteo da radim, to ne radim, a to šta radim, ne dozvoljavam. Ja ustvarnosti radim stvari koje u svom umu nedozvoljavam. Te stvari koje mrzi to radim.

Jedna od najfrustrirajućih stvari na svetu je sigurno to da se pokuša da se zadovolji Bog u snagi svog tela. Pokušavajući da se dostigne pravedno stanje pred Bogom po mojim delima je jedno od stvari koji najviše frustriraju jer sam video to što i Pavle da ne činim uvek to što bih trebao. Tako je lako za mene da ne radim te stvari koje bi trebao. Ja sam video ljude koju su u nevolji na autoputu, parkirani sastrane, problem sa kolima. I kako sam prolazio Sveti Duh mi je govorio da im pomognem. A ja sam rekao, "Pa mora da se šališ. Ti znaš koliko sam zauzet. Imam sastanak i ne mogu da stanem." Dobro koje bi hteo to ne činim, i to što ne bih, to činim. Kada neko postavi ispred mene porciju sladoleda sa prelivom od čokolade i oraha, ja znam da ne bih smeo, ali ipak ga uzmem. I to iskušenje može biti bilo šta. Ja znam da ne smem ali ipak to učinim. To što mrzim uradim.

Ako li ono činim šta neću, hvalim zakon da je dobar. A ovo više ja ne činim nego grijeh koji živi u meni.

Nalazim da postoji dvostruka priroda u meni: telo i duh. Ove dve prirode ratuju jedna protiv druge, i mnogu puta se ja podredim telu. I ja mrzim sebe što se podredim telu, jer moj duh želi da živi za Boga i da udovolji Bogu. Kada se podredim telu onda se osećam užasno. I ja mrzim sebe zato što sam to uradio. Onaj pravi ja želi da uradi to što je po duhu, da udovolji Bogu. Postoji i drugi deo mene, telo koje želi da udovolji sebi. To je taj grešni deo mene, telesni deo mene, koji me često povede da uradim te stvari koje ne želim da uradim. Ako zaista udeš u koren svega, ja želim da živim da bi udovoljio Bogu. Ja se slažem sa zakonom da je dobar. Ja želim da živim pravednim životom, ja želim da živim životom koji će biti ugodan Ocu.

Ako činim one stvari koje ne želim da radim, to ustvari nisam ja. To je grešno telo, ili grešna priroda koja je u meni.

Jer znam da dobro ne živi u meni, to jest u tijelu mojemu.

Naš preblem je u tome što mi ne verujem tome. Jer čini se da čovek želi da reformiše svoje telo. Da poboljša telesnu performansu. Čini se da čovek konstantno pokušava da nađe nešto dobro u telu. Neke karakteristike koje će ga otkupiti, pokušavajući u snagi tela da se da Bogu neki razlog zbog kojeg bi nas voleo da bih mi mogli da se hvalimo u sebi i da kažemo, "Pa Bog me voli zato što sam tako divan. Zato što nikada ne izgubim narav, zato što uvek odreagujem na situacije dobroćudno, tako da me Bog voli zato što sam tako ljubazan i darežljiv." Šteta što ti nisi ljubazan i darežljiv, jer bi

te Bog voleo isto tako kao i mene. Mi još nismo došli do potpunog prepoznanja te istine o sebi, tj. da u našem telu ne živi ništa dobro.

Ja moram da dođem do istine tako da bi naučio da ne trebam da imam uopšte pouzdanje u telo. Ja sam u svim ovim godinama u mom hodu sa Gospodom otkrio da u svakom delu mog života gde sam se pouzdao u telo da je Bog dozvolio da padnem, da mi pokaže da ja nemam snagu, mogućnost, silu i kapacitet koji sam ja mislio da imam. Nekada sam govorio, "Čak stena," i bio sam dovoljno glup da veruj tome. I kažem ti, Bog me je slomio. Sada je, "Čak pesak." On me zgnječio. Znam da u meni tj. u mom telu ne prebiva ništa dobro. Jer ništa nije loše sa mojom voljom.

Jer htjeti imam u sebi,

Želja da se uradi prava stvar, želja da se živi za Boga, želja da se služi Gospod, želja da se molim, želja da čitam Njegovu Reč, želja da budem bliže Njega, sve je to prisutno. Ali uzeti želju i staviti je u praksu, to je ono što je bitno, to je problem.

ali učiniti dobro ne nalazim.

Ne činim. Kada bi mogao da budem sve što želim da budem za Boga. Kakva bi ja to duhovni div bio. Želja je tu, ali kako da učinim, to ne mogu da nađem.

Jer dobro šta hoću ne činim, nego zlo što neću ono činim. A kad činim ono što neću, već ja to ne činim nego grijeh koji živi u meni.

On ponavlja ovu smisao radi isticanja. On je već o ovome govorio u 16. i 17. stihu, ali radi isticanja on ovo ponavlja.

Nalazim dakle zakon (*Marfijev*), kad hoću dobro da činim, da me na zlo nagoni.

Moja želja da uradim nešto dobro za Boga, ali zlo je tamo.

Jer imam radost u zakonu Božijemu po unutrašnjemu čovjeku;

U mom srcu, u mom duhu uživam u zakonu Božijem.

Ali vidim drugi zakon u udima svojim, koji se suproti zakonu uma mojega, i zarobljava me zakonom grjevnijem koji je u udima mojima. Ja nesrećni čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove?

Telo smrti. Pavlov vapaj. I ja sam isto tako došao do te tačke u mom životu gde sam kao Pavle zavapio shvativši slabost mog tela i neuspaha mog tela, neogućnosti da uradim to dobro koje bi hteo za Boga i tu zanovetajuću slabost u činenju toga što neželim. Došao sam sa Pavlom do te iste tačke očaja, "Ja bedan čovek."

I nažalost kada sam prvi put došao do te tačke očaja, ja nisam pitao to pitanje koje je Pavle postavio. Ja sam došao do te tačke očaja i rekao, "O bednog li čoveka kakav sam ja, kako bi mogao da se izvučem iz ovog bednoga stanja?" I ja sam bio otvoren za neku novu šemu, novi pokušaj. Ako bi samo brojao do deset, kada bi samo zastao da promislím, "Šta bi Isus uradio?" Mi svi imamo ove "pomozi sebi" metode da poboljšali sami sebe. Kako da živimo uspešan telesan Hrišćanski život, u pet lekcija. O bednog li čoveka kakav sam ja.

I onda sam ponovo jednoga dana došao do te tačke očajja kao i Pave, ali ovoga puta je bio potpuni očaj, i onda sam zajedno sa Pavlom zavapio, "O bednog li čoveka kakva sam ja, ko će me osloboditi?" zato što sam odustao u tome da pomognem sam sebi. Ja sam našao to mesto poraza gde sam prestao u pokušajima da ja to sam uradim i onda sam se potpuno predao Isusu Hristu i onda je to bilo to mesto pobeđe u mom životu. Više nije bilo ja, nego Hrist u meni, i počeo sam da se podređujem sili Božijeg Duha koju je On dao meni na raspolaganje.

I efekat i rezultat toga što sam ušao u tu slavnu pobeđu u Isusu Hristu i ovoj slavnoj vezi sa Bogom kroz Hrista, je to da ja sada ne mogu da stojim tu pred vama i da se hvalim svime time šta ja radim...sate koje ja uložim služeći Gospoda i žrtve koje sam učinio. Neka mi Bog nedozvoli da se hvalim sem krstom Isusa Hrista, jer je tamo moja pobeđa. Jer ja nisam mogao da oslobodim sebe, i ja nisam oslobodio sebe, nego je Bog Njegovim Duhom oslobodio mene od robstva telu, i oslobodio me Njegovim Duhom da Mu služim. On je dozvolio da ja dođem to te tačke totalnog očajja gde sam ja prestao u svojoj sili da pokušavam, tako da kada pobeđa dođe ja ne mogu da se hvalim i da pobeđu prepisem sebi, nego mogu samo da dam slavu Bogu koji uvek prouzrokuje da budem pobeđnij u Isusu Hristu.

Nažalost, čini se da Bog mora da nas dovede do dna i te tačke potpunog očajja samoga sebe, da ne bi se hvalili time šta smo postali zato što smo naučili neku tajnu po kojoj ja mogu do dovedem svoje telo u prihvatljivu poziciju pred Bogom. O bednog li čoveka kakav sam ja, ko će me osloboditi smrti tela ovoga? I u samom pitanju leži odgovor jer je pitao ko, odgovor je izvan mene. Ko je taj što će moći da uradi zamene to što ja nemogu sam za sebe. Tu mogućnost da uradim to što želim. Mogućnost da ne uradim to što ne smem. Tako da Pavle zaključuje,

Zahvaljujem Bogu

Odgovor na pitanje, Ko će me izbaviti?

Zahvaljujem Bogu svojem u Isusa Hrista Gospoda našega.

On me je izbavio, hvala Bogu kroz Isusa Hrista Gospodsa našega.

Tako dakle ja sam umom svojijem služim zakonu Božijemu a tijelom zakonu grjehovnome.

Moj um, moje srce je to šta Bog gleda. I sa svojim umom i srcem služim zakonu Božijem iako sam i dalje u telu. I zato sada nema osude onima koji su u Isusu Hristu i koji ne hodaju po telu nego po duhu.

Evo me. Nemojte, nemojte, nemojte posmisliti da ja sada pokušavam da stanem pred vas i da vam kažem da sam dostigao savršenstvo. Neka mi Bog pomogne ako sam ostavio takav utisak, jer ću se spotaći pred vašim očima da bi dokazao da nisam. Bog će dozvoliti da se to dogodi. Ne, ja nisam savršen. Ja sam i dalje u telu, i dokle god sam u telu, ja ću i dalje da imam te emocije tela i greha. Hvala Bogu što nemoram da im se podredim više. Hvala Bogu da ja mogu da imam pobeđu i silu nad time. Hvala Bogu da ako i uradim da nema više osuda za one koji su u Hristu Isusu. I to ne znači pošto nema više osude da ću sada izaći i svojevolski živeti po telu. Bože sačuvaj. Ali ako se i spotaknem, ja ne padam. Gospod me podiže, Gospod me održava. Jer moj um, moje srce čeznu za Bogom i Božije najbolje za moj život, i želja da mu služim sa svim što imam i što sam ja.

Tako da ja imam novu vezu, vezu sa Bogom po duhu, i to ćemo gledati u 8. glavi, koje je zaista i odgovor na Pavlovo 7. poglavlje. Kako je on bio doveden do tačke očajja u njegovim pokušajima.

On je sada doveden do slavnoga dela Božijeg Duha u njegovom životu i pobeđu koja je kroz Duha. Tako da sledeću nedelju uveče, Rimljanima 8. I meni je drago da ćemo moću posvetiti celo veče 8. glavi, jer i to neće u suštini biti dovoljno, ali ćemo uradi koliko možemo.

Neka Gospod bude sa vama i neka vas blagoslovi ove nedelje. Iskusite silu Božijeg Duha u vašem životu čineći to što niste mogli činiti za sebe, kako vas bude doveo do tog mesta gde bi Bog hteo da hodate u Duhu i po stvarima Duha. U Isusovo ime. Amen.

Rimljanima 8

Hajde da otvorimo u Rimljanima 8. glava. Vežite se polećemo

U 7. glavi Rimljana Pavle je došao do zaključka da je zakon duhovan. Kada je bio Farisej on je mislo da je zakon telesan, da je nameren da kontroliše ljudske spoljašne akcije. Ali kada je shvatio da je zakon duhovan, onda je on shvatio da ga zakon ustvari osuđuje na smrt jer iako je telesno držao zakon, duhovno ga je prekršio.

Tako da je rekao da je njegov problem bio u tome što je zakon duhovan a on je telesan. Tako da se on našao u dilemi, kad god bi nameravao da uradi nešto dobro, zlo je bilo prisutno sa njime. Često se dešavalo da dobro koje hteo da uradi ne bi uradio. Mnogo puta zlo koje nije hteo da uradio je uradio. Tako da se on borio protiv svog duha, svog uma. Jer je u svom umu i srcu hteo da služi Božijem zakonu, ali kao što je Isus rekao Petru, "Duh je voljan ali je telo slabo" (Matej 26:41). Ja mislim da smo svi mi iskusili istu borbu. Ja nisam uvek uradio stvari za Boga koje sam hteo da uradim za Boga. To nije da ja nisam voljan. To nije da moj duh nije voljan. Moje telo je slabo.

Pavle je prepoznao svoj problem, i on završava 7. glavu sa vapajem, "Ja nesrećni čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove?" Onda je on dao odgovor na svoje pitanje, "Zahvaljujem Bogu svojem u Isusu Hristu Gospodu našega, u kome je moje izbačanje." I tako da sada on dolazi do tog života pobeđe koju osoba može da iskusiti dok još živi u telu. A to je ako podredi svoj život da bude pod kontrolom duha.

Pavle je osećao osudu od strane zakona. Zakon ga je osudio na smrt. Zato što je prekršio duhovni aspekt zakona, iako on nikada nije učinio preljubu, ali je ipak našao u svom srcu za ženom svog bližnjeg i shvatio je da je njegova želja greh. Ne poželi ženu bližnjeg svoga ili bilo šta što pripada tvom bližnjem, i on je shvatio da je on prekršio to. On se osećao krivim, ali sada kroz delo Isusa Hrista on daje ovu slavnu izjavu.

Nikakva dakle sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu i ne hode po tijelu nego po Duhu.

Ja mislim da je ovo jedan od stihova od svih ostalih koji mi je najviše značio, jer sam ja proveo toliko mnogo godina kao Hrišćanin pod konstantnom osudom. Jer iako je moj duh bio voljan, moje telo je bilo slabo. Nedelju za nedeljom ja sam Bogu obećavao da ću biti bolje sledeće nedelje. Izvinjavao sam se i pokajavao za neuspehe iz prošle nedelje, "Bože sledeće nedelje obećavam da ću čitati Bibliju svaki dan, da ću se moliti svaki dan. Bože, biću bolji." Ja sam se uvek osećao krivim jer sam uvek prekršio svoja obećanja Bogu. Nisam činio te stvari koje sam Bogu obećao da ću uraditi. Ja sam konstantno bio pod osudom. Ali sada nema osude onima koji su u Hristu Isusu, koji hodaju ne po telo, nego po Duhu.

Jer zakon duha koji oživljava u Hristu Isusu, oprostio me je od zakona grjehovnoga i smrti.

Sada ima novi zakon koji radi u meni. Bog je rekao Jeremiji, "Ja ću učiniti novi zavet sa ljudima, koji više neće biti napisan na kamenim pločama, nego ću ih zapisati u srcima njihovim." Zakon Duha života koji je Bog zapisao u mom srcu.

Bog prihvata to što je u mom srcu. Moju ljubav za Njega, moju želju da Mu udovoljim i da Mu služim. Bog je zapisao Njegov zakon u moje srce koje sada Bog vodi i upravlja, čak i moje želje—to je taj novi život u Hristu.

"Ako je neko u Hristu, nova je tvar, staro je prošlo, gle sve novo postade" (2 Korinćanima 5:17), i interesantno je to kako se naše želje drastično promene kada smo u Hristu.

Jer što zakonu bješe nemoguće, jer bješe oslabljen tijelom,

On ovde govori o Mojsijevom zakonu, za koji je on rekao da je svet, pravedan i dobar, ali ono što nije mogao da uradi, ono što je bilo ograničenje Mojsijevog zakona, je bilo to da Mojsijev zakon nije mogao nikoga da učini pravednim pred Bogom. Tako da ono što zakon nije mogao da uradi zbog slabosti mog tela i to je zato što sam ga ja prekršio. I zbog slabosti mog tela zakon me nije mogao učiniti pravednim pred Bogom. Ali ono što nije mogao da uradi zbog slabosti mog tela,

posla Bog sina svojega u obličju tijela grjehovnoga, i za grijeh osudi grijeh u tijelu,

Ono što nisam mogao da uradim za sebe kroz Mojsijev zakon, taj pravedan položaj pred Bogom, Bog je uradio to za mene tako što je poslao svog Sina u telu.

Da se pravda zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po duhu;

Mi to nismo ispunili, nego je to ispunjeno od strane Isusa Hrista

Jer koji su po tijelu tjelesno misle, a koji su po duhu duhovno misle.

Čovek se sastoji od tri dela, inferiorno trojstvo. Telo, um i duh. Um koji je sinoniman sa dušom, svestan deo čoveka. Svest čoveka reaguje na to što kontroliše čoveka. Tako da ako je čovek pod kontrolom svojih telesnih apetita, ako čovek živi uglavnom po željama tela, onda on ima to što se ovde zove telesnu misao. Ili se može reći da misli o telesnim stvarima, o onome šta telo treba. I to je stanje prirodnog čoveka koji je bez Isusa Hrista. To je telesna svesnost, i kada razgovaraš sa osobom koje je bez Isusa Hrista i oni će ti govoriti o stvarima koje se odnose na telo. Oni će ti govoriti o svojim novim kuvarskim receptima, egzotičnim poslasticama, ili će ti govoriti o pićima, ili o seksu, ili stvarima koje se tiču telesnih apetita. Jer to je to mesto gde se nalazi um prirodnog čoveka, jer je telo u kontroli, i ono o čemu će on konstantno govoriti su telesne potrebe, onako kako telo upravlja njime.

Ali kada se osoba nanovo rodi Duhom Božijim onda je Duh taj koji je u kontroli njegovog života, i onda taj čovek se brine o duhovnim stvarima i on će onda govoriti o Bogu, o njegovom odnosu sa Bogom, o Božijem delu u njegovom srcu, o delu Božijem, duhu, kako da udovolji Gospodu, kako da služi Gospodu. I njegov razgovor će biti o duhovnim stvarima. I čovek koji živi životom kojim vladaju telesni apetiti, on onda živi kao životinja, jer su životinje telesno kontrolisane bića. Oni imaju savest koje je konstantno zadubljena sa telesnim potrebama. Svaki čovek koji živi pod kontrolom svojih telesnih potreba živi kao životinja i to je razlog zašto su humanisti današnjeg vremena toliko sigurni da su u srodstvu sa životinjskim carstvom. Jer oni posmatraju i kažu, "Pogledaj samo onog

pavijana. Sve o čemu on razmišlja su njegove telesne potrebe. On je samo zabrinut kako da nahrani sebe, da ima potomstvo i itd. i on pomalo liči na mene. Pa izgleda da sam ja u srodstvu sa tim pavijanom." I on oseće blisko srodstvo sa majmunom, jer taj pavijan živi isto tako kao i on. Ali čovek čiji je duh oživljen i koji sada živi po Duhu shvata da on nije u srodstvu sa životinjskim carstvom, nego da je u srodstvu sa Bogom. Da je on stvoreno po Božijem obličju, i da je od tog obličja i otpao. Ali on želi da se poistoveti ponovo sa Bogom, jer sada živi po Duhu.

Tako da Pavle izjavljuje, "Oni koji su po telu, konstantno misle o stvarima tela, ali oni koji su po Duhu, oni misle o stvarima Duha." I onda on ide dalje da kaže,

Jer tjelesno mudrovanje smrt je,

Tj. duhovna smrt, što se Biblijski tumački kao razdvajanje čovekove svesti od Boga. Čovek definiše smrt kao razdvajanje ljudske svesti od tela. Kada EEG nečituje nikakve signale 24 sata onda oni kažu, "Pa, nema nikakvih aktivnosti u mozgu u opšte, hajde da izvučemo kabel iz struje da vidimo da li će biti ikakve aktivnosti na monitoru." I onda oni izvuku kabel i ti počneš da gubiš kiseonik, tako da se u srce nepumpa vazduh veštački. I onda oni gledaju u monitor jer ako ima života u tebi onda će mozak početi da traži kiseonik, i onda bi se videla neka dešavanja. Ako bi se to onda dogodilo onda bi oni brzo uključili aparate i rekli, "Pa mislili smo da je gotov, ali i dalje ima pokreta." Ali ako očitavanje ostane nepokretno onda kažu, "Pa gotovo je. Nema moždane aktivnosti, svesnost je nestala. On je mrtav." Ali Biblija kaže ako je tvoja svesnost odvojena od Boga, tj. nemaš pravu svesnost o Bogu, onda si mrtav, jer je tvoja svest odvojena od Boga. Tako da telesno mudrovanje je smrt, jer je svesnost ta koja je odvojena od Boga i ispunjena je sa stvarima moga tela i potrebama tela.

a duhovno mudrovanje život je i mir.

Duhovan život koji prouzrokuje taj slavan mir.

Jer tjelesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu,

Suprostavlja se Bogu, jer je Bog objavio da je duh superiorniji od materijalnog. I da čovek treba da bude više zabrinut za duhovne stvari nego li za materijalne. Čovek danas, humanizam kaže baš suprotno od ovoga. Komunistički govori baš suprotno od ovoga, da čovek treba da bude više zabrinut za materijalnu stvarnost nego li za duhovnu, tako da nastane konflikt između čoveka i Boga. Bog ti govori da treba da staviš duh na prvo mesto. Tako da oni koji imaju telesno mudrovanje se nađu da su u neprijateljstvu sa Bogom.

jer se ne pokorava zakonu Božijemu niti može. A koji su u tijelu ne mogu Bogu ugoditi.

Ovo je za mene interesantna izjava, jer tako često ljudi pokušavaju da ponude Bogu svoja telesna dela, i nadaju se da će Bog da prihvati njihova dela u telu. Ali Bog neće prihvatiti ništa više tvoja dela u telo od Kainovih, koji je hteo da ponudi Bogu dela svoga tela i bio je odbijen. Ali je interesantno kako se mi tako često nađemo na tom mestu u kome pokušavamo da ponudimo Bogu dela našega tela. Ali oni koji su u telu ne mogu da udovolje Bogu.

I možemo da odemo do knjige Otkrovenja 4. glava, i tamo vidimo Boga na tronu kako je okružen sa 24 manja trona starešina i herubima, i ta anđeoska bića slave večnoga Boga, Stvoritelja, i kažu, "Sveti, sveti, sveti je Gospod Bog Svemoćni, koji jeste, koji je bio i koji će doći" i onda te starešine padaju na svoja lica, uzimaju zlatne krune i postavljaju ih pred staklenim morem, pred tronom Božijim. Oni

izjavljaju, "Ti si veran, Gospode, da primiš slavu i čast jer si Ti stvorio sve stvari," i slušaj pažljivo, "i radi Tvoga zadovoljstva su stvorene." Svidelo se tebi to ili ne, Bog te je stvorio radi svog zadovoljstva. To je osnovna svrha tvoga postojanja. Čovek je to prevrnuo, i on nekako sada oseća da treba da živi radi svoga ličnog zadovoljstva, ali nam Biblija jasno kaže da ako osoba živi za svoja lična zadovoljstva da je ta osoba ustvari mrtva iako je živa. Zašto? Zato što ne odgovoraš na taj osnovni poziv tvog postojanja. Bog te je stvorio radi Svog ličnog zadovoljstva. I molim te to pažljivo zabeleži, zato što oni koji su u telu ne mogu da udovolje Bogu.

Tako da ako ti živiš u telu i po željama tela, tvoj život je osuđen na prazninu i frustraciju, jer ti se ne odazivaš Bogu za tvoj osnovni razlog postojanja. Ako ja želim da imam ispunjen život, život sa smislom, ja moram da živim po Duhu. Ali onda Pavle ide dalje i objavljuje Božijim svetcima,

A vi nijeste u tijelu nego u duhu; jer Duh Božij u vama živi. A ako ko nema Duha Hristova, on nije njegov.

Tako da oni koji su nanovo rođeni, i nanovo rođen znači biti rođen od Duha. Kada je Nikodem rekao, "Kako čovek može da se rodi ponovo kada je star? Ja ne mogu da se vratim nazad u utrobu matere svoje i da se ponovo rodim." Isus je rekao, "Ono što je rođeno od tela telo je, ali ono što je rođeno od Duha, duh je. Nemoj se čuditi kada ti kažem da se moraš nanovo roditi." Isto tako kao što ste svi vi imali telesno rođenje, mi smo tu, isto je tako potrebno da imate i duhovno rođenje, jer je čovek po prirodi otuđen od Boga. Samo kroz drugo rođenje, duhovno rođenje kada čovekov duh dođe u život, je kada čovek razume šta je to šta je Bog namerio kada je stvorio čoveka. Jer Bog nije namenio da čovek živi po telu i da bude rob svome telu, nego je Bog namerio da čovek živi i hoda po Duhu.

Ti nisi u telu nego u Duhu ako je Duh Božiji u tebi. Ali ako neki čovek nema Duha Hristovog onda on nije Njegov. Ti onda zaista Njemu ne pripadaš, sem ako se ponovo ne rodiš, duhovno rođenje, koje zovemo nanovo rođenje. Onda ti nisi zaista deo Boga i Njegovog kraljevstva.

A ako je Hristos u vama, onda je tijelo mrtvo grijeha radi a Duh živ pravde radi. A ako li živi u vama Duh onoga koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživljeće i vaša smrtna tjelesa Duhom svojijem koji živi u vama.

Drugim rečima, iako ja još živim u ovom telu ja mogu da počnem da iskušavam pobjedu nad mojim telom. Ja ne moram da budem podređen više mom telu. Ja mogu da počnem da živim u pobjedi nad telom, jer je taj isti Duh uskrsao Isusa iz mrtvih, i čini mene živim u Njemu.

Tako dakle, braćo, nijesmo dužni tijelu da po tijelu živimo. Jer ako živite po tijelu, pomriječete; ako li duhom poslove tjelesne morite, življećete.

Kroz pomoć Duha mi stavljamo dela tela u smrt drugim rečima, ona postanu podređena i duh postane dominantan.

Ja vidim trojstvo čoveka u spratovima: gornji sprat, srednji sprat i doljni sprat. Prirodnog čoveka vidim kao telo, gornji sprat koji vlada, um, srednji sprat uvek, ali u slučaju gde je telo najgornje, onda je um pod kontrolom i dominiran željama i potrebama tela, a onda je duh uspavan ili mrtav. Kroz nanovo rođenje dolazi i inverzija, i onda čovek postane duh, duša i telo. Drugim rečima, duh i um su sada dominantni i duh je taj koji je u kontroli, i telo je tamo dole gde je Bog namerio da bude, ne više u kontroli, ne vlada više, i više ne praktikuje svoju kontrolu nadamnom. Ali sada telesni apetiti su

pod kontrolom duha kao što je to Bog namerio da bude. Mi po duhu, umrtvujemo telesna dela, i sa time iskusujemo duhovni život.

Jer koji se vladaju po duhu Božijemu oni su sinovi Božiji.

I ovaj stih bi trebao da bude za sve nas samoistražujući, i po čitanju ovoga stiha svako od nas bi trebao da se zapita ovo pitanje: Da li je moj život vođen Duhom Božijim? Kad pogledaš na svoj život da li možeš iskreno da kažeš, "Da, moj život je vođen Duhom Božijim?" Upozoreni smo da budemo pažljivi da ne varamo sami sebe. Rečeno nam je da je naše srce prevarljivo i zlo i ko ga može znati. Tako da ovakav stih bi trebao da prouzrokuje u nama da se preispitamo i da istražimo svoje srca danas. Da li sam ja vođen Duhom Božijim? Jer koji se vladaju po duhu Božijem oni su sinovi Božiji.

Ima mnogih ljudi danas koji izjavljuju da su sinovi Božiji. I kako ja mogu da znam da li sam ja zaista sin Božiji? Tako što ću onda biti vođen Duhom Božijim. Ali ako sam vođen mojim telom, ako moje telo dominira nadamnom, onda ja samo varam sebe ako kažem da sam sin Božijiž.

Jer ne primiste duha ropstva, opet da se bojite;

Mi nismo više u ropstvu našega tela. Više nismo robovi svojim željama.

nego primiste Duha posinačkoga, kojijem vičemo: Ava, oče!

Obe reči su reči za Oca.

Ovaj Duh svjedoči našem duhu da smo djeca Božija.

Bog je superiorno trojstvo: Otac, Sin i Sveti Duh. Čovek je inferiorno trojstvo: duh, duša i telo. Čovek se sretne sa Bogom u domenu duha.

Kada je žena Samarićanka rekla Isusu, "Naši očevi su nam rekli da obožavamo Boga na ovoj planini. A vi kažete da se Bog treba obožavati u Jerusalimu. Njeno pitanje je: "Gde da obožavamo Boga?" Isus je rekao, "Ženo, dan dolazi i sada je kada će pravi obožavaoci Boga obožavati Boga ne na ovoj planini niti u Jerusalimu. Jer je Bog duh, i oni koji Ga obožavaju, moraju da ga obožavaju u duhu i istini" (Jovan 4:23). Bog je Duh, tako da mesto na kojem se ja sretmem sa Bogom je mesto duha. I ako ja živim u telu, duši i duhu, onda ja nemam zajedništvo sa Bogom i to je tako dokle god želje moga tela dominiraju mojim telom. Ja onda nemam zajedništvo sa Bogom, jer se Bog neće baviti direktno sa mojim telom. Ako moje telo vlada nadamnom, ja onda imam telesam um i to je smrt, duhovna smrt.

Ali kada se nanovo rodim od strne Duha Božijeg, i ja sam onda duh, duša i telo, to superiorno trojstvo Oca, Sina i Svetoga Duha je spojeno sa inferiornim trojstvom čoveka. Tako da u tom delu duha, Božiji Duh svedoči sa mojim duhom da sam sin Božiji.

Tako da sam je ujedinjen sa Bogom i spojen sa Bogom i ja imam zajedništvo sa Bogom u tom domenu duha, i to je samo kada je duh glavni. Moj život je pod kontrolom duha, tako da sam ja vođen Duhom Božijim i ja imam to zajedništvo sa Bogom u duhu pošto Njegov Duh svedoči to sa mojim duhom. On ne svedoči to sa mojim intelektom, ne svedoči sa mojim telom, nego svedoči sa mojim duhom gde sam ja spojen sa Bogom da bi mogao biti dete Božije. Kako je slavno hodati u Duhu, biti u jedinstvu sa Duhom Božijim, biti vođen Duhom Božijim, i imati to slavnu sigurnost Božijeg Duha koji svedoči mom duhu: Ti si Božije dete.

A kad smo djeca i našljednici smo: našljednici dakle Božiji, a sunašljednici Hristovi: jer s njim stradamo da se s njim i proslavimo.

Deca sanjaju. Kada sam bio dete proveo sam jedno leto u kući u Montecitu gde je moja tetka bila sluškinja. Ljudi koji su bili vlasnici te kuće su otišli u Evropu na leto. Tako da sam ja otišao da provedem neko vreme sa rođakom. I kako smo super vreme mi imali dok smo to leto živeli kao bogati dečaci. Garaža sa sedam elegantnih automobila; mi bi seli u njih i pretvarali se da ih vozimo. Dečak koji je živeo tamo je imao sobu punu knjiga, i to je za vas mlade sada nešto sasvim nejasno. Bilo je tako uzbudljivo čitati svaku noć. On je imao jedan od najboljih električnih vozova, ogroman je bio. Oni su imali svoje štale, njihove bazene. I posle tog vremena sam često zamišljao kako bi bilo super kada bi jednoga dana došao na naša vrata advokat i koji bi rekao, "Tvoj ujak, koga ne znaš, koji je bio jedan od najbogatijih ljudi na svetu je umro i ti si nasledio njegovo bogatstvo." Super, ja bih si odmah kupio kuću u Montecitu, istu takvu kao ta kojoj smo ostali. Kako bi bilo super kada bi bio naslednik neke bogate osobe. Kako je slavno biti Božiji naslednik, sunaslednici sa Isusom Hristom, Božije kraljevstvo je postalo moje. Ja sam naslednim Božijeg kraljevstva. Ja ću živeti u tom kraljevstvu, kraljevstvu svetla, ljubavi, radosti i mira, naslednik Božiji, sunaslednik sa Isusom Hristom.

Zatim Pavle kaže,

Jer mislim da stradanja sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi koja će nam se javiti.

Kao Hrišćani mi ćemo iskusiti patnje, jer smo u stvarnosti postali stranci za svet u kojem živimo. Ovaj svet u kojem telo dominira, u kome ljudi koji su dominirani telom vladaju. Mi smo manjina. Većina ljudi u svetu žive po telu. Mi smo stranci jer mi živimo u potpunosti drugačijim životom pošto živimo po Duhu. Načinom koji oni ne mogu da razumeju, i kada te osoba ne može razumeti onda ćeš ti uvek biti pretnja za njih. Tako da je Isus rekao, "Blago vama kad na vas ljudi omrznu i kad vas rastave i osramote, i razglase ime vaše kao zlo sina radi čovječijega. Radujte se u onaj dan i igrajte, jer gle, vaša je velika plata na nebu" (Luka 6:22-23). Tako da nas u momentima patnje i progonstva Isus ohrabruje da gledamo na slavu kraljevstva koje ćemo večno iskusiti. Nama je rečeno o Isusu, "koji mjesto određene sebi radosti pretrpje krst, ne mareći za sramotu" (Jevrejima 12:2). Da, On je patio, ali dok je patio On je gledao napred ka slavi kraljevstva i radosti da će moći da otkupi izgubljenog čoveka. Tako da kada patimo ne bi trebali da gledamo na patnju, nego na slavno kraljevstvo koje će doći kada naš Gospod dođe po nas. Tako da trenutne patnje nisu vredne poređenja sa slavom koja će se otkriti.

Pavle pisajući Korinćanima, pošto im je rekao kroz šta je svo on prošao, mnoge batine i kamenovanja, brodolome i zatvore, je rekao, "Jer naša laka sadašnja briga donosi nam vječnu i od svega pretežniju slavu" (2 Korinćanima 4:17). laka sadašnja briga... "Bio sam pretučen pet puta sa batinom, kamenovan tri puta izvučen iz grada. Čak su pomislili da sam mrtav. Držao sam se za deo broda noć i dan u sred Mediterana." Laka sadašnja briga, je samo za momenat. Ali ja ću imati večnu slavu. Jer mislim da stradanja sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi koja će nam se javiti.

Jer čekanje stvari čeka da se jave sinovi Božiji.

I nažalost ima tih radikalnih grupa koje uzimaju ovakve stihova i izraze kao što je "Jave sinovi Božiji" i onda ih oni iskoriste da stvore ubitačne doktrine. I ova doktrina ima svoj način vraćanja sa vremena na vreme. Postane popularna svakih četrdesetak godina. Zadnji put kada je bila popularna je bilo 1948. i počinje da bude ponovo popularna. Ova doktrina javljanja sinova Božijih je veoma

teška doktrina. I ona zasigurno privlači telo, jer u suštini ono šta ova doktrina uči je da ceo svet čeka da se ti javiš kao sin Božiji. Da će u poslednje dane da se pojavi sila Božijeg Duha na crkvu i Bog će se objaviti kroz tebe, Njegovu crkvu, i ti ćeš onda imati svakojake nadprirodne moći. Da ćeš ti da odeš do Moskve i da ćeš samo pokazati prstom ka tenku i on će početi da se topi. I da ćeš otići u bolnice i da ćeš ih isprazniti, neće imati više pacijenata, i ceo svet čeka na tebe da se javiš. I odatle dolazi ideja, "Hajde samo da sedimo i da se usavršavamo i da usavršimo crkvu tako da bi Bog mogao da se manifestuje kroz savršenu crkvu," a to je ustvarnosti Isusov Drugi dolazak. On ne dolazi fizički tj. u telu, nego On dolazi u svoju crkvu da bi se manifestovao kroz nju celom svetu, i ceo svet uzdiše i pati dok čeka na tebe da se manifestuješ. Zvuče odlično, zar ne? Moćan prst. Tužno je da ljudi zaista daju vreme ovakvim doktrinama.

Pavle će nam uskoro reći šta je to javljanje sinova Božijih. I to je problem ovih ljudi koji uče ovakve stvari što nikada ne pročitaju kontekst, oni samo uzmu deo stiha koji oni hoće i nikada se na potruče da pročitaju šta se u kontekstu tog stiha kaže, i mi ćemo videti taj kontekst uskoro.

Jer se tvar (tj. čovek) pokori propadljivosti (ne od svoje volje nego za volju onoga koji je pokori) na nad,

Kada je Bog stvorio čoveka, stvorio ga je nekompletnim...na više od jednog načina. Kada je Bog stvorio Adama, Bog je rekao, "Nije dobro da čovek bude sam." On nije kompletan, "Hajde da napravimo ženu da bi čovek bio kompletan." I devojke, mi nismo kompletni bez vas. Iskreno priznajemo to. Bog je video da čovek nije imao druga. Čovek nije bio kompletan. Nije dobro da čovek živi sam. Tako da je Bog stvorio ženu da bi čovek mogao imati kompletnost, druga, ljubav, i lepotu. I Bog je doveo ženu čoveku i ona je postala njegova žena. Ali postoji i druga nekompletnost čoveka. Postoji još jedna praznina u čoveku ali ovu prazninu samo Bog može da ispuni.

Dr. Henry Drummond koji je napisao klasičnu knjigu "Prirodno i Nadprirodno," kaže da u protoplazmi čoveka, tim malim pipcima, da posežu za Bogom. Čovek ja napravljen za Boga. Čovek nikada ne može da bude zadovoljen sve se ne ujedini sa Bogom. Čovek nije kompletan bez Boga. Postoji ta osnovna praznina čoveka kada je bez Boga. I tako da stvorenje, Bog ga je stvorio da bude podređen ovoj praznini za Onim koji ga je stvorio da bi mogao biti u nadi. Bog je stvorio čoveka sa ovom prazninom da bi on mogao da traži Boga, da bi našao ispunjenje u životu i smisao života. On ga je podredio u istoj nadi jer znamo,

Da će se i sama tvar oprostiti od ropstva raspadljivosti na slobodu slave djece Božije.

Jednoga dana ću ja biti slobodan od ovoga staroga tela koje robuje propadljivosti i doći ću u slavnu slobodu.

Jer znamo da sva tvar uzdiše i tuži s nama dosad.

Ne samo čovek, nego svako stvorenje je pod prokeltstvom greha.

A ne samo ona, nego i mi koji novinu duha imamo, i mi sami u sebi uzdišemo čekajući posinjenja i izbavljenja tijelu svojemu.

To je to o čemo on govori kada kaže javljanje sinova Božijih, kada ja budem imao otkupljeno telo.

Pisajući Kornćanima, drugu poslanicu, u petoj glavi Pavle kaže, "Jer znamo da kad se zemaljska naša kuća tijela raskopa, imamo zgradu od Boga, kuću nerukotvorenu, vječnu na nebesima. Jer za tijekom

uzdišemo, želeći obući se u svoj nebeski stan” (2 Korinćanima 5:1-2). Zašto? Da bi se oslobodili ovog starog šatora u kojem živim, “Jer budući u ovome tijelu, uzdišemo otežali; jer nećemo da se svučemo, nego da se preobučemo, da život proždere smrtno. Jer ja znam da dokle god sam u ovom telu odsutan sam od Gospoda, ali bih radije bio odsutan od ovoga tela da bi bio prisutan sa Gospodom” (2 Korinćanima 5:4-6).

Ista ideja o kojoj on govori ovde se spominje u 2 Korinćanima 5, o tom uzdisanju, o toj želji da se oslobodimo ovoga tela koje je ograničeno i koje veoma često želi da me dovede u ropstvo, ropstvo propadljivosti.

Tako da mi uzdišemo, mi koji smo u ovim telesima često uzdišemo u želji da budemo oslobođeni. Da se iselimo iz njih. Ne da budemo beztelesno biće, nego da se obučemo tj. preselimo u telo koje Bog ima za nas u nebu.

I interesantno je to da Pavle upoređuje ovo telo sa šatorom. Kada god neko misli o šatoru misli o privremenom mestu za život. Naša crkva je morala dve godine da bude u šatoru i to je pretpostavljam imalo svojih kvaliteta. Imalo je interesantnih momenata. Imao je svoj miris kerozinskih grejača. I naravno, imao je rupe. Znalo je biti veoma hladno noću i to su bile mane toga. Bio je to super dan kada smo se preselili iz šatora u sadašnju zgradu. Bilo smo u mogućnosti da sedimo ne u tim tvrdim metalnim stolicama i da ne hodamo na asfaltu, da ne moramo više da budemo izloženi buci tih grejača i mirisu kerozina, već da sedimo na tapaciranim klupama, da hodamo na tepihu, i da uživamo u udobnostima ovog trajnijeg doma.

I tu ima sličnosti ali ne potpune sličnosti, jer ta kuća koju Bog ima za mene u nebu je večna. Taj novi model, ili to novo telo koje ću dobiti će biti moja nova večna kuća. Sad trenutno živim u šatoru, ovom telu. Prolazno je. I počinje da ima svoje probleme. Konci počinju da stare, da se kidaju mnogo lakše. Kada pada kiša, počinje da prokišnjava. Postaje neudobno. I mi koji smo u ovom telima često uzdišemo želeći da budemo oslobođeni, ne da budemo bez tela, nego da budemo u telu koje je sa neba.

Isus je rekao, “Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga, i mene vjerujte. Mnogi su stanovi u kući oca mojega. A da nije tako, kazao bih vam: idem da vam pripremim mjesto. I kad otidem i pripremim vam mjesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gdje sam ja” (Jovan 14:1-3). I na šta pomisliš kada Isus kaže ovo? Kolonijalni stil, okružen predivnim baštama. Ja zaista mislim da Isus govori isto o tome o čemu je Pavle govorio u 2 Korinćanima 5, da je ta kuća to novo telo koje On ima spremljeno za tebe. Ja ću se preseliti iz ovoga šatora u novu kuću, u novu zgradu sagrađeno od Boga, kuću koja nije napravljena rukama, većnu na nebesima.

To novo telo se ne umara. Ne zahteva odmor. Tako da ako bi ima kuću onda ne bih imao potreba za spavaćim sobama. Mi koji imamo plodove Duha, mi uzdišemo u nama dok čekamo na ovo Božije delo. Tj. otkupljene našega tela.

Jer se nadom spasosmo. A nad koji se vidi nije nad; jer kad ko vidi što, kako će mu se nadati?

Kada to budeš konačno video, onda to postane potpuna stvarnost. To više nije nada. Nada je uvek u stvarima koje se nevide. Tako da nas je Bog podredio nadi dok se mi nadamo tom danu i dok se nadamo kraljevstvu.

Ako li se nadamo onome što ne vidimo, čekamo s trpljenjem. A tako i Duh pomaže nam u našijem slabostima: jer ne znamo za što ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanjem.

Stvorenje uzdiše. Ja uzdišem. Duh uzdiše, čekajući na taj savršeno delo Boga. Ali uzdisanje duha u mom životu ima svrhu, dok Duh pomaže mojim slabostima. I po duhu umrtvljujem dela tela. Po duhu ja primam to posinjenje po kojem vičem Aba Oče, jer je Duh koji svedoči meni da sam dete Božije. I sada duh pomaže mojim slabostima u mom molitvenom životu. Jer ja ne znam uvek šta je Božija specifična volja u određenoj situaciji. I ako ne znaš Božiju volju onda je teško se i moliti, jer onda i nema smisla se moliti ako bi to išlo protiv Božije volje.

Svrha molitve nije da uspostavi moju volju; prava svrha molitve je da se ispuni Božija volja. Ako ja razmišljam o molitvi kao instrumentu po kojem se moja volja ispunjava, ja onda imam potpuno pogrešno shvatanje molitve. I tako je sa mnogim ljudima danas. To nije nikada bilo Božija volja namera da molitva bude instrument po kojoj će se ipuniti čovekova volja na zemlji. Molitva je instrument sa kojim mi saradujemo sa Bogom i uspostavljanju Njegove volje na zemlji. Isus je rekao, "Ne moja volja, nego Tvoja," i to je prava pogonska snaga molitve. I ja ne znam uvek šta je Božija volja i to je onda vreme kada Duh upadne i pomogne mi, i On će onda da me zastupa sa vapajima koja se ne mogu izreći.

Da li si ikada vapio u Duhu? Ja veoma često vapim kada vidim stanje sveta oko mene. Ja veoma često vapim kada vidim stanja i potrebe ljudi oko mene, jer tako često ne znam šta da se molim.

A onaj što ispituje srca zna što je misao Duha, jer po volji Božijoj moli se za svete.

Za mene je to tako jednostavna i divna stvar. Bog je učinio molitvu da bude tako jednostavna i divna stvar. Ja ne znam kako da se molim ali želim da se moli po Božijoj volji jer se sada tu nalazi moj prijatelj Jovan i ne znam kako da se molim za njegovu situaciju. Ja zaista ne znam šta Bog radi u njegovom životu, ali znam da mu je potrebna molitva. Bog je učinio to tako jednostavnim. Ja mogu reći, "Bože, donosim Jovana pred tebe, oh, oh, oh...Bože, ti razumi to." Za mene je to zadivljujuća stvar da Bog to može da razume kao zastupanje po Njegovoj volji. To je ono što nam kaže ovde. Duh će pomoći našim slabostima kroz uzdisaje koji se nemogu razumeti, jer On zna šta je volja Očeva i On će nas zastupati po Njegovoj volji. Slavno! Volim to.

28 stih: "A znamo da skoro sve ide na dobro onima koji vole Boga." Koliko si puta ovaj stih ovako protumačio? "Pa znam da je to tako ali nije tako sada. Ne vidim kako je to moguće sada u ovom slučaju." Mnogo puta sam voljan da priznam, "O da, Bog će izvesti ovo na dobro. Mogu da vidim kako će Bog to da uradi." Uglavnom sve stvari idu na dobro za one koji vole Boga. To nije šta kaže ovde, zar ne?

A znamo da sve ide na dobro,

Znate, ja sam našao takav odmor i utehu u ovom stihu kada sam suočen...a često sam suočen sa situacijama koje ne razumem. Razočarenja, smetnje, stvari koje ne razumem, i onda sam sklon tome da se brinem, ili da budem zabrinut, uznemiren, i onda bi mi ovaj stih pao na pamet.

A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namjerenju.

Ja sam se odmarao u ovom stihu ne jednom. I kao što sam vam rekao, nećete uvek razumeti svoje okolnosti. Mnoge će vam se stvari desiti koje iako uradite sve što možete, nećete moći da razumete i

da ih shvatite. I kada se suočiš sa time što ne možeš da razumeš, važno je onda da imaš određene temelje koje razumeš i na koje možeš da se osvrneš. Šta je to što ja razumem? Ja razumem da me Bog voli. Kako ja to znam? Biblija mi kaže. Ja razumem da je Bog mudriji od mene. Ja razumem da je Bog u kontroli svih situacija koje okružuju moj život. Tako da šta god da mi se desi, desi se zato što je to Bog dozvoli da se desi. To se ne bi moglo desiti da Bog to nije dozvoli da mi se desi, i Bog me voli i On će to da izvede da to bude najbolje za mene. I zbog toga ja mogu da se odmaram i na najneudobnijim mestima. Ja mogu da se odmaram u veri da će Bog da iskoristi i ovo za moje dobro i za Njegovu slavu.

I kada bi samo sada uzeo ovo i stavio tamo gde ćeš živeti po tome, onda nećeš morati da dođeš do nekog pastora da ti to kaže i da te ubedi u to. Kada stvar krenu loše, "Oh, moram da razgovaram sa nekim," često bude naš stav. Sačakaj samo malo. Bog je u kontroli. Bog te voli. I Bog zna šta se dešava i Bog radi čak i u ovoj situaciji Njegovu volju za tvoj život. Jer sve stvari izlaze na dobro za one koji vole Boga i koji su pozvani po Njegovoj nameri.

Moj otac je bio prodavac. Mnogi broj godina je bio glavni čovek u prodajnom odseku lokalne gas kompanije, a posle toga je prešao u nekretnine i radio je u Santa Ani godinama. I život prodavca je život gozbi i gladi, i nekada velikih gozbi. On je ponekad imao zaista uspeha i kada bi samo uspeo da ostvari proviziju to bi onda bilo super. I često bi ljudi dali kaparu na neko imanje koje bi pripalo mom ocu kao garancija da će da ga kupe to bi bilo deponovano. I nekada bi te sume bilo podosta velike. I interesatno je da ti onda počneš da koristiš taj depozit koji je tvoj i onda se dogodi da ta osoba odustane od kupovine a činilo se kao sigurna prodaja, i onda ko da je neko izvukao tlo pod tobom. I dogodi se da si baš u to vreme platio sve račune i kupio neki novi nameštaj i da je baš tada da je taj novac što je bio deponovan otpao i onda se pitaš šta ćeš da radiš? Tako da je moj otac imao malu ukrasnu ploču na kojoj je bilo napisano "Sve stvari" i to se nalazilo na njegovom stolu. I kad god bi se nešto slično dogodilo on bi samo pogledao na tu plućicu "Sve stvari idu na dobro." I ja mislim da bi bilo dobro za sve nas da napravimo tako male pločice i da ih stavimo na ogledala ili negde drugde gde nas može podsetiti svaki dan da sve stvari idu na dobro onima koji vole Boga. Ne samo neke od stvari, nego zato što si pozvan po Njegovoj nameri ti možeš da se odmaraš u pouzdanju da je Bog u kontroli i da sve stvari idu na dobro.

Jer koje naprijed pozna one i odredi da budu jednaki obličju sina njegova, da bi on bio prvorođeni među mnogom braćom.

Tako da me je Bog predodredio. To me uvek zadivljuje, ali me i ne iznenađuje jer On zna sve. Ali ono što me najviše zadivljuje je to da u tom predznanju On me je predodredio da budem Njegovo dete. On me je znao od pre, i onda predodredio da me povinuje naličju Njegovog Sina, da bi Isus moga biti prvi među mnogom braćom. Drugim rečima da bi mi mogli biti sinovi Božiji, ali je prvorođni prvi u istaknutosti/važnosti, Isus je prvi u važnosti, i On je prvorođeni među mnogom braćom. I ja san nanovo rođen Duhom Božijim.

A koje odredi one i dozva; a koje dozva one i opravda; a koje opravda one i proslavi.

I ovde sada Bog govori stvari o meni koje se još nisu dogodile. Jer vi još uvek ne vidite proslavljenog Čaka. Ja još uvek nisam u tom proslavljenom stanju. To je tek buduće iskustvo za mene da iskusim. Ali Bog to stavlja u prošlom vremenu i to je za mene interesantno. Jer isto je tako i Bog govorio Abrahamu o njegovom potomstvu u prošlom vremenu, jer je On znao da će Abraham da ima sina i Bog je o njemu imao predznanje. I zato što Bog ima to predznanje, On može da govori o ovom stvarima kao što Pavle kaže da one postoje iako za nas one još ne postoje, jer On zna da će da one

postoje. Tako da Bog govori i to je to što me oduševljava, On govorio o tome da ću je biti proslavljen, jer On zna da će On to učiniti. On će da završi to delo u meni. On koji je započeo dobro delo u meni će ga zasigurno završiti. Tako da se ja odmaram u činjenici da je Bog već progovorio u prošlom vremenu o mom budućem stanju kada budem proslavljen sa Isusom Hristom.

Šta ćemo dakle reći na ovo? Ako je Bog s nama, ko će na nas?

I sada Pavle pita ozbiljno pitanje: "Ako je Bog sa nama, ko onda može biti protiv nas?" Sotona je protiv nas, svet je protiv nas, ali ideja je, ko je sotona? I šta je svet u poređenju sa Bogom? David je rekao, "Gospod je samnom, neću se bojati čoveka." Ako je Bog samnom...i slavna istina je ovo: Bog je sa tobom večeras. I zato što je Bog sa tobom, ja nemarim kakve god sile pakla idu protiv tebe, one su ništa u poređenju sa Bogom.

Nemoj nikada da razmišljaš o sotoni kao nekome ko je suprotno od Boga. Ne možeš ih staviti u istu kategoriju. Bog je bezkrajn, večni Stvoritelj. Sotona je ograničeno stvoreno stvorenje. Nikako je sotona suprot Bogu. On može da bude suprot Mihajlu ili Gabrijelu ali nikada Bogu. Nemoj nikada da misliš o njemu kao suprot Bogu. I zato iako se sila pakla okupe protiv tebe, one su ništa u poređenju sa silom koja je tebi na raspolaganju, jer je Bog sa tobom.

Kako ja to mogu znati da je Bog samnom? Jer,

Koji dakle svoga sina ne poštedje, nego ga predade za sve nas,

Ova reč *predade* govori o krstu, Bog ga je predao da umre.

kako dakle da nam s njim sve ne daruje?

Bog je dao svog Sina da umre za naše grehe. Bog je predao svog Sina da pati, da bude prezren i odbijen, kao što je to prorokovao Isaja, da bude predan za moje grehe.

Ja nisam to u potpunosti cenio sve dok nisam postao roditelj i dok nisam morao da gledam svoju decu kako pate od nekih dečijih bolesti. I kada bi moja deca dobila temperaturu i kada bi postali mlitavi i bolesni, šta god, mene bi tako bolelo iznutra da ih vidim da tako pate. Kako me je bolelo da vidim da moja deca pate. Kako me boli kada vidim unučad kako pate. Moja unuka večeras se ne oseća dobro jer ima infekciju na uvetu, i to me jednostavno boli da vidim. Kako bih voleo da postoji neki način da bih ja mogao da patim umesto nje. Da bih ja mogao da imam tu infekciju i da patim i trpim za nju da ona ne bih morala da prođe kroz to. I onda ta divna, blistava, slatka devojčica ne bih morala da leži mlitava i uplakana u krevetu. Oh, šta bih sve dao da bih mogao da uzmem njeno mesto.

I onda počinjem da shvatam kroz koji je bol Otac morao da prođe dok je gledao svog Sina kako pati, čak i veći bol nego što bi On sam to iskusio da je On bio na tom mestu. Kao roditelj rado bi uzeo mesto svoga deteta i pati za njih. Ali da moraš da vidiš kako tvoje dete pati...Bog je predao Isusa za nas, kako onda dakle da nam sa Njim sve ne daruje? Bog će ti rado pomoći. Ne moramo prekljinati Bog da nam pomogne. Bog je mnogo više voljan da da nego što smo mi volji da primimo. Bog je već prikazao svoju volju kada je dao Svog jedinorodnog Sina, kada ga je predao. I ako je Bog spreman da to uradi za tebe, onda je ostalo lako.

Ništa šta bi ti možda trebalo ne može da dođe blizu tome šta je već Bog pokazao da je spreman i voljan da uradi za tebe zato što te veoma voli. Problem je u tome što mi ne razumemo dubinu

Božije ljubavi ka nama. Kolko je bogata, kolko je široka, kolko je ne rezervisana Božija ljubav za tebe večeras. Oh, kada bi samo znao koliko te Bog voli, ne bi nikada onda otišao od Njega. Ne bi nikada pokušao da se sakriješ od Njega. Kada bi samo znao da je Božija ljubav za tebe šira od univerzuma, Božije želje za tebe su samo dobre želje, i ludost je bežati od Boga. Ludost je boriti se protiv Boga, jer se onda boriš protiv onoga što je najbolje za tvoj život.

Sledeće pitanje,

Ko će optužiti izbrane Božije? Bog koji pravda?

Vidiš, on mi je rekao da je Bog znao za mene od pre, i zato što je Bog imao predznanje o meni, On me je izabrao i onda me je opravdao a onda proslavio. Bog me je izabrao. Ovo je to što je Isus rekao, "Niste vi mene izabrali, nego sam Ja vas izabarao." Bog me je izabrao. Ko će onda da me optuži jer me je Bog izabrao? I što se Njega tiče On me je već i proslavio, ko će onda da kaže nešto protiv mene? Ko će me otpuživati? Pa, sotona to radi. On je optužitelj braće. Ljudi često to čine. Ali postoji jedan koji ne iznosi nikakve optužbe protiv mene, i to je Bog. O kako je sretan čovek kome Bog ne uračuna bezakonje. Bog nema crnu knjigu o meni. On ne vodi zapisnik o mojim greškama, mojim gresima, moji propustima. On me je opravdao. On me je proglasio nevinim na sve optužbe.

Ko će osuditi?

Pa, ponovo, sotona je taj koji osuđuje, ljudi osuđuju, i ja osuđim samog sebe. I mi tako često znamo sami sebe jako da optužimo i da osudimo, ali ti mogu reći nekoga ko te ne osuđuje. Isus je rekao, "Ja nisam došao da sudim svetu ne go da se svet spase kroz mene. I onaj koji veruje u mene nije osuđen" (Jovan 3:17-18). "I nema zato osude za one koji su u Isusu Hristu" (Rimljanima 8:1).

Ko je taj koji osuđuje? Sotona osuđuje, ali zašto bi se ja brinuo o tome? Svet me može osuđivati ali zašto bi se ja brinuo o tome? Onaj koji je zaista bitan me ne osuđuje, jer,

Hristos Isus, koji umrije, pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu, i moli za nas?

Ti kažeš, "Ali sam ja tako razočarao Boga. Ja sam učinio to i to." Čakaj samo malo. Ti možeš da osuđuješ sebe, ali Isus te ne osuđuje. On te zastupa, On se moli za tebe. Kada bi samo razumeo koliko te Bog voli, jer to je sve što ti treba.

I Pavle će sada da kaže nešto o tome.

Ko će nas rastaviti od ljubavi Božije?

Sledeće pitanje je ustvari, ko će nas razdvojiti od Hristove ljubavi?

Nevolja li ili tuga? ili gonjenje? ili glad? ili golotinja? ili strah? ili mač? kao što stoji napisano: Za tebe nas ubijaju vas dan, drže nas kao ovce koje su za klanje.

Da li progonstvo, opasnost, golotinja, ili mač da nas odvoje od ljubavi Hristove?

Ali u svemu ovome pobjeđujemo onoga radi koji nas je ljubio.

Posebna je to stvar biti pobednik ili osvajač kako kaže negde. To znači imati pobjedu u sred bitke. Dok još sve divlja oko mene, dok još kraj nije siguran i da usred toga imam pobjedu i da se radujem, to je biti osvajač. Mi smo mnogo više od osvajača kroz Njega koji nas voli.

Jer znam jamačno da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduće, Ni visina, ni dubina, ni druga kakva tvar može nas razdvojiti od ljubavi Božije, koja je u Hristu Isusu Gospodu našem.

Pavle je sada zapečatio stvar. On je stavio sve što mu je palo na pamet, a ipak neka jedna duša stoji tu i trese se misleći da ju je Bog napustio. "Bog me zasigurno ne može voleti. On je završio samnom. Dosadio sam mu." Samo malo. Ništa te ne može razdvojiti od Božije ljubavi koje je u Isusu Hristu. Niti anđeo, ne poglavarstva, ni sila, ništa što je bilo niti što će biti, sadašnje stvari, ili stvari koje će tek doći, visina, dubina ili bilo koja druga stvorena stvar, niko i ništa nije u stanju da nas razdvoji od Božije ljubavi u Hristu, jer je Božija ljubav za tebe konstantna. Večna je. I nije bazirana na tebe nego na Njegovoj prirodi ljubavi. Božija ljubav za mene nije prouzrokovana zbog mene. I zato je konstantna i ostaje. Bog me ne voli kada sam dobar a mrzi me kada sam loš. Bog me voli kada sam dobar i loš. U dobrom i u zlu, u bogatstvu i siromaštvu. U bolesti i zdravlju, sve do kraja. Njegova je tu i konstantna je. O kako smo zahvalni za Božiju ljubav za nas večeras u Isusu Hristu. Neka nam Bog pomogne da shvatimo koja je dužina, širina, dubina i visina i da znamo ljubav Hristovu koju Bog ima za nas u Njemu.

Oče, zahvalni smo ti za Tvoju Reč i za slavne blagoslove i nadu i snagu i utehu koja je naša večeras zbog Tvoje Reči. Kako samo cenimo našu slavnu poziciju koju imamo u Isusu Hristu gde niko ne može da nas razdvoji od Tvoje ljubavi. Gospode, hvala ti. Šta možemo da kažemo još na ovo? Hvala ti Gospode. U Isusovom imenu. Amen.

Neka Gospod bude sa vama. Neka vas Gospod blagoslovi. Neka život, radost, ljubav i mir Hristov očuvaju vaš život dok hodate u Duhu, dok ste vođeni Duhom u bliskom zajedništvu sa Bogom, i dok Njegov Duh svedoči sa vašim duhom o tom slavnom odnosu koji imate kao Božija deca, kao Njegovi naslednici za svu večnost.

Rimljanima 9-10

Pavle nas je u osmoj glavi odveo u visine našeg dohovnog iskustva koja su naša u Isusu Hristu. Pokazujući nam da mi imamo to slavno mesto u Gospodu gde nas niko ne može radvojiti od Božije ljubavi, ni nevolje, ni nemaština, ni progonstvo, ni glad, ni opasnost, ni golotinja, ni mač, i on je ubeđen da u svim ovom stvarima da smo mi pobednici. I da ni smrti ni život, ni anđeli, ni vlasti, ni sile, sadašnje stvari, niti stvari koje će tek doći, niti ijedno drugo stvorenje nije u stanju da nas odvoji od Božije ljubavi koja je u Isusu Hristu našem Gospodu.

O kako, je to slavno i divno mesto. I sada kako Pavle vidi šta je Bog učinio za pagane tako što ih je doveo u to slavno zajedništvo sa Bogom, i kako on razmišlja o tim blagoslovima koje je Bog izlio na pagane, njegovo srce se sada okreće ka njegovoj braći po telu, Jevrejima. Pavle će sada da pokaže da je Bog u Njegovoj suverenosti za trenutno vreme postavio Jevreje postrani, naciju koja ima božansku naklonost. Tako da nema razlike između Jevreja i pagana, barem što se Boga tiče. Tako da trenutno oni u ovom vremenu nemaju status favorizovane nacije kod Boga. I da ako žele da uđu u bogatstva i punine Božije ljubavi onda oni to moraju da urade isto kao i pagani, a to je kroz Isusa Hrista.

I u Jevrejskim očima oni ovo gledaju kao izdaju, i zato što Pavle zna da će biti optužen za to od strane Jevreja da je gnevan on će se potruditi da im pokaže da nije gnevan protiv Jevreja. I on će im

govoriti o stvarima koje govore o Božijoj milosti koja je izlivena na svakoga ko veruje, bilo to Jevrej ili pagan, on će se potruditi da pokaže iz Svetog Pisma da je ovo bilo prorokovano i da u njegovom srcu nema nikakve mržnje ili gneva ka njegovoj braći. I on to daje doznanje u veoma jakim izjavama na početku 9 glave.

Istinu govorim tako mi Hrista, ne lažem, to mi svjedoči savjest moja Duhom svetijem:

I kako možeš da potvrdiš da ono što ćeš da kažeš je u stvarnosti istina u tvom srcu? Istinu govorim tako mi Hrista, ne lažem, to mi svedoči savest moja Duhom Svetim.

Da mi je vrlo žao i srce me moje boli bez prestanka; Jer bih željeo da ja sam budem odlučan od Hrista za braću svoju koja su mi rod po tijelu,

To je veoma jaka izjava i ja lično verujem da je ja sam ne bih mogao izjaviti, a Pavle je potvrdio da je to istina. U njegovom slučaju njegova savest mu svedoči u Svetom Duhu. A to je da on ima takav teret za svoju braću, Jevreje, da bi on čak ako bi bilo moguće bio odlučan od Hrista za braću ako bi im to donelo spasenje.

Ovo nas prouzrokuje da se prisetimo Mojsijeve izjave u 2 Mojsijevoj 32, kada je Izrael u potpunosti pao od Boga. Bog je rekao Mojsiju, "Skloni se Mojsije. Izbirsću ih sa lica zemlje." Mojsije je zastupao narod i zamoli Boga da im pokaže milosrđe. Onda je Mojsije rekao, "Ako to ne učiniš, molim te da izbrišeš i moje ime iz Tvoje knjige." I da ne bi pali u grešku i da počnemo da uzdižemo čoveka i da smatramo Boga kao negativca i samim time učinilo čoveka herojem ove priče, moramo da prepoznamo da ovo ljudi ne bi mogli da imaju ovakav teret za Izraelsku naciju sem ako taj teret ne bi došao direktno iz Božijeg srca. Bog je taj koji je stavio u Mojsijevo srce ovakvo zastupanje, jer je Bog tražio izgovor da bi pokazao milosrđe. I onda kada je Mojsije dao ovo izjavu, "Ako ne onda Bože izbriši iz Tvoje knjige." Bog je onda rekao, "Ja ću pokazati milosrđe na kome ja hoću da pokažem milosrđe." Bog se povukao u Svoju suverenost da bi mogao da im oprost i da im pokaže Svoje milosrđe. Ali je Bog bio taj koji je prourovokovao taj stav u Mojsijevom srcu.

Bog je taj koji je prouzrokovao da Pavle imam ovakvo srce za narod. I ovo što je Pavle izrazio nije moguće, niti je potrebno, jer je već postojao jedan koji je bio proklet od Boga da bi Jevreji mogli biti spašeni.

Jer je Hrist postao prokletstvo za nas. Jer je napisano, "Neka je proklet svako ko visi o drvetu." I Isus je već jednom primio Božije prokletstvo zbog čovekovog greha i sa time snabde spasenje za Izrael. Tako da Pavlova izjava, ma koliko da je plemenita, je ustvarnosti...Kada je moja majka imala neizlečivi rak, ona je u njenim poslednjim danima bila kod kuće i mi smo se brinuli o njoj, i ona je tom periodu iskusila puno bola. Ali ipak, anđeo kakav je bila, nikad se nije žalila na bol kroz koji je prolazila, ali smo mi znali da ga iskušava. I kada bi ušli krišom u njenu sobu, mi bi je našli u ležećem položaju sa podignutim rukama kako slavi i obožava Gospoda. Ona je provela njene poslednje dane slaveći i obožavajući Gospoda, i ona nije mogla da spava zbog bolova kroz koje je prolazila.

Tako da sam jednoga dana ušao krišom u njenu sobu sa bolom u srcu. Moja majka i ja smo uvek bili bliski. Ja osećam da jedni od najvećih blagoslova u mom životu su te žene koje Bog stavio u moj život: moja majka i moja žena, moja sestra, i moje predivne ćerke; i sve su one pobožne žene. Koliko sam blagosloven zbog toga. I onda sam je kleknu pored njenog kreveta i onda sam počeo tiho da se molim, "Gospode, ja nisam heroj, ali bih voleo da kada bi Ti uzeo bol koji moja majka oseća i preneo ga na mene barem na neko vreme. Dozvoli mi da ga nosim koji dan da bi ona mogla da ima odmor od bolova."

Nikada u životu nisam iskusio prisustvo Isusa Hrista i čuo tako jasno kako mi govori kao što je to bilo tog jutra. Jer je Isus došao pored mene i On mi je rekao, "Čak to je šašav zahtev, jer sam ja već nosio njen bol." Ja sam rekao, "O Gospode, hvala ti." I ja sam shvatio da je to bio šašav zahtev. "Oprosti mi Oče na mojoj gluposti." I odmah tog momenta je moja majka bila isceljena. Gospod je tog momenta oduzeo bol i ona nije više iskusila bol. Gospod je uzeo taj bol i tog momenta je bio prikazano slavno iskustvo Božijeg dodira i prisustva sile Isusa Hrista.

I siguran sam da je posle ove Pavlove izjave Gospod verovatno rekao, "Pavle to je šašava izjava." Plemenita? Da. Prikazujući veliki teret u srcu? Da. Ali da poželiš da ti budeš proklet za njih nije potrebno, niti bi ti išta učinilo za njih, kao što je to Pavle shvatio. On je samo izražavao veliki teret koji je imao za te ljude. Mi u stvarnosti stojimo pred divom. Teško je za nas da shvatimo ovakvu izjavu. Pavle ide dalje da govori o svom narodu, njegovoj braći po telu. On kaže,

Koja su Izrailjci, kojih je posinaštvo i slava, i zavjet i zakon, i bogomoljstvo, i obećanja;

Tj. oni su Božija izabrana grupa ljudi. Bog je njima rekao, "Vi ćete biti moj narod i ja ću biti vaš Bog." Bog ih je usvojio kao Njegovu familiju. I onda je njima pripala slava, Šekina prisustvo Boga. Kada je šator sastanka bio napravljen i kada su počeli da službama u njemu, Božija slava, Šekina slava, je sišla dole u hram i prisustvo Božije slave je bilo tako veliko da sveštenici nisu mogli da stoje i da služe tamo u hramu. To je bilo samo prisustvo Božije slave, Šekina. Njima pripada Šekina koja je boravila u Svetinji nad Svetinjom. Njima su zaveti bili dani.

Bog je uspostavio Njegov zavet sa Abrahamom. "Blagoslovima ću te blagosloviti," i onda je ponovio taj zavet, Isaku, kasnije Jakovu, i onda kasnije i Davidu, i njima pripadaju zaveti. Njima je Bog dao zakon, i njima je Bog pokazao da Ga obožavaju u hramu. I napokon, i njima su data obećanja kroz ceo Stari Zavet i pogotovo obećanja o Mesiji. Oni imaju patrijarhe,

Kojih su i oci (*Abraham, Isak i Jakov*) od kojih je Hristos po tijelu, koji je nad svima Bog blagosloven vavijek. Amin.

I ovo je jedna od najjačih Pavlovihi izjava koja govore o božanstvu Isusa Hrista. Objava da je Isus zaista Bog nad svima i koji je blagosloven zauvek.

Oni su primili Reč Božiju, oni su primili zavet, oni su primili obećanja, oni su primili zakon, i Pavle kaže,

A nije moguće da riječ Božija prođe: jer nijesu svi Izrailjci koji su od Izrailja;

I ovde koristi Izrael u duhovnom smislu. Jer ta reč bukvalno znači "Onaj nad kojim Bog vlada," i to je bilo ime koje je dato Jakovu posle onog događaja kada se rvao sa Bogom cele noći. I ujutru kada je sunce počelo da izlazi, Jakov je bio slomljen čovek. Za koji sat treba da se sretne sa svojim bratom Isavom i njegovih 200 ljudi, i poslednji put kada je video Isava, Isav mu je rekao da će ga ubiti. On je slomljen čovek. Anđeo Gospodnji ga je na kraju dodirnuo u učinio da postane hrom. I u tom hromom, slomljenom stanju i poraženom stanju, mu anđeo kaže, "Pusti me jer se dan približio," i onda je on rekao, "Neću te pustiti sve dok me ne blagosloviš." I nije zaista bilo tako kako zvuči, jer nam Hoseja kaže da je on to rekao u plaču i suzama. On to nije govorio iz pozicije u kojoj je bio u prednosti nego iz pozicije poraza i očaja, i verovatno bi trebalo da bude, "Molim te nemoj da odeš a da me ne blagosloviš," dok je plakao, slomljen čovek. Anđeo mu je rekao, "Kako se zoveš?" I on je rekao, "Onaj koji hvata petu." I onda mu je anđeo rekao, "Tvoje ime neće više biti onaj koji hvata petu, nego Izrael, onaj nad kome Bog vlada."

I ako neko samo kaže, "Pa ja sam Izraelac," to ne zanči da nad njime Bog vlada. Tako da nisu svi Izrael koji su Izrael.

I ne svi koji kažu, "Ja sam Hrišćanin," su stvarnosti kao Hrist, to što ime zaista znači. Kao Hrist, "Pa ja sam Hrišćanin." Ti si možda više kao đavo. Tako da neme veze sa imenom. I ima onih koji su se hvalili. Oni su mislili da samo zato što su Izrael, da su Izrael. Mi smi Izraelovi potomci. Nisu svi Izrael koji su od Izraela; nisu svi potomci koji dolaze od ovog čoveka vladani Bogom.

Niti su svi djeca koji su sjeme Avraamovo, nego u Isaku (*Bog*), reče, nazvaće ti se sjeme.

Samo zato što si Abrahamov fizički potomak ti ne daje pravo na obećanja i zavete i blagoslove koji su dati Abrahamu.

Jer Bog nije samo razvijao fizičko potomstvo, nego duhovno potomstvo, i Išmael je po telu bio od Abrahama ali ga Bog nije priznao. Isak je bio sin obećanja, po Duhu, i Bog je priznao Isaka. I kasnije je Bog rekao Abrahamu, "Uzmi svog sina, svog jedinca Isaka," jer je Bog odbio da prepozna dela tela. Zar nije interesatno da mi tako često želimo da ponudimo Bogu dela našeg tela, u nadi da ih Bog prizna? Neće. I ja sam zahvalan da Bog ne prepoznaje dela tela. Jer ja imam neka dela za koja bih voleo da ih spominje. On samo priznaje delo Duha. On je samo priznao Isaka, i Bog je rekao, "u Isaku će se tvoje seme zvati."

To jest, nijesu ono djeca Božija što su po tijelu djeca, nego djeca obećanja primaju se za sjeme.

Tako da Išmael i njegovi potomci, deca po telu, nisu deca Božija, nego ona koja su po obećanju Isaka.

Jer je ovo riječ obećanja: u ovo vrijeme doći ću i u Sare će biti sin. Ne samo pak ona nego i Reveka, kad zatrudnje od samoga Isaka oca našega. Jer još dok se djeca ne bijahu rodila, ni učinila dobra ni zla, da ostane Božija naredba po izboru, Ne za djela, nego onoga radi koji poziva reče joj se: veći će služiti manjemu, Kao što stoji napisano: Jakov mi omilje, a na Isava omrzoh.

I odmah bi mogli reći, "Pa to nije fer." I Pavle očekuje takvu reakciju i kaže u 14 stihu,

Šta ćemo dakle na to reći? Eda li je nepravda u Boga? (*Bog nije fer*) Bože sačuvaj!

Kako Bog može da izjavi tako nešto o deci prije nego li su rođena? Objavljujući da voli jednog a da drugoga mrzi, i da je izabrao jednog nad drugim. To se čini da nije uredu, zar ne? Nemoj da izgledaš tako pobožno, naravno da je tako.

I ono što treba da uzmemo u obzir u ovome a često to ne uzimamo u obzir je to da Bog zna sve stvari od početka. Bog je znao celu istoriju Jakova i Isava prije nego li su se oni rodili, isto tako kao što je znao tvoju celu istoriju prije nego li si rođen. I pošto je znao da će Isav biti čovek koji će živeti po telesnim željama, a da će Jakov biti više čovek po Duhu, iako je bio varalica, prevarant i sve ostalo, Bog znajući sve ovo, i to Njegovo predznanje je prouzrokovalo da On donese ovo odluku i izbor, da će stariji da služi mlađemu. Tako da ne možemo da okrivimo Boga i da kažemo, "Pa, oni nisu još ništa uradili a Bog je već doneo odluku." Ne, Bog je već znao šta će uraditi, kao što Bog već zna šta ćeš ti uraditi. Baš zbog toga nam je u Efežanima kazano da jedan od blagoslova je taj da smo bili izabrani prije postanka sveta. Kako je to moguće da me je Bog izabrao prije nego što je stvorio

svet? Jer me je znao tada. On je znao sve o meni tada, jer je Bog sveznajući Bog. On zna sve stvari, i od početka su mu poznate sve stvari. I tako da na osnovi tog predznanja, Bog je napravio izbor. I zbog toga mi ne stojimo zbog naših dela nego zbog činjenice da nas je Bog izabrao, isto kao što je Isus rekao svojim učenicima, "Niste vi izabrali mene, nego sam Ja izabrao vas i odredio da budete moji učenici, da bi ste mnogo roda rodili i da bi taj rod ostao" (Jovan 15:16).

Tako da Gospod može da kaže svakome od nas večeras koji smo u Isusu Hristu, "Vi niste izabrali mene, nego sam Ja izabrao vas." I kada vas pozovu da podignete ruke da prihvatite Hrista, ja sam onda misli da ja onda biram Gospoda. Ali u stvarnosti, On me je pozvao. On me je već izabrao, i ja sam samo odgovorio na Njegovu ljubak kao što je On to znao od početka da ću ja to uraditi. Ja nisam iznenadio Boga da je On morao reći, "Opa, pa vidi ti to. Da ne poveruješ. On će nam se pridružiti." Nema iznenađenja za Boga. On je to znao svo vreme i zato me je izabrao, jer On ima to predznanje.

Da li onda ima nepravde kod Boga? Ne, Bože sačuvaj. Odbacite samu pomisao. Jer je Bog rekao Mojsiju, "Smilovaću se kome se smilujem, i požaliću koga požalim" (2 Mojsijeva 3:19). I seti se da je Bog ovo rekao u momentu kada bi bilo pravedno da ih sve uništi. Oni su se pobunili protiv Boga i protiv Božijeg autoriteta, i Bog je trebao u ovom momentu da ih sve zбриše i čak je govorio Mojsiju, "Pomeri se da to uradim." I Bog je tražio izgovor da bi pokazao milosrđe, tako da je stavio u Mojsijevo srce tu želju da zastupi i onda je Bog rekao,

Jer Mojsiju govori: koga ću pomilovati, pomilovaću, i na koga ću se smilovati, smilovaću se.

I Bog je imao samilost na Izrael i pokazao je svoje milosrđe.

Tako dakle niti stoji do onoga koji hoće, ni do onoga koji trči, nego do Boga koji pomiluje.

Božija suverenost u Njegovo božanskoj selekciji, u Njegovom predodređenju, u Njegovom izboru. To nije da sam ja imao neku veliku odlučnost, da sam ja izvojevao, niti su moja dela koja sam učinio, nego sa bih mogao da stojim po izboru, Bog me je izabrao.

Tako da se ja ne mogu hvaliti sa time ko sam i šta sam učinio, niti sa time šta planiram da uradim. Sve što mogu je da se hvalim milošću i milosrđem Božijim koji je izabrao jadnika kao što sam ja. Nekad sam bio izgubljen, ali sam sad nađen. Bio sam slep a sada vidim. Ta divna milost Božija.

Jer pismo govori Faraonu: za to te isto podigoh da na tebi pokažem silu svoju, i da se razglasi ime moje po svoj zemlji. Tako dakle koga hoće miluje, a koga hoće otvrdoglavi. Reći ćeš mi: zašto nas još krivi? jer ko se može suprotiti volji njegovoj?

I ovo ne zvuči fer. Ali, koristeći faraona kao primer Bog kaže, "I koga hoće da otvrdoglavi, njega će da otvrdoglavi." I kada se vratimo na taj događaj sa faraonom, čitamo, "I faraon otvrdne svoje srce za Gospoda...i faraon otvrdne svoje srce protiv Gospoda." I to čitamo deset puta da se dogodilo, da je faraon otvrdnuo svoje srce. I posle tih deset puta faraonovog otvrdljivanja srca, Gospod izjavljuje, "Gospod otvrdne srce faraonu."

Interesantno je videti dve različite Jevrejske reči koje su upotrebljene ovde. Jedna kaže, "Faraon otvrdnu svoje srce," i baš to znači kako kaže. Ali tamo gde kaže da je, "Gospod otvrdnuo srce Faraonu," Jevrejska reč bukvalno znači, "Gospod je učvrstio ili ukrutio srce faranonu." Tako da imamo faraona koji je otvrdnuo svoje srce, i na kraju Bog se umeša i onda On potvrdi faraona u tom stanju.

I ja verujem da ako čovek otvdne iznova i iznova njegovo srce protiv Boga da postoji mogućnost da će onda Bog dozvoliti tj. potvrditi izbor te osobe. Bog će ga utvrditi u tome, i to je naravno veoma tragičan dan, jer ja verujem da to onda stovri ustvarnosti, neoprostivi greh. Da kada čovek ode tolko daleko u svom otvrđivanju za Boga da mu onda Bog to potvrdi u srcu. U Jovanu, 12:39 kaže, "Oni ne mogaše verovati," ili, "Oni nehteše," "Ne mogu." Oni su otvrdnuli njihovo srce za Isusa. Oni su videli čudo za čudom, dokaz za dokazom. On je rekao, "Ako ne verujete Meni, verujte Mojim delima jer ona svedoča za mene."

Tako, da svako čudo koje je Hrist učinio je bilo svedočanstvo za njih da je on zaista Mesija, ali su oni otvrdnuli svoja srca, otvrdnuli svoja srca, otvrdnuli svoja srca, sve dok Jovan na kraju nije rekao, "I ne mogaše verovati." Budi pažljiv ako ti je srce otvrdnuto za Boga, da ne bi došao na to mesto gde će te Bog potvrditi u toj odluci. Zato Bog objavljuje, "Tako dakle koga hoće miluje, a koga hoće otvrdoglaviti."

Reći ćeš mi: zašto nas (*Bog*) još krivi?

Pa Bog je taj koji je otvrdnuo moje srce, kako onda može on da me krivi što imam tvrdo srce? Jer to je Božija volja da ja živim ovako i da sam protiv Njega.

jer ko se može suprotiti volji njegovoj?

On kaže,

A ko si ti, o čovječe! da protivno odgovaraš Bogu? Eda li rukotvorina govori majstoru svome: zašto si me tako načinio?

Mnogi ljudi ne žele da preuzmu odgovornost za to kakvi su i za šta čine. I onda oni krive Boga. Oni kažu, "Pa Bog me je načinio ovakvim," i onda optužuju Boga. Adam je krivio Boga od početka kada je Bog rekao Adamu, "Šta si to učinio?" Adam je rekao, "Kriva je žena koju si mi Ti dao." Tvoja je greška! I čini se da čovek želi da okrivi Boga za to kakav je. "Ko se može suprostaviti Njegovoj volji? Ako me je Bog napravio ovakvim ja ne mogu da suprostavim Njegovoj volji."

Ili zar lončar nema vlasti nad kalom da od jedne guke načini jedan sud za čast a drugi za sramotu?

Pavle sada koristi primer lončara i gline da bi nam prikazao Božiji odnos sa čovekom i tu Božiju silnu nadmoć nad čovekom. Kao što lončar ima vlast nad tim komadom gline i da od te gline može da napravi divnu i časnu posudu ili da od iste gline napravi posudu koja nije časna i koja je samo za baciti.

Bog može da stvori svakakve i,

A kad šćaše Bog da pokaže gnjev svoj i da objavi silu svoju, podnese s velikijem trpljenjem sudove gnjeva koji su pripravljeni za pogibao.

Bog dugo trpi. Bog je dugo trpeo faraona. Bog je dozvolio faraonu da se izvuče sa mnogim stvarima prije nego li da je na kraju sredio. Ima ljudi, nažalost, koji pogrešno protumače Božije dugo strpljenje. Neki to protumače kao slabost, jer Bog dozvoli da se izvučeš sa tolko mnogo zla a da te ne sredi. Pomisliš, "Pa zar nije u stanju da ga..." Ili šta je još gore, ima ljudi koji pogrešno protumače Božije dugo strpljenje kao odobrenje za greh. "Pa ako se Bogu ne sviđa kako ja živim, zašto me onda ne sredi? Znaš da može. I ima šansu za to, i zato što me nije sredio, to mora da znači da Bog

opravdava to što radim." To je tragična greška kada osoba pogrešno protumači Božije strpljenje. Bog dugo trpi čak i sa onim zlima koji su spremljeni za uništenje. On im često dozvoli da žive njihov život. Iako su oni određeni za uništenje. On je stpljiv. On ih dugo trpi. On istrpi podosta.

Ali sa druge strane,

I da pokaže bogatstvo slave svoje na sudima milosti koje pripravi za slavu;

Bog nas je spremio za slavu da bi mogli iskusiti bogatstvo Njegove slave, časne posude.

Koje nas i dozva ne samo od Jevreja nego i od neznabožaca, Kao što i u Josiji govori: nazvaću narod svojim koji nije moj narod, i neljubaznicu ljubaznicom.

Kao što Bog govori kroz Hoseju činjenicu da će vrata Njegove milosti i milosrđa biti otvoreni za pagane i da će ih Bog zvati svojim narodom koji u stvarnosti nisu Njegov narod, koji nisu nacija Izrael. I nazvaće ih voljenima onima koji nisu voljeni.

I biće na mjestu, gdje im se reče: vi nijeste moj narod; tamo će se nazvati sinovi Boga živoga. A Isaija viče za Izrailja: ako bude broj sinova Izrailjevijeh kao pijesak morski, ostatak će se spasti.

Tako da nisu svi Izrael koji su potomci Izraela, iako je broj koji je Bog obećao Abrahamu da će biti kao peska na moru, neizbrojivi. Ipak Isaja kaže, "Samo će se ostatak, samo će deo njih da iskusi spasenje."

Jer će on izvršiti riječ svoju, i naskoro će izvršiti po pravdi, da, ispuniće Gospod naskoro riječ svoju na zemlji. I kao što proreče Isaija: da nam nije Gospod Savaot ostavio sjemena, onda bismo bili kao Sodom i Gomor. Šta ćemo dakle reći? Da neznabošci koji ne tražiše pravde dokučiše pravdu, ali pravdu od vjere. A Izrailj tražeći zakon pravde ne dokuči zakona pravde. Zašto? Jer ne traži iz vjere nego iz djela zakona; jer se spotakoše na kamen spoticanja (*to je Isus Hrist*), Kao što stoji napisano: evo mećem u Sionu kamen spoticanja i stijenu sablazni; i koji ga god vjeruje neće se postidjeti.

Tako da ako je Hrist postao kamen spoticanja za Izrael i nastavlja da bude i danas taj kamen, Izrael koji je hteo da postigne svoju pravednost kroz zakon to nikad nije ni postigao. Ali pagani, koji nisu čeznuli za pravednošću kroz zakon, nego su tražili pravednost po veri su dobili pravednost od Boga. Isus je rekao svojim učenicima u Mateju 5, "Ako vaša pravednost ne bude veća od pravednosti farizeja i književnika, nećete videti carstvo Božije." To je veom uzbunjujuća, šakantna izjava i siguran sam da su učenici bili iznenađeni sa njom, jer niko, niko nije sledio za pravednošću po zakonu kao što su to činili farizeji.

Ali ipak Isus je rekao, "Ako ne budete pravedniji od njih nećete uspeti." I mogu da zamislim da bi momentalna reakcija bila, "Ma batali ti sve to onda. Nema šanse da ja to izvedem." I to je u potpunosti tačno ako bi išao za pravednošću po zakonu. Možeš slobodno da zaboraviš, jer nećeš moći da budeš bolji od farizeja. Ali pagani koji nisu čeznuli za pravednošću koja dolazi od zakona su postigli tu pravednost. Zašto? Jer su je tražili verom. I Pavle apostol koji je postigao tu pravednost po zakonu u njegovim očima nije postigao tu pravednost po zakonu u Božijim očima, je govorio o svojoj prošlosti u poslanici Filipljanima i rekao, "Premda bih se i ja mogao uzdati u tijelo. Ako ko drugi misli da se može uzdati u tijelo, ja još većma, Koji sam obrezan osmi dan, od roda Izrailjeva, koljena Venijaminova, Jevrejin od Jevreja, po zakonu farisej. Po revnosti gonih crkvu Božiju, po

pravdi zakonskoj bih bez mane. No što mi bješe dobitak ono primih za štetu Hrista radi. Jer sve držim za štetu prema prevažnome poznanju Hrista Isusa Gospoda svojega, kojega radi sve ostavih, i držim sve da su trice, samo da Hrista dobijem, I da se nađem u njemu, ne imajući svoje pravde koja je od zakona, nego koja je od vjere Isusa Hrista, pravdu koja je od Boga u vjeri" (Filipljanima 3:4-9). Ja bih rado bacio prošlost i računao je kao ništa, da bih mogao da znam Njega i da bi se našao u Njemu, ne da imam moju pravednost koja je od zakona i koju sam nekada imao. Ali sada je ova pravednost koja je Hristova i dolazi kroz veru.

Ja sam čuo jednom jednu veoma interesantnu ilustraciju ovoga. Kaže da je bila jedna devojka koja je bila veoma siromašna ali je otišla u školu gde su se sve devojke oblačile veoma moderno prateći modu i ona je morala da radi dok je studirala. I došlo je vreme da diplomira te godine, i htela je da ima novu haljinu za maturu, jer su sve devojke kupovale nove haljine i bacale stare. I pošto je bila siromašna i nije mogla puno da priušti jer je primala malu platu. Ona je otišla u jednu radnju gde je kupila mustru i onda je kupila materijal koji je bio na popustu. Iako je bila neiskusna u šivenju otišla je kući i pažljivo je sledila uputstva. Posmatrala je mustru, isekla materijal, i počela da šije. I zbog toga što nije bila iskusna u tome njeni šavovi nisu bili pravi. I posle dosta popravljanja i ispravljanja grešaka, bila je u stanju da sastavi haljinu. Izašla je iz sobe u hodnik studentskog doma gde su se nalazile ostale devojke i rekla, "Vidite, ovo je moja nova haljina. Nju ću nositi na maturi." Sve su one pogledale na njen trud i nasmejale se uljudno i rekle joj da izgleda dobro. Ali u tom momentu jedna veoma bogata dama je došla u njenu sobu i rekla joj, "Mlada damo, volela bih da pođeš samnom." Tako da je ona pošla sa ovom damom napolje gde ju je čekao šofer i otišli su do veoma bogatog kvarta grada. Kada su stigle na njihvu destinaciju, sluga je parkirao auto dok su one ušle unutra, i kada su sele u te plišane fotelje, počele su da manekenke u lepim, božanstvenim haljinama. I napokon je i došla devojka sa haljinom tako lepom i spektakularnom da je ova siromašna devojka zadahnula kada je videla lepotu te haljine.

Ova bogata dama je primetila reakciju devojke i pozvala manekenku da bi mogla da ispita haljinu izbliza. I dok se manekenka okretala pokazujući različite delove haljine, ova siromašna devojka je primetila etiketu na kojoj je pisala cena, četiri hiljade dolara. I ona je odmah pomislila, "Nisam znala da postoji tolko novaca na svetu." Bogatašica je primetila da joj se haljina sviđa tako da je naredila prodavcu da spakuje haljinu i da je odnese do kola. Kada su se vratile u studentski dom i kada su je izveli iz kola, bogatašica joj je dala haljinu i rekla, "Nadam se da ćeš imati odlično vreme na maturi." Ona je otišla u sobu i isprobala haljinu i ona joj je savršeno odgovarala. I ona je ponovo izašla na hodnik studentskog doma pred ostale devojke i rekla, i kada su one videli lepotu te haljine, sve su ostale bez reči, i onda je ona rekla, "Pogledajte moju haljinu za maturu. Nije više delo mojih ruku, nego nešto što ja nikada ne bih mogla da učinim za sebe." Dar milosti.

I onda mi sastavimo svoje prnje i kažemo, "Bože, zar nisam lep? Kako ti se sviđa Gospode?" Ne baš najbolje, jeftin materijal, neravni šavovi, a Bog nas oblači u Njegovu pravednost. Nešto što mi nikada sami ne bi mogli da zaslužimo za nas, nešto što mi nikada ne bi mogli da učinimo za sebe, a to nam dolazi kao dar Božije milosti.

Tako da su pagani postigli to što Jevreji nisu mogli, jer su pokušavali da to postignu po zakonu, a pagani prihvatajući verom su postigli pravednost Božiju. Kao što su se Jevreji spotakno o Isusa Hrista mi smo ga prihvatili. Mi smo Ga primili, i zbog naše vere u Isusa Hrista, Bog uračunava našu veru u pravednost i On nas računa da smo pravedni kao što je On pravedan. Jer je pravednost Hristova uračunata meni zbog moje vere u Isusa Hrista. Tako da sam ja sada obučen, ne u svoju pravednost koja je od zakona, nego u pravednost koja je od Hrista kroz veru. Pavle kaže, "Kako vam se sviđa? Ja ovo nikada ne bih mogao sam da uradim, iako sam bio farizej nad farizejima i revnostniji

od svih, ja nikada ne bih mogao to da uradim za sebe. Ali pogledajte Bog je to dao meni. Vidite kako me je Bog obukao. A sve ostalo je đubre barem što se mene tiče, nekadašnje slave i dobiti. Ništa to ne vredi u poređenju da znam Njega."

10 glava

I sada Pavle ponovo potvrđuje svoju ljubav i želju za svoju braću po telu.

Braćo! želja je mojega srca i molitva k Bogu za spasenije Izrailja. Jer im svjedočim da imaju revnost za Boga, ali ne po razumu.

Oni su veom revnosni za Boga. O tome govori i jedan događaj kada su premlatili gradonačelnika Jerusalima jer neke njegove odluke se nisu slagale sa njihovim željama. Oni su hteli da Jerusalem bude u potpunosti zatvoren subotom, a on je samo dozvolio da neki delovi budu zatvoreni dok je na drugima dozvolio automobilima da budu voženi. Oni su ga pretukli zbog toga. Oni su revnosni za Boga ali ne po razumu.

Jer ne poznajući pravde Božije i gledajući da svoju pravdu utvrde ne pokoravaju se pravdi Božijoj. Jer je Hristos svršetak zakona: koji ga god vjeruje opravdan je.

I ono što je Pavle rekao o Jevrejima tada je i danas tačno. Oni su revnosni za Boga, ali ne po razumu. Tako da će te ih videti kod Zida Plača, videćete kako vežu za sebe te male kutijice, kako stavljaju njihove obredne pojaseve na čelo, kako stavljaju svoj molitveni šal i kako priđu zidu i onda počnu da se ljuljaju napred nazad dok govore svoje molitve, revnosni za Boga ali ne po razumu. Jer su oni u neznanju za Božiju pravednost dok pokušavaju da uspostave svoju pravednost.

Jedan Jevrej je jedne noći rekao meni u našem razgovoru, "Čak, moj otac je veoma religiozan. On se moli svaki dan. Drži subotu; voli Boga. Hoćeš da mi kažeš da zbog toga što moj otac ne veruje u to da je Isus Mesija da je izgubljen?" I ja sam mu odgovorio, "To je veoma teško pitanje za mene, jer ja verujem da tvoj otac voli Boga, da je revnostan za Boga, ali šta on radi povodom svog greha? Kada je Bog uspostavio svoj zavet sa Izraelom, Bog je rekao koje sve prinose moraju da donesu za svoje grehe. Bog je rekao da moraju da donesu životinju i da ubiju tu životinju koje bi bila ubijna umesto njih, da se njihovi gresi moraju preneti na životinju i ta životinja da se ubije. Tvoj otac ne prinosi žrtve. On ne dolazi do Boga na osnovu zavete koji je Bog uspostavio sa Mojsijem za oprostjenje greha. I kako onda tvoj otac može da ima oprostjenje greha, a to je osnovno da bi neko imao zajedništvo sa Bogom?" Onda mi je on rekao kako oni osećaju da ih njihova dobra dela čine da budi prihvaćeni od Boga. Tako da njihova dobra dela mora da budu teža od loših. Tako da oni čeznu za pravednošću koja dolazi od dela i odbili su pravednost koju je Bog uspostavio za njih. Oni se ustvarnosni bune protiv Božijeg puta pravednosti, pošto su uspostavili svoju pravednost po delima, kao što Pavle ovde kaže. A oni čak i ne čine dela koja Bog traži od njih u prinošenju žrtvi. I zbog toga ja imam tu poteškoću sa tim stanjem pred Bogom. Jer se Jevrej sablazni o Isusa i onda pokuša da uspostvai svoju pravednost pred Bogom po delima.

Pavle kaže da oni nisu uspeli i ne mogu da uspu jer se nisu predali pravednosti Božijoj a Hrist je kraj zakona za pravednost za svakoga ko veruje. Zakon ne može da učini nekoga pravednim pred Bogom, niti može da da nekome pravedan status pred Bogom. Jer ako bi zakon to mogao, onda Hrist ne bi morao da umre. Isus se u Getsemaskom vrtu molio, "Oče ako je moguće neka me mimoide ova čaša." Šta ako je moguće? Ako je spasenje čoveka moguće na bilo koji drugi način, ako bi čovek mogao biti spašen zakonom, ako bi čovek mogao biti spašen svojim trudom, dobrim

delima, ako bi čovek mogao biti spašen iskrenošću, onda Bože neka me mimoide ova čaša. Neka ne bude krsta onda.

I sama činjenica da je Isus otišao na krst je Božije svedočanstvo pred svetom da postoji samo jedan način na koji čovek može da dođe do Boga, i to je krou krst Isusa Hrista. Jer je jedan Bog i jedan zastupnik između Boga i ljudi, čovek Isus Hrist. Jer je On rekao, "Ja sam put, istina i život, i niko ne dolazi do Oca sem kroz mene" (Jovan 14:6). Ti možeš reći, "Čak pa to je usko razmišljanje. Ja ne mogu to da prihvatim." Žao mi je što ne možeš to da prihvatiš, ali je to tako. Isus je rekao, "Uđite na uska vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu. Kao što su uska vrata i tijesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze" (Matej 7:13-14). Čuvajte se tih ljudskim pokušaja koji pokušavaju da prošire put. I to čujemo sa svih strana. "Pa Bog sigurno voli celo čovečanstvo, Bog voli budistu i Bog voli Muhameda, Bog voli svakoga." Oni proširuju vrata tako da ti živiš, "Bog te voli," i bi ćeš spašen zato što si živ.

Ali je Bog uspostavio put da bude kroz Isusa Hrista. I krst uvredi ljude, jer ti krst kaže da postoji samo jedan put. Ako bi postojao neki drugi način da se čovek spasi, krst onda ne bi bio potreban.

Jer Mojsije piše za pravdu koja je od zakona: koji čovjek to čini življeće u tom. A pravda koja je od vjere ovako govori: da ne rečeš u srcu svojemu: ko će izići na nebo? to jest da svede Hrista; Ili: ko će sići u bezdan? to jest da izvede Hrista iz mrtvih. Ali šta govori pismo?

Pravednost koja dolazi od vere, šta nam kaže? Ovo,

Blizu ti je riječ u ustima tvojima i u srcu tvojemu, to jest riječ vjere koju propovijedamo. Jer ako priznaješ ustima svojim da je Isus Gospod, i vjeruješ u srcu svojemu da ga Bog podiže iz mrtvih, bićeš spašen.

Vidiš kako je Bog učinio spasenje jednostavnim? Čovek to zakomplikuje. Čovek ide na prevednost po delima. Ako budeš išao od vrata do vrata sa časopisima i budio ljude, i nastaviš ovo da radiš verno, i ti ćeš biti spašen. Ako budeš išao na kolenima 7km da bi poljubio statuu i ti možeš biti pošteđen nekoliko dana u čistilištu. Čovek iskomplikuje spasenje. Naše telo voli komplikovane stvari, jer ja bih voleo da dobijem pohvalu i slavu za spasenje. Voleo bih da se hvalim sa time šta sam uradio, opasnosti u kojima sam bio za Boga, žrtve koje sam učinio, posvećenost koju sam trebao imati u ovom mračnim, smrdljivim i opasnim močvarama.

"Nema mesta hvali ni sada ni u večnosti, kada stignemo u nebo i kada budem stajao pred tronom u Njemu upotpunjen. Isus je umro moju dušu da spase, moje usne će ponavljati, Isus je platio sve i Njemu ja sve dugujem. Greh je ostavio crvenu mrlju, ali me je On oprao da budem beo kao sneg." Gde je onda hvala? Pavle je rekao, "Nema je više." Po držanju zakona? Ne, ako je po držanju zakona, onda to ohrabruje hvaljenje, ali je to izbrisano jer sam spašen jednostavno kroz veru u Isusa Hrista. Spasenje je tako blizu za svakoga od vas večeras. Ako bi ste samo priznali sa svojim ustima da je Isus Hrist Gospod. Samo kaži, "Isus je moj Gospod," i veruj u srcu da ga je Bog uskrsnuo iz mrtvih i bićeš spašen. Blizu je tebe. Tolko da ti je na ustima. Spasenje nije nešto što je daleko, nešto teško da se dobije. Hajdemo svi da uzmemo naše kanape i hajde da se popnemo u nebo i da spustimo Mesiju dole. Ili hajde da stavimo naša azbestna odela i da siđemo u pakao i da vratimo Mesiju iz mrtvih. Uradite neku hrabru, divnu stvar. Ne nije tako. Spasenje nije negde na nebu. Blizu je tebe; tako blizu da ti je kod usta. Priznaj Isusa Hrista kao Gospoda.

Jer pismo govori: koji ga god vjeruje neće se postidjeti. Jer nema razlike među Jevrejinom i Grkom:

Ovo je izuzetna izjava za Pavla koji je bio Jevrej nad Jevrejima — nema razlike između Jevreja i Grka, barem kada je spasenje u pitanju. Isto tako je jednostavno za Jevreja i za Grka.

jer je on Bog sviju, i bogat za sve koji ga prizivlju. Jer koji god prizove ime Gospodnje spašće se.

I ovo je interesantno da prati Pavlovu izjavu o tome da će Bog biti milostiv kome hoće i da će otvrdnuti koga hoće. On govori o Božijoj suverenosti u izboru da bi taj izbor mogao da ostane. Ali on se sada okreće i kaže, "Jer ko god prizove ime Gospodnje spašće se."

I kada ti prizoveš ime Gopsodnje, Bog ne pogleda na lisu i kaže, "Hajde da vidimo. Da li on jedan od izabranih? A, žao mi je. Tvoje ime nije na listi." Ne, ovo otvara vrata za svakog čoveka bez obzira ko je upitanju, predodređen ili ne, izabran ili ne. Ko god da si, Božije obećanje je da ako prizoveš ime Gospodnje spašćeš se. Ti možeš reći, "Pa ja to ne mogu da izmirim sa Božijim izborom." Svako ko može...Ma, ja ne mogu isto, ali me Bog nije pozvao da to izmirim, nego me je pozvao da verujem u to.

Ja sam to pokušavo godinama da izmirim i bio sam u takvim mentalnim naporima da sam se izmorio. Jednog dana bio sam u svojoj kancelariji i proučavao sam Rimljane, i bio sam uznemiran i spustio sam svoju Bibliju i rekao, "Bože, ne mogu to da izmirim," i izašao sam iz sobe. Bio sam ljut jer sam toliko dugo pokušavao da to izmirim a na kraju je uvek bilo spojeno. I kako sam izlazio iz sobe Bog mi je rekao, "Nisam ti rekao da izmiriš to nego da veruješ u to." Tako da verujem. Verujem da ko god da si ti, izabran ili ne, predodređen ili ne, ako prizoveš ime Gospodnje bićeš spašen. To je Božije obećanje.

Tako da imamo Božiju suverenost, ali isto tako imamo ljudsku odgovornost, i nećeš biti spašen ako ne prizoveš ime Gospodnje. Ko go prizove ime Gospodnje biće spašen. Postoji ravnoteža. Nemoj nikada da izgubiš ravnotežu. Ako pređeš u jednu krajnost i na žalost neki ljudi pređu, da oni postanu tako ekstremni sa predodređenjem da čak neke crkve koje veruju u to neće staviti neki stih na oglasnu tablu da slučajno ne bi neki grešnik koji je možda slučajni prolazik video taj stih poverovao u Isusa Hrista i spasio se a nije predodređen za spasenje.

Nemoj da postaneš ekstremista. Ako postaneš esktreman u Kalvinizmu sa izborom i predodređenjem, onda si izgubio suštinu istine. Istina leži u sredini između te dve krajnosti. Da Bog je suveren. Da, Bog izabire i predodređuje. Da, god prizove ime Gospodnje biće spašen. Obe stvari su tačne, tako da ih ne možeš izmiriti. Obe su istinite. Večeras ko god da si, spasenje je blizu tebe, i sve što trebaš da uradiš je da prizoveš ime Gospodnje i bićeš spašen. I onda interesantno pitanje, kako će prizvati ime Gospodnje?

Kako će dakle prizvati koga ne vjerovaše? A kako će vjerovati koga ne čuše? A kako će čuti bez propovjednika? A kako će propovijedati ako ne budu poslani?

I ovde imamo osnovu za misionarske aktivnosti crkve. Pošto smo primili, čuli, i spoznali milost Božiju kroz Isusa Hrista, mi smo dužni da objavimo svetu tu istu milost.

Ja imam jako dobrog prijatelja, Keith Erickson-a, koga volim u Gospodu. On i njegova žena Adrian, su divni ljudi. Ja sam imao Biblijske časove i njihovom domu u Santa Moniki, i Keith je bio tu pre koji dan. I čuo sam ga kako daje svedočanstvo na televiziji prošle noći i rekao je da živeo u Kaliforniji, išao tu u školu i da je imao 24 godine kada je prvi put čuo o Isusu Hristu. Niko mu do tada nije svedočio. I to je veliki propust da poruka nije izašla svima.

Jer kako mogu da prizovu Onoga u koga ne veruju? I kako mogu da veruju u Njega ako nisu čuli o Njemu? I kako mogu da čuju o Njemu ako im neko ne kaže? Ili da im objavi istinu. I kako mogu da je kažu ti koji znaju ako nisu poslani?

Tako da vidimo osnovu za misijske radove: pošto čujemo, poverujemo i saznamo, mi smo sada odgovorni da pošaljemo one koji će reći drugima o slavnom spasenju i pravednosti koju je Bog ponudio svakom čoveku, Jevreji ili Grku, onima koji će jednostavno da veruju u Njegovog Sina Isusa Hrista.

Kao što stoji napisano: kako su krasne noge onijeh koji donose glas za mir, koji donose glas za dobro!

O kako volim ovaj stih.

To je razlog zašto volim crkvenu službu, jer imam privilegiju da donesem ljudima radosne vesti dobrih stvari. I to nećeš dobiti na televiziji niti u novinama, gledajući vesti ili čitajući Vreme. Tamo nećeš dobiti radosne vesti dobrih stvari. Nego ćeš dobiti slutnje ovoga sveta sa svim problemima koje ima. Ali hvala Bogu što mi imamo poruku za sve nacije. Poruka mira i života, radosne vesti dobrih stvari. Bog je tolko voleo ovaj svet, da je dao svog jedinorodnog Sina da ko god veruje u Njega ne umre nego može znati večni život i slavu Božijeg večnog kraljevstva, i može biti dete Božije, naslednik Božiji, su naslednik sa Isusom Hristom, kraljevsko sveštenstvo u slavnom dobu koje dolazi. Radosne vesti dobrih stvari, ali nisu svi koji su poslušni.

Ali svi ne poslušajte jevanđelja: jer Isaija govori: Gospode! ko vjerova našem propovijedanju? Tako dakle vjera biva od propovijedanja, a propovijedanje riječju Božijom.

Osoba ne može da veruje sem ako ne čuje. Vera dolazi slušanjem poruke, a poruka Hristovom Rečju. Kroz Reč Božiju mi spoznajemo Boga. Spoznanjem Boga mi smo došli do vere i pouzdanja u Boga. Reč Božija je glavna stvar da bi se razvila vera u mom srcu. Mnogo puta ljudi kažu, "Voleo bih da imam više vere," i ja mislim da ponekad skoro da uvredimo Boga sa našim nedostatkom vere.

Ja sam čuo ljude da se mole, "Gospode, pomози mi da verujem. Samo mi pomози da ti verujem." Zamislite koji bi bio moj reakcija kada bi stigao večeras kući i rekao, "Draga, odlučio sam da te odvedem na večeru večeras, mislio sam da izađemo do malo otmenijeg restorana." I onda ona odgovori, "O pomози mi da ti verujem, Čak, samo mi pomози da ti verujem." To bi me navelo da razmislim kakav sam ja to osoba da ona ima tako teško vreme da mi veruje. A koliko često uzmemo Božija obećanja i kažemo, "Bože, samo mi pomози da ti verujem. Pomози mi da ti verujem Gospode."

Rečeno nam je u Judinoj poslanici da jedan on načina na koji se održavamo na tom mestu blagoslova, blagoslva Božije ljubavi, je tako što izgrađujemo sebe u najsvetijoj veri. I naravno način na koji izgrađujemo sebe u najsvetijoj veri je kroz Reč Božiju. Teško je verovati nekome koga ne znaš. Kada osoba dođe do mene i kaže, "Ja imam teško vreme da verujem Bogu," ono što ustvarnosti kažu je "Ja ustvarnosti ne znam Boga tako dobro." Jer ako znaš Boga dobro ti onda nećeš imati problema da Mu veruješ.

Kako možeš znati Boga. Kroz Njegovu Reč. Jer se On otkrio nama. Tako da vera dolazi slušanjem poruke, a poruka Rečju Božijom. Ako želiš da ti vera raste, proučavaj Reč Božiju.

Nego velim: zar ne čuše? Još otide po svojoj zemlji glas njihov, i po krajevima vasionoga svijeta riječi njihove.

Da oni su čuli. Priča o Isusu Hristu se pročula u svim Jevrejskim zajednicama po svetu.

Nego velim: zar ne razumje Izrailj? Prvi Mojsije govori: ja ću vas razdražiti, ne svojim narodom, nerazumnijem narodom rasrdiću vas.

Božija namjera u tome što je izlio svoju ljubav, milost i blagoslove na pagane da izazove ljubomoru među Jevrejima da bi ga oni tražili kroz Isusa Hrista. Kada oni vide kako je Bog blagoslovio vernika koji je Hrišćanin i ljubav te osobe za Boga i Gospoda Isusa Hrista, kada vide kako pagani primaju zavete, blagoslove i slavu Božiju, to bi onda trebalo u Jevreju da pobudi ljubomoru za time.

I kako proučavamo knjigu Rimljanja ja sam nedavno pokušao da ilustrujem ovo kada sam govorio o mojoj veoma lepa, pametnoj i dragoj unuci, koju veoma volim, kao i svu ostalu unučad. Ali ova je specijalni mali anđeo. I ona mi stvara svakake probleme jer zna da me ima u malom prstu. I ona iskorištava to i prouzrokuje da imam probleme, jer je ona u potpunosti ne zavisna kada je deda u pitanju.

Ona voli da se igra svojih ne zavisnih igara. Tako da sam primetio kada sam sa drugom unučad ona bi se na silu ugurala gurajući ostale da bi došla do dede. Tako da kada ostala unučad dođu, ja onda počnem da preterujem kako sam oduševljen sa njima, "Oo, dođi te ovamo i sedite deki na krilo. Kako lepo izgledate danas. Dođite da vas zagrlim." I kako ona odmah počne da se gura da bi došla do deke. I volim to. Lud sam za tom malom lutkom, ali je potrebno da prouzrokuje ljubomoru u njoh da bi mi prišla.

I to je isto što Bog želi da uradi sa Jevrejima. On i dalje voli Jevreje, i oni su ne zavisni od Boga barem kada je u pitanju Božija pravednost, ali ih Bog i dalje voli, i zato to On blagoslovi i kaže, "Oo, dođite i primite kraljevstvo i uđite u moju radost i blagoslove." I svo to vreme Bog čeka na Jevreje da dođu i da se ugraju, što je i njihovo svojstvo, i da budu blizu Njega.

Mojsije je rekao, "i ja ću njih razdražiti na revnost onijem koji nije narod, narodom ludijem razljutiću ih."

A Isaija govori slobodno: nađoše me koji me ne traže; i javih se onima koji za me ne pitaju. A k Izrailju govori: vas dan pružah ruke svoje k narodu koji ne da da mu se kaže i odgovara nasuprot.

Tako da se Božija milost i milosrđe proširuje na pagane. Ali i dalje je Njegova ruka raširena ka Jevrejima koji odbijaju da dođu do Njega kroz Isusa Hrista. Da li to znači da je Bog završio sa Jevrejima zauvek? Ne, i to ćemo videti sledeće nedelje kada budemo gledali Rimljane 11, da Bog i dalje ima plan kroz koji će doneti spasenje Jevrejima.

Neka Gospod bude sa vama i neka Gospodnji blagoslovi okruže vaš život dok hodate sa Njime. Da isusite radost Njegove moći, Njegovog prisustva, Njegove slave, dok vas Bog iz dana u dan kupa sa Njegovom dobrotom i ljubavlju. Počnite da iskušavate velike pobede u vašem hodu sa Isusom Hristom dok se podređujete tom Božijem dodiru u kojem vas on oblikuje u osobu koju želi da budete, dok vas menja u obličje Isusa Hrista. Neka vas Bog blagoslovi i neka Bog radi ove nedelje u vašem životu na specijal način. I naka vaša vara raste kako proučavate Njegovu Reč.

Rimljanima 11-12

Hajde da otvorimo naše Biblije u Rimljanima 11. glava

Od 9. do 11. glave Pavle govori o nekoliko tema; jedna je Božiji suverenitet, ali je to Božiji suverenitet da je stavio naciju Izrael kao glavnu metu, za delo, i onda da je počeo da izliva svoj Duh i da radi među paganima. Jer je Pavle Jevrej od početka do kraja, njegovo srce, njegova molitva za Izrael je se spasu, ali ipak u Svetom Pismu vidi proročanstva da će Bog da radi među paganima. U kasnijem delu 10. glave on nam daje neka proročanstva koja kažu da će Boga naći oni koji ga nisu tražili; On će se objaviti paganima, a o Jevrejima je rekao, “vas dan pružah ruke svoje k narodu koji ne da da mu se kaže i odgovara nasuprot.”

11. glava je nastavak 10. glave. Razlike između poglavlja nisu u originalu postojala; ona su dodata od strane ljudi da bi nam pomogli da se lakše snalazimo u Svetom Pismu, da možemo da citiramo delove, i zato ponekad imamo sklonost da pročitamo samo jednu glavu i da stanemo a misao se nastavlja i u sledećem jer u originalu nije postojala razlika. Morate zapamtiti da je u originalu ovo jedno pismo. Podela na poglavlja i sithove je od strane ljudi da nam pomognu da bi se lakše snalazili.

Bog je rekao da će se objaviti paganima. On je pružao svoje ruka ka narodu koj ne da da mu se kaže i odgovara nasuprot.

Govorim dakle: eda li Bog odbaci narod svoj? (odgovor je) Bože sačuvaj!

I nažalost danas postoji gurpa teologa koji kažu da je Bog odbacio Svoj narod. Njihovi su pokušaji da produhovne Izrael i da se obećanja data Izraelu odnose na crkvu, i ta proročanstva koja se odnose ne Izrael da se odnaose na crkvu. I kao posledica toga, oni zbune celu proročku sliku. Ima onih koji pokušavaju da indetifikuje Anglo-saksonske narode kao Izrael. Ima dosta govora o deset izgubljenih plemena, a to nije prava primena Svetoga Pisma. On je rekao ka izgubljenim ovcama kuće Izraelove, poslat izgubljenim ovcama, ali ništa nije rekao o deset izgubljenih plemena. A ko su tačno ti koji su izgubljeni, ko su te izgubljene ovce Izraela. Gospod tačno zna gde se dvanaest plemena nalaze i ko sačinjava ta plemena. I u knjigi Otkrovenja Gospod će zapečatiti po 12 000 iz svakog plemena da bi ih sačuvao kroz period vremena kada će izliti svoj sud o kome čitamo u Otkrovenju. A pokušati da se učini da je crkva Izrael ili pokušati indetifikovati Anglo-saksonsku naciju kao Izrael je protiv Svetog Pisma i nije uopšte tačno.

Oni koriste svakake argumente koji nemaju smisla pa čak kažu da su Danci ustvari potomci plemena Dan i itd. I to u potpunosti zbuni celu proročku sliku koju nas Sveto Pismo oslikava. Bog sada radi među paganima, i Bog će nastaviti da radi među paganima sve dok se punina pagana ne ispuni, i to će mo videti u Rimljanima 11:25.

Tako da pitanje, da li Bog odbaci svoj narod? Da li ja završio sa njima zauvek? Bože sačuvaj. I cela proročka slika Staroga Zaveta se bavila sa padom Izraela, ali i to da će ponovo se podići. Hosea/Osija je bio interesantan prorok. Bog mu je rekao da uzme prostitutku za ženu, i on je počeo da daje imena svojoj deci sa proročkim značenjima. I naravno, jedno dete se zvalo, Lo-ami, koje znači ne moje dete. Njegova žena se vratila starim navikama čak i kada je bila udata za njega, i on je imao dete koje nije bilo njegovo. I tako je bilo sve dok ga ona jednog dana nije u potpunosti napustila i njen život je od tada krenuo potpuno naopačke. Tako je bilo sve dok ona nije postala rob,

siromašna i uništena, onda je Bog Hosei, “Uzmi je ponovo, otkupi je od ropstva, operi je, očisti je, i uzmi je da ti bude žena ponovo.” I tako da ceo život Hoseje sa njegovom nevernom ženom postaje slika Božijeg odnosa sa nacijom Izrael, kako ju je Bog uzeo da mu bude žena, oženio je i sva slava te prvog cvata ljubavi. Ali onda je nacija Izrael počela da se okreće ka drugim bogovima. Oni su počeli da ignorišu fontane žive vode i da obožavaju idole. I kako su na kraju u potpunosti okrenuli svoja leđa ka Bogu, ali ipak, Božije ne umiruća ljubav, i naravno, on će ih dovesti nazad, Božiji rad na obnovi, i to je za sada budućnost ali će se dogoditi.

I tako da Bog nije zauvek odbacio svoj narod, jer Pavle kaže,

Jer sam i ja Izrailjac od sjemena Avraamova od koljena Venijaminova.

I Benjaminovo pleme je navodno jedno od tih izgubljenih plemena, ali po Pavlu ono nije bilo, jer je on znao iz kog je plemena. On nije rekao, “Mi iz Benjaminovog plemena smo izgubljeni; mi ne znamo ko smo i gde smo.” Ne, on je znao da je iz Benjaminovog plemena.

Isus je bio iz Judinog plemena, i oni kažu da su Jevreji danas uglavnom iz Judinog plemena. Da su ostala plemena izgubljena, Juda i Benjamin ostaju, dok su ostala izgubljena. Ne, to nije tako. Većina Jevreja danas su izgubili svoje rodoslove i ne mogu da vam kažu iz kojeg su plemena ali znaju da su Jevreji.

Pavle je iz Benjaminovog plemena i,

Ne odbaci Bog naroda svojega, koji naprijed pozna. Ili ne znate šta govori pismo za Iliju kako se tuži Bogu na Izrailja govoreći: Gospode! proroke tvoje pobiše i oltare tvoje raskopaše, a ja ostah jedan i traže dušu moju da je izvade. A šta mu govori Božij odgovor? Ostavih sebi sedam hiljada ljudi koji ne prekloniše koljena pred Vaalom.

Ilija je iskusio jednu od najvećih pobeda u svojoj karijeri kada je izazvao Balove proroke na planini Karmel, kaoji su sagradili oltare, njih 400 i rekli, “Hajde da se molimo njihovim bogovima.” “Vi se molite njima a ja ću se moliti živome Bogu, i bog koji odgovori vatrom neka on bude Bog.” I naravno, Balovi sveštenici su se molili i ništa se nije dogodilo, i Ilija se molio i Bog je poslao vatru sa neba koja je spalila žrtvu i oltar. Ilija je uzeo Balove sveštenike u tom momentu pobede do obale Kišona i ubio ih tamo. Ubio je četrismo Balovih sveštenika. Sledećeg dana je Jezavelja, žena zlog kralja, saznala šta je Ilija uradio i rekla, “Neka se to i meni dogodi ako ne uzmem glavu Ilije proroka.” Tako da je Ilija pobjegao od Jezavelje.

I tako je tipično da u momentima najvećih iskušenja dolaze vremena najvećih pobeda. Tako je bilo i sa Ilijom, neverovatna pobeda, i sada on beži od ove kraljice—nije se uplašio kada se suprostavio sa četrismo Balovih proroka i sveštenika, ali je pobjegao od jedne besne žene do dela planine Sinaj i tamo se sakrio u pećini. I dok je stajao tamo u ulazu pećine, Gospod mu je rekao, “Ilija šta ti tu radiš?” Odgovor je bio, “Ja sam bio revnostan za Boga, i oni su se svi okrenuli od Tebe, i ja sam jedini koga Ti imaš, i oni hoće da me ubiju. Bože, Ti ćeš ostati bez posla; ja sam poslednji i oni žele da me srede.”

Božiji odgovor Iliji, “Imam 7000 onih koji nisu povinovali svoja kolena Balu.” Postojao je ostatak onih koji su bili verni, i Bog je znao ko su oni, i Bog je znao njihov broj. Kao što će Pavle da nam kaže, Bog uvek ima onih koji su ostatak—onih vernika među Jevrejima, onih posebnih, super specijalnih osoba među Jevrejima koji su prepoznali pravo Božije delo i hodaju sa Bogom u zajedništvu sa Njime. Sa Bogom je uvek bio taj specijal broj, taj ostatak, verni ostatak. Tako je bilo u

Ilijino vreme, Pavle kaže, “Zar se ne sećate da je Bog rekao, 'Ima 7000 onih koji su rezervisani za Mene'?” Pravi ostatak koji obožava Boga, koji služe Boga, koji se nisu okrenuli Balu. Zato Pavle kaže,

Tako dakle i u sadašnje vrijeme ostatak bi po izboru blagodati.

Postojali su Pavlovo vreme, i naravno rana crkva je bila Jevrejska u startu. Postoja li su čak problemi kada se pojavila misao da se pagani uključe u crkvu. U početku se crkva isključivo sačinjavala od Jevreja, i među Jevrejima je bilo mnogo vernika, ostatak, Božiji verni ostatak koji su po izboru milosti.

Ako li je po blagodati, onda nije od djela, jer blagodat već ne bi bila blagodat; ako li je od djela nije više blagodat, jer djelo već ne bi bilo djelo.

Drugim rečima, milost i dela su u suprotnosti. Ako očekujem da me Bog prihvati po milosti, onda nema dela koje ja mogu da učinim da bi me učinilo prihvatljivim. Ako ja želim da budem prihvaćen od strane Boga po mojim delima, onda milost nema uticaj u mom životu. Oni su u sušta suprotnost, a tako često pokušamo da ih spojimo. Spašen po milosti, ali dozvoli mi da činim moja dela. Ali ako je po milosti, onda ne može biti po delima. Ali ako je po delima, onda ne može biti po milosti; oni ne idu zajedno.

Šta dakle? Šta iskaše Izrailj ono ne dobi; a izbor dobi; ostali pak zaslijepiše.

I šta je Izrael tražio? Oni su tražili da budu pravedni pred Bogom. To je bila svrha žrtvi koje su bile prinete po zakonu, da bi oni mogli imati pravednost pred Bogom.

I interesantno je ovde da vidimo da Pavle kaže da su oni to tražili po delima. I to se nastavlja i do današnjeg dana, Jevrej danas traži da bude prihvaćen na osnovu svojih dobrih dela. Jom Kipur nije više dan kada veliki sveštenik uđe u hram i prinese žrtvu pred Gospodom u Svetinji nad Svetinjom, nego je Jim Kipur dan kada se osvrćeš i sagledaš svoja dela i uporediš svoja dobra i loša dela i izbalansiraš ih, da vidiš da li ima više tvojih dobrih dela od loših, tako da traže da budu prihvaćeni na osnovu svojih dobrih dela.

Pavle govori o tome da su to isto činili u njegovo vreme, i oni to čine i danas—još uvek pokušavaju da budu prihvaćeni od Boga na osnovi dela. Jevreji nisu sami u tome, ista ideja se uvukla u crkvu tako da u mnogim crkvama ljudi pokušavaju da sa svojim delima budu prihvaćeni pred Bogom. “Bog će me prihvatiti ako sam veran učenjima crkve i sakramentima crkve, ako činim ovo i ono.” Oni traže da budu prihvaćeni po svojim delima.

Kada se oslanjaš na svoja dobra dela da bi bio prihvaćen od Boga, to onda prouzrokuje da imaš puno dela, tako da su ovi ljudi pravi radnici. Oni imaju praksu da idu od vrata do vrata. I lako je pogoditi iz koje grupacije dolaze. Ako voze bicikle i imaju odela i kravate, onda znaš da rade na tome da budu prihvaćeni kroz Mormonoski sistem. Ako nose malu torbicu sa časopisima, onda znaš da rade na tome da budu prihvaćeni kroz Jehovine svedoke. Ta oba sistema su bazirana na delima i da po delima budu prihvaćeni.

Tako da ako je podelima onda nije po milosti; ne mogu biti oba. Tako da Izrael nije dobio to prihvatanje od Boga, tu pravednost, jer su pokušavali da je uspostave po delima. I po tome njihov izbor nije zadobio, taj izbor po milosti. A ostali su zaslepljeni.

Kao što je napisano: dade im Bog duha neosjetljivoga, oči da ne vide, i uši da ne čuju do samoga današnjega dana. I David govori:

Pavle sada počinje da citira stihove iz Staroga Zaveta da bi dokazao to što govori. I to je dobar način učenja kada osoba da izjavu i onda je potkrepi sa tri ili četiri stiha. Tako da on prvo citira Isaju, onda je citirao Davida, i onda kaže,

da bude trpeza njihova zamka i gvožđa, i sablazan i plata njima; Da se njihove oči zaslijepe da ne vide, i leđa njihova jednako da su pognuta. Govorim dakle: eda li se spotakoše da padnu?

Da li su se oni spotakli zato da bi zauvek bili izbačeni iz igre?

Bože sačuvaj! Nego je njihova pogriješka spasenje neznabošcima, da bi se i oni razdražili. A kad je pogriješka njihova bogatstvo svijetu

Drugim rečima, tako što je Izrael ispao izvan Božije naklonosti, u smislu da su stavljeni postrani, to je zato da bi Bog mogao da radi među paganima Njegovo delo milosti. To što su oni stavljeni postrani je dovelo do nas bogatstvo Božije milosti, dobrote i ljubavi ka paganima.

i šteta njihova bogatstvo neznabošcima, akamoli da se ispune?

Bog će još da radi sa njima, i kada se ispuni punina i kad Bog počne ponovo da radi sa Izraelom, i ako je njihov pad doneo to takve svlave ka paganima, kako će tek onda biti kada ih Bog ponovo obnovi, i naravno u Milenijumskom Carstvu za kojem čekamo.

Jer vama govorim neznabošcima; jer, budući da sam ja apostol neznabožaca, hoću da hvalim svoju službu;

I sada se Pavle ponovo obraća paganima, i sebe zove apostolom pagana. I Pavla je dosta koštala ta pozicija apostola za pagane; on je morao da pretrpi svakakve gluposti od ljudi, i naročito od Jevreja. Oni su ga smatrali izdajicom zato što je govorio paganima da se ne moraju pridržavati Mojsijevog zakona da bi bili prihvaćeni pred Bogom. Nego da su samo morali verovati u Isusa Hrista. On je govorio paganima da ne moraju da prinose žrtve u Hramu da bi bili spašeni, nego sve što su trebali je da veruju u Isusa Hrista i naravno da je to prouzrokovalo velike konflikte sa tim Jevrejima koji su pokušavali da uspostave svoju pravdnost pred Bogom po Mojsijevom zakonu. To je bila pretnja za njih, čak ta izjava da se osoba može spasiti samo po veri u Isusa Hrista, i to je pretnja za mnoge crkve i crkvene sisteme danas.

Ja imam prijatelja koji je bio u Anglikanskoj crkvi u Kanadi. On je bio dekan u jednoj od katedrala tamo, i on se nanovo rodio, i zaista se zaljubio u Gospoda. I on je počeo da ima molitvene sastanke u Anglikanskoj crkvi tamo. I u tim molitvenim sastancima ljudi su počeli da iskuse Božiju moć i silu Svetoga Duha u svojim životima. Crkva je inače veoma liberalna, i to je uredu ako to čini da se osećaš dobro, veoma tolerantan stav su imali. I onda je on počeo da uči ljude da se moraju nanovo roditi. I on je bio izbačen zato što je to bilo nasuprot crkvenog verovanja da se nanovo rodiš kada se krstih kao beba i da onda kasnije ti samo potvrdiš to. I kada je on počeo da govori da se moraš nanovo roditi to je prouzrokovalo toliko problema da je bio izbačen iz crkve zato što je to učio ljude. Oni su se pouzdavali u svoja dela, krštenju beba i konfirmaciji, umesto vere u Isusa Hrista.

Pavle veličajući svoju poziciju kao apostol je želeo:

Ne bih li kako razdražio svoj rod, i spasao koga od njih.

One je izražavao svoje srce kada je rekao, “Želja moga srca za Izrael je da se oni spasu.” Iako je on bio pozvan od Boga da bude apostol za pagane, on je onda bio u svakakvim nevoljama zato što je propovedao evanđelja paganima, objavljujući da se pagani mogu spasiti, i pogotovo da se mogu spasiti iako nisu Jevreji. Oni se mogu spasiti samo tako što veruju u Isusa Hrista i ne moraju da se prozelitizuju, i to ga je u njihovim očima učinilo heretikom, i zbog toga su oni pokušali da ga ubiju kada je bio u Jerusalimu. Ali ipak, Pavlova želja i molitva je da se Izrael spase. On ide dalje i kaže,

Jer kad je odmet njihov primirenje svijetu,

Bog je izmirio svet za Sebe kroz Isusa Hrista. Ne samo Jevreje, nego ceo svet.

šta bi bilo primljenje, osim život iz mrtvih?

I ponovo se bavi sa kontrastom od manjeg ka većem govoreći da ako je njihovo otpadanje donelo izmirenje svetu ka Bogu, govoreći o paganskom svetu, šta će onda biti kada ih Bog ponovo primi i da im Božansku naklonost i milost?

Ako je kvasac svet, to je i tijesto; i ako je korijen svet, to su i grane.

I naravno, prvi plodovi Abrahama, patrijarsi, očevi, koren iz kojeg su se ovi ljudi proširili.

Ako li se neke od grana odlomiše, i ti, koji si divlja maslina, pricijepio si se na njih, i postao si zajedničar u korijenu i u masti od masline; Ne hvali se granama; ako li se pak hvališ, ne nosiš ti korijena nego korijen tebe. A reći ćeš: odlomiše se grane da se ja pricijepim. Dobro! nevjerstvom odlomiše se, a ti vjerom stojiš; ne ponosi se, nego se boj.

Kroz istoriju crkve nažalost postoji nesretan odnos između crkve i Jevreja, i na žalost, crkva je odgovorna za većinu progonstva kroz koje su Jevreji prošli. I ja zaista mislim da je to tragično. Katolička crkva je vodila progonstvo nad Jevrejima, i bilo je značajno kada se Martin Luter odvojio od Katoličke crkve, ali je i on poneo sa sobom anti-semitski stav tako da je Martin Luter takođe ohrabrivao progonstvo nad Jevrejima.

I to je ušlo u protestantizam. I danas postoji dosta protestantskih službenika koji su veoma anti-semitski nastrojani. I ja često dobijam preteća pisma od njih zbog mog stava i podrške Izraela i Jevreja. Postoje oni koji bi se hvalili protiv prirodnih grana, “Bog ih je odlomio, Bog je završio sa njima; mi smo sada narod.” I on kaže, “Čekaj samo malo, ti si divlja grana masline i ti si pricepljen na maslinu, nasuprot prirode. I oni su bili odbačeni zbog svoje nevere, i ti samo stojiš na maslini zbog vere, tako da nemoj da budeš takog visokog mišljenja o sebi.”

I ja verujem da kao Pavle, želja naših srca i naša molitva za Izrael je da se spasu. I to ne znači da ja imam jaku želju da započnem Golgotu u Jerusalimu i da započnem misiju u spašavanju Jevreja. Ja ne osećam da me je Bog specifično pozvao da budem evanđelista za Jevrejsku naciju i narod. Bog me je pozvao da učim Njegovu Reč i moje je da to uradim verno. I ja ne osećam da ja mogu da opovrgnem to što je Bog uradio, i to je razlog zašto ja nemam teret da budem evanđelista za Jevreje. I tako da u ovome nisam ni riba ni grabljivac, i ja dobijam kritike sa obe strane jer ima onih koji neverovatno veliku revnost za Jevreje koju ja nemam. Ja verujem da će ih Bog evangelizirati kada On bude spreman, i da će ih Bog vratiti nazad u maslinovo drvo kada bude spreman. U među vremenu, Bog je izlio Njegovu milost, Njegov Duh na pagane, i zato ja volim da pecam tamo gde ribe grizu. I zbog toga postoji dosta plodnih polja gde su pagani, i zaista osećam da u većini slučajeva evangelizacija ka Jevrejima je rasipanje crkvenih finansija i da se te finansije mogu bolje upotrebiti u

sadašnje vreme da bi se pagani evangelizirali. I doći će dan kada će se Bog otkriti Jevreskoj naciji, Izraelu, i Bog će da radi među njima. I zato volim da odem i da ih isprovociram da budu ljubomorni, i da im kažem kako je divan njihov Mesija i šta je On uradio za mene, i koliko Ga volim, i kako je divno hodati u zajedništvu sa Bogom i da se ima mir sa Bogom i radost Gospodnja. Da im kažem kakvog divnog Mesiju imaju. I volim da izazovem ljubomoru u njima, i ja sam veoma zainteresovan za njih i ja svedočim njima i rado podelim sa njima moja verovanja i veru, ali sam isto tako zadivljen kako su slepi. Jer su neki od njih veoma dobro upoznati sa Božijom Rečju, ali su totalno slepi kada dođe do Isusa Hrista. Slepoća se dogodila Izraelu i to je istina.

Kada sam pre koju godinu govorio na Međunarodnom Kongresu u Jerusalimu, kada sam delio platformu sa tadašnjim Premijerom Beginom, dobio sam preteće pismo od nekih rabina iz Meo Šarem dela u Jerusalimu, koji su ultra ortodoksni, koji su me ukoravali zato što sam podržavao Izraelsku naciju ako sam Hrišćanin, jer svrha tog kongresa je bio da se donese razumevanje između Jevreja i Evanđeoskih Hrišćana, i onda su bi ti radikalni rabini napisali ovo pismo u kojem su me ukoravali i rekli da nemam prava da budem tamo i da Izrael nema prava da postoji kao nacija jer Mesija nije došao. Oni još uvek nisu imali svoj hram, i oni sami su se suprostavljali postojanju Izraelske nacije. Oni su živeli tamo u Meo Šarem oblasti Jerusalima, i oni su pisali Kralju Husinu u Jordanu i oni su tražili da on aneksira Meo Šarem oblast u Jordan. Oni nisu hteli da imaju išta sa Izraelskom nacijom. Oni osećaju da je to nelegalna država sada. Tako da su mi oni napisali ova pisma. I onda oni vodiči sa kojima sam dosta dugo govorio i svedočio im, sam im rekao, "Hoću da vam pokažem nešto..." I oni su bili zadovoljni i rekli, "Dobro je da ste vi tu," i tako slične stvari. Ja sam im rekao, "Vidite šta su mi napisali neki od vaših rabina." I onda sam im dao ta preteća pisma od tih rabina. I onda su ih oni pročitali i reklo, "Pa to je smeće. Ti momci su samo grupa religioznih fanatika. Oni ne znaju šta govore. Oni su samo religiozni fanatici." I ja sam rekao, "Ali oni su rabini." "Ali oni su religiozni fanatici." I onda sam im rekao, "Vi mislite da rabini mogu da budu religiozni fanatici?" "O da, da." "Da li ste ikada stali da razmislite da su verovatno isti takvi religiozni fanatici odbili Isusa kao Mesiju, jer On se nije uklapao u njihove ideje kakav bi trebao da bude. Grupa radikala, i vi danas sledite te radikale." Oni nisu imali više šta da mi kažu. Tako da se meni ukazala prilika da im svedočim.

Oni su slomljeni zbog njihove nevere, a mi stojimo samo zbog vere.

Jer kad Bog rođenijeh grana ne poštedje, da i tebe kako ne nepoštedi.

Isus je rekao, "Ja sam pravi čokot, i otac je moj vinogradar; Svaku lozu na meni koja ne rađa roda otsjeći će je; i svaku koja rađa rod očistiće je da više roda rodi. Vi ste već očišćeni riječju koju vam govorih. Budite u meni i ja ću u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe ako ne bude na čokotu, tako i vi ako u meni ne budete. Ja sam čokot a vi loze: i koji bude u meni i ja u njemu on će roditi mnogi rod; jer bez mene ne možete činiti ništa" (Jovan 15:1-5). Budite u meni, naglasak je da boravimo u Njemu. Mi smo grane, i mi smo bili nakalamnjeni. Mi smo primili Božije blagoslove, blagoslove Božijih obećanja datih Abrahamu i Davidu. Mi smo primili beneficije tih obećanja zato što smo primili Isusa Hrista, i učestvujemo u bogatstvu i punini Božije ljubavi i milosti koju je On obećao Abrahamu, Isaku, Jakovu i Davidu. Ali samo u veri stojimo. I mi smo ohrabreni da ostane tamo. "Jer kad Bog rođenih grane ne poštedi, da i tebe kako ne nepoštedi."

Gledaj dakle dobrotu i nepoštedenje Božije: nepoštedenje na onima što otpadoše,

To je bio veliki pad Izraela iz mesta Božije naklonosti i blagoslova.

a na sebi dobrotu Božiju, ako ostaneš u dobroti; ako li pak ne, i ti ćeš biti otsječen. A i oni, ako ne ostanu u nevjerstvu, pricijepiće se; jer ih je Bog kadar opet pricijepiti.

Kada se okrenu od svoje ne vere, Bog će ih ponovo primiti.

Jer kad si ti otsječen od rođene divlje masline, i pricijepio se na nerođenu pitomu maslinu;

Ti si bio odsečen sa te divlje masline paganske rase i sada se pricepljen na dobro drvo.

akamoli ovi koji će se pricijepiti na rođenu svoju maslinu! Jer vam, braćo, neću zatajiti tajne ove (da ne budete ponositi),

Kakvu tajnu? Da će Bog još da se pozabavi sa Izraelskom nacijom. I na žalost ima mnogih ljudi koji su u ne znanju kada je ova tajna u pitanju, i mnogi crkveni službenici su u neznanju ove tajne.

da šlepoća Izrailju pade u dijel dokle ne uđe neznabožaca koliko treba.

Bog je poslao Svog Duha u svet, na puteve i izvan puteva da pozove ljude da dođu na večeru. Isus je dao ovo parabolu, da je kralj pripremio svečanu večeru i rekao, "Idi, i pozovi goste da dođu na večeru." I sluge su otišle i vratile se sa ovim rečima, "Pa, rekli su da ne mogu da dođu," i sa time dali razne izgovore. Tako da je kralj rekao, "Onda izađite na puteve i sporedne puteve i nagovorite ljude da dođu u moju kuću da bi ona mogla biti puna." Pozvani gosti su odbili poziv, tako da je poziv došao do nas, pagane, i šlepoća koja se delom desila Izraelu, ne celom Izraelu, jer posotoji taj ostatak, nego delom Izraelu je dok se ne napuni punina pagana.

Ja verujem da Bog tačno zna kolko će pagana biti pozvana na tu večeru, Bog zna tačan broj. Ako je on sveznajući Bog, On mora da zna tačan broj, jer to onda znači svo znanje; On zna sve. Ja verujem da Bog zna i da ima specifičan broj pagana koji će poverovati u Njega i postati deo Kraljevstva, i taj broj se odnosi u tome kada kaže dok ne uđe neznabožaca koliko treba.

I postoji još jedan izraz u Luki 21, kada kaže vreme pagana. To je drugačije. Ja verujem da je vreme pagana tehnički završilo 1967 god. jer Jerusalem je trebao da bude gažen od strane pagana dok se vreme pagana nije ispunilo. Ali od 1967 god. mi živimo u tom kratkom vremenskom periodu milosti između ispunjenja pagana do vremena punine pagana tj. dok ne uđe pagana kolko treba. Nisu svi pagani bili spašeni koji su trebali biti spašeni do 1967 god., mnogi od vas nisu bili tada spašeni, Bog je čekao na vas. Ali negde sada na zemlji je neko koga Bog zna da je poslednji među paganima koji će biti deo Božijeg večnog kraljevstva. Momenta kada ta osoba otvori svoje srce Isusu Hristu, mi ćemo svi biti uzeti da bi se sreli sa Gospodom u vazduhu. Ja sam ubeđen u to. To je kao kada uđeš u Diznilend i kada svetla svetlucaju, i trube zatrube, bubnjevi počnu da udaraju i onda objave, "Ti si pet milioniti posetioc Diznilenda," i svi onda slave. Oni su brojali ljude od momenta kada su počeli da ulaze i ti si bio taj. I sada ide veliko slavlje i tako će biti kada uđe pagana kolko treba. Voleo bih da znam koja je ta osoba. Mislim da bih bio iskušan da ga pirnudim. Bog je pozvao ljude sebi. Ja sam tako zahvalan da je Bog pozvao mene. Ja sam zahvalan da je Bog izabrao mene da budem deo Njegovog večnog kraljevstva. O, dobrote i milosti Božije, da sam ja izabran u Hristu, da ja budem naslednik kraljevstva Božijeg. Ja svakoga dana zahvaljujem Bogu za taj blagoslov, kao što bi i ti trebao da zahvaljuješ dnevno za to što je On tebe izabrao.

I kada uđe pagana kolko teba, onda će se to slepilo oduzeti od Izraela. Ja verujem da će se to dogoditi kada Rusija ili zemlja sa severa bude poražena od strane Boga dok bude pokušavala da napravi invaziju na bliskom istoku.

I kada se taj dan dogodi, Bog će se sam umešati i upotpunosti će uništiti tu vojsku.

Kada se taj dan dogodi, slepoća koju je Izrael iskusio će biti završena i oni će prepoznati svog Boga. U Ezekielu 39, Bog kaže, “I u taj dan kada budem osvećen pred nacijama sveta (kada uništi tu vojsku koja bude napala Izrael), onda ću izliti ponovo Svog Duha na Izrael.” Sada trenutno, Božiji Duh se izliva na pagane sve dok ne uđe pagana koliko treba, i čim se to dogodi onda će Bog da se pozabavi

Izraelom. Slepoća se delom dogodila Izraelu sve dok ne uđe pagana koliko treba, ali kada se to dogodi onda će ceo Izrael biti spašen, jer će Bog ponovo raditi Svojim Duhom među njima i na moćan način među paganima; oni će to prepoznati.

I tako će se spasti sav Izrailj, kao što je napisano: doći će od Siona izbavitelj i odvrtiće bezbožnost od Jakova. I ovo im je moj zavjet kad otmem njihove grijeha. Po jevanđelju dakle neprijatelji su vas radi;

Za tvoj blagoslov i tvoju korist je evanđelje došlo do nas i Duh Božiji nam je doneo istinu o Bogu. a po izboru ljubazni su otaca radi.

Bog je rekao, "Ne mogu vas pustiti." On ih neće pustiti.

Jer se Bog neće raskajati za svoje darove i zvanje. (ili Božiji darovi i zvanja su bez promene)

Bog se ne menja; On i dalje voli ovaj narod.

Jer kao i vi što se nekad supročaste Bogu a sad biste pomilovani njihovoga radi supročćenja, Tako i oni sad ne htješe da vjeruju vašega radi pomilovanja da bi i oni bili pomilovani. Jer Bog zatvori sve u nevjerstvo, da sve pomiluje. O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijega! kako su neispitljivi njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi!

I on ovde govori o Božijoj suverenosti da je Bog stavio po strani Izrael, da bi radio po milosti među paganima, mudrost, znanje, putevi Božiji su izvan našeg saznanja.

Jer ko pozna misao Gospodnju? Ili ko mu bi savjetnik? Ili ko mu naprijed dade što, da mu se vrati? Jer je od njega i kroz njega i u njemu sve. Njemu slava vavijek. Amin.

12 glava

Molim vas dakle, braćo,

Zato što vas je Bog nakalemiti, zato što učestvujete u punini dobrog drveta. Molim vas, zbog ovih stvari,

milosti Božije radi, da date tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo.

Bog nije i ne stavlja zahteve na nas. Evanđelje je razumno. Bog je rekao, "Dođite, da zajedno rasuđujemo, kaže Gospod" (Isaja 1:18).

I sada naravno, egzistencionalna filozofija nas je dovela do tačke očaja i ohrabruje nas da nemamo uključen razum u religioznim iskustvima jer je stvarnost očajna. Ako se stvarno suočiš sa činjenicama onda ćeš biti u očaju. Nema pomoći. Nema nade. Sve ide nadole. To je realnost. Ako ne shvataš to onda se ne saučavaš sa stvarnošću. Ako zaista misliš da će nas U.N. izvući iz ovog nereda, ako zaista misliš da će radikali ili demokrate da nas izvuku iz nereda u kojem je naša ekonomija onda nisi realističan. Egzistencionalna filozofija nas je naučila da je stvarnost očaj. Ono što oni kažu je da nema nade. Nema nade. Ali čovek ne može da živi u tom stanju beznađa. Ti moraš da imaš nade. I zato ti moraš da napraviš korak vere u to što oni zovu gornja priča, u bez-razumno religiozno iskustvo. Ti

moraš da odeš u taj ne realan svet da bi imao neko religiozno iskustvo koje će te održati i koje će ti pomoći. I naravno, mi vidimo da su novine spremna da daju dosta publiciteta tim bez-razumnim religioznim kultovima. U Laguna Kanjonu kada oni meditiraju i kako su našli spokoj, mir, prihvaćenje, lepotu, ljubav, i osećanja ushićenja, bez-razumna religiozna iskustva. “Ne mogu da ti kažem zašto se tako osećam. Ja to samo osećam.” Bez-razumno religiozno iskustvo.

I to nije to što Biblija uči. Biblija nas uči o razumnom odnosu. “Dođite, da zajedno rasuđujemo, kaže Gospod, ako grijesi vaši budu kao skerlet, postaće bijeli kao snijeg; ako budu crveni kao crvac, postaće kao vuna” (Isaja 1:18). “Dajte svoja telesa kao žrtvu Bogu, to je vaša razumna sluba.” Kada zaista staneš i razmiliš, razumno je da dam svoje telo Bogu, jer kao što smo o tome govorili u 11 glavi ovog jutra, 33. stih, o mudrosti i znanju Božijem, “O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijega.” Razumno je to ako je Bog tako mudar i zna tolko puno, da ja dam svoje telo, moj život Njemu da On upravlja i da me On vodi. Ne razumno bi bilo ako bi ja pokušao da idem i da nastavim da pokušavam da shvatim stvari i da ja sam izvodim svoj plan, jer sam ja glup. Razumna stvar bi bila, racionalna stvar bi bila, pametna stvar bi bila da predam moj život i bitne faktore mog života Bogu da bi me On mogao voditi, i sa time da predam svoj život Bogu kao ugodnu žrtvu. To je pametno, to je dobro razmišljanje, i sve manje od toge je nerazumno. Onda ne razmišljaš dobro, onda si zbunjen.

Nemoj se oblikovati po ovome svetu, i to je baš to što ovaj svet pokušava da te prisili, to je baš taj pritisak ovoga sveta. “Ti ne želiš da budeš drugačiji. Pokušaj. Svi to rade.” Pritisak da se povinuješ svetu. To vidimo u časopisima, na televiziji, da ako se ne povinuješ po standardima ovoga sveta onda nešto nije uredu sa tobom. Oni bi voleli da naprave čudake od svih nas.

I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božija.

Kako mogu znati šta je Božija volja za moj život? Ja mogu da znam Božiju volju za moj život kada predam svoj život Njemu, kad podredim moje telo Bogu i dok tragam za Bogom, onda će Bog da otkrije Njegovu volju za moj život. Moj život će da postane progresivno otkrovenje Božije volje za mene. Zato ja predam svoj život Bogu, ja predam stvari mog života Bogu, ja predam sebe Njemu, tražeći ne da imam neku svoju jaku volju ili da dozvolim da me neka jaka želja vodi, već da slobodno uživam u Božijem Duhu, prihvatajući da šta god dođe da dolazi od Boga, jer sam pitao Boga da donese te stvari u moj život koje On želi. Prihvatajući te stvari koje me prođu da nisu od Boga jer sam tražio od Boga da oduzme te stvari iz mog života koje On ne želi. Tako da ne plaćem za propuštenim prilikama. “O da sam samo ovo uradio, da sam samo ono uradio.” Ako bi Bog želeo da to uradim, On bi me odveo do toga. Ako bi On hteo da to imam, imao bi to. To je to moje predanje mene samog Bogu, i kada ja to učinim, Božija volja postane progresivno otkrovenje. Tako da je znam šta je Božija volja za moj život danas, i zna ću šta je za sutra kako mi On bude otkrivao dok hodam sa Njime. I uzbudljivo je tako živeti. Nikada ne znaš šta će dan da donese dok ti Bog otkriva Svoju volju, Njegovu nameru za naše živote.

Jer kroz blagodat koja je meni data kažem svakome koji je među vama da ne mislite za sebe više nego što valja misliti; nego da mislite u smjernosti kao što je kome Bog udijelio mjeru vjere.

Bog je udelio svakome meru vere. Šta radiš sa time? Mi možemo da praktikujemo tu veru. Mi možemo da koristimo tu veru koju nam je Bog dao, ili možemo da pustimo da umre. Bog je dao svakome meru vere. Osoba kaže, “Ja uopšte nemam vere.” To nije tačno. Ja još nisam upoznao osobu koja nema veru. Ako ne bi imao vere onda ne bi legao na taj krevet večeras. Plašio bi se da ćeš

možda propasti kroz krevet. Vere će te držati da bi ti mogao da legneš. Ako ne bi imao vere onda ne bih upalio tvoj auto, jer ne bi imao vere da će se on upaliti kada okreneš ključ. Mi praktikujemo veru u mnogim stvarima, nekad i u ne baš dobrim stvarima.

I sada kada se bavi sa stvarima Božijih darova, Pavle počinje sa upozorenjem da ne mislimo o sebi više nego što bi trebali, i to je jedna od najvećih opasnosti kada vidimo ljude koje je Bog darovao—i oni onda se popnu na svoje tornjeve slave i misle da su oni u stvarnosti neko i nešto, i onda počnu da očekuju laskanja, divljenja, novac za njihov dar, i sl. Koliko njih je prostituizovalo delo i dar Božiji u njihovim životima zato što su pokušavali da ih iskoriste za ličnu slavu i bogatstvo. Ja imam dogovor sa Bogom. Ako ja ikad počnem to da radim, onda da me kokne. Ne dozvolio Bog da se hvalim ičim sem krstom Isusa Hrista po kojem sam se ja razapeo svetu i svet meni. I postoji ta uvek preteća opasnost za svaku osobu koja iskusi delo Božijeg Svetoga Duha i svom životu i da onda budu uzdignuti od onih oko njih za to što je ustvari Bog učinio. I tog momenta kada počneš da budeš uzdignut, tvoja efektivnost za Božije kraljevstvo se smanjuje.

I ljudi kažu, “Ima još veliko mnoštvo da se spase.” Ali znaj da ako i ja dam svoje telo da bude spaljeno a moj motiv nije ljubav Hristova nego je motiv ljubav za bogatstvom i slavom, onda to nema koristi. Jer će mnogi toga dana doći i reći će, “Gospode, Gospode, zar nismo prorokovali u Tvoje ime? Isterivali smo đavole u Tvoje ime. Iseljivali smo bolesne. Činili smo mnoga divna dela.” I On će reći, “Odstupite od mene vi koji nepravdu činite, nikad vas nisam znao.” Njihovi motivi su totalno izmešani. Počeli su da rade stvari za njihovu ličnu slavu i da traže svoju čast i da se ceni njihovo ime.

Biblija nas upozorava o onima koji daju imena stvarima po sebi, i opasna je to stvar kada osoba misli više o sebi nego što bi trebala, treba da mislimo treznovito. Hajde da budemo iskreni. Ti nisi ništa drugo nego grešnik koji je spašen milošću. I sve što imaš imaš zato što ti je to Bog dao, i zašto onda ideš naokolo pretvarajući se da si neko poseban? Jer je Bog dao svakome meru vere.

Jer kao u jednom tijelu što imamo mnoge ude

Drugim rečima, ja imam prste i ruke i stopala i oči i uši i nekada sam imao kosu. Glupa izopačenost. Imam kosu svugde po leđima a ne može da mi naraste na glavi. To je čudno!

Mi imamo mnoge udove ali smo svi mi jedno telo.

a udi svi nemaju jedan posao,

Moje oči su napravljene da funkcionišu kao oči, i dobro rade kao oči, ali ne rade dobro kao uši. Ja ne mogu da čujem dobro kroz oči, i obrnuto. Tako da telo ima mnoge udove, i svaki ud ima svoju funkciju u telu. Ne rade svi istu funkciju. Nisu svi oni stvoreni da rade istu stvar.

Tako smo mnogi jedno tijelo u Hristu, a po sebi smo udi jedan drugome.

Mi smo svi zajedno stavljeni u telo Hristovo, i svako od nas ima svoj deo u telu. I on ne govori samo o nama ovde u Golgoti, mi smo telo Hristovo. Svako od nas ima funkciju u telu. On govori da je Golgota deo Hristovog celokupnog tela. Druge crkve, druge denominacije, mi smo svi deo tela Hristovog i udovi smo jedni drugome i ne bi trebali da se nadmećemo jedni sa drugim. Mi ne bi smo smeli gristi i proždirati i uništavati jedni druge. Mi treba da indentifikujemo neprijatelja i da fokusiramo naše pokušaje protiv njega, i treba da shvatimo da smo jedno telo, udovi jedni drugima i da Bog ima svrhu za Prozbeterijanske crkve i Metodističke crkve, za Baptističke crkve, za Nazareje i

Pentakostalce, a ne da se nađemo u sukobu sa njima i da pokušamo da pronađemo šta nevalja sa njima. Hajde da saznamo šta nije uredu sa nama i da pokušamo da ispravimo to šta nije uredu sa nama. Biblija kaže, "Neka svako ispita sebe, jer ako ispitamo sebe onda nećemo biti osuđeni od Boga." I ponekad nađemo sami sebe u raspoloženju gde smo tolko zauzeti u tom pokušaju da nađemo mane i greške drugih da ignorišemo sopstvene greške i mane. David je rekao, "Ispitaj me Bože," nije rekao, "Ispitaj ovoga pored mene, Bože, i pokažimu greške koje ime." Nego, "Okušaj me, Bože, i poznaj srce moje, ispitaj me, i poznaj pomisli moje. I vidi jesam li na zlu putu, i vodi me na put vječni."

To je lična stvar, i nešto što bi mi svi trebali biti zainteresovani, da Bog uradi Svoje delo u našim srcima. Jer smo svi mi udovi jedni drugima, i tačno je da smo mi ovde zajednički telo Hristovo, i nema svako istu ulogu. Mi treba da shvatimo da je Bog pozvao neke da budu pastori učitelji. Bog je pozvao neke da budu đakoni. Bog je pozvao neke da budu zastupnici u molitvi. Bog je pozvao neke da budu evangelizatori na ulicama i na razne druge načine da propovedaju evanđelje, ali nemoj da osećaš da je Bog pozvao svakoga da evagelizira na ulici i da se sada oseća loše ako ne propoveda evanđelje na ulici. "Ja se tako uplašim, tako postanem nervozan. Ne mogu da stojim i da delim traktate." Pa to je očigledno, Bog te nije pozvao da deliš traktate. I zato nemoj da se osećaš osuđeno i krivo i da misliš da si Hrišćanin druge klase i poraženo jer se uplašiš kada deliš traktate. "Razočaravam Boga." Ne ne razočaravaš Ga. Ako te je On pozvao da deliš traktat, onda ti je On dao hrabrost, ljubav i teret i sve ostalo što ti treba za to. Samo razgovaraj sa ljudima koji to rade. Oni to vole! Bog ih je pozvao na to, ali nismo svi mi pozvani radimo iste stvari i moramo to da prepoznamo. I onda neki imaju osećaje krvice, jer nisu pozvani u istu službu kao ti, i ja bih voleo da radim to što ti radiš. "Voleo bih da mogu to da radim. Ako bi samo mogao da radim to onda se ne bi tako loše osećao, jer bih onda to radio." Bog me nije osposobio niti pozvao da to radim. On me nije napravio da budem prst, i samim time ne mogu da radim ono što prst radi. Ali ja mogu da se divim delu prsta ili palca. Možda mogu i da poželim da mogu da sastavljam stvari kao on. Ali me je Bog pozvao da budem usta, i budite zahvalni da nismo svi usta.

Tako da svako od nas ima deo u telu i radimo naš deo, shvatajući da je jedno telo kojim upravlja Sveti Duh, hodajući u ljubavi, prikazujući Hrista svetlu sa našom ljubavlju koju mi imamo jedni za druge i u našim ujedinjenim pokušajima za Isusa Hrista. Svako od nas na svom mestu radeći svoj deo. I onda mi dajemo moćno svedočanstvo svetlu kada oni vide kako složno mi živimo i radimo zajedno kao deca Božija, i onda je Hrist uzdignut među nama.

Tako da mi, iako nas ima mnogo, smo jedno telo Hristovo, i svi smo mi udovi jedni drugima, i na možeš da pobegneš od toga.

A imamo različite darove po blagodati koja nam je dana: ako proroštvo, neka bude po mjeri vjere;

Proročanstvo je govoriti Reč Božiju.

Ako li službu, neka služi; ako je učitelj, neka uči;

Znači da čeka na nju, da je ispuni, uči, da se sprema za to; neka čeka to.

Ako je tješitelj, neka tješi; koji daje neka daje prosto; koji upravlja neka se brine; koji čini milost neka čini s dobrom voljom.

I ovo je deo o kome ćemo govoriti u četvrtkom uveče, tako da nećemo o ovome detaljnije sada jer će mo govoriti o ovome u četvrtak.

Ljubav da ne bude lažna (licemerna).

Pretvaranje je imitacija. Dajmond Džim je imao svoju tezgu u Del Riu, Teksasu. On je prodavao originalne kopije dijamanta. Svi ljudi tamo južno su mu slali po pet dolara da bi mogli da imaju dobre slimulirane dijamante od Dajmond Džima. Neka ljubav bude bez imitacije, bez licemerstva, ne lažna nego iskrena.

I sada Pavle počinje da nam daje gomilu malih ohrabrenja. To su male fraze da nas podstaknu na dobro i one samo po sebi mogu biti propovedi, i hajde sada da prođemo listu i da upijemo to što nam kaže.

Mrzeći na zlo

Jedna od stvari koje je Bog rekao o Jobu je ta da je on mrzio zlo. Bog je rekao sotoni, "Da li si vidio mog slugu Joba? Boji se Boga i mrzi na zlo." Strah Gospodnji je da se mrzi zlo, zato mrzi to što je zlo. Bog nije rekao da tolerišemo to što je zlo, ili da prihvatimo to što je zlo, živi sa time što je zlo, ne mrzi to!

držite se dobra. Bratskom ljubavi budite jedan k drugome ljubazni. Čašću jedan drugoga većeg činite.

O ovome ćemo govoriti mnogo više u četvrtak uveče. Mi imamo tu naklonost da guramo sebe napred da mi budemo prvi, naš način, najbolje za nas.

Ne budite u poslu lijeni; budite ognjeni u duhu, služite Gospodu. Nadanjem veselite se, u nevolji trpite, u molitvi budite jednako.

Zadnja stvar koja je u stvari prva stvar. Naučite da se molitva bude prva ispred svega.

Dijelite potrebe sa svetima;

Pobrinite se za potrebu koje postoje u telu Hristovom, i mi se trudimo da činimo to ovde u Golgoti. Na žalost mi nemamo resorse da se pobrinemo za one koji su izvan tela. I ljudi dođu za pomoć, i oni koji su članovi ove crkve i koji dolaze ovde, za njih se trudimo da im pomognemo. Ako nisu iz crkva onda im na žalost kažemo da nemamo resorse da pomognemo onima koji su izvan tela. Ali deliti za potrebe svetaca, mi osećamo da je to obaveza.

primajte rado putnike. Blagosiljajte one koji vas gone: blagosiljajte, a ne kunite. Radujte se s radosnima, i plačite s plačnima.

Budite osetljivi za druge ljude i njihova osećanja.

Budite jedne misli među sobom. Ne mislite o visokijem stvarima, nego se držite niskijeh. Ne mislite za sebe da ste mudri.

Sve ove reči su sržne male reči ohrabrenja.

A nikome ne vraćajte zla za zlo; promišljajte o tom što je dobro pred svijem ljudima.

Iskrenost, ne svetiti se.

Ako je moguće, koliko do vas stoji, imajte mir sa svijem ljudima.

I ovo nije uvek moguće. Ima ljudi sa kojima nikako ne možeš živeti u miru. Ali neka onda to bude njihova greška a ne tvoja, i koliko god je do tebe ti onda živi u miru sa svim ljudima.

Ne osvećujte se za sebe, ljubazni, nego podajte mjesto gnjevu, jer stoji napisano: moja je osveta, ja ću vratiti, govori Gospod. Ako je dakle gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga; jer čineći to ugleduješ ognjeno skupljaš na glavu njegovu.

Ovo je citat iz Izreka, i šta tačno ovo znači je tema mnogih pretpostavki, ali ono što najverovatnije znači da ćeš ga dovesti do jarke sramote. Drugim rečima, tvoje dobro svedočanstvo, tvoja ljubaznost i ljubav prema njemu će ga dovesti do jarke sramote.

Ne daj se zlu nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrom.

Ovo je odlično ohrabrenje.

Govorili smo o meditaciji. Ako želiš da provedeš neko vreme razmišljajući o ovim stihovima, meditirajući, onda počni sa 9. stihom i onda treba da vidiš sve ove stihove kako se oni odnose na tebe. Pročitaj ih i razmisli o njima, i razmisli o tome kako su oni značajni u tvom životu sada i kako možeš bolja da radiš ove stvari, šta možeš da učiniš da se oni mnogo bolje primene u tvom životu, kako možeš da učiniš ove stvari. I ovo su stvari za kojima bi mi trebali zaista da idemo, da tražim da ih činimo da bi mogli da živimo životom koji je ugodan Ocu. Tako da u ovom specifičnom delu poslanice možemo da provedemo dosta vremena meditirajući, ja vas ohrabrujem meditirajte o ovim stvarima.

David je rekao, "Tvoja Reč, Gospode, je lampa moji stopama i svetlost mome putu." Otkrio sam da je Reč Božija često kao lampa koja je uperena unutar mene, osvetljuje ta tamna mesta. Tolko puta vidim da Reč Božija direktno govori mom srcu i vidim da Sveti Duh mi pokaže moje padove, moje slabosti, i ohrabruje me da hodam pravim putem. I zbog toga, neka Reč Božija radi u tvom srcu i životu, približavajući se sve više tom božanskom idealu koji Bog želi da ti budeš dok hodaš sa Isusom Hristom.

Neka vas Gospod blagoslovi ove nedelje, i neka vas ojača u vašem hodu da bi ste mogli doneti mnoge plodove pravednosti na slavu Njegovog imena. I budite izvršioc i Reči ne samo slušaoci. U Isusovo ime.

Rimljanima 13-14

Okrenimo naše Biblije u Rimljanima 13.

Kakav bi trebao da bude stav nas Hrišćana prema vlastima? Pavle kaže,

Svaka duša da se pokorava vlastima koje vladaju; jer nema vlasti da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene.

Biblija ne odobrava građansku neposlušnost. Jer nama Sveto Pismo naređuje da budemo poslušni organima vlasti koji su postavljeni iznad nas. Pavle je napisao ovo kada je Neron vladao Rimom. I mi često kažemo, "Pa, trebamo biti poslušni sve dok se slažemo sa donetim zakonima." I osećam da postoje retke situacije u kojima Božiji zakon prevazilazi ljudski zakon, i u tim situacijama ja moram biti poslušan Bogu. U ovom periodu rane crkve kada je Pavle ovo pisao, je postojao zakon po kojem

si morao da izjaviš da je Cezar gospod i ako bi odbio onda bi bio ubijen, i Hrišćani su radije prihvatili da umru nego li da priznaju gospodstvo Cezara. Kada su Petru Jevrejske vođe naredile da ne govori više u Isusovo ime, on im je rekao, “sudite je li pravo pred Bogom da vas većma slušamo negoli Boga? Jer mi ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo” (Dela 4:19-20). I kada dođe do moje savesti, ja moram da budem poslušan Bogu. Ali u većini slučajeva ja treba da sam poslušan vlastima koje su iznad mene. Ja treba da budem poslušan zakonu. Biti Hrišćanin ne znači da sam oslobođen od zakona, jer vlasit koje su postavljene od Boga su postavljene.

I ovo je stvar koje ponekad dovede do pitanja. Da li je Bog postavio i ovu trenutnu vlast? Biblija nam kaže da vlasti su postvaljen od Boga. Meni je interesatno da vidim to da se Nebukodanozor suprostavio ovoj istini. Kada mu je Daniel rekao, koji mu je protumačio san, da taj lik koji je video su svetska carstva koja će vladati svetom, Daniel mu je rekao, “Ti, Nebukodanozoru su glava od zlata, ali tvoje će kraljevstvo biti zamenjeno slabijim kraljevstvom, to koje je predstavljeno sa ramenima i grudima od srebra. I to kraljevstvo će biti zamenjeno sa još slabijim kraljevstvom, koje je predstavljeno sa stomakom od bronzne a to će biti zamenjeno sa drugim koje je predstavljeno sa gvožđem, noge.” Nebukodonazor je odmah posle toga naredio da se napravi statua velika 27 metara i da bude napravljena od zlata i da je svi obožavaju, i to je bila otvorena pobuna protiv te poruke koja je došla od Boga da će njegovo carstvo biti zamenjeno Medo-Persijskim carstvom. I kao rezultat njegove pobune i ponosa protiv Boga, Gospod je učinio da poludi sve dok se ne navrši sedam sezona i dok ne shvati da Svemogući Bog vlada nad ljudskim carstvima i da On postavlja koga On hoće. To je bila lekcija koju je Bog učio njega za vreme tog perioda kada je poludeo, kada je živeo sa životinjama u polju i jeo travu kao volovi. Svrha toga je bila da bi on prepoznao da je Bog taj koji vlada, i da Bog postavlja one koji će da vladaju, i da je on bio vladar Vavilona samo zato što je Bog to tako odredio da bude. I posle tog perioda njegovog ludila, on je priznao da Bog neba vlada, i da one koji se uzvise Bog može da ponizi. Jer je on zasigurno bio ponižen, ali je Nebukodonozor prepoznao da je Bog taj koji uspostavlja ljudska kraljevstva i vlasti.

Zašto onda Bog dozvoljava da zli ljudi vladaju ako je On taj koji ih postavlja na vlast? U suštini je to tako zato što ljudi hoće da zli ljudi vladaju njima, i zato da bi oni mogli biti dovedeni na sud, Bog će dozvoliti tim zlim vladarima da vode ljude da bi oni mogli da prime pravedan sud Božiji. I meni je rečeno ovde kao detetu Božijem da budem podložan vlastima jer su one postvaljene od Boga.

Tako koji se suproti vlasti suproti se naredbi Božijoj; a koji se suprote primiće (osudu) grijeh na sebe.

Drugim rečima, tebi će se suditi i ićeš u zatvor, to je ono šta ovde kaže.

Jer knezovi nijesu strah dobrijem djelima nego zlijem. Hoćeš li pak da se ne bojiš vlasti, čini dobro, i imaćeš hvalu od nje;

Drugim rečima, budi građanin koji poštuje zakon i ne moraš da se brineš o tome šta će ti uraditi vlast. Jedini put kada brinem je kada vidim crno na belo da sam prekoračio brzinu kojom je dozvoljeno voziti. Znaš, kada ideš dozvoljenom brzinom ili malo sporije i vidiš saobraćajce, onda se ne brineš. Ali ako idem brže onda pomislim, “O,o.” Znaš kada pogledaš u retrovizor i vidiš policijski auto i sirena se uključi, onda odmah gledaš koliko si brzo išao. I ako idem brže, pomislim, “O,o,” i koje je olakšanje da vidim da su me prošli. Ali na to kratko vreme moje srce kuca i onda pogledam koliko brzo idem i vidim na ne idem brže i pomislim, “Super, nije za mene.” Oni su samo strah za one koji čine zlo a ne za one koji čine dobro. I zato ako živiš dobrim životm, ne moraš da se plašiš i ne moraš da imaš stah od vlasti.

Jer je sluga Božij tebi za dobro. Ako li zlo činiš, boj se; jer uzalud ne nosi mača, jer je Božij sluga, osvjetnik na gnjev onome koji zlo čini. Tako se valja pokoravati ne samo od straha nego i po savjesti.

Kao dete Božije ja treba da budem poslušan građanin i podređen vlastima iznad mene.

Jer zato i poreze dajete; jer su sluge Božije koje su za to isto postavljene.

I sa ovom se slažem, oni su i za to postavljeni.

Podajte dakle svakome šta ste dužni: kome dakle porezu, porezu; a kome carinu, carinu; a kome strah, strah; a kome čast, čast.

Svakome ondo što si dužan. Mi ne pokušavamo da izbegnemo poreze, i niti pokušavamo da prošvercujemo robu koju smo kupili u inostranstvu. Carinu kome carina pripada. Ovo je nešto što nam Sveto Pismo kaže da radimo i da budemo verni u tome i poslušni, da nevaramo na porezu. Strah kome strah, a čast kome čast.

I ne budite nikome ništa dužni osim da ljubite jedan drugoga; jer koji ljubi drugoga zakon ispuni. Jer ovo: ne čini preljube, ne ubij, ne ukradi, ne svjedoči lažno, ne zaželi, i ako ima još kakva druga zapovijest, u ovoj se riječi izvršuje, to jest: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. Ljubav ne čini zla bližnjemu; daklem je ljubav izvršenje zakona.

Isusa su pitali jednoga dana, "Koja je najveća zapovest?" I On je odgovorio, "Voli Gospoda Boga svim svojim srcem, svojom dušom, umom i svom svojom snagom." Onda je rekao sledeće, "Druga je slična prvoj, voli bližnjeg kao sebe samog, i o ovoma dvema visi ceo zakon i proroci." Sve što je Bog zapovedio čoveku, o tome kakav odnos treba da imamo sa Bogom i kakav odnos treba da imamo sa jedni drugima, se nalazi u ove dve zapovesti: voli Boga iznad svega, i voli bližnjeg kao samoga sebe. I ako to činiš, onda ćeš činiti sve što Bog zahteva od tebe. Ljubav je ispunjenje zakona. I interesantno je da je zakon postavljen u većini slučajeva u negativu; ne kradi, ne ubij, ne svedoči lažno, ne poželi tuđe i itd. i tako da je uglavnom u negativu, ali ga je Isus preokrenuo i postavio da bude pozitivnav. I Pavle ovde sledi primer Isusa Hrista i stavlja stvari da budu pozitivne. On kaže, "Pogledajte sve ove zapovesti, ne učini preljubu, ne ubij, ne kradi, sve su one sažmete u ovome: voli bližnjeg kao samoga sebe." To je zbir toga. Jer ljubav neće činiti zlo svom bližnjemu. Ako ga volim, neću ga lagati, neću krasti od njega, varati ili šta god. Pogotovo ako ga volim tako kako volim samoga sebe. Tako da je ljubav ispunjenje zakona.

I znajući ovo vrijeme

Bog želi da budemo svesni vremena u kojem živimo i vremena u kojem Bog radi. I zato nam je Bog dao proročanstva, a to je istorija rečena unapred, da bi mi mogli biti upozoreni i svesni dana u kojima živimo. Kad znamo koje je vreme onda nisu u neznanju vremena, niti bi trebali biti u neznanju. Jer mi nismo deca tame, da bi nas dan Gospodnji zahvatio kao lopov u noći, nego smo deca svetla, i zato znajući vreme,

da je već čas došao da ustanemo od sna;

Ja verujem da je u većini slučajeva crkva u stanju mrtvila. Ja zaista mislim da je zaista tragično da su neki ljudi toliko zabrinuti za svoje istraživanja u kojima pokušavaju da ustanove da li knjiga Isaje ima dva ili možda tri autora, a ne obrate upošte pažnju na to šta je Isaja rekao. Ja mislim da je tragično

kada čovek umisli da je toliko stručan da može da izazove Reč Božiju, ili da izazove pisca Božije Reči. I ja mislim je ravno huljenju kada neki takav izjavi da je Matej pisajući svoje evanđelje izmišljao neke stvari da bi učinio priču o Isusovom životu mnogo zanimljivom. I ta osoba se usuđuje da to kaže u ime Biblijskog istraživanja u evanđeoskom koledžu. Tragično zaista!

Ljudi spavaju danas jer te takvo učenje uspava. Vreme je da se probudimo iz tog stanja mrtvila. Ne znam kako to da spavamo dok Vrhovni Sud donosi odluke koje zabranjuju molitvu u školi, spominjanje Boga u dobrom kontekstu u školi. Kako možemo da spavamo dok humanisti preuzimaju školstvo.

Crkva spava! I dok spavamo poplava zla i pornografije je preplavila našu naciju i nismo sami u tome. Čak smo možda i iza nekih Evropskih zemalja. Taj užasan stav, "Sve može." Zapad je totalno demoralizovan i totalno ne moralan. Ako odeš u Evropu zaista se oseća da si u post-Hrišćanskoj eri. Jer u većini slučajeva crkva je mrtva u Evropi i to možeš osetiti. Hodajući niz ulicu možeš da osetiš duh anti-hrista koji je prisutan svugde.

I smo spavali, crkva je spavala, ali je vreme da se probudimo iz sna.

jer nam je sad bliže spasenije negoli kad vjerasmo. Noć prođe

Zaista ne vidim kako bi mogli još niže da potonemo od ovoga. Zaista ne vidim kako možemo dalje da se ovako nastavi. Kolko još godina možemo da postijimo a da konstantno dodajemo ogromne sume novca u naš nacionli dug? Kolko dugo još mogu naše banke da drže dug zemalja koje ne mogu da isplate svoj dug? Spasenje nam je sada bliže negoli kada poverasmo. Noć prođe,

a dan se približi:

Biblija se suočava sa realnošću, i vidi mrak noći, ali hvala Bogu da nam Biblija daje nadu u Isusu Hristu. Kada se mračna noć završi novi će dan svanuti, dan Božije slave koji će pokriti celu zemlju. I ta nas nada održava u toj tamnoj noći.

da odbacimo dakle sva djela tamna, i da se obučemo u oružje vidjela. Da hodimo pošteno kao po danu: ne u žderanju i pijanstvu, ne u kurvarstvu i nečistoti, ne u svađanju i zavisti;

Ovo su sve stvari tela i života koji je po telu.

Nego se obucite u Gospoda našega Isusa Hrista; i tijelu ne ugađajte po željama.

Ja verujem da danas postoji taj zao duh koji je napao zemlju, zao duh koji radi kroz pornografiju. Ja verujem da ljudi mogu da postanu zavisni o pornografiju isto tako kao što mogu postati zavisni od alkohola i droge. I takođe ima tako jak uticaj u njihovim životima kao što droge i alkohol imaju. Oni su privučeni tome. Njih to privlači. I kada se udalje dalje od nje, onda kažu, "Neću to više ikada uraditi," i stide se zbog toga. Ali nekako opet budu uvučeni u sve to. I pornografija može da uhvati osobu i da učini da ta osoba postane rob tom duhu koji tamo vlada. Radeći kroz pornografiju taj duh uhvati osobu i onda ona postane žrtva toga, tako da počinje da želi sve više i više različitih vrsta pornografije. I čini se da je to progresivna stvar kao i narkomanija, da upadaš dublje i dublje u to.

Mnogi domovi su danas uništeni zbog pornografije. I zbog toga, to što je Pavle ovde nazvao kurvarstvo, Grčka reč upotrebljena ovde je *koite* i znači želja za zabranjenim krevetom. Mnogi brakovi su danas uništeni zbog incesta. Mnogi brakovi su uništeni zbog pornografije i sličnih stvari. I tragično je videti osobu koja je žrtva toga. Ja verujem da je to sotonino delo u poslednjim danima, i ja verujem da naša jedina snaga protiv toga je molitva. Ja verujem da je to totalno duhovna borba i Biblija kaže, "Jer oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na raskopavanje neprijateljevih gradova" (2 Korinćanima 10:4). Ja mislim da mi moramo da koristimo duhovna oružja. Ja ne verujem da ako visimo o nečijem vratu i kritikujemo ga da će mo sa time išta postići. To su telesne metode. To je duhovna borba i mi moramo da se borimo protiv toga sa duhovnim oružjem koje nam je Bog dao, i u ovom slučaju je molitva i zastupnička molitva.

Pavle nam kaže da ih možemo izbaviti iz robstva neprijatelja koji ih drži protiv njihove volje. Ako osoba otvori svoj um i vrata svog života tim stvarima, one onda mogu da ga zarobe.

Imamo interesantan slučaj u Starom Zavetu, gde je Amasija poslao svoje trupe protiv Edomaca i oni su iskusili pobjedu protiv Edomaca. Tako da je on napisao pismo i poslao ga na sever, kralju Izraela Joahazu, i izazvao ga je na bitku. Joahaz je poslao odgovor i rekao, "Slušaj, imao si pobjedu protiv Edomaca, i zato ostani kući i uživaj u pobjedi. Zašto bi to sebi sada kvario?" Ali Amasija zanesen pobjedom nad Edomcima je rekao, "Izaći vamo kukavice i suoči se samnom." Tako da je Joahaz izašao sa svojim trupama i porazio Amasiju. Oni su došli skroz do Jerusalima i kaže da su, "Da su uzeli mnoge kao roblje, da su porušili zidove Jerusalima i da su odneli zlato iz Hrama." Zašto? Jer nisu imali dovoljno smisla da se ne mešaju u to što će im naneti zlo. Oni su se mešali u stvari gde im nije bilo mesto.

Danas se mnogi ljudi mešaju u stvari u koje dete Božije nema pravo da se meša. I kada se to dogodi, to je uvek na tvoju štetu, isto tako kao što su oni izgubili zidove Jerusalima i samim time izgubili način odbrane, tako će sotona porušiti tvoju odbranu od njega i počćeš da gubiš od njega i naći ćeš se u situaciji gde nećeš imati nikaku odbranu kada te on napadne. Mešao si se u stvari u koje nisi trebao i poražen si i zidovi su pali i nemaš nikaku pravu odbranu protiv neprijatelja. Ti si žrtva, i on te drži u robstvu. A nama je rečeno da ih izbavimo iz robstva neprijatelju koji ih drži tamo protiv njihove volje. Kako će mo to učiniti? Kroz molitvu.

Sotona drže živote mnogih ljudi danas u robstvu, drži ih da budu robovi svojim željama. A Bog je odredio tebe da ti budeš instrument kroz koji će ih Bog osloboditi od tog robstva. I se desi kroz

zastupničku molitvu. Držeći tu osobu pred Gospodom i vezivati sotoninu moć koja ih drži u tom robstvu.

Mi imamo autoritet u Isusovom imenu nad svim vlastima i poglavarstvima, jer su one podložne Njemu. I kada se suprostavimo sa njima u Isusovom imenu, one se moraju podrediti. I tako, kroz molitvu u Isusovom imenu, možemo da oslobodimo ljude od robstva sotoni. Možemo ih osloboditi od te sile koja ih drži i koja je nad njima, taj zaslepljujući uticaj koji sotona ima. Jer osobe koje sotona drži u robstvu su takođe i zaslepljeni da oni sami često ni nevide problem u kojem se nalaze. “Jer im je bog ovoga sveta,” Pismo kaže, “zaslepeo oči da ne mogu da vide istinu” (2 Korinćanima 4:4). Tako da kroz molitvu ja mogu vezati sotonin rad tako da bi se njihove oči otvorile. Kroz molitvu ja ih mogu osloboditi od sotonine moći koja ih drži, od uticaja koji ih drži da budu robovi tim stvarima. Ja moram da praktikujem tu zastupničku molitvu u oslobađanju ljudi od sile neprijatelja da bi mogli da dođu u slavnu slobodu koja se nalazi u Isusu Hristu.

I zato što živimo u mračnom svetu i noć je pri kraju, jedini način na koji možemo da preživimo je da stavimo Gospoda Isusa Hrista i da ne dozvolimo telu da ispuni želje koje ima. To je teška duhovna borba, i postaje teža iz dana u dan, i nastaviće da bude teža iz dana u dan sve dok nas Gospod ne izbavi. Stvari neće postati lakše. Sveto Pismo kaže da zli dani, “napredovaće na gore.” Isus je rekao, “I što će se bezakonje umnožiti, ohladnijeće ljubav mnogijeh” (Matej 24:12), kada je govorio o vremenu kada će ponovo doći. Čak je rekao, “Kada Gospod dođe, da li će naći veru?” Da, naći će, ako mi budemo voljni i odlučni da hodamo i živimo po Duhu i da obučemo Gospoda Isusa Hrista i ne dozvolimo telu da ispunjava svoje požude. I kako je to u suprotnosti sa svetom danas, gde su čoveku vrata otvorena da živi po telu u svakoj mogućoj grozoti koja može da se zamisli. Mислеći o rečimo Isusa Hrista kada je govorio o svom dolasku, “I kao što je bilo u Nojeve dane, tako će biti i u dan dolaska Sina čovečijeg.” I kao jedan od uslova da bude kao što je bilo u Nojeve dane je, “I svaki čovek je radio to šta mu se činilo ugodno.” Oni se nisu uzdržavali. Mi živimo u takvom vremenu danas gde se čini da se ljudi neuzdržavaju niodčega. Ljudi žive po svojim požudama tela.

14 glava

Pavle se u četrnaestoj glavi bavi sa drugom temom.

A slaboga u vjeri primajte lijepo, da se ne smeta savjest.

Nemojte da ulazite u sumljive rasprave sa osobom koja je slaba u veri. I u ovom slučaju, osoba koja je slaba u veri je ta koja ima ograničena i uska ubeđenja.

Jer jedan vjeruje da smije svašta jesti, a koji je slab jede zelje.

Ima religioznih grupa danas koje promovišu vegetarijanizam. Imaju onih koji veruju da treba da sledimo Mojsijev dijataran zakon, i da zbog toga ne bi smeli jesti, jastoga, račića, svinjetinu ili druge zabranjene životinje u Starom Zavetu. A ima onih koji kažu, “Ja volim svinjetinu i jastoga.” Tako da oni koji su jaki u veri jedu meso. Oni koji su slabi u veri jedu povrće.

Da li sad zbot toga treba da se svađamo i raspravljamo? Da li ja treba da kažem vegetarijancu, “Pa to je glupo. Nema ništa loše u tome da se jede meso, to je glupost biti vegetarijanac?” Da li bi on trebao da uperi prst i da kaže, “A-ha, ne možeš biti Hrišćanin zato što jedeš meso, Bog će te baciti u pakao zbog toga?” I žalosno je da su neke od ovakvih stvari dovele do podele u crkvi. Jer neko ima

ubeđenje u vezi nečega i onda žele da ubede sve ostale u isto ubeđenje, ili da podrede sve svojim ubeđenjima.

Pavle kaže,

Koji jede neka ne ukorava onoga koji ne jede; i koji ne jede neka ne osuđuje onoga koji jede; jer ga Bog primi.

Tako da u ovom slučaju, naša ubeđenja treba da ostanu naša stvar. U tim stvarima o kojima nam Sveto Pismo ne daje jasna učenja, postoji širina. Ja treba da imam saosećajno razumevanje prema onima čija su ubeđenja uža od mojih. Ja treba da imam saosećajno razumevanja prema onima čija su ubeđenja šira od mojih. I to je gde ja imam problema. Ja mogu da se saosećam sa osobom koja je vegetarijanac. To je uredu. Ne želiš da jedeš meso, to je uredu. Ali ako neko ima malo šira ubeđenja od mojih i radi one stvari koja ja mislim da ja ne bi smeo kao dete Božije, ja onda imam zaista teško vreme a da ga ne osudim. Kako može to da radi? I tu je gde moj problem leži, nemam problema sa onima koji imaju jača ubeđenja samo ako me ostave na miru. Ali kada je obrnuto, o kako bi ja voleo da ja njima kažem svoje viđenje. Da ih ukorim za stvari koje rade a za koje oni misle da imaju slobudu da ih rade.

I naravno, ovo treba da bude u okviru Svetoga Pisma. I ima stvari koje nam Biblija kaže da nisu uredu i tu nema sumlje. Ali o tim stvarima o kojima Biblija ne govori ništa specifično, onda treba da budemo širih razumevanja da bi prihvatili jedni druge.

Ko si ti koji sudiš tuđemu sluzi?

Ko si ti da mi sudiš? Ja nisam tvoj sluga. Ako bi bio tvoj sluga onda bi ti imao pravo da mi sudiš. Ali sam ja Gospodnji sluga, i zato, Gospod je moj sudija i On će mi suditi. I isto tako, ti nisi moj sluga, tako da ja nemam pravo da ti sudim. Jer ti si Gospodnji sluga i On će ti suditi.

On svojemu gospodaru stoji ili pada. Ali će ustati; jer je Bog kadar podignuti ga.

Bog je pomogao mnogim ljudima da stoje kada sam ja bio siguran da će pasti. Zbog načina na koji oni žive ja sam znao da će da padnu, ali im je Bog pomogao i On je bio u stanju da učini da oni stoje. I na iznenađenje mnogih ljudi, On je meni pomogao da stojim.

On je govorio o temi hrane, ali će sada da pređe na temu držanja svetoga dana.

Tako jedan razlikuje dan od dana, a drugi drži sve dane da su jednaki: svaki da bude uvjeren za svoju misao.

I, u kojem danu bi mi trebali da obožavamo Gospoda? U suboti ili u nedelju? Ako obožavamo u subotu, da li onda treba da sledimo Jevrejske običaje da dan počinje sa zalaskom sunca i onda to znači da bi trebali početi obožavati Boga u petak uveče kad sunce počne da zalazi i to bi trebalo da traje sve do subote uveče kada sunce počne ponovo da zalazi. Ili je nedelja dan da se obožava Gospod? Ima onih koji su veoma žestoki u njihovom ubeđenju da je subota jedini dan da se obožava Gospod, i ako obožavaš Gospoda u nedelju da je to onda isto kao da uzimaš žig zveri, jer je nedelja kao dan dobila ime po paganskom bogu sunca. I zbog toga mi moramo da obožavamo u subotu, ali ono što ti oni ne kažu da je i subota dobila ime po paganskom bogu Saturnu.

Jedan čovek uzvisuje jedan dan od drugog. "Ovo je jedini dan." Ja sam u drugoj kategoriji ovde. Nekima je svaki dan isti—to sam ja. Meni nije važno. Ja obožavam Boga u subotu, ponedeljak,

sredu, kad god. meni nije važno koji dan ja obožavam Boga; ja obožavam Gospoda svaki dan. Barem što se mene tiče, svaki dan je Gospodnji dan; ja živim moj život za Njega. Tako da je obožavam Gospoda svakog jutra. Ja obožavam Gospoda svo vreme, i svaki dan je meni isti. Neka svaki čovek bude uveren u svoju misao.

Koji razlikuje dane, Gospodu razlikuje; i koji ne razlikuje dana, Gospodu ne razlikuje. Koji jede, Gospodu jede: jer hvali Boga; i koji ne jede, Gospodu ne jede, i hvali Boga. Jer nijedan od nas ne živi sebi, i nijedan ne umire sebi. Jer ako živimo, Gospodu živimo; a ako umiremo, Gospodu umiremo. Ako dakle živimo, ako umiremo, Gospodnji smo.

I ovo je moje mišljenje. Ja živim moj život za Gospoda, ne živim za sebe. Ja ne bih umro za sebe. Ako živim, ako umrem, Gospodnji sam.

Jer zato Hristos i umrije i vaskrse i oživlje da oblada i mrtvima i živima. A ti zašto osuđuješ brata svojega? Ili ti zašto ukoravaš brata svojega? Jer ćemo svi izići na sud pred Hrista. Jer je pisano: tako mi života, govori Gospod, pokloniće mi se svako koljeno, i svaki jezik slaviće Boga.

Pavle se ovde veoma trudi da uništi tu praksu koja često postoji u Hristovom telu, da se osuđuje neko. Naše je da predamo osudu Gospodu, jer će mo se svi mi izaći pred Hristov sud. Njemu ćemo mi dati odgovor. On je naš Gospod, Onaj kome mi služimo, i zato će On biti taj kome ćemo i na kraju morati odgovarati.

Jer će svako koleno pokelknuti i svaki jezik će priznati da je Isus Hrist Gospod. I zbog toga, moj odnos sa Njime je nešto što će On suditi.

Tako će dakle svaki od nas dati Bogu odgovor za sebe. Zato da ne osuđujemo više jedan drugoga, nego mjesto toga ovo gledajte da ne postavljate bratu spoticanja ili sablazni.

Nemojmo da sudimo jedni drugima, nego kako živimo zajedno, dozvolimo da ljubav vlada. Da volimo bližnjeg kao samog sebe. Nemoj mo da budemo uzročnik koji će sablazniti našeg bližnjeg. Ti možeš imati slobodu u određenim stvarima, nemoj da se razmetati sa svojom slobodom pred slabim bratom, niti bi trebao da prepireš sa nekim da bi mu promenio ubeđenje. Ako osoba dođe do mene i kaže, "Verujem da je greh da se jede so." Onda bi sa moje strane bilo pogrešno ako bi pokušao da ga ubedim u ludost takvog ubeđenja. Jer nema ništa loše u soli. To je kalcijum hlorid; i nema ništa loše u tome. Može smetati tvom srcu ako uzmeš previše, treba biti umeren. I ja mogu da pokušam da razgovaram sa tom osobom i da ga ubedim da promeni stav. Ali ja to ne bi trebao da uradim, jer ako on oseća da je to greh da se jede so, onda je za njega to greh, jer on to tako oseća. Ja kažem, "Probaj malo soli," i onda prospem malo soli na njegov krompir. Jer krompiri bez soli imaju prazan ukus. "Probaj samo malo soli." Ja ga onda ohrabrujem da uradi nešto u šta je on ubeđen da nije uredu i onda on uzme taj krompir i kaže, "O, dobro je. Mom telu to odgovara." Ali onda svaki put kada on uzme so, on pomisli, "Ja sam grešnik," zbog svog ubeđenja koje ima. I njegova savest je uznemirena i ja sam ga sablaznio. I zato, ti možeš da dođeš do mene i da mi kažeš svakaka čudna ubeđenja koja imaš i ja ću se saosećati sa tobom. Ali neću probati da te odgovorim da promeniš ubeđenje. Ja ne mislim da je to do mene. Mi ne smemo da stavimo kamen spoticanja na put mog brata.

Znam i uvjeren sam u Hristu Isusu da ništa nije pogano po sebi, osim kad ko misli da je što pogano, onome je pogano.

Ono što Pavle u suštini kaže je, “Ja mogu da jedem šunku. Ja mogu da jedem svinjetinu. To samo po sebi nije nečisto. To me neće prokleti. Ja to znam. Ja znam i ubeđen sam Gospodom Isusom da ništa samo po sebi nije nečisto, ali ako čovek to proglašava nečistim, onda je to za njega nečisto.” Ovo je stvar vere, i ja mislim da je crkva u ovom polju uradila lošu stvar. Tako što je propovedala ubeđenja ljudima i stvari koje oni rade a koja nisu bitna i ne tiču se spasenja osobe. Kada sam bio dete, ja sam iznova i iznova čuo propovedi u kojima su govorili da ako pušiš nećeš ići u nebo. Da je pušenje neoprostiv greh i da nijedna osoba koja puši, ne može da očekuje da uđe u nebo. Ja sam to čuo toliko mnogo puta da sam bio ubeđen da je to tako. U jednu ruku mi je drago što sam imao takvo učenje, jer me je sačuvalo da ne zapalim cigaru. Nikad u životu nisam zapalio cigaru i ne osjećam da sam išta propustio. Drago mi je što nepušim. Ali ne iz duhovnih razloga, nego iz zdravstvenih, i ja mislim da je pušenje veoma neumesno.

Ja mislim da najbliže što sam ikada došao u situaciju da udarim nekoga je bilo zbog cigare u avionu. Naš ceo deo aviona je smrdeo, zbog jednog lika koji je hteo da uživa u svojoj cigari. Ja sam onda učinio da mu bude veoma neprijatno. Ali ne iz duhovnih razloga.

I mnogi koji su išli samnom u ckrvu i koji su bili moje godište, su počeli da eksperimentišu i da skupljaju pikavce i da ih puše. Ja sam odrastao u danima depresije u Americi. Ti nisi mogao da odeš i da kupiš paklu cigara. Niko nije imao toliko para, a mnogi su počeli da puše u to vreme. Ali je interesantno da kada su počeli da puše, onda su prestali da hodaju sa Isusom Hristom, jer su verovali da ne možeš biti spašen ako si pušač jer je to bilo njima propovedano. Tako da tog momenta kada su počeli da puše su napustili svoje zajedništvo sa Gospodom, jer su osećali da je ne moguće da imaju zajedništvo sa Gospodom dok su pušači. Tako da sam ja odrastao sa takvom pozadinom. Zamislite šok koji sam doživeo kada sam saznao da je Spurgeon bio pušač. Nisam mogao verovati. On je verovatno najveći popovednik u istoriji crkve i veoma sam mu se divio. G. Campbell Morgan je pušio lulu, kako je samo mogao? Pušenje nije neopraštajući greh, sem ako ti veruješ u to. Jer ako ti veruješ da jeste onda može biti. Ako čovek tvrdi da je nešto nečisto, to je njemu nečisto. Ako bi ja pušio onda bi to bio znak moje pobune protiv Boga. Ali isto tako, ja mogu da prihvatim činjenicu da Hrišćani puše.

I ja veoma ceni to što ne pušite u mojoj blizini. Ja sam iskren u tome kada kažem da mrzim pušenje. Mrzim miris dima nečije cigare. Ja veoma cenim kada ne puše u mojoj blizini, ali isto tako poštujem njihov problem. Ja neću i ne bi osudio njihovo pušenje sve dok se drže podalje od mene kada puše, a ako puše u mojoj blizini onda moja osuda nije duhovna nego telesna. Ja sam ubeđen u Gospodu Isusu Hristu da neme ičega što je nečisto; ali onome kome koji misli da je nečisto njemu je nečisto.

A ako je brat tvoj jela radi žalostan, već se ne vladaš po ljubavi: ne gubi jelom svojijem onoga za kojega Hristos umrije.

Nije naše da se razmećemo sa našom Hrišćanskom slobodom pred slabijim bratom. Ako ga to vređa, ako mu smeta u njegovom hodu kada vidi moju slobodu, onda ja ne bih trebao da praktikujem svoju slobodu pred njime. Zašto da uništim nekoga za koga je Hristos umro, jer mislim, “Pa ja imam pravo da jedem meso kad god hoću”?

Gledajte dakle da se ne huli na vaše dobro. Jer carstvo Božije nije jelo i piće,

Ovo nisu bitne stvari kraljevstva Božijeg. Ljudi čine da one budu bitne. Ali nisu. Kraljevstvo Božije je:

nego pravda i mir i radost u Duhu svetome. Jer koji ovijem služi Hristu ugodan je Bogu i mio ljudima. Tako dakle da se staramo za mir i za ono čim vodimo na bolje jedan drugoga. Ne raskopavaj djela Božijega jela radi; jer je sve čisto; nego je pogano za čovjeka koji jede sa spoticanjem.

Zlo je ako ja koristim svoju slobudu na takav način da bi uvredio slabijeg brata u Hristu.

Dobro je ne jesti mesa, i vina ne piti, i ono ne činiti na što se tvoj brat spotiče, ili oda šta gori postaje ili slabi.

I tako ja živim u zakonu ljubavi u mnogo jačem životu nego što su moja ubedenja. Jer ne želim da uradim išta šta bi spotaklo nekoga. Iako ja imam lične slobode da radim te stvari koje ne smetaju mom zajedništvu sa Isusom Hristom, ja ih neću raditi zbog ljubavi. Da ne bi bio kamen spoticanja za nekoga drugog.

Ne zanm kako i zašto ali je izašla glasina da ja imam problema sa pićem. Ali sam u stvarnosti prestao da pijem koka kolu pre pet godina, i to je najjače piće koje sam pio. To ne zvuči uredu, zar ne? Ali ponovo vam kažem, ja sam odrastao pod zakonom. I zahvalan sam zbog toga jer nikada u životu nisam okusio alkoholno piće, i to taj problem koji ja imam sa pićem. Niti bi ga ikada probao jer nemam potrebu za time, i shvatam da ako bi praktikovao slobodu koji imam u Hristu i rekao, "Pa ja mogu da uzmem šampanjac ili vino uz jelo," da bi možda neka slabija osoba u veri nas videli i da bi se osećala ohrabreno da pije alkohol i zbog slabosti koju ima bila uništena sa time. I mi ponekad odemo do aerodroma na ručak i oni služe šampanjac nedeljom. Ali oni nama daju gazirani sok od jabuke ili grožđa. I može se dogoditi da neko vidi da ja pijem taj sok koji liči na šampanjac pa je pomislio da pijem alkohol ali to nije tako. Jer nisu primetili da moji mali unuci pored mene piju isto piće.

Ti imaš vjeru? Imaj je sam u sebi pred Bogom.

Neka to bude lična stvar, nemoj to da radiš na otvorenom gde to može da omete nekoga.

Blago onome koji ne osuđuje sebe za ono šta nađe za dobro.

I zaista je odlično da imaš takvu veru gde ništa ne može da stane između tebe i Boga. I kao što smo pevali večeras, "Sretan je taj čiji su gresi oprošteni, i ko je proglašen nevinim pred Gospodom neba." To je super, sretan je čovek čije ga srce ne osuđuje u stvarima koje on sam odobrava.

A koji se sumnja osuđen je ako jede, jer ne čini po vjeri: a šta god nije po vjeri grijeh je (po osobi).

Ako to ne možeš učiniti u veri, ako se osećaš osuđenim dok to činiš, onda je to greh za tebe. Jer ako neko tvrdi da je nešto nečisto, njemu je to nečisto. Tako da moje Hrišćanske slobode su za mene da ih praktikujem pred Bogom u privatnosti. Ne da spotaknem nekoga drugog sa tim slobodama koje imam. I ceo uzor toga nalazimo nazad u 13. glavi, "Hodajte u ljubavi, jer onaj koji hoda u ljubavi je ispunio zakon." Volite jedni druge, hodajte u toj ljubavi jedni sa drugima, i zbog moje ljubavi za tebe i moje ljubavi za Isusa Hrista, neću raditi to što znam da bi moglo da bude uvredljivo za tebe u tvom hodu sa Isusom. Zbog ljubavi, živim životom koji je mnogo jači od mojih ubedenja da ne bi spotakao slabijeg brata. Neka nam Bog pomogne da hodamo u ljubavi, kao što nam je zapovedeno.

Oče, mi Ti zahvaljujemo večeras za Tvoju Reč koja je vodič za naš život. Pomozi nam Gospode, da hodamo putem kojim nas vodi. Da sledimo za pravednošću, i da hodamo u ljubavi. U Isusovom imenu se molimo. Amen.

Rimljanima 15-16

Okrenimo naše Biblije u petnaestoj glavi Pavlove poslanice Rimljanima

U četrnaestoj glavi je Pavle govorio o tome da hodamo u ljubavi u telu Hristovom. Prepoznajući da imamo različita osećanja, mišljenja u vezi raznih stvari u našem Hrišćanskom hodu, Pavle je rekao, "Oni koji su jaki u veri mogu da jedu mesu, dok oni koji su slabi u veri imaju ubeđenja protivno tome, da se ne jede meso, tako da oni jedu povrće." Ali mi moramo da prepoznamo da ljudi imaju različita ubeđenja, da neće svako da vidi stvari isto tako kako ih mi vidimo i kako se nama sviđa.

Ono što Pavle u suštini govori je da moraš da poštuješ pravo osobe da pogreši i nemoj da stvoriš veliki razdor oko nesuglasica. Ako se ne slažemo, onda hajde da se složimo da se ne slažemo, da se ne podelimo oko stvari koje nisu tako bitne. I tragično je videti kako se crkva podelila nekada oko smešnih stvari. Ohrabrenje u četrnaestoj glavi koje nam Pavle daje je da prihvatimo braću koja su slabija u veri. Nemoj da ulaziš u rasprave sa njima, i takođe nemoj se parodiraš pred njima sa svojim slobodama jer možeš da ih spotakneš u veri kada vide tvoju slobodu koju ti imaš. Tako da hodaj u ljubavi. Ako tvoje jedenje mesa spotakne slabijeg brata, zbog Gospoda, nemoj da jedeš meso pred njime. Ti imaš slobodu da jedeš meso, ali je onda imaj za sebe. Jedi kući. Ali nemoj da se parodiraš sa svojom slobodom iz razloga da bi insistirao da praktikuješ svoju slobodu i to na takav način na koji bi mogao da spotakneš slabijeg brata i sa time ga uništiš a za njega je Hrist umro.

I on nastavlja istu misao tu u petnaestoj glavi. I on ovde stavlja nekoliko finalnih dodataka ovoj temi. I petnaesta glava je nastavak ove iste teme, govoreći kako da se ophodimo prema razlikama koje postoje u telu, i pogotovo prema onima koji su slabiji u veri.

Dužni smo dakle mi jaki (*jaki u veri*) slabosti slabijeh nositi, i ne sebi ugađati.

Ja ne bih trebao da mislim samo o svom zadovoljstvu, "Ja ću da pojedem ovo rebarce i nije me briga šta on misli." Ako bi mog slabijeg brata u veri uvredilo to da jedem to rebarce, ja pošto sam jak u veri i meni to nesmeta bih trebao da podnosim slabosti mog slabijeg brata. Tako da treba da ga prihvatim i da ne živim za svoje zadovoljstvo.

I svaki od vas da ugađa bližnjemu na dobro za dobar ugled.

I umesto da zadovoljavam sebe, ja bih trebao da živim da bih zadovolji druge. Mi kao Hrišćani smo često pozvani da živimo po standardima koji su drugi postavili. Ne da se mi slažemo sa njihovim ubeđenjima, niti da se mi osećamo krivim ako činimo stvari sa kojima se oni ne slažu, nego da hodamo u ljubavi, ne živeći da udovoljimo sebi, nego da udovoljimo drugima. Hodajući strožije nego što bih ja sam hodao ako bi sledio svoja ubeđenja. Pavle nam zato daje primer Isusa Hrista.

Jer i Hristos ne ugodu sebi, nego kao što je pisano: ruženja onijeh koji tebe ruže padoše na me.

Tako da je Hrist naš primer. On nije došao da udovolji Sebi, nego kada je došao jer rekao, "Ja uvek činim stvari koji su ugodne Ocu. Jer Ja nisam došao da učinim Moju volju, nego Onoga koji Me je poslao." Dobro pravilo je da živimo da bi udovoljili Bogu, a ne sebi. Živeći da udovoljiš sebi može da bude kamen spoticanja za slabijeg brata, tako da u ljubavi, jer bi to zadovoljilo Boga, budi milostiv. Nemoj da praktikuješ svoju slobodu na takav način na koji bi mogla da uvredi nekoga.

I sada on prelazi na drugu temu.

Jer što se naprijed napisa za našu se nauku napisa, da trpljenjem i utjehom pisma nad imamo.

Dvostruka namera Reči Božije. Sveto Pismo koje nam je dano ima dvostruku nameru. Prva je na našu pouku, učenje. Biblija nam je dana da bi nam otkrila Boga, da naučimo o Bogu, da bi imali razumevanje o Bogu. Da kroz strpljenje i utehu Svetog Pisma nadu imamo.

Bog i nada su nerazmršljivo povezani zajedno. Nema prave nade izvan Boga. Ali je zadivljujuće kada imaš Boga, da se nada istegne i proširi. Psalimista je rekao, "Što si klonula, dušo moja, i što si žalosna? Uzđaj se u Boga" (Pslam 42:5). On je naša nada. Kroz celo Sveto Pismo vidimo da je nada vernika povezana sa Bogom. Tako da nam je Bog dao Sveto Pismo da bi razumeli Njegovu prirodu, Njegov karakter, Njegovu vernost, tako da mi u trenucima nevolje ne bi očajavali. Nećemo odustati, nego ćemo nastaviti da se nadamo u delo Božije i u to delo Božije pobede u našim životima. Hrišćanin ne bi trebao da nađe sebe u poziciji očaja i beznadežnosti. Isto kao što se psalimista našao u potištenom stanju i on je onda govorio sebi o tome i rekao, "Zašto si klonula? Zašto su depresivna moja dušo? Zašto si uznemirena? Zašto si žalosna?" Razlog tome je bio taj što je na momenat zaboravio da je Bog na tronu. Kada zaboravimo da je Bog na tronu i da On vlada nad našim životima, onda je moguće da nas situacije obeshrabre i uznemire. Interesantno je kako brzo možemo da zaboravimo da Bog vlada. Kako brzo zaboravimo da je to Njegova crkva. Odjednom se zabrinemo i počnemo da se pitamo, "Šta ćemo da radimo?" Iznova i iznova me Gospod podseća da je ovo Njegova crkva, i zato što je Njegova crkva, ja nemam razloga da se brinem. On se može pobrinuti. On ju je stvorio i On je može održati. Ja ne moram da ležim budan noćima i da se pitam, "Šta ćemo sada da uradimo? Ili šta ćemo da uradimo sledeće?"

Bog je u kontroli. I ja sada to trebam da primenim u svom životu. Ja treba da shvatim da je Bog u kontroli i da će Bog uraditi šta treba. Ne da se uznemirim, niti da budem obeshrabren, da ne budem u nemiru, jer Gospod vlada, i On će učiniti Svoje delo i ja treba da strpljivo čekam na Njega. I to je problem zar ne? Ta stvar, strpljenje. Mi smo ohrabreni kako čitamo o Staro Zavetnim svetcima da su oni kroz veru i strpljenje nasledili obećanja Božija. I opet nam kaže, da nam je potrebno strpljenje da pošto smo učinili Božiju volju, da nasledimo obećanje. Postoji to vreme kada posle svega što sam ja učinio što sam mogao sledeći Božiju volju, da sada u veri moram strpljivo da čekam na Boga da On uradi Njegovo delo. I to je to mesto gde ja dođem u iskušenje da se upetljam i da zabrljam stvari jer ne čekam na Boga. Po mojim proračunima mi se nekako čini da je spor. Ali naravno, kada sve ispadne kako treba, ja onda shvatim da je On učinio sve na vreme. Ja sam žurio. I to je zato što sam ne strpljiv. Ja želim da Bog odmah uradi Njegovo delo u njihovim životima. "Bože, ne želim da čekam nedelju dana. Neželim da čekam mesec dana. Bože, pomози mi. Ja ne želim kao Abraham da čekam trinaest godina. Ja nemogu da podnesem to, Gospode."

Tako da je nama potrebno strpljenje, i kroz strpljenje i utehu Svetoga Pisma nadu imamo.

A Bog trpljenja

I zar nije Bog strpljiv? Bog je tako strpljiv, i jedna druga reč za to je dugo-trpljiv. On je tolko strpljiv da bi izbršio Svoje namere, i to je zato što je Bog izvan naše vremenske dimenzije. Bog živi u večnosti. Ja živim u sekundama. I naravno sada u milisekundama, naučnici su i na to podelili vreme. Minuti, sati, dani, nedelje, meseci, godine. Bog živi u eonima, večnosti. Hiljadu godina je kao dan za Gospoda; i dan kao hiljadu godina. Gospode, tolko je vremena prošlo. Kada će se Isus vratiti? Prošlo je samo nekoliko dana. Čemu žurba? Jer je Bog izvan naše dimenzije vremena, a mi se pokrećemo u ovoj dimenziji koja se zove vreme, i čini se da je Bog tolko strpljiv u dovođenju Njegovog Kraljevstva, Njegovog dela na zemlji. Tako da nastavljamo sa molitvom, "O Bože, daj nam strpljenje, odmah."

i utjehe (*Bog je zvan Bog utehe*) da vam da da složno mislite među sobom po Hristu Isusu,

Kaki mi treba da budemo? Mi treba da budemo strpljivi jedni sa drugima. Pošto je Bog Bog strpljenja i utehe, tako i mi treba da budemo jedni sa drugima. Mi treba da tešimo jedni druge, i da budemo strpljivi jedni sa drugima.

I postoji interesantna stvar. Ja cenim Božije strpljenje samnom. Ja sam veoma zahvalan tome. Ali, ja nisam tolko strpljiv sa Njime. Ja cenim strpljenje drugih ljudi nadamnom, ali ja nisam uvek strpljiv sa njima. I kao što bi ti hteo da ljudi čine tebi, to je onda način na koji bi ti trebao da se ophodiš prema njima; utešan, strpljiv, kao što je Isus Hrist.

Da jednodušno jednjem ustima slavite Boga i oca Gospoda našega Isusa Hrista. Zato primajte jedan drugoga kao što i Hristos primi vas na slavu Božiju.

Crkvo, dok mi služimo jedni drugima u ljubavi Isusa Hrista i kroz Reč Božiju, mi proslavljamo Boga kroz ovaj život ljubavi, utehe, strpljenja koje imamo jedni za druge, i onda kaže da mi treba da primamo jedni druge. Kako? Isto tako kako je Hrist primio nas. Kako je nas Hrist primio? Da li si ti bio u potpunosti idealna i savršena osoba? Da li je On rekao, "Hajde sredi se pa ću te onda primiti?" Ne, On nas je primio sa svom našom ne savršenošću. Zar nije interesantno kako naš greh izgleda užasno kada ga neko drugi učini? Kolko smo slepi kada su naše greške upitanju. Kako mudri znamo da budemo kada ukazujemo na greške drugih, a Isus je rekao, "Izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa ćeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega" (Luka 6:42).

Kako to da je meni teško da primetim brvno u mom oku, ali tako jasno mogu da vidim trn u tvom? To sve ima veze sa ljubavlju. Ljubav pokriva mnoštvo greha, i ja volim sebe tolko da ni ne primetim svoju grešku. Ja treba da volim tebe kao što ja volim sebe, i ako ja volim tebe kao što ja volim sebe, onda ja ne bih primećivao svaku tvoju grešku i ne bi te kritikovao. Nego bih te onda prihvatio kao što je Hrist primio mene.

Bilo je interesatno za vreme kada su se hipici pojavili. Mnoge crkve su bile voljne da prime hipike u crkvu ako bi se ošišali, obukli odela, nosili košulje i kravate. "Bićeš primljen pošto sada ličiš kao i mi i mi te možemo primiti." Ali je zanimljivo videti kolko crkava nije bilo voljno da ih primi sa njihovom dugom kosom, prljavim farmerkama, i celom tom fazonu oblačenja hipika. Podredi se mojim standardima, živi onako kako ja hoću da ljudi žive oko mene, i onda ću te primiti kao prijatelja i poznanika. Dobrodošao si. Ali to nije način na koji mi treba da primimo jedni druge. Mi treba da primimo jedni druge sa našim razlikama. I tu ljubav koju imamo u Hristu treba da bude veća od svih naših razlika; ona bi trebala da bude ujedinjujuća sila u telu Hristovom.

Ali kažem da je Isus Hristos bio sluga obrezanja istine radi Božije, da utvrdi obećanje ocevima,

Drugim rečima, On je došao Jevrejima jer je Bog obećao očevima da će im poslati Spasioca, od semena Davidova, semena Abrahamova. On je došao da služi onima kojima je Bog dao obećanje.

A neznabošci po milosti da proslave Boga, kao što stoji napisano:

Volim Pavla. On kaže nešto i onda krene to da podrži sa Svetim Pismom. Kada možeš da podržiš svoje izjave sa Svetim Pismom, sa tri ili četiri stiha, jer u ustima dva ili tri svedoka da se stvar uspostavi. Ovo mi pokazuje pod jedan, Pavlovo ogromno znanje Starog Zaveta. On koristi stihove iz nekoliko delova Starog Zaveta i sastavlja ih zajedno u jednu temu. On je hodajući registar. Daj mu neku temu i on će ti citirati sve stihove iz Starog Zaveta koji govore o toj temi. Tako da on sada spominje činjenicu da je Hristo došao direktno Jevrejima, ali da proročanstvo se proširuje i na službu ka paganima. On je došao da potvrdi obećanja data očevima. A isto i, "Da neznabožci po milosti proslave Boga, kao što stoji napisano."

zato ću te hvaliti među neznabošcima, Gospode, i pjevaću ime tvoje.

Isaja 42:6-7.

I opet govori: veselite se neznabošci s narodom njegovijem.

5 Mojsijeva 32.

I opet: hvalite Gospoda svi neznabošci, i slavite ga svi narodi.

I naravno vi svi znate gde je ovaj stih, Psalm 117.

I opet Isaija govori: biće korijen Jesejev, i koji ustane da vlada nad neznabošcima u onoga će se uzdati neznabošci.

Isaja 11.

I on sastavlja sva ova razna proročanstva iz Starog Zaveta koja govore o tome da će evanđelje da dođe do pagana kroz milost Isusa Hrista.

Pavle sada kaže,

A Bog nade da ispuni vas svake radosti i mira u vjeri,

Ponovo, tema nade koje dolazi kroz Sveto Pismo, od Boga nade. Nada je jedna od najvažnijih stvari. Mi ne smemo da izgubimo nadu u Boga. Bog je Bog sve nade. Neka te On ispuni sa nadom. Rezultat nade je radost i mir. "Zašto si klonula dušo moja? Zašto si žalosna?" Vidite, on ovde govori o depresiji i ne miru. Nasuprot toga stoji radost i mir. Rezultat nade koji mi imamo je radost i mir u veri. Verovanju čega? Pismu Božijem, Reči Božijoj. Naša vera je bazirana na tome da je Bog rekao. I rezultat te vere je radost i mir.

I ljudi često stave svoju veru u radost i mir, ili u osećanja koja imaju. "Da li si ti dete Božije?" "O, da." "Kako znaš da si dete Božije?" "Pa ja osećam takav mir u svom srcu. Imam takvu radost. Ja znam da sam spašen jer nikada nisam osetio takvu radost." Čakaj samo malo. Nije verovanje u radost i mir, nego je verovanje u Reč Božiju. Vidiš, ako kažeš da si spašen zato što imaš takvu radost i mir u životu, onda možeš da se probudiš jedno jutro, jedan ponedeljak i da taj dan bude bedan i užasan. Znao si da nije trebalo da odeš do ćevapdžinijce i da staviš tolko luka na meso. I kako sada

patiš zbog toga i sada si razdražljiv i uznemiren. Šta to kaže onda? “Ja nisam spašen danas, jer nemam radost i razdražljiv sam.” Vidiš, vera nije u osećanjima. Nije verovanje u osećanje. Nego je verovanje u Reč Božiju, u ono šta Bog kaže. Tako da je moja vera utemeljena na činjenicama Božije Reči. To se nemenja, osećanja se menjaju. Moja osećanja se menjaju.

Kada dođete do mojih godina, onda čak i vreme utiče na tebe. Ja mogu da se probudim ujutru i da ti tačno kažem koliko će dugo da traje magla na osnovu bola u mom kolenu. I razne druge glupe stvari koje možeš kazati na osnovu svog tela.

Osećanja se menjaju. Ona se mogu promeniti. Reč Božija je zauvek uspostavljena. I pošto je moje spasenje i moj odnos sa Bogom baziran na stabilnosti Njegove Reči, moj odnos sa Bogom se nikad onda ne menja. On je uspostavljen, isto kao i što je vera koja mi je donela mir i radost.

Pavle je rakao posle toga kada je proveo 14 dana nevremena u brodu, “Budite dobrog raspoloženja, jer je ovu noć anđeo Gospodnji stojao pored mene i uverio me da iako će brod biti uništen da niko od nas neće stradati. Ja verujem Reči Božijoj.” Pavle je bio dobrog raspoloženja. On je bio sretan. On je njih ohrabrivao da budu sretni u momentu kada su izgubili svaku nadu da će se spasti. Izgubili su nadu da će ih ikada neko spasiti i da će se iz ovoga izvući živi. Oni su verovatno hteli da ga bace sa broda u ovoj situaciji u kojoj su se nalazili jer je tu pored njih bio lik koji se smešakao u tim momentima. “Budite dobro volje.” “Ti mora da se šališ? Muka mi je od mora. Četrnaest dana se tu ljuljamo po Mediteranu, nismo videli ni sunce ni zvezde.” On im nije rekao, “Budite dobre volje. Ja se osećam dobro danas. Imam mir u srcu.” Ne, “Imam reč Gospodnju i verujem Božijoj Reči.” Tako da je vera uspostavljena i sigurna i stabilna jer je uspostavljena na Reči Božijoj i na Svetom Pismu.

Tako da budite oprezni u ovome. Veoma je lako upasti u tu zamku gde ljudi mešaju veru sa osećanjima. Interesantno je koliko često moramo sa osećanjima da objasnimo iskustva koja smo imali. Koristimo osećanja da iskažemo iskustvo, ali kada govorimo o iskustvu spasenja kažemo, “Imao sam takav mir. Nikad u životu nisam osetio takav mir u životu. Osećao sam se kao da je neko prosuo toplu vodu po mom telu, i osećao sam se tako toplo.” I onda kako objašnjavamo naše iskustvo, ljudima dođe u um, “Pa onda i ja moram da imam takvo iskustvo jer ja onda nisam spašen. Jer kada se on spasio to je bilo kao da se svetlo upalilo. Varnice i vatromet, a ja to nisam iskusio, tako da je onda nisam spašen.” Jer mi opisujemo naše spasenje sa osećanjima ili šta god da doživimo, i onda ljudi počnu da poistovećuju da je osećanje važnije od Božije Reči. I to ne možeš da radiš.

Ja sam spašen zato što Božija Reč kaže da ako priznaš sa ustima da je Isus Hrist Gospod i veruješ u srcu da ga je Bog uskrsao iz mrtvih, da ćeš onda biti spašen. Ja znam da sam spašen jer je to tu Bog to rekao. I mogu uvek da pokažem ovaj stih i to se ne menja, niti se talasa, i to ne menja moja osećanja.

Ja volim što Pavle ulazi u srce teme, “A Bog nade da ispuni vas svake radosti i mira u vjeri,”

da imate izobilje u nadu silom Duha svetoga.

Sveti Duh je taj koji čini da Reč Božija bude realna u mom srcu. Sveti Duh je taj koji me uči o Božijim istinama. On me vodi u svu istinu. On mi pokazuje stvari Božije. On čini da Reč Božija bude živa u mom srcu. Tako da kroz delo Svetoga Duha koji radi kroz Reč Božiju u mom životu, nada izobiluje onda. “Hvala Bogu koji nas je nanovo rodio u živu nadu krou uskrsnuće Isusa Hrista iz mrtvih.” Ta slavna nada u slavno pojavljivanje našeg silnog Boga i Spasitelja Isusa Hrista. Živa nada, blagoslovena nada, izobilna nada koju imamo krou Reč Božiju.

A ja sam i sam uvjeren za vas, braćo, da ste i vi sami puni blagodati, napunjeni svakoga razuma, da možete druge naučiti.

Ja sa uveru braćo, da ste u mogućnosti da učinite ovo, puni dobrote, ispunjeni sa svim znanjem i da ste sposobni da savetujete jedni druge.

Ali vam opet, braćo, slobodno pisah nekoliko da vam napomenem radi blagodati koja mi je dana od Boga,

Ja znam da vi možete da savetujete jedni druge i da imate svo znanje. Ali ipak, po milosti Božijoj koja mi je dana, ja vam slobodno pišem ovo.

Da budem sluga Isusa Hrista u neznabošcima, da služim jevanđelju Božijemu, da budu neznabošci prinos povoljan i osvećen Duhom svetijem.

Pavle, pisajući paganima, objavljuje da su oni prihvaćeni od strane Boga, prinos povoljan. To bi bio njihov prinos slave i obožavanja Boga. I zbog dela Svetoga Duha to je prihvaćeno od Boga. Tebi nije potrebno sveštenstvo, niti je potrebno ceremonijalno pranje iz zakona, nego te Bog prihvata zbog dela Svetoga Duha i milosti Božije koja nam je dana.

Imam dakle hvalu u Hristu Isusu kod Boga. Jer ne smijem govoriti što koje Hristos ne učini kroza me za poslušanje neznabožaca riječju i djelom,

Pavle apostol je imao veoma moćnu službu među paganima. I to je bilo više od službe Reči Božije, to je bila Reč Božija koja je bila potvrđena delovanjem Svetoga Duha. U Markovom evanđelju, poslednji stih kaže, “A oni iziđoše i propovijedaše svuda, i Gospod ih potpomaga, i riječ potvrđiva znacima koji su se potom pokazivali.” Pavle kada je pisao Korinćanima je rekao, “I riječ moja, i poučenje moje ne bijaše u nadgovorljivijem riječima ljudske premudrosti, nego u dokazivanju Duha i sile.” Pavle u početku svoje poslanice Rimljanima kaže da je želeo da dođe do njih da bi im udelio neki duhovni dar da bi oni mogli biti utvrđeni. Pavlova služba je bila u rečima i delima.

Reč Božija je divna, veoma je važna, silna, živa, oštija dvoseklog mača, ali isto tako ima i delo u našim životima i da se prikaže kroz naš život. Mnogo puta ono što ja kažem se u potpunosti izgubi u ušima slušaoca zbog toga šta sam ja. Ako Reč Božija ne radi u mom životu i ja ne mogu da prikazem silu Božije Reči kroz moj život, onda sva načela reči, ako nisu praktična, ne rade bez obzira koliko su značajna, nama vrednost. Sveti Duh je taj koji uzme Reč Božiju i onda učini da Reč Božija radi u mom životu, i onda su dela prikazana—dela ljubavi, dela sile. I onda Sveti Duh može da prikaže Seba na mnoge načine.

Pavle je rekao, “Ja zaista ne govorim ništa više sem onoga što je Gospod uradio kroz mene da učinim pagane poslušnima reči i delima.” Isus je govorio o svojim delima kao potvrda istine o kojoj je govorio. Filip je rekao, “Gospode pokaži nam Oca i to je dovoljno za nas.” Isus mu je odgovorio, “Toiko sam vrijeme s vama i nijesi me poznao, Filipe? koji vidje mene, vidje oca; pa kako ti govoriš: pokaži nam oca? Zar ne vjeruješ da sam ja u ocu i otac u meni? Riječi koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori djela. Vjerujte meni da sam ja u ocu i otac u meni; ako li meni ne vjerujete, vjerujte mi po tijem djelima” (Jovan 14:9-11).

Isus je govorio kako Njegova dela svedoče o Njemu. Tako da su naši životi svedočanstvo tog dela Božijeg i Njegovog Svetog Duha u nam. Naši životi su veće svedočanstvo nego li naše reči. Mi uvek mislimo o našim rečima kao svedočanstvo i mi uvek mislimo da svedočimo rečima. Rečima govoriti

o mojoj veri nekome drugom. Rečima im reći o njihovoj potrebi za Isusom. Ali veće svedočanstvo od tvojih reči su tvoja dela koja Sveti Duh čini kroz nas u ljubavi. "Po ovome će svi ljudi znati da ste moji učenici, da volite jedni druge." Tako da je važno da se naša dela slažu sa slavnim evanđeljem koje govorimo kroz Reč.

Pavle ovde objavljuje rad dela,

U sili znaka i čudesa silom Duha Božijega;

Mora da je bilo uzbudljivo imati Pavla tamo i videti sve ta čudesa i znakove koja je činio Sveti Duh i silu Svetoga Duha u njegovom životu.

Tako da Pavle kaže,

tako da od Jerusalima i naokolo tja do Ilirika napunih jevanđeljem Hristovijem.

Propovedao sam celo evanđelje.

I tako se potrudih da propovjedim jevanđelje ne gdje se spominjaše Hristos, da na tuđoj zakopini ne zidam;

I meni je uvek zanimljivo da vidim koliko ljudi oseća poziv da započnu novu crkvu tu oko nas, Golgote. Ja moram...možda ne bi morao ali ipak to činim...Ja se često pitam kakva je njihova motivacija. Čini se ko da žele da grade na tuđem temelju, a mi dobijamo pisma iz cele Amerike gde nas ljudi mole da dođemo i da započnemo službu Golgote u njihovim mestima jer je tamo totalna suša i glad za Božijom Rečju i za radom Svetoga Duha. I čini mi se da Sveti Duh ne koristi talenat efektivno ako ih zove da započnu nešto novu u blizini ovde. Kao da mi nemamo Reč Božiju ovde i rad Svetoga Duha, i onda oni osećaju da moraju da dođu što bliže nama, umesto da odu tamo gde je zaista potreba. I naravno oni znaju da sam ja ofanzivan i da se ne zezam, i svi se ovi ljudi onda uznemire, i onda ti mogu da pokupe one koji su ne zadovoljni unaokolo i započnu zajedništva sa tim ljudima. I ja imam problem sa time.

Pavle je rekao, "I tako se potrudih da propovedam evanđelje, ne gde se spominjaše Hristos, da na tuđem temelju ne zidam."

Ja zaista verujem da svaka crkva treba da ima razlog zašto postoji. I ja mislim da moraš predstavljati ljudima različite službe od onih koje mogu da dobiju u drugoj crkvi. Ako ne, onda nemaš pravo da postojiš. I ja verujem da Bog ima svrhu za mnoge različite crkve, jer ima različitih ljudi. Nekim ljudima je potrebno da služba bude jako emotivna i nabijena energijom. Bog to zna, i zato je nama potrebno da imamo crkve koje su veoma emotivne i pune naboja. Ima ljudi kojima je potrebno da bude tiho, puno poštovanja i veoma sumračno. Oni vole tamjane i sveće, i tako da postoje te ritualne crkve gde možeš da odeš i da dodirneš Boga i da se osećaš blagoslovljeno. Ali svaka crkva treba da ima razlog za postojanje. Ja ne verujem da treba da postoji četiri crkve istog karaktera koje se bore u istom kraju, i sve one se bore da opstanu. Čak neke od njih jedva preživljavaju da njihov pastor jedva ima šta da jede. I ja mislim da bi se one trebale sve ujediniti i da onda imaju jedno jako delo. Zašto imati dva identična dela? I onda da se dobije da ima 22 Južnih Baptističkih crkava...ja mislim da je sada 37 u Tuksonu, Arizoni. I meni se čini da bi bilo bolje da se one udruže i da osnuju jednu snažnu crkvu i delo, umesto da imaju trideset i sedam pastora koji gladuju. Ja verujem da trebaš da imaš razlog da postojiš. Ti im nudiš nešto što nemogu da dobiju u drugoj crkvi.

Pavle se trudio da propoveda Hrista gde nisu čuli o njemu. On nije hteo da dođe i da gradi na tuđem temelju. On je želeo da ode tamo gde je zaista bilo potrebe, i to je za svaku pohvalu.

Nego kao što je pisano:

Vidite on koristi Sveto Pismo kao osnovu za ovo. Pavle je pun znanje Božije Reči. Volim to.

Ja volim da čitam Spurdžena. On je bio kao Pavle. On je koristio kroz njegove propovedi dosta primera iz Svetoga Pisma. I kako volim njegove propovedi, jer su pune Reči Božije.

Nego kao što je pisano: kojima se ne javi za njega, vidjeće; i koji ne čuše razumjeće (Isaja 52:15). To me i zadržava mnogo puta da ne dođem k vama.

Zbog toga što sam hteo da odem tamo gde je potreba, gde ljudi nisu čuli evanđelje, ja sam bio zadržan mnogo puta da ne dođem do vas.

A sad više ne imajući mjesta u ovijem zemljama,

I to je zaista veliko svedočanstvo. Svima sam rekao ovde evanđelje i sada moram dalje.

a imajući želju od mnogo godina da dođem k vama, Ako pođem u Španjolsku, doći ću vam; jer se nadam da ću tuda proći i vas vidjeti, i vi ćete me otpratiti onamo kad se najprije nekoliko nasitim vas. A sad idem u Jerusalim služeći svetima.

Pavle je bio u Korintu kada je ovo napisao. On je otišao u Korint i do crkava u Makedoniji da bi sakupio priloge koje bi mogao da odnese siromašnim svecima u Jerusalimu da bi im pomogao u njihovoj potrebi. On je pisao crkvi u Korintu da sakupe priloge prije nego li on dođe do njih, ne želim da se sakupljaju ikakvi prilozima dok sam ja tamo, nego svaki čovek kako je namerio u srcu neka da, a ja želim to da odnesem crkvi u Jerusalimu. Crkva u Jerusalimu je prošla kroz zaista velike finansijske poteškoće. Verovatno rezultat tog ranog pokušaja da žive svi zajedno u komuni gde su sve delili, gde su svi prodali ono što su imali i doneli novac i položili kod nogu učenika. I vremenom se taj novac potrošio. Tako da su ostali bez imanja jer su ih rasprodali. Tako da su oni bili u tužnom stanju u Jerusalimu, i Pavle želi da im pomogne.

A sad idem u Jerusalim služeći svetima. Jer Maćedonija i Ahaja učiniše dragovoljno neku porezu za siromahe svete koji žive u Jerusalimu. Oni učiniše dragovoljno,

I ovo je bila dobra stvar što su to tako uradili.

a i dužni su im; jer kad neznabošci dobiše dijel u njihovijem duhovnijem imanijima, dužni su i oni njima u tjelesnima poslužiti.

Oni su imali duhovnu korist od njih i tako da je sasvim normalno da oni sada pomognu njihovim telesnim potrebama.

Kad ovo dakle svršim, i ovaj im plod zapečatim, poći ću preko vas u Španjolsku. A znam da kad dođem k vama, doći ću s obilnijem blagoslovom jevanđelja Hristova.

Obilni blagoslovi Hristovog evanđelja. Ja znam da kada dođem da je to razlog zašto ću doći. Zašto? Jer je to način na koji je Pavle svugde odlazio. U punini, njegov život se izliva.

Ali vas molim, braćo, zaradi Gospoda našega Isusa Hrista, i zaradi ljubavi Duha, pomozite mi u molitvama za me k Bogu;

Pavle ih ovde moli da mu se oni pridruže u molitvama za njega. I ja mislim da jedan od velikih blagoslova koji je kao piramida je to da na što više ljudi imaš uticaj da se više ljudi mole za tebe. Što više ljudi imaš koji se mole za tebe, mnogo delotvornija i šira će biti osnova tvoje službe.

I zaista je uzbudljivo kada idemo u razna mesto kao što smo bili u Tuksonu prošle nedelje. Bilo je skoro 1000 ljudi koji su došli u utorak uveče tamo. Posle, kada sam se pozdravljao sa ljudima, osoba za osobom mi je rekla, “Vi ni ne znate kakav je blagoslov vaša služba (Reč Za Danas) bila za nas. Ja doručkujem sa vama svakoga jutro. Ili, idete samnom na posao svaki dan. Moj život je blagoslovljen zbog toga i želim da znate da se molim za vas.” I širom zemlje ima ljudi koji se mole za nas. Dobili smo divno pismo od vernika iz Siberije. Jedna od osoba govori Engleski, i onda oni slušaju naše kasete i ta osoba sluša pa im prevodi. Oni su prošvercovali pismo nama u kojem kaže, “Mi ovde u Siberiji se molimo za vas i za one koji su u Golgoti.” I kako se osećaš zbog toga? Vernici u Siberiji se mole za tebe? Bože pomozite nam, da li se mi molimo za njih? Njima su mnogo više potrebne naše molitve nego njihove nama. Oni su sa tim pism učinili da se osećam poniženim i osuđenim, jer se ja nisam uvek setio da sa molim za te blagoslovene vernike u Siberiji, i to je obično mesto na kojem završiš ako si iskreni vernik u Rusiji. Ima dosta vernika u Siberiji, dosta divnih Hrišćana tamo gore u Siberiji koji se mole za tebe. Neka nam Bog pomogne, da im uzvratimo uslugu. Hajde da se molimo za njih. *(Napomena: ovaj čas je održan u periodu kada je još uvek postojao USSR. Prim. Prev.)*

Pavle ovde traži molitve od ljudi. Pavle kaže, “Pridružite mi se u mojim molitvama za mene.”

Da se izbacim od onijeh koji se protive u Judeji, i da služba moja za Jerusalem bude po volji svetima;

Pavle nije bio u najboljim odnosima sa onima u Jerusalmu, ne zato što nije hteo da bude, nego su oni uvek bili sumnjičavi kada je on u pitanju. Čini se gde god da je Pavle otišao, da je tamo bilo problema sa Jevrejima, i za njega kada se vratio tamo u Jerusalm, oni su rekli, “Pavle glasine idu unakolo o tvom propovedanju među paganima. Pazi kako se ponašaš dok si tu. Nemoj da stvaráš probleme. Evo nekoliko momaka i oni trba da učine zavete da bi mogli da učestvuju u prazniku, i zašto ti ne bi njih sponzorisao i sa time pokazao da si ti dobar Jevrej. Budi dobar Pavle.” I Pavle je pokušao da bude dobar ali su ga Jevreji ipak uhvatili, i hteli su da ga ubiju. I oni su uvek bili zabrinuti kada god bi se Pavle pojavio, jer je on bio iskren. Njega nije uvek crkva tako rado primala, i sada će im on doneti nešto novaca. “Molite sa da prihvate novac i mene.”

Da s radošću dođem k vama, s voljom Božijom, i da se razveselim s vama. A Bog mira sa svima vama. Amin.

Pavle traži da se mole, da bi on mogao da dođe do njih po volji Božijoj sa radošću. Isus je jedne noći, kada je Pavle iskusio jedno od najvećih obehlabrenja i kada se raspravljao sa Gospodom oko toga da je bio siguran da kada bude u stanju da propoveda Jevrejima da će ga oni slušati, Bog mu je rekao, “Idi odavde. Oni te neće slušati.” Pavle je bio poslušan i otišao je, ali je uvek osećao da Gospod nije u pravu povodom toga. “Ako bi mi samo Gospod dozvolio da im propovedam. Ja ih znam dobro Gospode. Ja znam kako se oni osećaju. Ja sam bio jedan od njih, Gospode, i ako bi samo mogao da podelim sa njima...” Pavlov momenat je došao. On je bio tamo u hramu i prolazio je kroz ritual ceremonijalnog čišćenja sa tim momcima koje je sponzorisao i onda su ga neki Jevreji iz Azije videli i rekli, “Ovo je taj koji propoveda paganima da ne moraju da slede Mojsijev zakon, da se

oni mogu spasiti ako samo veruju.” Oni su sa time uzбудili ostale Jevreje koji su ga zgrabili i počeli su da ga mlata i prebili bi ga na mrtvo da Lucije, kapetan Rimske vojske nije došao i spasio ga. I onda je Pavle stao na trem Antonijeve palate i rekao im, “Da li ja mogu da se obratim ovim ljudima?” Moj veliki momenat, moja velika šansa. Onda su ga pitali, “Govoriš Grčki?” Pavle je odgovorio, “Naravno.” “Ja sam mislio da si ti Egipćanin.” “Ne imaš pogrešnog momka.” Onda je ovoaj odgovorio, “Hajde, obrati im se.”

Pavle je rekao, “Braćo, slušajte me.” Moj veliki momenat i Pavle je počeo da govori, “Vi me znate. Znate odakle sam. Ja sam odavde. Bio sam isto tako revnosta kao i vi. Nameravao sam da upotpunosti istrebim crkvu. Bio sam spreman da ubijem svakoga ko se pozove na ime Gospodnje. Čak me je i veliki sveštenik poslao u Damask sa pismima koja su me ovalštavala da pohapsim oni koji prizivaju ime Gospodnje. I dok sam bio na putu, velika me svetlost obasja sa neba i glas mi se obratio i rekao, “Savle, Savle, zašto me progoniš?” I ja sam rekao, “Ko si ti Gospode, da ti mogu služiti?” On je rekao, “Ja sam Isus koga progoniš i ja ću te poslati među pagane.” I momenta kada je rakao pagani, oni su eksplodirali. Ljudi su počeli da kidaju svoja odela i mlataraju sa njima u vazduhu, da bacaju zemlju u vazduh i da viči, “Ubite ga, ubite ga.”

On se njima obraćao na Hebrejskom, i kapetan rimske vojke ga nije razumeo. On je rekao, “Unesite ga unutra prije nego li ga ubiju,” i rako je, “Šta im je rekao da ih je to učinilo tako besnima? Izbičujte ga. Saznajte šta je rekao.” I oni su se spremili da ga izbičuju, i Pavle je onda rekao, “Zar je običaj da se izbičuje rimski građanin koji nije osuđen.” Tako da je izvršilac kazne otišao do kapetana i rekao, “Budi pažljiv. Ovaj momak je rimski državljanin.” Kapetan je izašao i rekao, “Ti si rimski državljanin?” Pavle je rekao, “Nego šta.” Onda je kapeta rekao, “I ja sam. Ja sam morao da kupim moje državljanstvo. I nije bilo jeftino.” Pavle je rekao, “Ja sam se rodio sa njime.”

I on je imao svoj momenat, i završio je sa nemirma. Nije bilo duhovnog probuđenja kojem se on nadao, i Pavle je sigurno bio obeshrabljen. I te noći je Gospod došao i stao pored njega i rekao, “Pavle, budi dobre volje.” I Gospod kaže, “Budi dobre volje,” a ti si loše. Ti ne kažeš, “Budi dobre volje” osobi koja je sretna. To kažeš osobi koja je tužna. “Budi dobre volje, jer kao što si svedočio za Mene u Jerusalimu,” Pavle došao je tvoj dan, svedočio si za Mene ovde, ”tako moraš da svedočiš o Meni u Rimu.” Rekao si Rim? Čekao sam da odem u Rim, po volji Božijoj. Tako da Gospod objavljuje Pavlu sada, “Moja je volja da odeš u Rim sada.”

Pavle je započeo put u Rim. Malo je skrenuo sa tog puta i proveo par godina u Cezariji. I kada je otišao u Rim, to nije bilo kao što je očekivao. On nije morao da plati sam taj put, o njemu se brinula rimska vlast, smeštaj i soba. Bog je hteo da spasi neke ljude na Malti, tako da je Bog parkirao brod kod Malte da bi Pavle mogao da bude u prilici da svedoči guverneru i mnogim drugim ljudima tamo prije nego li ode za Rim. “Molite se da mogu da dođem po volji Božijoj.”

16 glava

16. glava je dosta lična jer se sastoji od pozdrava koje je Pavle uputio onima u Rimu. Tako da ćemo dosta brzo da je porđemo, i dotaćemo neke stvari.

Kao provo, Pavle kaže,

Preporučujem vam pak Fivu sestru našu, koja je sluškinja kod crkve u Kenhrej,

Ona je bila đakonka. Kenhreja je luka grada Korinta. Ona je verovatno upoznala Pavla kada je on služio tamo i ona je služila u crkvi. I neki muški šovinisti imaju problem sa ovim da je ona bila sluškinja u crkvi.

Da je primite u Gospodu kao što prilikuje svetima, i da joj budete u pomoći u svakoj stvari koju od vas zatreba; jer je ona mnogima pomogla, i samome meni.

Fiva je, moguće bila jedna od onih koji su nosili Pavlova pisma iz Korinta ka Rimu, tako da on sada šalje pismo preporuke sa njom.

Pozdravite Priskilu i Akilu, pomoćnike moje u Hristu Isusu, Koji za dušu moju svoje vratove položise, kojima ne ja jedan zahvaljujem, nego i sve crkve neznabožacke,

Priskila i Akila su tumarali. Oni su počeli u Rimu. Mi se sa njima prvi put susrećemo kada je Pavle došao u Korint, a oni su pravili šatore, i pošto je Pavle isto pravio šatore, on se njima pridružio tamo u Korintu u pravljenju šatora da bi on mogao da snabde hranu i ostale stvari koje su bile potrebne za njega i one koji su išli sa njime. Ako se sećate, kada je Pavle bio sa njima u Korintu, da su oni došli iz Rima jer je Klaudije progonio Jevreje. Tako da su oni prvo bili u Rimu, i bez sumnje da su imali tamo svoju radnjicu, ali kada je Klaudije počeo da progoni Jevreje, oni su napustili Rim i došli u Korint. I tamo u Korintu su upoznali Pavla i onda su bili ustanovljeni u veri pa su se zatim preselili u Efez prije nego li je Pavle imao šansu da ode tamo. Dok su bili u Efezu su našli čoveka koji je bio silan u poznavanju Pisma, koji se zvao Apolos, i on je došao u Efez da propoveda Isusa Hrista ljudima, ali su ga Prisila i Akila uzeli postrani i počeli da mu detaljnije objašnjavaju Reč Božiju, jer je on samo znao Jovanovo krštenje. I onda je za njima i Pavle došao i sreo se sa Priskilom i Akilom u Efezu gde je on sa njima zajedno služio. I oni su se sada vratili nazad u Rim i nalaze se u Rimu u vremenu kada Pavle piše ovo pismo, i oni su postali bliski Pavlovi saradnici, voljeni prijatelji u Hristu, i Pavle piše njima u Rimu.

I poslednje mesto na kojem ih nalazimo je da su ponovo u Efezu. Oni su se dosta selili i isto tako čitamo da je bila crkva u njihovom domu u Efezu, i ovde isto Pavle pozdravlja crkvu koja je u njihovom domu. Gde god da su otišli, oni bi otvorili svoj dom i pozvali bi ljude da dođu i da proučavaju Božiju Reč. Kuća je postala mesto sastanka za vernike i oni su očigledno bili izuzetni i milostivi ljudi. I ja jedva čekam da upoznam Priskilu i Akilu. Oni su takva vrsta ljudi koje jednostavno želiš da znaš. Biće zabavno upoznati ih kada stignemo u nebo.

i domašnju crkvu njihovu. Pozdravite Epeneta, meni ljubaznoga, koji je novina iz Ahaje u Hrista. Pozdravite Mariju,

Ne znamo ko je ona.

koja se mnogo trudila za nas.

Ne znamo ko je ona bila.

Pozdravite Andronika i Juniju, rodbinu moju, i moje drugare u sužanjstvu, koji su znameniti među apostolima, koji i prije mene vjerovali su Hristu.

Interesantno je to da je Junija, žensko ime. Pavle kaže da je ona bila apostol. Tako da nešto što verovatno niste ni pomišljali, je to da je možda bilo i žena apostola kao što je bilo i muškaraca. I postoji drugi način da se ovo prevede, i na taj način prevode oni kojima se ne sviđa ova ideja.

Pozdravite Andronika i Juniju, rodbinu moju, i moje drugare u sužanjstvu, koji su znani među apostolima. Ne da su znameniti među apostolima nego da su znati od strane apostola. I tako to prevode oni koji kažu, “A ne, ne. Nije moguće da je bila žena apostol.” “Drugi apostoli koji su prije mene verovali u Hrista,” to se odnosi na Petra i Jovana, “da su oni znali ovu devojkicu isto.” I da bi došao do te ideje moraš malo da izvrneš Grčki, ako jednostavno čitaš ovaj deo na Grčkom dobijaš ideju da je Junija bila apostol, i da je znameniti apostol za koju kaže Pavle da pozdrave. Koji su bili vernici prije Pavla. Takođe će biti interesantno da vidimo ko je bio u pravu kada je u pitanju ova žena.

Tako da Pavle šalje pozdrave ovima, imena koja su bila značajna za crkvu u Rimu, ali ne znače puno nama.

Pozdravite Rufa izbranoga u Gospodu, i mater njegovu i moju. (16:13).

Postoji još jedan Ruf koji se spomije, i moguće da je ista osoba u pitanju, Ruf, koji je bio sin Šimona Cirinca kojem je bilo naređeno da nosi Isusov krst. Neki veruju da je ista osoba u pitanju.

Sada šestnaesti stih,

Pozdravite jedan drugoga cjelivom svetijem. Pozdravljaju vas sve crkve Hristove. (16:16).

Meni je interesantno kako u raznim mestima postoje različiti načini pozdravljanja. Nedavno smo bili u Meksiku, i tamo je običaj da se muškarci ruku, pa se onda zagrlje i ponovo rukuju. Tako da kada odeš tamo da pozdraviš braću, ti se rukuješ sa njima, pa zatim ih zagrliš, pa se ponovo rukuješ sa njima. U Italiji poljubiš osobu u oba obraza kada ih pozdravljaš. Ovde kaže da se pozdrave sa poljupcem i oni to i danas čine. Pavle kaže to Rimskoj crkvi da urade, “Pozdravite jedan drugoga celivom svetim, ili pozdravite jedni druge sa svetim poljubcem. Pozdravljaju vas sve crkve Hristove.”

Molim vas pak, braćo, čuvajte se od onijeh koji čine raspre i razdore na štetu nauke koju vi naučiste, i uklonite se od njih;

Ima onih koji imaju neke uvrnute ideje koje žele da unesu u telo Hristovo. I oni osećaju kao da je njima to Bogom dano da uvedu te čudne ideje na telo Hristovo. I osećam da ako ti je Bog dao specijano razumevanje Pisma, neki uvid koji je možda unikatan i drugačiji, a Bog ti ga je dao i bitno je da cela crkva primi to isto razumevanje koje ti imaš; ja mislim da bi bilo dobro da ti prvo dozvoliš nama da te posmatramo da vidimo kako te je to razumevanje dovelo u bliže i dublje zajedništvo sa Bogom. Kakvu je to korist donelo tebi u tvom hodu i koliko te je to učinilo da više i više ličiš na Hrista, da hodaš u ljubavi. Kada nam se ukaže ova prilika da vidimo kako je ta istina promenila tebe da više ličiš na Hrista, onda ćemo mi doći do tebe i reći, “Kaži mi brate. Podeli to sa nama, šta je to što te čini drugačijim?” Ali ako ideš unaokolo i prisiljavaš na ljude tvoje ideje koje nisu donele nikakve plodove u tvom životu, onda to prouzrokuje da se zapitam, “Da li i ja treba da imam isto takvo razumevanje kao i ti? Kako je ono doprinelo tebi?” Ja mislim da je to fer. Ali nažalost oni koji imaju te čudne ideje ne misle da je ovo fer i oni moraju da svima kažu svoje čudne ideje. “Čuvajte se onih koji čine rasprave i razdore na štetu nauke koju vi naučiste,” osnovne Biblijske doktrine kojima ste naučeni. Nijedno pismo ili proročanstvo nije po svome kazivanju.

Ja zaista mislim da nama nije potrebno neko novo otkrovenje. Ja mislim da je nama potrebno novo iskustvo sa starim otkrovenjima. Bog nam je dao sve što nam je potrebno za život u pobožnosti u Njegovoj Reči. Sve je tamo. Meni nije potrebno neko novo otkrovenje od Boga. Ono što je meni potrebno je novo iskustvo. Ima stvari tamo u Svetom Pismu koje nisam još iskusio. Ima još mnogo

stvari koje treba tamo da iskusim. Ja ne moram da odem dalje od Svetog Pisma da bi imao neko iskustvo. Ja bih hteo još više da iskusim stvari kojie su u Reči Božijoj, a ne da imam neka iskustva izvan Biblije. I priznaću vam, ja sam veoma sumnjičav kada su upitanju iskustva izvan Biblije. Ako dođeš do mene sav uzbuđen i kažeš, “Prošle noći u tri ujutru me je probudilo neko stvorenje koje je bilo na kraju mog kreveta i sva soba je bila obasjana sjajem tog stvorenja. Ja sam se uplašio, i rekao, “Ko si ti?” On je odgovorio, “Ja sam Gabriel.” I onda je on počeo da mi govori silne Božije stvari i rekao mi je, “Ne moraš više da se moliš. Sve što trebaš da uradiš je da proglašiš. Sve što trebaš je ta kažeš da ti treba i uzmi.”” Ja ću ti onda reći, “Ne hvala, prijatelju.” Baš me briga ako ti je Gabrijel to rekao, to je u suprotnosti sa Božijoj Rečju. Tako da obeležite one koji su takvi.

Jer takvi ne služe Gospodu našem Isusu Hristu nego svojem truhu,

Ja verujem da je dužnost službenika, Božijeg sluge koji živi od službe, ja verujem da je njegova dužnost da živi jednostavnim životom. Ne verujem da bi on trebao da troši dosta novaca na ekstravagantnu odeću, luksuzne automobile, luksuzno ovo ili ono. Ja verujem da sluga Gospodnji treba da živi jednostavnim životom. Ja verujem u to. Ja ne samo da verujem u to, ja to praktikujem. I Bog nas je blagoslovio finansijski. Ja zahvaljujem Bogu na tim blagoslovima. Ja zahvaljujem Bogu da mi imamo sve što želimo i zbog toga osećam da smo veoma bogati. Ali ja verujem da kao sluga Isusa Hrista, službenik evanđelja, da je važno da živim jednostavno i ne ekstravagantno. Da me ne optuže da živim za svoje želje i da ne služim Gospoda Isusa Hrista.

i blagijem riječima i blagoslovima prelašćuju srca bezazlenijeh.

Zaista je za mene glavobolja kada gledam ove momke na televiziji, kako varaju srca jednostavnih vernika. Imaju lep govor, pametni su, smešni, interesantni, ali je naglasak na pogrešnim stvarima.

Jer vaše slušanje razglasi se svuda. I radujem se za vas; ali hoću da ste vi mudri na dobro a prosti na zlo.

Ono je dobro pravilo: budi mudar za stvari koje su dobre, ali budi prost za stvari koje su zle. Kako se uzima droga? Ne znam i nije me briga. Prost sam za stvari koje su zle. I radije bih ostao glup i jednostavan kada je zlo u pitanju.

Kada sam bio na seminaru bilo je momaka koji su hteli da odu do lakrdijaškog pozorišta da bi videli šta je to protiv čega propovedamo. Ja sam rekao, “To je glupo.” Hajde da razumemo sve što je zlo, hajde da se zadubimo u to i shvatimo kako to funkcioniše da bi mogli da imamo zaista veliko znanje o tome kada propovedamo protiv toga. Ne. Budite mudri kada su dobre stvari u pitanju, ali jednostavni kada su zle stvari u pitanju. Hvala Bogu na umu koji je čist i neupućen o stvarima koje su zle.

A Bog mira da satre sotonu pod noge vaše skoro. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista s vama. Amin.

Pavle je imao zaista teško vreme kada je trebao da završi svoje poslanice. Ovo je drugi amen sada. Još jedna stvar.

I sada, Tertije je bio čovek kome je Pavle diktirao ovu poslanicu, i on sada šalje svoj pozdrav.

Pozdravljam vas i ja Tertije, koji napisah ovu poslanicu u Gospodu.

Setite se da je Pavle spomenuo Galaćanima u njegovoj poslanici, “Kolkim sam vam slovima pisao svojom rukom?” tako da je Pavle velikim delom diktirao svoju poslanicu. Tertije je bio lik kome je Pavle diktirao šta da napiše, i on sada šalje pozdrave. “Pozdravljam vas i ja u Gospodu.”

Pozdravlja vas Gaj,

Sećate se da je Gaj bio jedan od onih koje je Pavle krstio tamo u Korintu. “Zahvaljujem Bogu što nisam nikoga drugog krstio sem Krispa i Gaja.”

Gaj, domaćin moj i cijele crkve. Pozdravlja vas Erast, haznadar gradski, i brat Kvart. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin. A onome koji vas može utvrditi po jevanđelju mojemu i propovijedanju Isusa Hrista, po otkrivenju tajne koja je bila sakrivena od postanja svijeta,

Ova slavna tajna evanđelja milosti koje dolazi do pagana, Hrist u nama, nada slave.

A sad se javila i obznanila (*misterija*)

Nekada nije bila otkrivena, ali ju je Bog sada otkrio.

kroz pisma proročka, po zapovijesti vječnoga Boga, za poslušanje vjere među svima neznabošcima,

Poslušnost veri, Božija milost je na svim nacijama. To spasenje nije više samo ekskluzivno za Jevreje nego kroz poslušnost veri, vrata su otvorena svim ljudima.

Jedinome premudrome Bogu, kroz Isusa Hrista, slava vavijek. Amin.

I napokon je došao do kraja.

Tako da evo nas na kraju Pavlove poslanice Rimljanima, fabulozna knjiga. I sada ćemo početi Korinćane, i to je uzbuđljiva knjiga jer je Korintska crkva bila u neredu. Pavle mora da im piše, i ta poslanica je uglavnom poslanica sa namerom da ispravi sve što je bilo loše u Korintu. Tako da je za nas poslanica Korinćanima veoma interesantna jer se bavi sa raznim stvarima koje su ušle u crkvu, razne prakse koje su ušle Korintsku crkvu i on im piše sa željom da ih ispravi. Tako da je pred vama veoma uzbuljivo čitanje kao budemo proučavali poslanicu Korinćanima. Dosta dobrih stvari za čitanje u toj poslanici, dosta dobrog učenja, dobrog razumevanja stvari. I naćićete da će ta poslanica biti veoma korisna u vašem hodu i rastu i znanju i shvatanju Božijih puteva. Udubite se u nju i proučavajte je ove nedelje, pa ćemo onda sledeće nedelje da zajedno proučavamo ovu fascinantnu poslanicu Korinćanima.

Neka Gospod bude sa vama i neka vas blagoslovi i čuva u Njegovoj ljubavi, i neka to poruzrokuje da izobilujete u milosti Božijoj, da budete ispunjeni znanjem o Njemu. Hodajte na način koji je ugodan Gospodu ove nedelje. Hodajući u ljubavi, hodajući u Duhu Svetome i vođeni Duhom Svetim. U Isusovom imenu.